

مجموعه آثار قلم اعلی

جلد ۴۱

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران شهیدالله ارکانه به تعداد محدود به منظور حفظ تکثیر شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نمی باشد.

شهرالنور ۱۳۳ بدیع

سرکار خانم طلعتیه عارفی و جناب پرویز عارف زاده این مجموعه را در تاریخ ۱۴ شهر المسائل ۱۳۲ بدیع (۵۴/۱۰/۴) به-
محفظه ملی آثار و آرشیو امر تقدیم فرمودند.

بسمه المهيمن على الاشياء

قد غرب نجم الظنون بما طلع صباح اليقين من افق مشية ربكم العليم الحكيم قد وعد من فى العالم بظهور مالک القدم فلما اتى بالحق اعرض عنه العباد الا من شاء الله المقتدر القدير منهم من تمسك بالأوهام معرضاً عن مطلع الالهام و منهم من تشبث بذيل الأشارات غافلاً عن منزل الآيات الا أنهم من الصاغرين طوبى لك بما وجدت عرف المحبوب و آمنت بالله الفرد الخبير كن طائراً باجنحة الايقان فى هواء محبة الرحمن و ذاكراً باسمه بين الامكان على شأن تنجذب به الذرات و تنتبه افئدة الراقدين

قل هذا

قل هذا يوم فيه اخذ جذب البيان من فى الامكان و انار افق الفضل بهذه الشمس التى بها اشرفت شمس المعانى و التبيان تبارك الرحمن الذى اظهر هذا الامر البديع يا ايها الطائر فى هواء المقصود انا كنا معك فى كل الاحوال و سمعنا ما ناديت به الله ربك و رب العالمين طوبى لك بما كنت مقبلاً الى المقصود و معرضاً عن الذى اعرض عن الله اذ اتى بسطان مبين ان انطق بين الامم بذكر ربك مالک القدم على شأن يتوجه به من فى العالم ان ربك يؤيدك كيف يشاء لا اله الا هو المقتدر القدير قل ليس هذا يوم الوقوف قد تحركت الاشياء من نداء مالک الاسماء و نادت الذرات الملك لله المقتدر العلى العظيم طوبى لمن قام من نسمة الوحي و نصر ربه فى هذا الامر الذى به ظهر ما كنز

فى علم الله المقتدر العليم المحيط - كبر من قبلى على من فى حولك ثم بشرهم بهذا الذكر الذى به طارت القلوب و استفرحت افئدة المقربين - قل يا احباء الرحمن انتم فوارس الامكان ان استقيموا على الامر على شأن تضرب منه افئدة الفجار و يرتعد ظهر المشركين كذلك نطقتم الورقاء اذ قصدت المقصد الاقصى من لدن عليم خبير - انما البهائم عليكم و على من معك من الذين اضاءوا من انوار هذا المصباح الذى اوقده الرحمن فى قطب الامكان و كانوا من المقبلين

بسمه الفرد الواحد العزيز الحكيم

تعالى الذى قدر لاهل البهائم مالا قدره لاهل الأنشاء الا أنهم مطالع الايقان بين الامكان - اولئك عباد كسروا سلاسل التقييد بما اشرفت عليهم انوار التوحيد من افق عناية ربهم

العزیز المختار اولئك اثمار سدرۃ التي ارتفعت بالحق و مصابيح الهدى لمن فی الارضین و السموات نسئل الله بان يؤیدهم على تبلیغ امره بالانقطاع الذي تقوح منه رائحة الرحمن بین الاكوان و يحفظهم من روائح التي تمر من اشارات الذين كفروا بالله منزل الآيات ان الامر عظیم على شأن كلما یرقم ذكر عظمتہ یضطرب القلم و ینصعق و اذا افاق یقول طوبی لمن اقبل الى الوجه منقطعاً عن الجهات تفكروا یا قوم فیما ظهر فی هذا الظهور لتروا انفسكم فی اعلى المقام ان الذين نعدوا اولئك تمسكوا بالهوى معرضاً عن الهدى نشهد انهم من اهل الضلال اننا دعونا الناس فی كل الاحوال الى الله منهم من اعرض و منهم من توقف و منهم من اقبل الى الغنى المتعال ان الذين اقبلوا اولئك من جواهر الخلق و الذين اعرضوا اولئك

لیس لهم نصیب من رحیق رحمة ربهم العزیز الوهاب قد تمت حجة الله على خلقه و برهانه على عباده یشهد بذلك ربكم العزیز العلام ان الذي فاز بذكر الله فی ایامه انه ممن فاز بكل الخير و له حسن مآل یا ايها العبد ان استمع صریر القلم الاعلى انه ارتفع فی السجن الاعظم اذ كان جمال القدم بین ایدی الاشرار قد خلقنا كل شىء لا یام الله انما ظهرت و اشرفت ولكن الناس فی غفلة و حجاب انك كن ناظراً الى شطر ربك و ناطقاً بثنائه بین العباد

هو الناطق فی ملكوت البیان

ان یا مصطفى قد ذكرت من القلم الاعلى و تلك مرة اخرى لتشكر ربك مولی الوری و تقوم على الامر على شأن یصح بندائك الأشياء بین الأرض و السماء هذا ینبغی لمن اقبل الى مشرق الله المهیمن

القیوم - ذکر الناس بالذكر الاعظم لعل یتنهنّ و یقوم و یتوجهن الى الله رب ما كان و ما یكون - كن مشتعلًا بنار الله على شأن تظهر آثارها فی الملك كذلك یأمرک من عنده لوح محفوظ - لا تحزن عن الدنيا و مکارها توکل على الذي علیه توكلت عباد مکرمون- ان اشرب رحیق الحيوان ثم اسق من فی الامکان ليقربهم الى العزیز المحبوب - ان اشكر الله بما ذكرت

لدى العرش مرة بعد مرة أنه يذكر من توجهه اليه بذكر تنجذب به العقول كذلك نطق لسان البيان في هذا المقام الذي جعله الله
مزيئاً بطراز اسمه المهيمن على الغيب و الشهود

بسمى الاعظم

قل يا الهى و نارى و نورى قد دخلت الايام التى سميتها بايام الهاء فى كتابك يا مالك الاسماء و تقرت ايام صيامك

*** ص ٧ ***

الذى فرضته من قلمك الاعلى لمن فى ملكوت الانشاء اى رب اسئلك بتلك الايام و الذين تمسكوا فيها بجبل اوامرک و
عروة احكامك بان تجعل لكل نفس مقراً فى جوارك و مقاماً لدى ظهور نور وجهك اى رب اولئك عباد ما منعهم الهوى عما
انزلته فى كتابك قد خضعت اعناقهم لامرک و اخذوا كتابك بقوتك و عملوا ما امروا به من عندك و اختاروا ما نزل لهم من
لدنك اى رب ترى اثم اقروا و اعترفوا بكل ما انزلته فى الواحك اى رب فاشربهم من يد عطائك كوثر بقائك ثم اكتب لهم اجر
من تغمس فى بحر لقائك و فاز برحيق وصالك اسئلك يا مالك الملوك و راحم المملوك بان تقدر لهم خير الدنيا و الآخرة ثم
اكتب لهم ما لاعرفه احد من خلقك ثم اجعلهم من الذين طافوا فى حولك و يطوفون

حول

*** ص ٨ ***

حول عرشك فى كل عالم من عوالمك انك انت المقتدر العليم الخبير هو المقتدر على ما يشاء بقوله كن فيكون يا ايها
المتشبهت بذيل عنابتي ان استمع ندائي من شطر فضلى انه لا اله الا انا الامر العليم قد كنا معك اذ هاجرت من التاء مقبلاً الى
ارض الخاء انه هو السامع البصير انا قبلنا عملك فى الله ان افرح بذلك و قل لك الحمد يا اله العالمين لك ان تذكرنى فى ارض
التاء بالروح و الريحان كذلك بامرک الرحمن من منظره الكريم ذكر عبادى بالحكمة على شأن تنجذب به عقولهم و تنشرح
صدورهم انه من افضل الأعمال لدى العليم الخبير ان افرح بذكرى اياك و بما يخبرك به قلمى الأعلى انه هو الصادق الأمين قد
قدر لك من لدى الله ما تقر به مهيمن الموحدين بهاء عليك و على الذين فازوا بايامى

*** ص ٩ ***

و تمسكوا بجبلى المتين

بسمى الذى به تَضَوَّعت نفحات القميص و مرّت الجبال كتاب نزل من لدى المظلوم الى من سمى بمصطفى فى ملكوت
الأسماء ليجذبه الى مقام يقوم و يقول بالحكمة و البيان قد اتى الرحمن بسطان لا تمنعه الالوف و لا تضعفه الصّفوف يدع العالم
الى الاسم الاعظم الذى به انقلبت الامور و تزعت الاديان يا ايّها المذكور من قلمي قم على ذكرى و ثنائى بين عبادى و عرفهم
امرى و سببلى ثمّ الق عليهم كلمتى التى بها صاحت الصّخرة و تزلزلت الاركان قل يا ملاً الغافلين تالله فداتى من اضطربت منه
القلوب و فاحت به نفحة الرحمن فى البلدان قل اياكم ان يمنعكم ما عندكم عمّا عندالله ضعوا الاوهام و تمسّكوا بعروة عناية
ربكم العزيز العلام هذا يوم لا تنفعكم زخارف الارض

ولاجنودها

*** ص ١٠ ***

و لاجنودها و فنونها اتقوا الله و لا تتبعوا كلّ فاجر ؟؟؟ اذا اتى الوعد و انار مشرق الظهور اعرض عنه العلماء الى ان افتوا
بظلم ناح به الملاً الاعلى و عن ورائهم كلّ عارف بصّار انا اظهرنا الامر و ارينا العباد افقى الاعلى و هديناهم الى سوى الصّراط
ان اقتصر امورك على ذكرى بين خلقى بالحكمة التى انزلناها فى الكتاب كذلك نورنا آفاق البيان بنور العرفان طوبى لمن عرف
و ويل لكل غافل مرتاب كبر من قبل على احببى الذين نبذوا العالم فيهدا الامر الذى به زلت الاقدام البهء المشرق من افق
عنايتى عليك و على من اقبل الى الله فى المآب

و ما ذكرت فى مصطفى الذى هاجر فى سبيل الله و توجه الى هناك انّ الله اجر الذين نصرورا امرالله باموالهم و انفسهم قد
شهد بذلك قلمي

*** ص ١١ ***

الاعلى فى لوحى العظيم قد ارسلنا له لوحاً ليجد منه نفحات عنايات ربّه و يكون من الصّابرين
يا مصطفى عليك بهاء الله مولى الورى خذ كان من رحيق المختوم ثمّ اشرب منها باسمى القيوم انه يقربك الى ربك و يدخلك
فى سرادق العلم و الحكمة و البيان تعالى الرحمن منعم هذه النعمة الكبرى و مسقى هذا الكوثر الاصفى انك اذا فزت به قل
لك الحمد يا بحر العطاء و لك الفضل يا مالك ملكوت الاسماء

هو العليم الابهى

ان يا خليلي في الصّحف و اسمي في الكتب ان استمع نداء الله من شاطئ بحر القدم في البقعة النّورا من السّدرة الابهي أنّه

لا اله الاّ انا المقتدر القدير لعن الله من ظلمك و انكر حقك

في البيان

*** ص ١٢ ***

في البيان نشهد أنّه من الظالمين انك لا تحزن قد ابى الله عمّا ارادو انه نزل لك ما يبقى به ذكرك بين العالمين ان اطلع باذني من افق سماء امرى و بلغّ الناس بالحكمة و البيان كذلك امرت من لدن ربك الرحمان اياك ان يمنعك من في الاكوان عن ذكر ربك العزيز الحميد فانظر في ملاء البيان و قلّة درايتهم قد انكروا الذي باسمه زين سماء البيان بشمس العلم و التّبيان لولاه ما نطق شجر الطّور ما غردت حمامة الامر على افنان دوحه الظهور كذلك اشرق نير الوحي من افق ذكر ربك العزيز الحكيم قل يا قوم لو يستنشق احد ليجد من كلّ حرف نزل في البيان رايحة قميص المنير قل هذا هو الذي اخذ الله عهده قبل عهد نفسه و قبل خلق السّموات و الارضين قد هبت ارياح القضا من شطر القدرة و الاقتدار و اخذت عنهم الاستقرار ان ربك

*** ص ١٣ ***

هو الحاكم على ما يريد انا بعد وردنا في السّجن الاعظم بلغنا رسالات الله شرق الارض و غربها ليعلم الكلّ بانّ البلا ما منع ربهم الابهي عمّا اراد و من افق السّجن ندع الامم الى الله مالک القدم كذلك اظهرنا القدرة رغماً لأنف الذين كفروا بالله العزيز العليم دع الغافلين في خوضهم تمّ اذكر ربك بروح و رجحان أنّه معك و ينصرك بالحق في كلّ حين ان اذكرا لأين من قبلي و بشره بذكرى اياه سوف يرفع الله الذين ظلموا من غير بينة و لا كتاب منير و البهَاء عليك و عليهم من لدى الله العزيز الجميل

هو الاقدس الاعظم الابهي

ذكر من لدنا لمن في العالم ليجذبهم الى الله ربّ العالمين انا ذكرنا في كلّ الاحيان من في الامكان منهم من اقبل و فاز منهم

من اعرض عن الفرد الخبير ان استمع ندائي من حول سجنى انه لا اله الاّ

*** ص ١٤ ***

هو العليم الحكيم نشهد كما شهد الله قبل خلق السّموات و الارض ولكنّ الناس اكثرهم من الغافلين قد اخذوا اهوائهم و نبذوا من يدعوهم الى الحقّ المبين انك تمسك بالله و سلطانه أنّه يكفيك و يقدر لك ما اراد أنّه هو المقتدر القدير انا نذكرك

فى سجنى الاعظم لتشكر ربك و تكون من الراسخين قد احاطتنا الاحزان بما ورد على مظاهر امر الرحمن من الذين كفروا بالله
العزير الحميد طوبى كل بما اقبلت و ويل للمعرضين

بسم الله الاقدس الاعظم

كتاب من لدى الرحمن الى من فاز بكوثر الحيوان فى ايام فيها اعترض من فى الامكان الا من شاء الله المقتدر العزير المختار
ليطمئن بفضل موليه و يكون ناطقاً بذكره بين الاحزاب انا نذكر من توجه

*** ص ١٥ ***

الى الله و نويد الذين قاموا على نصره امر ربهم العزير الوهاب طوبى لك بما توجهت الى الافق الاعلى و سمعت نداء مالك
الاسماء اذ اتى بقدره و سلطان ان الذين وجد و اعرف القميص اولئك من اهل التقديس و الذين غفلوا اولئك من اهل الضلال
و لو يعبد من الله فى الغر و الاضال لانما عرفنا توجهك الى الله توجهنا اليك من هذا السجن الاعظم و نزلنا لك هذا اللوح
الذى به يطير من فى الآفاق قل يا قوم هذا يوم الله توجهوا اليه و لا تتبعوا كل غافل مرتاب قل تالله قد اتى الواحد و ظهر الموعود
و الملك لله مالك الرقاب اتقوا الله و لا تتبعوا هواه الذين تمسكوا بحبال الظنون و تشبثوا بذيل الاوهام اتبعوا من يدعوكم فى
قطب العالم الى الله مالك القدم هذا خير لكم يا اولى الابصار كذلك زيننا ملكوت اللوح

*** ص ١٦ ***

بذكر مالك الجبروت ان اقرئه و قل لك الحمد يا مولى الانام انما البهلاء عليك و على من معك من الذين آمنوا بالله العزير
الغفار

بسمه المقتدر على من فى الابداع

قد ظهر الحق بسلطان لا تمنعه جنود العالم و لا شغونات الامم ينطق فى كل الاحيان انه لا اله الا انا العزير الوهاب قد ارتفع
النداء على شأن اهتزت منه الجبال ولكن الناس اكثرهم فى غفلة و ضلال طوبى لمقتدر كسر باسمى القدير اصنام الورى و اقبل
الى الله بقوة ما منعها سبحات الجلال قم على خدمة الامر و بشر الناس بهذا الظهور الذى به انار العالم و اضاء افق الابداع قل
يا قوم قد سرت نسائم الرحمن و ظهر ما هو المسطور فى الزبر و الالواح خافوا الله و لاتدحضوا الحق بافواهكم اجيبوا من يدعوكم
الى اعلى المقام قد جرى كوثر الحيوان من فم مشية ربكم الرحمن و فك الرحيق

المختوم باسمه المهيم على الاديان كذلك زيتنا افق العالم بانور بيان الاسم الاعظم الذى اتى من سماء الوحي بقدره و سلطان

بسمه المهيم القيوم

قد مضت الشهور و السنين و كان جمال القدم فى سجن مبين قد قبلنا الاحزان لفرح الامكان و الشدة لرخاء العالمين اذا ظهر الامر و انار افق الظهور قام الناس على الاعراض منهم من هتك ستر الحرمة و منهم من كفر بالله مولى المخلصين و منهم من قال ان الآيات مفتريات من نفسه و منهم من اختى على منزلها كذلك ورد على المظلوم من جنود الغافلين انا وجدنا عرف حبك ذكرناك بهذا اللوح البديع لتشرب منه رحيق محبة ربك و تذكره بين عباده الرقادين ليستدار كوا ما فات عنهم فى ايام الله و يتقرّبين الى هذا البحر العظيم كذلك له و قدنا سراج البيان فى مشكاة

الامكان

الامكان طوبى لمن استضاء به و ويل للمبعدين

الاقدم الامنع الاعظم

ان الشجرة تذكر ورقة من اوراقها و تذكرها فضلاً من لدى الله المهيم القيوم لتجذبها بيان الرحمن الى الافق الاعلى و تقرّبها الى المقام المحمود ان المحبوب قدظهر بالحق و انه لمقصود السموات و الارض ولكن الناس اكثرهم لا يعرفون يدعوهم فى الليالى و الايام الى مطلع الالهام و هم لايشعر من طوبى لك يا امتى بما سمعت ندائى و اقبلت الى وجهى لعرفان نفس اذ اعرض عني كل مشرك مردود اشكرى ربك بهذا الفضل الاعظم ثم اذكره بهذا الاسم الذى جعله الله مولى الغيب و الشهود

يا ابناء الانسان

جهد نمائيد شايد از شما ظاهر شود آنچه لايق ايام الهى است

اينمظلوم شما را وصيت مى فرمايد بآنچه كه سبب علوّ و سمو است زيتوا هياكلكم بطراز الاعمال و رؤسكم باكليل الاخلاق لتستضيء بهما الآفاق نور ظاهر و مشرق و نير امر مشهود و لائح ديوان يعنى نفوس غافله در كمين انسان بوده و هستند خود را به اسم حق حفظ نمائيد آگاه باشيد بيدار باشيد اينست وصيت او طوبى للعالمين

*** ص ٢٠ ***

این صفحه خالی میباشد

*** ص ٢١ ***

صحيفة الله المهيمن القيوم

هو الذّاکر التّاطق العليم

الحمد لله الذی ظهر بمشرق آیاته و مطلع بیّناته و مصدر اوامره و احكامه انه هو الذی به ظهرت الاسرار و نطقت الاشجار و جرت الانهار و ماجت البحار طوبی لمن فاز بعرفانه و سمع ندائه و عمل بما امر به فی كتابه و وبل لمن نبذ كتابه و جادل بآياته و كفر ببرهانه و انكر حجّة الّتی بما فتحت ابواب المواهب و اللطاف و اشرق نیر العدل من كلّ الجهات و نادى المناد الملك لله مالک المبدء و المآب النور الساطع من افق ارادة الله ربّ

*** ص ٢٢ ***

ربّ الارباب و البهآء المشرق من افق المشیة و اللطاف و التّكبير الظّاهر من لسان مولی الوری علی ایدى امره الذین ما نقضوا عهده و میثاقه و نصروا امره بین عباده و نطقوا بثنائه فی بلاده اولئك مفاتيح ابواب الافئدة و القلوب و مطالع اسماء الله مالک الملوك بهم امطر السحاب و ظهرت خزائن الارض و ما كان مكنونا فیها و مستورا تحت اطباقها سبحانک یا مالک الوجود و المهيمن علی الغیب و الشّهود اسئلك باسمک الاعظم الذی به ظهرت اسرار الکتب و ماكان مسطورا فی الصّحف ان تؤید اولیائک علی نصره امرک بالحکمة و البیان ای ربّ اسئلك بقدرتک الّتی غلبت الکائنات و بقوّتک الّتی احاطت الموجودات ان تجعلنی و اصفیائک اعلام هدايتک فی ارضک و آیات امرک بین خلقک ترى یا الهی

*** ص ٢٣ ***

عملت به الجباره و ا لفراعة ای ربّ خذ اعنة غرورهم بقبضة اقتدارک و ازمة طغيانهم بيمين ارادتک ای ربّ انصر المظلومين بجنودک ثمّ احفظهم من شرّ اعدائک الذین كفروا بک و بآياتک و قاموا علی تضييع امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی السّموات و الارضين لا اله الا انت المهيمن المتعالی العليم الحکيم یا ايّها الطّائر فی هوآء محبّتی اينکه در اشتعال اولیای آن ارض ذکر نمودند لله الحمد رحيق بيان را از ايدى عطاء مقصود عالميان آشاميدند و بما انزله الله فی كتبه

فائز گشتند هر يك را از قبل مظلوم به نور بيان منور دار ايشانند هياكل اوليه كه از يد عطاء مطلع نور احديه كوثر بيان
آشاميدند و به مدد كلمه عليا به مقام بلوغ رسيدند انا ذكرناهم من قبل و في هذا الحين بايات

جرت

*** ص ۲۴ ***

جرت من كل حرف من حروفاته انهار الحكمة و البيان في الامكان طوبى لهم و نعميا لهم نشهد انهم فازوا باصغاء ندائى
الاحلى و صرير قلمى الابهى اولئك عباد وصفهم الله في كتبه من قبل و من بعد انه ولى المحسنين و لا يضيع اجر العاملين نسل
الله تبارك و تعالى ان يوفقهم على استقامة لاترلها جنود العالم و سطوة الامم انه هو المقتدر العزيز الفضال ذكر جناب ذاكر و
ناصر را نمودند انه فاز بالاقتل نطق بالذکر و الثناء منه نسل الله تبارك و تعالى ان يمدّه بجنود البيان و يجرسه بقوته و قدرته
التي احاطت الجهات يا نون انا سمعنا ندائك ذكرناك من قبل بلوح لاح من افقه نير عناية الله رب العالمين طوبى للسان نطق
بذكرى و لقلب فاز بحجارة حبي و لبصر تشرف بمشاهدة آثاري و آياتي و ليد اخذت كتابي منقطعة عن الارض

*** ص ۲۵ ***

و زخرفها و آلائها و ثروتها يا طا يذكرك المظلوم من شطر السجن بما يؤيدك على احياء النفوس مرة اخرى و تهذيبها ان
ربك هو الناطق العليم قل يا قوم ضعوا ما عندكم من الظنون و الاوهام و خذوا ما اوتيتهم من لدى الله رب العرش العظيم قل الهى
اهى نور قلوب عبادك بانوار معرفتك و زين رؤسهم باكليل محبتك و هياكلهم باثواب انقطاع فى ايامك انك انت المقتدر على
ما تشاء لا اله انت القوى المقتدر الحكيم انشاء الله حق جل جلاله در ذكر آنجناب كوثر حيوان مقدر فرمايد تا معشر اموات از
نفحات بيان به حيات تازه فائز شوند انه هو المقتدر على ما يشاء بقوله كن فيكون ذكر جناب ميرزا عبدالحسين را نمودند كه
قصد افق اعلى نموده طوبى له و نعيماً له نسل الله

تبارك

*** ص ۲۶ ***

تبارك و تعالى ان يوفقه على خدمة امره و يزيته بطراز الاستقامة على شأن لا تمنعه الاسماء عن مالکها و محيبيها و مقدرها يا
عبد الحسين نداى مظلوم را به گوش جان بشنو هزار و دويست سنه حزب شيعة بر اسما معتكف و از حق غافل و به گمان
خود خود را ناجى و سائر احزاب عالم را هالك مى دانستند غرورشان به مقامى رسيد كه از براى خود اسبابى اخذ نمودند و

طريقي گرفتند و چون فجر يوم ظهور دميد كل بر مشرق وحى الهى و مطلع الهام ربانى وارد آوردند آنچه را كه حصاة بيضاء نوحه نمود و كينونة اشيا بناله و ندبه مشغول قل الهى الهى اشهد بظهورك و استوائك على سرير العرفان فى قطب الامكان و بقيامك ايام وجوه الاديان اسئلك يا مالک الملکوت و سلطان الجبروت باسمك الذى به سخرت افئدة الامم

*** ص ۲۷ ***

و بنور امرک الذى به نورت العالم ان تحفظنى من شر الظالمين اى ربّ انا عبدك و ابن عبدك اقبلت اليك منقطعاً عن دونك و اردت منك بدايع فضلک و عطائك اى ربّ لا تخينى عن بحر بيانک و شمس جودک انک انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز الغفور الرحيم ذکر جناب ابراهيم را نمودند انا نذکره فى هذا المقام الاعلى و نبشره بما نزل له من سماء بيان الله ربّ العالمين يا ابراهيم اسمع التداء من القلم الاعلى الملك لله العزيز الحكيم نسئل الله ان يرزقک المائدة التى نزلت من سماء عطاء ربّک الکریم لانها هى بيانه الذى به انجذبت افئدة المقربين و المخلصين قل لك الحمد يا الهى بما سقيتنى رحيقک المختوم و عرفتنى صراطک الممدود اسئلك ان تجعلنى مزيناً بطراز الامانه بين خلقک ثم

افتح

*** ص ۲۸ ***

افتح على وجهى بمفتاح اسمک الاعظم ابواب الفضل و الجود و الکرّم انک انت المقتدر على ما تشاء لا اله انت الفرد الواحد المقتدر القدير يا غلام قبل حسين اولياى الهى را از قبل و بعد در الواح شتى بامانت و ديانت و عقّت نصيحت نموديم ولكن اكثرى نصح الله را نشنيدند و برّ و تقوى را بىغى و فحشاء تبديل نمودند سوف يرون انفسهم فى خسران مبين فضل اين ظهور خارج از احصا بوده هست چه كه نزاع و جدال و فساد منع شده منعاً عظيماً فى الزبر و الالواح از حق مى طلبيم تو را تأييد فرمايد بر آنچه سبب تقديس عباد و ارتفاع كلمه است انه هو المؤيد الناصح الحكيم يا رضا قبل قلى ذكرک من احببى ذكرناک بذکر بديع قد ملئت الآفاق من آيات ربک مالک يوم التلاق ولكن الناس

*** ص ۲۹ ***

فى ريب مبين نسئل الله ان يؤيدک على خرق الاحجاب کلّها و يقربک اليه انه هو العزيز العالم و نذکر فى هذا الحين من سميّ بعلى ثمّ الذى انشأ فى نبأ الله ما انشده احد ا غصانى الذى سميّ ببيدع الله فى كتابى المبين نسئل الله اى يحفظهما و يؤيدهما على ما ينبغى لهذا اليوم المبارك العزيز البديع انه يسمع ما يخرج من افواه العباد ان ربّک هو السميع البصير يا احبائى يوم

يوم نصرت است انا بحکمت و بیان کل را وصیت می‌نمائیم باعمالیکه سبب اقبال احزاب عالمست بعضی در اطراف از حکمت خارج شده‌اند نسئل الله ان یوقفهم و یؤیدهم علی ما تجذب به افئدة العباد انه هو المقتدر القدير یا خلیل علیک بهائی و رحمتی نفوس مذکوره هر یک بذکر اعظم فائز گشت اگر چه الیوم مقام کلمة الله

نزد بعضی

*** ص ۳۰ ***

نزد بعضی معلوم نه طوبی از برای نفسیکه بآن فائز شد بیقین مبین بدانید هر کلمه‌ئیکه از فم اراده باسم نفسی ظاهر شد او به مثابه سدرهٔ سدرهٔ مرتفعه مبارکه است و در هر حین اثمارش و اثارش و اوراقش تازه و خرم طوبی للعارفین و للفائزین البهآء الظاهر من افق سماء ملکوتی علیکم یا اولیائی و علی الذین ما منعتم الاسماء عن التقرب الی الله الفرد الواحد المقتدر القدير یا قلمی الاعلی طوبی لک بما اظهرنا منک لثالی الحکمة و البیان و ما ماج به بحر التبیان فی الامکان تعالی الرحمن الّذی انطق الاشیاء بما نطقت به سدرة الطور لموسی ابن عمران اذکر من احببنی و شرب رحیق الوصال من ید عطائی اذ کان حاضراً لدی المظلوم بخضوع خضعت له الجهات انه ستمی بعلی عسکر فی کتاب الاسماء من لدی الله

*** ص ۳۱ ***

منزل الایات طوبی لک بما وجدت عرف البیان و قصدت المقصد الاقصی و الزروة العلیا الی ان حضرت و فزت بما منع عنه اکثر العباد انا ذکرناک من قبل و نذکرک بما انجذبت به افئدة المقربین فی یوم الله ربّ الارباب کن مستقیماً علی امر ربّک بحیث لا تمنعک سطوة الذین کفروا فی المآب اذ استوی جمال القدم علی العرش الاعظم بقدره و سلطان البهآء من لدنا علیک و علی الذین اقبلوا و قالوا لک الحمد یا مالک الزّقاب و نذکر اولیائی فی المیم و الیا و نبشّرههم بما قدر لهم من القلم الاعلی فی الزّبر و الالواح طوبی لک یا ارض المیم و الیا بما اظهر الله فیک من احبه الّذی ستمی بالالف و الحا الّذی انزلنا ذکره فی الصّحیفة الحمرا من قلمی الاعلی طوبی له و وطن احبه امراً من لدن مالک الایجاد

انا ذکرنا

*** ص ۳۲ ***

انا ذکرنا و نذکر اولیائی هناك الذین ما منعتم الاسیاف عن التقرب الی الله مشرق الالهام خذوا کوب الاستقامة من ید العنایة ثم اشربوا منه باسم ربکم العزیز الوهاب لا تحزنوا عمّا ورد من کلّ مفتر کذاب الذین بدّلوا الاماناته بالخیانة و الصّدق

بالكذب الا اثم نبذوا كتاب الله ورائهم و كفروا بآياته التي اذا نزلت اذا نزلت خضعت لها الاذكار افرحوا بذكرى ثم انصروني
باعمال يتضوع بها عرفه القبول كذلك نطق القلم اذ كان المظلوم بين ايادي الاشرار يا اهل سيسان عليكم بآء الرحمن لازال
مذكور بوده و هستيد اياكم ان تمنعكم الهوى عن مولى الورى خذوا اذبال ردآء رتكم العزيز المختار اوليآى آن ارض را ذكر نموده
و مينمائيم طوبى لوجه توجه و بقلب اقبل و للسان نطق و ليد اخذت

*** ص ۳۳ ***

كتابى المبين ايام ايام ظهور است و مكلم طور بر عرش بيان مستوى جهد نمائيد شايد فائز شويد بآن چه كه باقى و
دائمست جناب امين عليه بهائى و عنائى مكرر اوليآى آن ارض و اطراف را ذكر نموده و بساحت اقدس فرستاده از حق مى-
طلبيم شما را تأييد فرمايد بر استقامت كبرى و مزين دارد به طراز عنایت امروز قلم در سرور و لوح در جذب و فرح طوبى از
برای نفسيكه به ندای قلم اعلى از نوم غفلت برخواست و به خدمت امرالله قيام نمود اشكروا رتكم بهذا الفضل العظيم و هذه
العناية التي ليس لها نظيره فى الملك و لاشبيه بين العباد امآء قانتات را از قبل مظلوم ذكر نمائيد و بانوار بيان مقصود عالميان
منور داريد التور الساطع الالامع من افق سماء البرهان عليكم يا اوليائى و عليكم يا امائى
و على كل

*** ص ۳۴ ***

و على كل مستقيم فى الجهات على امرالله مالك الاسماء و الصفات

بسم الله المقتدر العليم الحكيم

حمد حضرت مقتديرا لايق و سزاست كه از قلم اعلى كوثر بقا جارى نمود و عالم ملك و ملكوت را ميان جواهر فضل
بجيات باقى ه دائمه فائز فرموده را سبحان الله در كل احيان ندا از شطر اعلى مرتفع و نسائم صبح ظهور در هر يوم در مرور
ولكن خلق عالم از آن ممنوع و محروم الا من ؟؟ يد الاقتدار و اخرجته من طين الاوهام فضلاً من عنده و هو المقتدر العزيز
الوقاب سبحانك يا سلطان الوجود و مليك الغيب و الشهود يشهد هذا الفانى ببقائك و فناء الاشياء و بقدرتك و عجز من
فى الارض و السماء اسئلك يا من فى قبضتك زمام الكائنات ببحر آياتك و ظهورات

*** ص ٣٥ ***

عظمتك و قدرتك و بالاسم الذى به سحّرت الممكنات و مدائن الاسماء و الصفات بان تؤلّف قلوب اوليائك فى ايامك و نورها بنور معرفتك و زيتها بطراز محبتك ثم ايدهم على الاستقامة الكبرى بحيث لاتزال اقدامهم عمّا فى ايدى العباد الذين نقضوا عهدك و ميثاقك اى ربّ ترى اوليائك بين ايدى اعدائك و امنائك بين ايدى الخائنين من خلقك و المفترين من بريتك اسئلك بان تحفظهم بقدرتك و سلطانك و عظمتك و اجلالك اذك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العليم الحكيم عرايض آنجناب صبح يوم سه شنبه بيست و يكم شهر جمادى الثانى بساحت اقدس اعلى فائز و بعد از عرض در پيشگاه حضور مولى الانام اين آيات باهرات نازل قوله جلّ جلاله

و عزّ

*** ص ٣٦ ***

و عزّ سلطانه و عظم برهانه بسمى الذى به سرت نسائم العرفان على من فى الامكان يا خليل عليك بهائى و عنايتى قد حضر المجد بكتابتك و عرضه امام الوجه انزلنا لك ما ترضو به عرف المعانى و البيان من الاديان لتشكر و تكون من الراسخين هذا يوم فيه فتحت ابواب الكرم على العالم و اشراق نير الجود من افق ارادة الله رب العالمين انا وجدنا من كتابك عرف حبك و توجهك و قيامك على خدمة امرالله مالك يوم الدين قد فزت من قبل بايات ربك نسئل الله ان ينور بك افئدة عباده بنور عرفانه و يمدك بجنود الحكمة و البيان انه هو المقتدر القدير هذا يوم فيه انجذبت حقايق الاشياء من نداء ربها مالك مالك ملكوت الاسماء و اشرفت من آفاق سماء قلمى الاعلى

*** ص ٣٧ ***

شموس المواهب و اللطاف طوبى بعد نبذ الدنيا و اخذ ما نزل من ملكوت بيان ربّه المبين العليم يا خليل قد احاطتنا الاحزان من الذين نبذوا الامانة ورائهم و ارتكبوا ما ناح به العدل و كلّ عارف بصير اذا اخذك كوثر بيانى و وجدت عرف عنايتى قل الهى الهى لك الحمد بما سقيتني سبيل بيانك اذ منع عنه اكثر خلقك و جعلتني مقبلاً الى افقك الاعلى اذا عرض عنه علماء الاوهام فى ايامك اسئلك بنور امرك الذى به اشرفت الارض و السماء و بسطانك الذى به سحّرت الاسماء بان تؤيدنى على ذكرك و ثنائك و قدر لى ما قدرته لاصفيائك اذك انت الله لا اله الا انت الغفور الرحيم انا اردنا ان نذكر من سمى بمهدى عليه بهائى و عنايتى فى كتاب الاسماء و نبشّره بعناية الله ربّ

العالمين اسمع النداء من شطر عكاء أنه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير انا ذكرناك من قبل و انزلنا لك ما ماج به بحر العرفان فى الامكان نسئل الله ان يؤيدك على خرق حجبات عباده و يوفقك على استقامة تستقيم به ارجل خلقه انه هو المقتدر على ما يشاء بقوله العزيز البديع قل يا ملاء الارض ضعوا الظنون و الاوهام قد اتى القيوم برايات الآيات من لدى الله المقتدر القدير لا ينفعكم اليوم ما عندكم الا بهذا الامر الذى به ارتعدت فرائص الظلم و اسودت وجوه المعرضين قل اياكم ان تحؤفكم سطوة الظالمين او تمنعكم اشارات الذين كفروا بالله او شبهات كل جاهل بعيد قم باسم ربك على امره و بشر الناس بهذا الظهور الذى ابتسم به تغر الطور و نادى السدرة الملك لله

العزيز الحميد انا سمعنا ندائك اجنباك و راينا اقبالك اقبلنا اليك و انزلنا لك ما لاينقطع عرفه بدوام الاسماء و الصفات اشكر ربك بهذا الفضل الاعظم و قل لك الحمد يا من فى قبضتك زمام الكائنات اشهد انك ظهرت و اظهرت ما كان مكتونا فى العلم و مرقوماً فى الصحيفة الحمراء من القلم الاعلى طوبى لمن فاز بايامك و سمع ندائك و ويل لكل منكر انكر هذا الفضل المبين خذ كأس الاستقامة بيدك اليمنى ثم اشرب منها باسم ربك المهيمن على من فى السموات و الارضين ثم اسق العباد الذين اقبلوا الى الوجه بذكره الحكيم كذلك نطق لسان المظلوم اذ كان بين ايدى الغافلين و اردنا ان نذكر فيهذا الحين من سمي بقاسم ليفرح و يكون من الشاكرين يا قاسم هذا يوم فيه ظهرت الاسرار

و نطقت

و نطقت الاشجار و جرت الانهار بما استوى على عرش الظهور مكلم الطور الذى به ارتفعت الصيحه و نادى المناد تالله قد اتى الموعد بسلطان مبين انا امرنا الكل بالامانة و الديانة و بما ترتفع به كلمة الله بين عباده و امره فى بلاده من الناس من اقبل و منهم من اعرض الى اين كفر بالذى اتى من سماء الفضل بسلطان عظيم قل يا ملاء الارض اتقوا الله و لا تتبعوا اهواء الذين انكروا ظهوره و سلطانه و جادلوا بآياته التى احاطت السموات و الارض اياكم ان تمنعكم الاوهام عن هذا التور الساطع المشرق

اللميع انا نصحكم لوجه الله طوبى لمن سمع و قال لك الحمد يا من بيدك مفاتيح علوم الاولين و الآخرين انك اذا فزت باياتي و وجدت عرف بياني قل الهى الهى لك الحمد بما ذكرتنى فى سجنك الاعظم

*** ص ٤١ ***

و انزلت لى ما يكون باقياً بدوام ملكوتك اسئلك يا من باسمك جرى فرات رحمتك من قلم عنايتك ببحر بيانك الذى ماج امام وجوه عبادك بان تجلبنى من الذين شربوا رحيق الاستقامة من ايدى عطائك و قدرلى يا مقصودى خير كل عالم من عوالمك انك انت الفضل الكريم يا محمود اراد المظلوم ان يذكرك فى مقامه المحمود و يبشرك بما قدر للمقبلين فى كتاب الله المقتدر العزيز الودود خذ كتاب الله بقدره من عنده ثم اهد الناس الى افق العرفان امرا من لدى الله مالك الوجود اياك ان تمنع ضوضاء المعرضين و نعاق الناعقين الذين نقضوا عهدالله و اعرضوا عن صراطه الممدود هذا يوم فيه اشرق نير الظهور من افق ارادة الله رب ما كان و ما يكون قل يا ملاء البيان اتقوا الرحمن

و آمنوا

*** ص ٤٢ ***

و امنوا بالذى به فتح باب السماء و ظهر ماكان مستورا عن العيون كذلك غنت حمامة العرفان على اعلى الاغصان طوبى لقوم يسمعون يا قلمى الاعلى اذكر من سمي بميرزا قبل تقى نذكر تنجذب به افئدة الذين اقبلوا الى الله مسخر الوجود بقوله كن فيكون لا تحزن من شىء توكل على الله الذى خلقك و سوئك و انزل لك ما يكون باقيا ببقاء الملكوت قل يا ملاء الارض زيتوا روسكم باكاليل الانقطاع و هياكلكم بطراز التقوى اياكم ان يمنعكم ما عندكم عما عندالله ضعوا الظنون قد اتى القيوم بسلطان مشهود اياكم ان تضعفكم سبحات العلماء الذين اعرضوا عن الحق علام الغيوب البهاء من لدنا عليك و على اخيك و على الذين شربوا باسمى المحبوب رحيقى المختوم ان يا قلم اذكر من سمي بنصرالله ليفرح بهذا الذكر الذى

*** ص ٤٣ ***

به فاحت نفحات البيان فى الامكان و اشرق نير البرهان بارادة الله مالك الغيب و الشهود يا نصر قد اتى النصر و انه هذا الامر الذى به ارتعدت فرائص كل غافل محجوب قد احاطتنا الاحزان من كل الجهات بما اكتسبت ايدى الذين كفروا بالشاهد و المشهود طوبى لنفس فازت بذكر الله فى ايامه و شهدت بما شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم طوبى لك بما نبذت الموهوم و سمعت النداء اذ ارتفع بالحق من هذا المقام المرفوع قل الهى الهى لك الحمد بما ايدتنى على الاقبال و لك الشكر بما عرفتنى

امرک الذی به ارتعدت فرائص کلّ ظالم مردود ای ربّ اسئلك باقتدار مشیتک و نفوذ ارادتک و ببحر فضلک و عطائک و
سماء جودک و رحمتک بان تؤیّدنی علی الاستقامة علی امرک

الذی به

*** ص ٤٤ ***

الذی به زلت اقدام خلقک الّا من حفظته بقدرتک الّتی بما سخّرت ممالک الوجود ای ربّ انا عبدک و ابن عبدک قد
اقبلت الی افکک اسئلك بان لا تحبّینی عمّا قدرته للمقرّبین من عبادک و المخلصین من بریتک انّک انت الله المقتدر العزیز
المحبوب یا جمال القدم ولّ وجهک شطر مدينة اخرى ثمّ اذکر من سمّی بجعفر قلی فیهذا الافق الاعلی لیأخذه جذب التّداء و
یقربه الی الله مولی الانام قد حضر اسمک فی السّجن الاعظم انزلنا لک آیاتا بیّنات الّتی بما اخذ النّشاط و الانبساط سگان
مدائن العشاق الّذین آمنوا بالمقصود و مانقضوا العهد و الميثاق ایاک ان یمنعک شیء من الاشیاء عن الله لا تخوفک سطوة کل
ظالم مرتاب خذ کتاب الله بقدره لا تمنعها ضوضاء العالم و لا ظلم کلّ فاجر کفر بالله المقتدر

*** ص ٤٥ ***

العزیز الوهاب قد ظهر ماکان مکنونا فی کنز عصمة الله و مستورا عن الابصار انّک اذا شربت من ید عطائی کوثر العنایة و
اللطاف قل الھی الھی انا عبدک و ابن عبدک اعترف بما نطق به لسان عظمتک و ما انزلته فی کتابک ای ربّ اشهد
بوحدایتک و فردایتک و بتقدیس ذاتک عن الاشباه و تنزیه کینونتک عن الامثال اسئلك بحفیف سدره امرک و هزیز نسّمات
فجر ظهورک بان تجعلنی ثابتاً فی امرک و راسخاً فی حبّک بحيث لو یجتمع علیّ من علی الارض لاتزلّ قدمی عن صراطک ای
ربّ قدرلی ما ینصرنی فیکلّ عالمی من عوالمک و یجعلنی عزیزاً بعزّک انّک انت المقتدر العزیز الفیاض یا ابا الفتح قد اتی الفتح
و معه مفتاح خزائن العلوم و الفنون من لدی الله مالک الرّقاب

هذا یوم

*** ص ٤٦ ***

هذا یوم فیہ تعطرّ العالم من نفحات الوحی ولكنّ الامم اکثرهم اعرضوا و کفروا بالله منزل الآیات قل یا قوم اتّقوا لله قد اشرق
النور من افق الظهور و اتی مت کان مرقوماً من یدالله الیه فی الرّزب و الالواح انصر ربّک بالحکمة و البیان طوبی لک و لمن عمل
بما امر به فی امّ الکتاب هذا یوم فیہ یسمع من امواج بحر البیان قد اتی الرّحمن بسلطان غلب من فی الامکان ینبغی لک ان تدع

الدنيا و الوانها و زخرفها ورائك متمسكا بما امرت به من لدى الله المقتدر المختار قل الهى الهى قوّ جوارحى لخدمة امرک ثمّ
افتح بى ابواب افئدة خلقک اى ربّ ترانى مقبلاً اليک و منجذباً بآياتک اسئلك بانوار وجهک و اقتدارک بين عبادک بان
تکتب لى ما يحفظنى من هزات الّذين انکروا حجّتک و نقضوا

*** ص ٤٧ ***

عهدک و ارتکبوا ما ناح به الملائ الاعلى فى العشى و الاشراق اى ربّ نور قلبى بنور معرفتک ثمّ اظهر منه لئالى حبّک انک
انت الفرد الواحد العزيز العلام يا على عليك بهائى بلسان پارسی ندای مظلوم را بشنو امر عظیم است هر نفسى اراده تقرّب
بافق اعلى نماید باید در حین توجّه بما انزله الرحمن فى الفرقان تمسک جوید و عمل نماید قال و قوله الحق قل الله ثمّ ذرهم فى
خوضهم يلعبون سدره اين کلمه مبارکه در حديقۀ فرقان بامر مقصود عالميان غرس شد و اثمارش امروز ظاهر و در توجّه آخر
که مقام استقامت کبرى است باید باینکلمه مبارکه تکلم نماید و عمل کند انّی ترکت ملّة قوم لایؤمنون بالله و هم بالآخرة هم
کافرون هر نفسى فائز شد بآنچه که این حین از قلم اعلى نازل اوست اهل بها و اصحاب

سفینه

*** ص ٤٨ ***

سفینه حمرا و الا این ابصار مرموده عباد و آذان آلودۀ باوهم لایق مشاهده و اصغا نبوده و نیستند در لیالى و ایام آیات
بمغابه امطار نازل و باطل آفتاب بینات از آفاق الواح الهى مشرق و لائح مع ذلک قوم محبوب و غافل در حزب شیعۀ تفکر
نما بظنون و اوهام تربیت شده اند و بمفتریات چندى متمسک لذا از نفحات وحى و استماع ندای مکلم طور ممنوع و محروم
مانده اند از حق بطلب مجدد امثال الحزب را ظاهر نفرماید و جمیع عباد را بنار محبت و نور امر مشتعل و منور دارد اوست قادر
و توانا و دانا و بینا یا لسان العظمة ولّ وجهک الی من سمى بمحمد قبل حسین ثمّ انزل له من خزائن علمک ما يجعله مؤیداً فى
ایامک على خدمة امرک انک انت المقتدر المهیمن على

*** ص ٤٩ ***

من فى السموات و الارضین امروز سرادق فضل مرتفع و خباء مجد بر اعلى الاعلام منصوب طوبى از برای عبدیکه بکلمه
الهى در این یوم عزیز بدیع فائز گشت قسم با آفتاب حقیقت که از افق سجن اعظم اشراق نموده به کلمه الله معادله نمینماید
آنچه که مشهود است شئونات دنیا عباد را از مولی الوری محروم ساخته امروز از حقیف سدره منتهی اینکلمه اصغا می شود

يا ارض طوبى لك بما تشرفت بقدم مولئك و طوبى لمن اخذ منه كلمة فى ايامه اكر آذان واعيه يافت شود از جميع اشيا ندای
قد اتى فاطر السماء اصغا نماید نزاع و جدال و اعراض و اعتراض منع شده جنود حق جلّ جلاله اعمال و اخلاق طيبه
مرضيه بوده و هست رحمت الهى از برای نفوسى است كه باين جنود مباركه مرقومه بر نصرت امر قيام نموده اند ينبغى لاهل

البهاء ان

يتمسكوا

*** ص ٥٠ ***

يتمسكوا بما امروا به فيهذا اللوح و بتقوى الله المقتدر العزيز الحميد كذلك نطق القلم اذ يمشى المظلوم فى سجنه الاعظم فضلاً
من عنده عليك و على الذين تشبثوا باذيال اوامرالله رب العالمين يا عباس قبل قلى قد قبل اليك البحر الاعظم و اراد ان يخرج
لك لئالى الحكمة و البيان التى كانت مكنونة فى اصداف المودقه فيه لتحمد و تشكر و تسبح ربك الكريم انا اظهرنا ما كان
مكنونا فى ازل الازال يشهد بذلك من عنده كتاب عظيم انظر ثم اذكر ما انزلناه فى كتاب احد من الرسل و اخبرنا القوم بهذا
اليوم العزيز البديع اخبر بظهور الرب و قال الذى يجعل الفجر ظلاماً و يمشى على مشارف الارض يهوه الله انجمود اسمه قل يا
ملاً البيان اتقو الله قد ظهر ما كان مرقوماً فى الالواح و نزال ما لاتعاده كتب السماء

*** ص ٥١ ***

لو تنكروا هذا الامر الاعظم و ما طهر فيهذا اليوم باى شىء يثبت ما عندكم انصفوا و لا تكونوا من الغافلين ام الكتاب ينطق
امام وجوهكم و انتم فى نوم عجيب قد اخذتم امرالله لهواً و لعباً نشهد انكم من الاخسرين فى لوح مبين نسئل الله تبارك و
تعالى ان يزىن العباد بطراز الانصاف و يؤيدهم على العدل الخالص و يوقفهم الى الرجوع انه هو التواب الغفور الرحيم اترك لا
تحزن من شىء قل الهى الهى اسئلك باصفيائك الذين سرعتوا الى مشهد الفدا فى ايامك و انفقوا ارواحهم و ما عندهم فى
سبيلك و بالنور الذى به اشرفت ارضك و سمائك ان تؤيدنى على الاستقامه فى حبك قدرلى ما يجعلنى غنياً بغنائك و
مستقيماً ثابتاً راسخاً فى امرك اترك انت المقتدر العزيز العليم البهاء من لدنا عليك

و على ابنك

*** ص ۵۲ ***

و علی ابنک کز من قبلی علیه و بشره برحمة الله الّتی سبقت من فی السّموات و الارضین انا اردنا ان نذکر فیهذا الحین من سمی باسمعیل لیشکر الله ربّ العرش العظیم نسل الله ان يجعلک مستقیما علی امره بحيث لا تزکک شبهات العلماء و لا تخوّفک سطوة الامراء و لاتضعفک قوّة المشرکین قل لک الحمد یا الهی بما سقیتنی کوثر البقاء من ید عطائک و شرفتنی بقاء ایامک و انزلت لی ما یرحمکم باقیة بقاء ملکوتک اسئلك بمصباحک الّذی حفظته من اریاح عاصفات بان تقدّر لی ما يجعلنی منجذباً بایاتک و متمسکاً بجبل فضلک ای ربّ انا الّذی اعترفت بوحدانیّتک و فردانیّتک و بعظمتک و سلطانک اسئلك ببحر آیاتک و سماء رحمتک بان توقّنی علی خدمة

*** ص ۵۳ ***

اولیائک الّذین ما اتّخذوا لأنفسهم معینا دونک و ما نقضوا عهدک و میثاقک ای ربّ ارحم من اقبل الی افقک الاعلی و شرب ریحیقک المختوم من ایدای اسمک القیوم امام وجوه الوری انت الّذی شهد کلّ ذی وراية بجودک و کرمک و کلّ ذی فقر بعظمتک و غنائک ای ربّ ترانی قائما لدى باب فضلک اسئلك ان لا تحیینی عمّا قدرته فی کتابک لامنائک انک انت المقدر علی ما تشاء باسمک المهیمن علی من فی السّموات و الارضین یا محمد علیک بهائی لله الحمد از دریای رحمت الهی نوشیدی و بعنایتش فائز گشتی مکرر باثار قلم اعلی مزین و منور شدی از قبل عریضهات بحضور فائز طوبی لک و لایبک نشهد انه صعدا لی الرّفق الاعلی و فاز برحمة الله الّتی سبقت الارض و السّماء هذا یوم فیہ فاز

کل مقبل

*** ص ۵۴ ***

کلّ مقبل بما لا فاز به احد من قبل یشهد بذلك من نطق و ینطق انه لا اله الا هو العزیز الوهاب و الناطق فی المبدء و المآب کن مطمئنا بفضل مولیک انه معک یسمع و یری و هو العزیز العلام البهاء من لدنا علیک و علی ابنک نسل الله ان یؤیدکما علی ما یرتفع به مقامکما بین العباد انه علی کلّ شیء قدير یا معمار یا عبدالله اسمت لدى المذكور مذکور و بشرف اصغا فائز لذا ذکرتمودیم بایاتیکه کنوز سلاطین بان معادله نماید اشکر ربّک المشفق الکریم یا معمار ارکان بیت دین الهی از ظلم مشرکین حرکت نموده آیا آن قدرت در تو هست که بیوت اوهام و ظنون حزب شیعه را معدوم نمائی و بایادی صدق و قدرت بیت جدید را تعمیر کن و بانوار نیر ایقان منور داری لعمری بیوت اوهام

حزب قبل ناس بیچاره را از کعبه الله منع نموده و طلعت مقصود را آویختند و برصاص بغضا شهیدش کردند و عالم بر منابر بسب و لعن مشغول از حق بخواه ارض را از امثال آن حزب مقدس دارد و منزّه فرماید آنّه هو المقتدر المختار یا قلم اذکر من سمی بمهدی لیفرح و یكون من الشاکرین یا مهدی اسمع النداء الّذی ارتفع من هذا المقام الاعلی من السدرة الحمراء انّه لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الخبیر انّ الذین نقضوا میثاق الله و عهده اولئک من الاخسرین فی کتاب الله ربّ العالمین قل یا قوم قد جاء الیوم و القیوم ینادی باسمه المقتدر العظیم ایامکم ان یمنعکم ما عند الجهلاء عن الافق الاعلی ضعوا ما عندهم و خذوا ما اوتیتهم من لدن علیم خبیر طوبی لک و لمن صعّد الی الله نشهد انّه شرب

کوثر

کوثر البقاء من ید عطاء ربّه الکریم انّه فاز بما لا فاز به اکثر الخلق یشهد بربک لسان العظمة فیهذا المقام الرفیع اقبل الی الافق الاعلی اذا عرض عنه الوری الا من شاء الله مالک ملکوت الاسماء و اعترف بما نطق به القلم بما نزل من سماء الفضل من لدن مقتدر قدیر انا کنا معرضین صعوده و ذکرناه بما ماج به بحر الغفران و هاج به عرف عناية الله الغفور الرحیم طوبی له و من ذکره بعد صعوده بما نزل من لدن منزل قدیم البهاء علیه و علی الذین ما نقضوا عهد الله ربّ العرش العظیم یا امان الله اینمظلوم در این حین ترا ذکر می نماید و از حق میطلبد اولیای خود را مؤید فرماید بر آنچه که سبب اصلاح عالم و راحت امم است در عشق آیه ظلم عظیمی ظاهر و یکی از اولیا را حزب شیعه من دون دلیل و برهان شهید نمودند و لکن حین ارتفاع علم ظلم رایة عدل باراده الهی ظاهر

و هویدا طوبی لاولیائی هناک چه که از اوامر و نواهی الهی تجاوز ننمودند در موارد باسا و ضرّاء بصبر جمیل تمسک جستند از سلطان اعمال که در آن مدینه ظاهر شد آنکه احبّ از اعدا نزد امرا شفاعت نمودند ایشانند اهل بها و اصحاب سفینه حمرا از حق می طلبیم کلّ را مؤید فرماید بر اتّحاد و اتّفاق این ایام صیت عمل اولیا نزد حق و خلق مرتفع از حق بطلبید این بلندی را پستی اخذ ننماید و نور اتّفاق را سحاب اختلاف ستر نکند آنّه هو القویّ الغالب العزیز الحکیم یا محمود اغنام الهی را ذناب حرص و هوی احاطه نموده در مدینه کبیره وارد شده آنچه که عیون اصفیاء گریست و حنین ملأ اعلی مرتفع گشت قد

اكلوا اموال النَّاس بالباطل و قالوا ما ناح به المقرَّبون نسئل الله تبارك و تعالى ان يؤيِّدهم على الرَّجوع اليه و الانابة لدى باب

فضله اِنَّه هو

المقتدر

*** ص ٥٨ ***

المقتدر على ما يشاء بكلمته المهيمنة على من فى السَّموات و الارضين البهَاء من لدنَّا عليك و على اخيكَ كَبَّرَ عليه من قبلى و ذكَّره باياتى و نوره بنور بيانى العزيز البديع انا اردنا ان نذكر فى هذا الحين من هذا القلم المبين من سَمَّى بمحمَّد فى ناسوت الانشاء لتجذبه نفحات الذِّكر و تقرِّ به الى الحقِّ علاَم الغيوب يا محمَّد اسمع نداء المظلوم اِنَّه ظهر و اظهر ما كان مكنوناً فى علم الله مالِك الوجود قل يا قوم انصفوا فيما ظهر بالحق اياكم ان تحجبكم حجبات الاسماء عن موجدھا ضعوا الاوهام ثمَّ اقبلوا الى الله المهيمن القيوم كذلك انزلنا الايات و جعلناها قوادم لك لتطير بما في هذا الهوَاء الذى يسمع من هزير ارياح قد اتى الرِّب و الموعد استوى على العرش بسُلطان مشهود اذا وجدت عرف الرِّحيق قل لك الحمد يا الهى

*** ص ٥٩ ***

بما شرفتنى باثارك و انزلت لى ما ييقى بدوام ملكك و ملكوتك اسئلك بكتابك المبين الذى ينطق امام الوجوه الله لا اله الا هو الفرد الواحد المهيمن عل يالغيب و لشهود ان تجعلنى فى كلِّ الاحوال متمسكا بملكك و ناطقا بثنائك بين خلقك اِنَّك انت المقتدر على ما تشاء بقولك كن فيكون اى ربِّ قدِّر لى و للاخوين ما ينبغى اسماء عطائك و بحر فضلِكَ ثمَّ افتح على وجوهنا و وجوه اوليائك ابواب عنايتك اِنَّك انت المهيمن العزيز الوجود يا نعمة الله قد ظهرت النعمة و نزلت المائدة ولكنَّ القوم اكثرهم لايعرفون نبذوا نعمة الله ورائهم متمسكين بما عندهم من الاوهام و الظنون قل يا ملا الارض اعلموا قد اتى من ابتسم بظهوره ثغر ملكوت الله المهيمن القيوم قد ماج بحر البيان امام وجوه الاديان

انصفوا

*** ص ٦٠ ***

انصفوا و لا تكونوا من الذين انكروا نعمة الله بعد انزالها و كفروا ببرهانه و انكروا حجته المهيمنته على ما كان و ما يكون انظروا انظروا انَّ التور سطع و اشرق من افق سماء الظهور و السدرة تنادى الملك لله مالِك اليوم الموعد كذلك هاج عرف البيان و ماج بحر العرفان طوبى لمن وجد و عرف ويل لكن غافل محبوب انتهى حمد مقصود علميان راكه در جميع احوال از قلم

اعلايش ذكر اوليا و اصفيا نازل و ظاهر اين ايام البتة دوستان الهى اصغا نموده اند كه از ظلم معتدين و مفتریات مفترين بر حق مبین چه وارد شده لعمر ربنا و ربّ العرش و الثرى قد بدلوا الصدق بالكذب و الامانة بالخيانة و الاقبال بالاعراض و العدل بالظلم و الانصاف بالاعتساف بذلك

*** ص ٦١ ***

ناح كلّ منصف و صعدت زفرات كلّ موقن و فزلت عبرات كلّ بصير اسئل الله تبارك و تعالى ان يؤيّدهم على الرجوع اليه و الانابة لدى باب فضله و القيام امام كرسى عدله انه هو المقتدر العزيز المختار و هذا ما نزل لمن سمى بعباد الله قوله جلّ جلاله و عمّ ن واله يا عباد الله لعمرالله انّ المظلوم فى حزن مبین ليس حزنى من سجنى و ماورد علىّ من اعدائى بل شاء الذين يدعون حبى و عملوا ما صعدت به زفراتى و نزلت عبراتى و ناح به اللوح و القلم يشهد بذلك كتاب الله المبین انّا اظهرنا الامر و انزلنا الآيات و القوم اكثرهم من الغافلين قد خسروا حجة الله و برهانه و نقضوا عهده و ميثاقه نسئل الله ان يؤيّدهم على الرجوع انه هو التّواب الكريم قد نادى

المناد

*** ص ٦٢ ***

المناد من كلّ الجهات ولكنّ القوم اكثرهم من المعتدين قلوبى لك بما وجدت نفحات الوحى و عرفت من كان مذكورا فى كتب الله العزيز الحميد فى استواء مكلم الطور على عرش الظهور و ورود البهاء فى سجن عكّاء لايات للمفسرين قل يا معشر البشر ضعوا ما عند القوم و خذوا رحيق المختوم باسمى القيوم ثم اشربوا منه رغما لكلّ جاهل بعيد و كلّ عالم مريب كذلك طلع نور البيان من افق سماء رحمة ربك الرحمن لتفرح و تكون من الشّاكرين يا حسن بعد ميرزا انظر ما ظهر و اشرق من افق اراده اليه ربّ هذا المقام الرفيع ثم اسمع ما ارتفع من هذا الافق الاعلى و قل يا مالک الاسماء و فاطر السماء اسئلك بصريخ المقرّبين فى فراقك و ضجيج المخلصين

*** ص ٦٣ ***

فى ايامك و ببحر آياتك و مشرق وحيك و الهامك ان تؤيّدنى على استقامة لا ترهّبا جنود الغافلين و لا صفوف الظالمين اى ربّ انّا عبدك و ابن عبدك ما اردت الا خدمة امرک اسئلك بانوار فجر ظهورك ان لا تحيبنى و اوليائك عمّا قدرته لاصفيائك فى محكم آياتك اى ربّ ترانى مقبلاً الى افق امرک و متمسّكا بجبل فضلك قدر لى يقربنى الى ساحة عزّك و

بساط قدسک ائک انت المقتدر علی ما تشاء بکلمتک العلیا لا اله الا انت المقتدر العزیز الحمید یا قلم اذکر من سمی بشیر
محمد باللغة التوراء ان ربک یفعل ما یشاء و هو المهیمن القیوم سبحان الله هادی دولت آبادی ادعای ایمان نموده و می نماید
مثل او مثل نفسی است که از بحر بقطره مشغول معلوم نیست بکدام حجّت

و برهان

*** ص ۶۴ ***

و برهان به نقطه اولی و از قبل او به انبیاء ایمان آورده لعمری عرف یوم الله را نیافته نقطه اولی باعلی النداء به کمال عجز
می فرماید ای ملأ بیان در آن یوم به بیان و حروفات آن از او محبوب نمائید و عمل نمائید آنچه را که حزب فرقان عمل
نمودند امروز بساط الله مبسوط اهل بها با کمال بهجت و نشاط بذکر و ثنا مشغول از حق می طلبیم مقبلین را از امواج بحر
رحمت محروم ننماید و از انوار نیر برهان که از افق سماء اراده اش اشراق نموده منع نفرماید بگیر ذیل عنایت را بایادی رجا و قل
لک البهء یا مالک الارض و السماء اسئلک باسمک القیوم الّذی به انکسر ظهر مظاهر الاوهام و الظنون و بامرک الّذی به
سخرت ماکان و ما یکون بان تکتب لی اجر من سمع ندائک و سرع الی باب فضلک و شرب ریحیق البیان من ید

*** ص ۶۵ ***

عطائک تری یا الهی ما ورد علی اولیائک و اصفیائک و امنائک فی بلادک قد عقر الظالمون ناقتک الحمراء و افترسوا
اغنامک یا مولی الوری و ارتکبوا ما ناح به العدل و صاح به الانصاف ای ربّ تسمع ضجیح المخلصین و تری ما ورد علیهم
من الظالمین اسئلک بقدرتک الّتی احاطت الکائنات بان تحفظ احبائک من شرّ اعدائک ثمّ احرسهم بجنود عدلک ائک انت
المقتدر الّذی لا تمنعک قدرة العالم و لا قوّة الامم ثمّ اسئلک یا الهی ان تغفر لی و لابنی و لمن تمسک بجلبی عطائک و تشبث
بذیل فضلک ائک انت ارحم الراحمین و فی قبضتک زمام من فی السموات و الارضین یا قلم الابدی اذکر من سمی بجیدر قبل
قلی لتجذبه نفحات البیان الی مقام لا یری فیہ الا سلطنة الله و عظمته و عزّه و اقتداره کذلک

انزلنا

*** ص ۶۶ ***

انزلنا الآیات و صرفناها بالحقّ و هو المقتدر الأمر القدیر انا راينا اقبالک و سمعنا ندائک و عوناک الی یمین بقعة الفردوس
لنسمع و تری ما منع عنه علماء الارض و عرفانها الا من شاء الله العزیز الکریم لیس لاحد ان يتوقّف الیوم فی هذا النبا العظیم

ينبغي لكل نفس اذا وجدت نفحات الوحي و سمعت النداء من شطر العرش تقوى لبيك لبيك يا مقصود العارفين و المذكور
في افئدة المخلصين اسئلك بنورك الساطع و امرك المهيمن الالامع ان تؤيدني على ما يرتفع به امرك و مقام كلمتك اي رب
انا عبدك و ابن عبدك و لا اريد الا بدائع فضلك انت الذي بارادتك تحرك القلم الاعلى و ظهر ما كان مستوراً مكنوناً في
افئدة الاصفياء اسئلك بمصباحك الذي احاطته الارياح و باسمك الذي

*** ص ٦٧ ***

سخرت به الاسماء بان توقفتني على القيام على خدمتك و تؤيدني على ذكرك و ثنائك بحيث لا تمنعني مدافع البغضاء و لا
تخونني زماجير الاعداء اي رب اكتب لي بجدك ما يقربني اليك و يجعلني ناصراً لامرك و حافظاً ما امرتني به في كتابك لا
اله الا انت الفضل الكريم يا اسمعيل عليك بقاء الله العزيز الجميل احفظ ما نطق به مبشري في ذكرى و ذكر مقامي بقوله
كثبت جوهره في ذكره انه لا يشار باشارتي و لا بما نزل في البيان بكمال تصريح مي فرمايد آن سلطان وجود و مالک غيب و
شهود بمن و اشاره من معروف نمی شود و نه بآنچه در بيان نازل شده مکرر اين فقراترا ذکر نموديم و همچنين فقرات ديگر که
از قلم مبشر ظاهر شده مع ذلك معرضين بيان در اول کلمه بيان استدلال می کنند در

*** ص ٦٨ ***

در ازهاق حق و احقاق باطل بايد اهل بما بشأني مستقيم باشند که احدي از معرضين مجال تکلم نيابد چه که هر نفسی
در اين ظهور بيان استدلال نمايد او در آن حين مخالفت امرالله نموده و شاعر نيست مدح آن که نزد متبصرين مقصود از بيان
و نزولش ذکر اين امر بوده و هست طوبی للفائزين انک احفظ ما ذکرناه لک لئلا يجد المشركون مجالاً في الاعراض عن نباء الله
رب العالمين و الاعتراض على مآب الحق من لدن عليهم خبير يا قلمي اذكر من سمع ندائي الذي سمى بمهدي في كتاب اسمائي
ليشكر الله رب العرش و الترى و رب البيت المعمور اشهد على ما شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم يا مهدي خذ كتاب
الله بقوة لا تمنعها قوة العالم ثم اقرء ما نزل من ملكوت بيان ربك العزيز

*** ص ٦٩ ***

الوجود قل يا ملاً الارض هذا يوم الله لو انتم تعرفون هذا يوم اخبر به التبيون و بشر به التوراته و الانجيل و الزبور قل لا مفر
لكم و لا مهرب لاحد الا بهذا الامر المشهود هذا الحبل الممدود يا ملاً الارض خافوا الله و لا تنكروا الذي اتى بايات احاطت
شرق الارض و غربها يشهد بذلك من عنده لوح محتم ان البحر ينادى و البر ينادى و الروح في بيداء الخضوع ينادى و يقول

يا مالک الغیب و الشّهود انّی اجد عرف قمیصک طوبی لارض تشرفت بقدموک و لعبد وجد عرف ظهورک فیهذا الیوم
المبارک المحبب کذلک اظهر الفجر رایاته و الیوم اعلامه طوبی لمن فاز و قال لک الحمد یا سلطان الوجود البهّاء من لدنّ
علیک و علی الدّین ما منعتهم شبّهات القوم عن التقرّب الی البیت

المعمور

*** ص ۷۰ ***

المعمور یا مُجَدِّد قبل علی قلم اعلی در این حین باین کلمه علینا ناطق یا اهل تا قد اتی من کان مرقوماً فی الکتب و مسطوراً
فی الصّحف و مذکوراً فی القلوب نسئل الله ان ینصره بکم و باستقامتکم انّه یسمع و یجیب و هو المقنن القدر این ایام را
شبهی و مثلی نبوده و نیست جهد نمائید شاید فائز شوید بآنچه که سبب هدایت خلقتست امروز صراط ندا می نماید و میزان
کلّ را بعدل و انصاف نصیحت می فرماید طوبی از برای نفوسیکه باصفا فائز و بان عاملند اشکر الله ربّ العرش و
الترّی انّه ذکرک فی سجنه الاعظم بما یبقی به ذکرک و اسمک فی کتاب الله مالک هذا المقام الکریم یا صادق صدق و راستی
از صفات بزرگ الهی بوده و هست طوبی از برای نفوسیکه

*** ص ۷۱ ***

بآن تمسک جستند قد ورد علینا من الکذب ما ناح به الرّوح و صاح به کلّ صادق امین لا اشکوبتی و حزنی اصبر فی
البلاء و اشکر الله مالک هذا الیوم البدیع قد حملت البلیا فی سبیله و رأیت ما لا رأی احد یشهد بذلک کلّ منصف خبیر و
کلّ عالم بصیر امانت و دیانت و عقّت و صدق و صفا جَلَع ممتازه حق جلّ جلاله است طوبی لمن زقین هیکله بهاء انّه من
الفائزین فی کتاب الله القویّ القدر ان یا قلم اذکر من سمی بمحمّد قبل باقر و بشّره بعنایة الله العزیز الجمیل یا محمد قبل باقر
الهی لک الحمد بما عرّفنتی مصدر اوامرک و مطلع احکامک الّذی اقمته مقامک فی ارضک ای ربّ اسئلک بانوار عرشک
و بالصّحیفة الّتی ما اطّلع بها احد الاّ نفسک و بامطار ربیع

عنایتک

*** ص ۷۲ ***

عنایتک و باسرار کتبک و زبرک و الواحک بان تجعلنی علی حبّک ثابتاً راسخاً مستقیماً بحيث لا یحرکنی ظلم المشرکین و لا
ضوضاء الغافلین و لا سطوة الّذین کفروا بیوم الدّین ایربّ انا عبدک و ابن عبدک و اعترف بغفلتی و توفقی فی ایامک اسئلک

بان تَوَدِنِي عَلَى تَدَارِكِ مَافَاتِ عَنِّي ثُمَّ أَكْتُبُ لِي مِنْ قَلَمِكَ الْأَعْلَى اجْر مِنْ شَرْبِ رَحِيقِ الْوَحْيِ مِنْ يَدِ عَطَائِكَ أَنْتَ أَنْتَ
المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العطوف الغفور انتهى

الحمد لله لغالى اصداغ عمّان فضل الهى در هر حين ظاهر و مشهود آيات عالم را احاطه نموده و بيّنات امام وجوه كل باهر و
موجود مع ذلك كلّ غافل و محبوب ايا ابصار را چه از مشاهده منع نموده و همچنين آذانرا از اصغا

*** ص ۷۳ ***

ندا از شطر عرش در ليالى و ايام مرتفع و نور امر از هر جهتي ساطع و لائح بشأنى اشراط ساعت و اسرار قيامت ظاهر
كه اقلام عالم از احصاى ذكر آن عاجز و قاصر اين عبد خدمت هر يك از اوليا تكبير مى رساند و از بحر جود الهى و آفتاب
كرم رحمانى ميطلبد كل را موفّق دارد بر آنچه سبب ارتفاع كلمه الله و مقامات ايشانست طوبى از براى نفوسى كه بعد از اقرار
و اعتراف بكنز لا شبه له يعنى استقامت كبرى فائز گشتند امروز خباء مجد بر اعلى المقام مرتفع و انوار فجر ظهور از ذروه
عليا و فردوس اعلى بشأنى ظاهر كه هيچ منصف و عادلى او را انكار ننموده و نمينمايد بايد اين عبد و اجباى آن ارض
بكمال عجز و ابتهاال از غنى متعال آنچه را سزاوار يوم است طلب نمائيم و بان تمسك جوئيم انّه هو المشفق الكريم و هو

الغفور

*** ص ۷۴ ***

الغفور الرحيم و هذا ما نزل لجناب ميرزا محمد على عليه بقاء الله قوله جلّ شأنه و جلّ جلاله يا لسان العظمة لا تمنع
فيوضاتك عن اوليائك و لا تحيهم عمّا قدرته فى كتابك لاصفيائك اقبل الى من اقبل اليك ثم اذكره بذكر تنجذب به افئدة
العالم اشهد انّ اليوم يومك غنى امام الوجوه و غزه انّ البيان و ملكوته حضر و اتوقفا لاصغاء ندائك الاحلى و صرير قلمك
الاعلى لا تمنع المقبلين عن نير ظهورك خذ ايادهم بايادى قدرتك و انتمدهم من طين الاوهام بعظمتك و سلطانك و قوتك
و اختيارك انت الذى لا تمنعك شغونات البشر و لا اعراض من انكرو كفر لا اله الا انت الفياض الكريم يا محمد قبل على انا
دكرناك من قبل و فى هذا الحين و نسئل الله تبارك و تعالى

*** ص ۷۵ ***

ان يؤيدك و الذين آمنوا على ما ينبغى سماء كرمه و بحر عطائه قل لك الحمد يا الهى بما هديتني و انزلت لي من سماء
فضلك آيات عظمتك اى ربّ ترانى الفقير قائماً لدى باب جودك و العاجز متمسكاً بجبل قدرتك و سلطانك قدر له ما

ينبغي لعزك و عطائك انك انت المقتدر القدير انا اردنا ان نذكر من سمى باستاذ آقا ليفرح و يكونن الشاكرين امروز آفتاب حقيقت از افق سماء اراده اشراق نموده و مى فرمايد يا ملاء الارض قد خلقتهم لهذا اليوم اعرفوا مقامه و ما ظهر فيه من لدى الله العليم الحكيم و مى فرمايد يا حزب الله لا تحزنوا عما ورد عليكم فى سبيلى سوف ترون ما لا رأيت عين الابداع و تجد من انفسكم فى مقام كريم جهد نمائيد شايد فائز شويد بأنچه كه بعزّ رضای الهی مزیتست لا تفرحوا بما عندكم و لا تيأسوا

من روح الله

*** ص ٧٦ ***

من روح الله و رحمته انه مع عباده المقبلين يوم عظيم است و فضلش عظيم خود را محروم منمائيد حق جلّ ١١٤ از برای اوليا مقدر فرموده آنچه را كه سبب حیات ابدی و راحت سرمدیست قل لك الحمد بما اسمعتنى ندائك و وفقتنى على الاقبال اليك و سقيتنى كوثر عرفانك و ذكرتنى بآياتك و اظهرت لى بيناتك اى ربّ انا عبدك و ابن عبدك اسئلك ان لا تمنعنى عن سماء فضلک و لاعن بحر عطائك انك انت الكريم ذو الفضل العظيم يا استاد يا حسين اسمع ندائى من شطر سجنى و اذكر لا يامى و ما ورد علىّ فى سبيل الله مقصود العارفين قد اعرض عنى ؟؟؟ و قام على قتلى بعد ما حفظته فى سنين متواليات اشهد انه انكر آياتى و كفر بنعمتى و اعرض عن جمالى بعد اذ خلقناه

*** ص ٧٧ ***

من طين لاذب يشهد بذلك من عنده كتاب مبين قل الهى الهى لك الحمد بما ذكرتنى و لك الشكر بما هديتنى و لك العطاء بما اسمعتنى اسئلك بان تؤيد المنكرين على الاقرار و المعرضين على الاقبال و الظالمين على العدل اى ربّ تركت نفسى متوجّها الى انوار وجهك اسئلك ان لا تحيبنى عن بدائع فضلک و جودك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت المؤيد المعين

يا قلم ولّ وجهك شطر من سمى بمؤمن ثم اذكره بما لا ينقطع عرفه بدوام الملك و الملكوت قد ظهر من كان مكنوناً و اتى من كان مستورا عن الابصار و العيون طوبى لنفس سمعت النداء و اقبلت الى الافق الاعلى و ويل لكل غافل محجوب هذا يوم فيه نادى المناد من كلّ الجهات اتقوا الله يا قوم و لا تتبعوا

كلّ

*** ص ۷۸ ***

کلّ مشرک ممنوع هذا يوم قرّرت به عيون الملائع الاعلى و نطقت الاشياء قد اتى الحق بسطان مشهود قل يا قوم لا ينفعكم اليوم شىء من الاشياء و لا امر من الامور الا بهذا الامر المحتوم اقبلوا بوجوه نوراء الى الله مالک الأسماء ثم انصروه بجنود الاخلاق و الاعمال امرا من لدى الحق علام الغيوب كذلك ارتفع صرير قلمي الاعلى فضلاً من لدى الله العزيز البديع يا كبايى عليك بهائى ذكرت نزد مظلوم مذکور و نازل شد آنچه که شبه و مثل نداشته و ندارد بگو الهى الهى شهادت مى دهم بر عظمت و عطا و عزّت و بهای تو توئى آنسلطانيکه ضوضای اهل امکان اراده اترامع نموده و شئونمطالع ظنون و اوهام ترا از مشیّت باز نداشت قدرت عالم ترا ضعيف

*** ص ۷۹ ***

ننموده و کفر امم ترا از ذکر توحيد منع نکرده مخالفت عباد نعمتت را سر ننموده نفاق اهل شقاق ترا از اشراق ممنوع نساخت ای کریم کل بر کرمتم گواهی داده و میدهند فقیرانت را از بحر غنا محروم مکن و محتاجان را از ملکوت ثروت منع نساز توئى قادر و توانا و توئى دانا و بینا یا قلمى اذکر من سمى بمشهدى صادق لیاخذہ جذب نفحات الذکر و یقرّبه الى مقام لا یسمع فيه الا ذکر الله و ثنائه و لا یرى فيه الا تجلیات انوار نیر امره العزيز البديع هذا کتاب ینطق بالحق و یدعوا الکلّ الى الله ربّ العالمین انّ الذین اعرضوا اليوم عن الله و سلطانه انه اولئک فى ضلال مبين نسل الله تبارک و تعالی ان یؤتد عباده على ما یحبّ و یرضی و یقدّر لهم ما یقرّهم اليه

فی کلّ

*** ص ۸۰ ***

فی کلّ حین قل الهى الهى انّ الضعیف تمسک بجبل قوتک و الدلیل تشبّث باذیال رداء عزک و المسکین قام لدى باب جودک و الغافل بحر علمک و سمآء حکمتک اسئلک ان تقدّر لی ما یفرح به قلبى و تقرّبه عینى انک انت المقننر الفیاض العلیم الحکیم البهآء من لدنا علیک و على من معک من کلّ اناث و ذکور ذکرهم من قبلى و بشرهم بأیاتى و نورهم بنور رحمتى الّتی سبقت من فى السموات و الارضین نختم الكتاب بالاسیسن الذین سمیا بالتبیل قبل با و بمهدى و نسل الله لهما ان یوقّهما

بقدرته و سلطانه و يعرفهما ما ينبغي لآيائه العزيز البديع مكرر ذكر ایشان از قلم اعلى جارى چندی قبل دو لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال شد و به زیارت آن فائز شدند

*** ص ۸۱ ***

عنایت احاطه نموده و رحمت سبقت گرفته قلم اعلى در لیالی و ایام باولیا متوجّه و باسمشان متحرک باید کل بنور ایقان منور شوند و باستقامت کبری فائز هنگام اشراق نیر آفاق از افق عراق الی حین کل را اخبار داده ایم بنعیق ناعقین و اعراض معرضین و انکار منکرین در یکی از الواح این کلمه علیا نازل در جمیع مدن و دیار نعاق ناعقین مرتفع شود طوبی مستقیم نبذه ورائه متمسکا بحبل الله المحکم المتین مدعیهای رمز و کذآبهای عالم ظاهر شده و می شوند بشأنیکه در جمیع مدن و قرن نعاق ناعقین مرتفع خواهد شد کذلک نطق لسان العلیم فی هذا اللوح المبین شاید در عگا هم نعیق ناعق مرتفع گردد نسل الله تبارک و تعالی ان يؤیدکم علی الاستقامة الكبرى و یحفظکم عن مفتریات الملحدین

والمفترین

*** ص ۸۲ ***

و المفترین آنه هو المقتدر العلیم الحکیم انتهى ارادة الله بمثابه مصباح عالم وجود را منور فرموده امید آنکه کل باین نور ساطع بمشرق آیات و مطلع بیّنات فائز گردند راه را بیابند و توجّه نمایند انّ ربنا هو المؤید الحکیم ذکر جناب ورقا علیه بآءالله و عنایتیه را نموده بودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این آیات باهرات نازل قوله عزّ بیانیه و عزّ برهانه یا اولیائی فی تا انا جعلنا الورقاء ذاکراً من عندنا لیهدی الناس الی صراط الله المستقیم آنه فاز بالاقبال فی اول الایام و قام علی خدمة الامر و هدی الناس الی هذا الافق المنیر ما اراد من ذکرى الآ خدمة الامر و عمل ما فاز بعزّ قبول الله رب العالمین نسل الله ان یحفظه بجنود الغیب و یجرسه

*** ص ۸۳ ***

بسلطانه المهیمن علی من فی السموات و الارضین و نسئله ان یوفقه علی حفظ هذا المقام العزیز الرفیع انتهى دیگر آن که دو لوح امنع اقدس مخصوص جناب میر علی اصغر و جناب حاجی علی اصغر علیهما بآءالله نازل و ارسال شد نسل الله ان یؤیدهما لیشریا من كأوس العطاء ریحیق البقاء آنه هو الفیاض المشفق الکریم و همچنین لوحی مخصوص جناب مشهدی علی کلاه دوز علیه بآءالله نازل و ارسال شد فضل و رحمت و الطاف کل را احاطه نموده هر یک از مقبلین از بحر بی پایان رحمتش

قسمت و نصیب برداشتند و از نفحات وحی اخذ نمودند آنچه را که شبه و مثل نداشته از حق میطلبیم در هر حین بر اقبال و توجه و استقامت و امانت و محبت و شفقت اولیای خود بیفزاید تا از آثار ایشان

جميع اهل

*** ص ۸۴ ***

جميع اهل عالم به آنچه سبب اعظمست از برای نظم عالم و راحت امم فائز گردند ان ربنا هو الفضل الکريم و هو المقتدر الغفور الرحيم جناب دوست مکرم حاجی نبیل قبل با و همچنين جناب ميرزا مهدی عليها بھاء الرحمن را تکبير و سلام می- رسانم و از حق از برای ایشان می طلبم آن چه را که لایق سماء بخشش و کرم است فی الحقیقه آنچه ذکر شد بشارتست عظیم از برای جناب خلیل چه که ذکر اولیا را بساحت اقدس ارسال داشتند و از برای کل طلب عنایت نمودند و باب عنایت بر وجه کل باز و مفتوح له الحمد فيکل الاحوال و له الشکر بدوام ملکه و ملکوتہ انہ هو الغنی المتعال البهء و الذکر و الثناء عليك و على اولياء الله هناك الذين ما منعتهم ضوضاء العالم عن التوجه الى الله

*** ص ۸۵ ***

المقتدر العزيز الحميد مُجَدِّد

هو الناطق امام وجوه الاحزاب

يا اولياء در لوح دنیا این کلمات عالیات از مشرق بیان مالک اسما و صفات نازل حمد و ثنا سلطان مبین را لایق و سزاست که سجن متین را بحضور حضرت علی قبل اکبر و حضرت امین مزین فرمود و بانوار ایقان و استقامت و اطمینان منور داشت علیهما بھاء الله و بھاء من فی السموات و الارضین التور البهء و التکبير و الثناء على ایدی امره الذین بهم اشرق نور الاضطراب و ثبت حکم الاختیار لله المقتدر العزيز المختار و بهم ماج بحر العطاء و هاج عرف عنایة الله مولی الوری نسئله تعالی ان یحفظهم بجنوده و یحرسهم بسلطانه و ینصرهم بقدرته الّتی غلبت الاشیاء الملک لله

فاطر السماء

*** ص ۸۶ ***

فاطر السماء و مالک ملکوت الاسماء نباء عظیم می فرماید ای اصحاب ایران شما مشارق رحمت و مطالع شفقت و محبت بوده اید و آفاق وجود بنور خود و دانش شما منور و مزین بوده آیا چه شد که بدست خود بر هلاکت خود و دوستان خود

قیام کردید یا افنانی و یا اولیائی بیقین مبین بدانید خیمه امر الهی عظیم است جمیع احزاب عالم را فرا گرفته و خواهد گرفت روز روز شماست و هزار لوح گواه شما بر نصرت امر قیام نمائید و بجنود بیان بتسخیر افنده و قلوب اهل عالم مشغول شوید باید از شما ظاهر شود آنچه که سبب آسایش و راحت بیچارگان روزگار است کمر همت را محکم نمائید شاید بندگان از اسیری فارغ شوند و آزادی رسند امروز ناله

*** ص ۸۷ ***

عدل بلند و حنین انصاف مرتفع دود تیره ستم عالم و امم را احاطه نموده براستی میگویم حق جلّ جلاله با رایت یفعل ما یشاء ظاهر و با علم یحکم ما یرید باهر باید نفوس مستقیمه راضیه مرضیه باو ناظر باشند یا اولیائی آنچه از ساحت امنع اقدس حق جلّ جلاله ظاهر شود حقّ لاریب فیه نقطه اولی میفرماید انه لو یحکم علی السّماء حکم الارض او علی الارض حکم السّماء لیس لاحد ان یقول لمّ و یمّ انا سمعنا مقالات العباد تشهد الذرات بانّ الحق یسمع و یری و هو السّميع البصیر لا یغرب عن علمه من شیء یشهد بذلك لسان الله الملک الحقّ العدل المبین قل یا قوم هذا یوم الله لو انتم تعرفون قد استوی مکّم الطّور علی عرش الظّهور رغماً لمن کفر بالله فی یوم

النّشور

*** ص ۸۸ ***

النّشور لعمرالله انّ السّاعة تنادی و القیامه تقول یا معشر البشر تالله قد اتی مالک القدر و بظهوره تزین المنظر الاکبر اتقوا الله و لا تكونوا من الغافلین یا اولیائی انا اردنا ان نمنّ علیکم بذکر ما سترناه لتوقن کلّ نفس بانّ عنده علم کل شیء فی کتاب مبین هذا یوم فیه یحواله ما یشاء و ینبت و عنده امّ الکتاب ولكنّ التّاس اکثرهم من المعرضین انا نذکر اولیائی هناك و نبشّهم باقبالی الیهم و بما نزل لهم من سماء مشیة الله ربّ العالمین ایّاکم ان تمنعوا انفسکم عن فرات جرى من قلمی الاعلی امرأ من لدن مقتدر قدیر از لغت فصیحی بلغت نورآء توجّه نمودیم اولیا باید بر امر مستقیم باشند استقامتی که شبهات مریبین و اشارات ناعقین و سطوت ظالمین او را

*** ص ۸۹ ***

حرکت نهد طوبی لمن تمسک بها و اخذ کأس للاستقامه من ید عطاء ربّه و شرب باسمه العزیز البدیع کلمه چندی قبل باصفا فائز لذا ناح هیکل عنایتی و صاحت کلمة الله مقصود من فی السّموات و الارضین قد منعت عبادی اعمالهم عن

التوجه الى يمين عدل الله العزيز العظيم نسئله تبارك و تعالى ان يؤيد النصر على ما يحب و يرضى و يقده عن كل ما لا ينبغي
ليوم الله رب الكرسى الرفيع نسئله ان يحفظه بجوده و يحرسه بجنوده و يجعله من الذين نصرنا امره بين عباده و نسئله ان يفتح
عليه بمفتاح اسمه الرحمن ابواب الحكمة و البيان انه هو المقتدر على ما يشاء بامر المبرم المتين جناب مظفر لازال كان على ريب
مبين عند ربكم علم كل شيء لو انتم من العارفين قد منعت الاعمال عن فضل يوم

المال

*** ص ٩٠ ***

المال يشهد بذلك ربه الغني المتعال في هذا المقام الرفيع قل اننا ما اردنا لك الا رحمة من عندنا و فضلاً من لدنا يشهد بذلك
فؤادك و كل منصف بصير نسئله ان يؤيدك على الانقطاع عن دونه و التثبت بما انزله في كتابه العظيم و يوفقك على
الرجوع اليه و الانابة لدى بابه المنيف انه هو الفضال التواب الصادق الامين اياكم ان تمنعكم شبهات العالم و وضوء الامم
خذوا اذيال رداء رحمة ربكم التي سبقت من في السموات و الارضين البهاء المشرق من افق سماء بياني على اوليائي و على
الذين سمعوا ندائي و قالوا لبيك لبيك يا مولى الاسماء و لبيك لبيك يا محبوب المقربين از قبل از قلم اعلى اين كلمه عليا جاري
لا تصدقوا كل قائل و لا تطمئنوا من كل وارد فضل و رحمت

*** ص ٩١ ***

الهي مقدس از احصاي قومست اننا طهرنا الذي صعد الينا من قبل بكوثر بياني و غفرناه فضلاً من عندي و انا الفضال
الكريم يا اوليائي زحمت خود را از دست مدهيد سوف ترون ما قدر من قلمي الاعلى في الصحيفة الحمراء التي ما اطع بما
احد الا الله العزيز العليم ضعوا ما عند القوم متوجهين الي ما عند الله ربكم و رب آبائكم الاولين قسم بافتاب حقيقت كه از افق
سجن عكا مشرق و لائحتست اگر اين امر در مدن خارجه نشر ميشده هر آينه اكثر اهل آن ديار مقبل مشاهده ميگشتند اين
ايام خبرهاي خويش از آنجهت رسیده نوريكه اهل ايران در اطفاء ان جاهد و ساعي احزاب مختلفة بظهور و بروز و اسباب
تجلی و اشراق آن مشغول عنقریب ظاهر ميشود آنچه حال از اعين عالم مستور است

كذلك

*** ص ٩٢ ***

كذلك نطق لسان العظمة فضلاً من عنده و هو الفضال الكريم

هو المبيّن العليم و هو السّامع المجيب

حمد مقصود عالم را لایق و سزاست که بعنایت اسم اعظم کوثر علم و عرفانرا بر امم مبذول داشت و از کلمه علیا رایت الملك لله را امام وجوه بر افراشت سطوت ظالمین و منع منکرین و ضوضاء جاهلین او را منع ننموده بحر کرم بشأنی مؤاج که عالم ملک و ملکوت را احاطه نموده و آفتاب فضل بشأنی مشرق که جمیع عوالم علوم و فنون را منور فرموده علّت عنایت و جلّ سلطانه و عزّ برهانه النور المشرق من افق سماء الجود و العطاء علی ایادی امره الذین اخذوا کتابه بقدره لم تمنعها جنود الاعراض و لا مظاهر الانکار هم الذین وصفهم الله فی محکم کتابه من قبل و من بعد رجال

*** ص ۹۳ ***

لا تلهیهم تجارة و لایبع عن ذکر الله و فی مقام آخر لا یسبقونه بالقول و هم یامرهم یعملون بهم اظهر الله امره و سلطانه و بهم هدی الخلق الی صراطه المستقیم و نبأ العظیم و بهم انتشرت آثاره و علت آیاته و ظهرت انواره ان ربنا هو المقتدر علی ما یشاء و فی قبضته زمام الامور فی الاولین و الآخرین و بعد در این یوم مبارک چهار ساعت از روز گذشته اینعبد قصد فردوس اعلی و جنت علیا نموده و بعد از حضور امام وجه لسان عظمت به این کلمات محکمت و آیات باهرات ناطق قال و قوله الحق یا مجد جناب خلیل علیه بهاء ربّه الجلیل نامه ارسال داشته لله الحمد بعنایت مخصوصه اولیای انجھات فائزند و نار محبت در افنده و قلوب مشتعل نسل الله ان یوقّهم علی ذکره و ثنائه و خدمة امره و ینزل علیهم من سحب

رحمته

*** ص ۹۴ ***

رحمته امطار جود و یسقیهم من ید عطائه کوثر بیانہ آتہ هو المقتدر العزیز الفضّال یا خلیل در این حین نامه ات بحضور فائز و این مظلوم بنفسه قرائت نمود طوبی لک بما وجدنا منک راتحة الاستقامة فیهذا التّباء الذی به اضطربت ارکان الذین کفروا بیوم الذین قل یا قوم اتّقوا الرّحمن و لا تكونوا من الظّالمین قد اتی البرهان و اشرق نیر الایقان من افق سماء بیان الله ربّ العالمین ایاکم ان تحزنکم شئوننا الاشرار و اعمال الفجّار دعوهم بانفسهم مقبلین الی الله الفرد الخیر اّهم نقضوا عهد الله و میثاقه و ارتکبوا ما ناح به الرّوح الامین انّ الظّالم فی ارض الیا قد ارتکب ما احتقرت به افئدة الاصفیاء و ذابت اکباد المخلصین و ظهر فی

ارض الطّما ما

*** ص ۹۵ ***

اخرناکم به فی کتابنا الاقدس عنده علم کلّشیء فی لوح مبین سوف یرون الظالمون جزاء اعمالهم انّ ربّک هو المنتقم المقتدر
القدير قل یا حزب الله ایّاکم ان تحوّفکم مظاهر الاوهام او تحزنکم مطالع الظنون الذین کفروا بآیات الله و حجّته و انکروا هذا
السبیل المستقیم انّا بشرناهم بمکلم الطور هذا الظهور الّذی استوی علی عرش البیان فی قطب الامکان رغماً لكلّ جاهل بعید و
کلّ غافل مریب انک اذا فزت بفرات رحمة ربّک الّذی جرى من قلمه الاعلی و سمعت ندائه الاحلی قل لک الحمد یا الهی بما
هدیتنی الی افق ظهورک و سقیتنی کوثر عرفانک و عرفتنی مشرق آیاتک و مطلع بیّناتک اسئلک باسمک الّذی سحّرت به ما
کان و ما یكون ان تحفظنی عن شرّ اعدائک و توقّفتنی علی

الاستقامة

*** ص ۹۶ ***

الاستقامة علی حبّک ثمّ اسئلک یا مولی العالم باسمک الافضل الاقدم ان تؤیّد حضرة السلطان و اولیائه علی الاقبال الیک و
التوجّه الی انوار وجهک ای ربّ و ققه علی حفظ اغنائک من ذئاب ارضک ثمّ اکتب له ما یقرّبه الیک و یسقیه کوثر عرفانک
ثمّ عرفه یا الهی سجیة اولیائک الذین طهّرت قلوبهم عن الضغينة و البغضاء و عن الفساد و الجدل انک انت المقتدر الغنی
المتعال لا اله الا انت العزيز الفیاض ای ربّ زین اولیائک بالصبر الجمیل و الاضطبار الجلیل و نورهم بنور معرفتک و ایدهم علی
التوجه الی عبادک و هدايتهم فی ایامک انک انت المشفق الغفور الکریم انتهى لله الحمد آفتاب

*** ص ۹۷ ***

برهان از افق سماء بیان بشأنی اشراق نموده که واصفین و ذاکرین و متکلمین کلّ از وصفش عاجز و قاصر مشاهده می-
شوند من یقدر ان یحصی امواج بحر بیانه و من یقدر ان یحیط بتجلیات انوار نیر عطائه امروز در هر یومی صحیفه نازل و در هر
لیلی کتابی ظاهر سبحان الله مع این عنایت کبری که عالم غیب و شهود را احاطه نموده خلق از آن غافل و محجوب آیا چه
سکری عالم عرفان را اخذ کرده که مع ارتفاع ندا و ظهورات رایات مولی الوری کل در نوم غفلت مانده اند صبحه آگاه نموده
و صور تأثیر نکرده باید در جمیع احوال بحیل فضل تمسک نموده و بذیل عنایت تشبّث جست شاید عباد در این یوم مبارک
محروم نمانند هذا العبد یعرض و یقول یا الهی و سیّدی و سندی

ترى

*** ص ۹۸ ***

ترى المقرّبين و المقبلين بين ايادى المعرضين من عبادك و ورد عليهم فى حبّك ما ناح به سگان ملكوتك و جبروتك اى ربّ
ايدهم على الانابة لدى بابك و الرجوع الى بساط قدسك اذك انت المقتدر العزيز الوهاب و اينكه ذكر جناب آقا خان و
سائر اوليا عليهم بهاء الله را نمودند بعد از عرض در ساحت اقدس مخصوص هر يك نازل شد آنچه كه عالم و مافيه بان معادله
نمينمايد هذا ما نزل لجناب آقا خان عليه بهاء الرحمن

بسمى الذى به فتح باب الكرم على العالم

يا آقا خان اسمع ندائى من شطر سجنى انه ارتفع على شأن فاز باصغاته الشرق و الغرب عناية من لدى الله المشفق الكريم
انا اظهرنا ما كان مكنوناً فى العلم و انزلنا

*** ص ۹۹ ***

ما قرّت به عيون من فى السموات و الارضين اشكر الله بهذا الذكر الاعظم الذى نزل من سماء عناية ربك العليم الخبير قل
لك الحمد يا اله الاسماء و لك البهاء يا مولى الورى بما ذكرتنى اذ كنت مظلوما مسجوناً بين ايدى الغافلين و هذا ما نزل
لجناب اسمعيل لا عليه بهاء الله

بسمى القائم امام وجوه العباد

يا اسمعيل عليك بهاء ربك الجليل انه ذكرك في هذا الحين بايات انجذبت بها حقائق الوجوه و اجتنبت افئدة الخائنين الذين
نبدوا عهد الله ورائهم متمسكين بما عندهم من الصور و التماثيل قل لك الحمد يا الهى بما هديتنى الى صراطك الظاهر المبين و
انزلت لى ما شهد باقبالى الى افقك المنير اسئلك ان لا تحيبنى عمّا عندك

انك انت

*** ص ۱۰۰ ***

انك انت ارحم الراحمين - و هذا ما نزل لجناب حسن آقا عليه بهاء الله بسمى المبيّن العليم يا حسن عليك بهائى
قد اتى الوعد و الموعد ينادى امام وجوه الغيب و الشهود و يأمرهم بما يقرّهم و يعرفهم ما كان مستوراً عنهم ان ربك هو

الفياض العليم الحكيم لا تحزن من شيء قد قدر لاوليائي ما عجزت عن ذكره اقلام العالم و السن المخلصين كذلك ذكرك من عنده لوح عظيم و هذا ما نزل لجناب حاجي آقا عليه بهاء الله

بسمي الظاهر الباهر الناطق المبين

يا حاجي آقا عليك بهائي در ليالي و ايام اهل بها يابد از حق بطلبند عباد را باوهامي مثل اوهام حزب شيعه مبتلا نفرمايد خود را عادلترين عالم ميشمردند ولكن
*** ص ۱۰۱ ***

بظلمي ظاهر گشتند که اهل مدائن عدل و انصاف متحير مانده اند از حق اميد آنکه به کمال همت حزب الله بر حفظ عباد قيام نمايند تا به مثابه آن حزب حزبي ظاهر نشود و مجدد احداث نشود آنچه که سبب اشتعال نار ضعيفه و بغضاست قد حضر اسمک لدى المظلوم ذکرک بهذا الكتاب المبين امروز روز تبليغ است بايد هر یک از اوليا به اين امر اعظم توجه نمايد و بحکمت و بيان و روح و ريجان غافلين را بافق آگاهی آگاه فرمايد کذلک غنت حمامة البيان على اعلى غصن الامکان امراً من لدى الله ربّ العرش العظيم و هذا ما نزل لجناب عزيز لا عليه بهاء الله بسمي الذي به فكّ ختم رحيقي المختوم يا عزيز قد اقبل اليك المظلوم من هذا الشطر الذي فيه
ارتفع

*** ص ۱۰۲ ***

ارتفع النداء عناية من لدى الله المقتدر القدير طوبى لاذن سمعت ولعين رأست و ويل للغافلين قل قد اتى من كان مستوراً عن العيون و ظهر من تضرّع به عرف الله ربّ هذا المقام الرفيع قد اتى الموعد بسلطان غلب من فى السموات و الارضين لو يسهلك احد من البهَاء قل انه تحت برائن البغضَاء يشهد بذلك كتابي المبين قد احاطت ارياح الظلم مصباح الله مالک يوم الدين قل الهى الهى ايد عبادک على القيام على خدمتک و ايدهم على الاستقامة على حبک انک انت المقتدر الذي شهدت بفضلک الكائنات و بعظمتک الممكنات لا اله الا انت القوى المقتدر القدير و هذا ما نزل لفرخ خان عليه بهاء الله
*** ص ۱۰۳ ***

بسمي المهيمن على من فى الغيب و الشهود

يا فَرِّخْ خ ا قل الهى الهى اسئلك بامواج بحر كرمك و باشجار فردوس رحمتك و بانمار سدره بھائك و باشراقات نير عطائك و بظلال اوراد بستان عنايتك و بالانهار الجارية فى جنة ارادتك ان تجعلنى مستقيماً على امرك بحيث لا تمنعنى قوانين العباد و لا اصولهم عن اوامرك و احكامك اى رب احفظ حزبك عن اعدائك ثم افتح على وجوههم ابواب الكرم و الجود بقدرتك و سلطانك اى رب ترى ضعفاء الارض مقبلين الى افق اقتدارك اسئلك ان لا تخيبهم عما اراد و امن فضلك فى ايامك ائك انت الذى شهدت الصخرة بعطائك و رحمتك و بقوتك و قدرتك و البحر

*** ص ۱۰۴ ***

و البحر بعظمتك و عزك و الشمس بقوتك التى احاطت مملكتك انت الذى يا الهى لا تمنعك الجنود و لا تخوفك الصّفوف تفعل ما تشاء و تحكم ما تريد و ائك انت العزيز الحميد انتهى آيا چشم عالم چنين فضلى مشاهده نموده و يا ادراك امم بر احصای آن مؤيد گشته لاو نفسه الحق ظاهر شده آن چه كه از ادراك و عقول من فى العالم خارج بود اسباب مجادله و محاربه و نفاق و اختلاف كل را به قوت قلمش برداشت و از الواح محو نمود و به آنچه سبب اتفاق و اتحاد و محبت و الفت و دوستى و يك جهتي است ثابت فرمود و كل را به آن امر نمود اگر صاحبان بصر حقيقى و سمع معنوى فى الجملة توجه نمايند اين عبد از بدايع فضل الهى و رحمت نامتناهى به كمال

*** ص ۱۰۵ ***

عجز و ابتھال مى طلبد آنچه را كه سبب ارتفاع مقامات اين حزبست اميد آن كه اين حزب اعظم بانوار قدم از آن چه عرف فساد از آن متضوعست بان اعتنا نمايند و نزديك نشوند و اجر و مقام خود را بدانند و بشناسند اكثرى از خلق حال گواھى داده اند برعدم فساد اين حزب مظلوم مبارك فى الحقيقه نزد متبصرين ثابت بوده ولكن نظر باغماض بعضى به عداوت من غير جهت برخى گاهى از اسباب اصلاح عرف فساد يافته اند نعوذ بالله از اول امر الى حين جميع الواح بمعروف بلکه بمعروف معروف ناطق بوده و هست طوبى از براى نفوسيكه بعين الهى نظر نمايند البته نيت كه خالص شد تجليات انوار نير اصلاح ظاهر و هويدا گردد ان ربنا هو المشقق الكريم و هو الفيض الغفور الرحيم اينكه

ذکر

*** ص ۱۰۶ ***

ذکر جناب هاشم بیک علیه بّمآء الله را نمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این آیات مقدّسه مبارکه نازل قوله عزّ

بیانه و جلّ برهانه

بسمی المهیمن علی الاسماء

این عبد لا زال اولیاء را ذکر نموده و کل را به افق اعلی دعوت فرموده و لکن اکثری از نفعات ایام محروم مانده اند چه که بمظاهر اوهام و ظنون ناظر بوده اند سبحان الله آفتاب ظهور از افق طور بشأنی مشرق و لائح که از برای احدی مجال توقّف نبوده و نیست از حق می طلبیم آثار غفلت را محو فرماید و اولیایش را از اثمار سدره دانائی محروم ننماید یا ها قبل شین علیک بمائی لله الحمد فائز شدی بآنچه که در کتب الهی مذکور و مسطور است امید آنکه

*** ص ۱۰۷ ***

اولیا در یوم الهی از لجة بحر احدیه و تجلیات آفتاب حقیقت منع نشوند و از ناعقین و مریدین و معرضین محفوظ مانند عالم متحیر چه که مشاهده می شود عباد بمحبّت دویم از نعمتهای باقیه و ائمه چشم می پوشند اینست سکر غفلت که اکثری را اخذ نموده قل الهی الهی ایدنی فی ایامک علی حقّ المشاهدة الاصغاء لئلا تمنعنی اوهام الخلق و ظنّوهم عن التّقرّب الی باب رحمتک الذی فتحته علی من فی السموات و الارضین ثمّ قدرّ یا الهی ما يجعلنی قویّاً بقوّتک و مریداً بارادتک انک انت المقتدر الامر الحکیم البهآء من لدنّا علیک و علی الذین تمسکوا بهذا الحبل المتین انتهى امروز حکم محکم آیة مبارکه بل ؟؟؟ به ؟؟؟ از افق سمآء ارادة الله ظاهر و لائح

یشهد

*** ص ۱۰۸ ***

یشهد کلّ ذی لسان علی یده الغالبة القاهرة و سلطنة المهيمنة المحیطة این عبد نمیداند چه عرض نماید و اظهار دارد امطار آیات در هر حین از سحاب فضل جاری و نازل از هر جهتی کلمه مرتفع و از هر شطری بیانی مسموع عالم را رحمت کلیه الهیه احاطه نموده باید به صد هزار عجز و ابتهاج مسئلت نمائیم اهلش را محروم ننماید اوست قادر و توانا این عبد خدمت اولیای آن ارض علیهم بّمآء الله و عنایته و رحمته سلام و تکبیر می رساند و از حق می طلبد جمیع آن نفوس مقدّسه را بانوار نیر

استقامت كبرى منور فرمايد تا جميع مثل جبل بر امر ثابت و راسخ و مستقيم مشاهده شونند ان الله ربنا هو المؤيد المقندر القوى

القدير

*** ص ١٠٩ ***

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

الحمد لله الذى تفرد بالجلال و توحد بالجمال و تقدس عن المقال و هو الغنى المتعال فى المبدء و المأل و فى كل الاحوال الذى لم يزال كان مقدسا عن ذكر الكائنات و منزهاً عن اعلى وصف الممكنات باسم من اسمائه ماج بحر العلم فى العالم و نطق الاسم الاعظم بين الامم و من كلمته العليا ظهر الافق الاعلى و نطقت سدره المنتهى بين الارض و السماء تعالى سلطانه الذى به نصبت اعلام الهداية بين البرية و رايات القدرة على الجبال الشامخه و بندائه الاحلى انجذبت الاشياء و بظهوره نطق مكلم الطور على اعلى مقام السنياء تعالى تعالى ظهور هذا التور و اظهار امره فى هذا الديجور انه هو الذى

به ظهر

*** ص ١١٠ ***

به ظهر فصل الخطاب فى المآب لا اله الا هو العزيز الوهاب و الصلوة المشرقة من افق سماء امره و السلام الظاهر من فم مشيته على انبيائه و اصفياه الذين انفقوا انفسهم فى سبيله لاطهار امره و اعلاء كلمته هم الذين بهم ظهرت اسرار الكتاب و ما كان مستورا فى الزبر و الالواح و بهم برز حكم التوحيد و نور التفريد و غررت حمامة الامر على الاغصان انه لا اله الا هو العزيز المتان يا حسين عليك بحاء الله مكتوبيكه جناب خليل عليه عنايتى به شما ارسال داشت عبد حاضر تلقاء وجهه مظلوم مرة بعد مرة عرض نمود لله الحمد نفحات محبت الهى از او متضوع هذا من فضل يشهد له اهل السمع و البصر و الفواد و عن ورائها من نطق و ينطق فى كل شأن انه لا اله الا هو

*** ص ١١١ ***

العليم الحكيم انا نذكره فضلاً من عندنا و نبشره بعناية ربه الكريم انا سمعنا ندائه و ذكرناه بهذا اللوح المبين طوبى له و للذين قاموا على الامر و قالوا قد اتى الوعد و الموعد ينادى من الافق الاعلى و يقول تالله قد اتى مالک الاسماء و فاطر السماء الذى به ظهر المكنون و برز المخزون و نطق السبيل قد اتى الجليل و هذا صراطه المستقيم ان الدليل ينادى و يقول يا خليل ان افرح بعناية ربك انه ذكرك فى ليلة فيها احاطته الاحزان من الذين انكروا حجة الله و برهانه و نقضوا ميثاقه و جاحدوا امره و جادلوا

بآياته التي بها تحرك كل عظم رميم و نذكر الذين ذكرتهم في كتابك و نبشرهم بفضل الله و رحمته و نوصيهم بما تظهر به انوار العدل في العالم ان ربك الرحمن هو الناصح المشفق

*** ص ۱۱۲ ***

المشفق الكريم يا اوليائي في هناك اياكم ان تحوفكم شئوننا الظلم تمسكوا بجبل الحكمة متوكلين على الله المقتدر الغالب القدير ان الذين ارادوا ان يطفئوا نور الله اولئك من الاخسرين في كتاب الله رب العالمين قولوا يا ملاء الغافلين اين آياتكم و اسلافكم و اين جبابرة الارض و فراعنتها و اين قياصرة الملك و زخارفهم و قصورهم ان اعتبروا و لاتكونوا من الغناين اين الذين اعرضوا عن الله و آياته و كفروا بنعمة الله بعد انزالها و ارتكبوا في ايامهم القليلة الفانية ما ناح به اهل سرادق الملكوت قد اخذهم الله بقهر من عنده انه هو الاخذ المقتدر العليم الحكيم اى افرحوا يا احبائي بذكرى اياكم لعمر الله لاتعادل الكونز و لا خزائن الارض كلها يشهد

*** ص ۱۱۳ ***

بذلك من عنده كتاب مبین خذوا كأس الفلاح باسم ربكم مسح الارياح ثم اشربوا منها رغما للذين انكروا من اتبهم آيات لاتعادلها كتب القبيل يشهد بذلك لسان العظمة في هذا المقام الرفيع امروز برهان بنفسه ندا می نماید و حجّة باسرها دعوت می فرماید و بامری ظاهر که از اول ابداع تا حين شبه آن ظاهر نه غفلت ناس به مقامی رسیده نفسی را که معادل كتب الهی از قبل و بعد آيات بديعة منيعه آورده از او اعراض نموده اند و بنفوسیکه قابل ذکر نبوده و نیستند مشغولند حال در ما انزله الرحمن في الفرقان تفکر نمائید که بیان واضح مبین می فرماید قوله تعالى و نُفخ في الصور فصعق من في السموات و من في الارض الا من شاء الله ثم نفخ فيه اخرى

فاذاهم

*** ص ۱۱۴ ***

فاذاهم قيام ينظر من و اشرفت الارض بنور ربها و وضع الكتاب وحيى بالنبين ذلشهداء و قضى بينهم بالحق و هم لا يُظلمون جميع اليوم منصعق مشاهده می شوند الا عدّة احرف وجه الله العلي العظيم نفوس مستقيمه ثابتة راسخه امروز از لثالی بحر وجودند مقامشان بقلم و مداد اتمام نپذیرد سوف يظهرالله ما كان مكنونا في علمه المبين در اين دو آیه فرقان بحور علم و عرفان مستور در نفعه اول و ثانی تفکر نمائید و همچنين در آیه ثانی که آیتی است عظيم مع انکه اليوم بتمام معنى ظاهر و

هویدا ناس جاهل از او غافل از حق بطلبید عیون ناس را از غبار هوی مقدّس فرماید که شاید ادراک کنند آنچه را که از برای او از عدم بوجود آمده‌اند. آیات ظاهر و بینات

*** ص ۱۱۵ ***

باهر آنچه را که از قبل ندیده و ادراک آن ننموده‌اند در این ظهور اعظم من غیر ستر و حجاب و بکمال تصریح من غیر تأدیب دیده و شنیده‌اند سُور الهیّه مابین بریه ندا می‌نماید ولکن احدی شاعر نه تا بشنود کل از خمر هوی مدهوش زود است در دنیا و آنچه در او مشاهده می‌نمایند بعدمی راجع و خود را در خسران مبین می‌بینند ای دوستان قدر ایام را بدانید در جمیع قرون و اعصار فراعنه ارض و جبابره بلاد بر حق اعتراض کرده‌اند و به کمال سعی و اجتهاد در اخمد سدره و اطفاء نور احدیه کوشش نموده‌اند ولکن الله اطروهم بقدرته و اظهر ما اراد بسلطانه المهیمن علی العباد جبابره در رتبه اولیه جهلای ارضند که باسم علم معروفند ایشانند

قَطَاع

*** ص ۱۱۶ ***

قَطَاع طُرُق الله و سبيله ذنب جمیع اهل عالم باین نفوس راجع است چه که ایشانند علّت منع و سبب انکار اعاد بالله و ایاکم من شرّ هؤلاء کل را وصیّت می‌نمائیم بتقوی الله و برّه و بصبر و اصطبار و بحفظ آیات الله و کلماته لئلاّ یمسّها المشرکون الحمد لله مالک ما کان و مایکون البهَاء المشرق من افق البقاء علیک و علی احبّائی فی هناک الذین فازوا بآیات الله مالک الملک و الملکوت و صاحب العظمة و الجبروت یا محمد قبل حسین این لوح امنع اعترّ اقدس اعظم را نزد جانب خلیل ارسال دارلتقرّ به عینه و عیون الذین ما اختلفوا فی هذا التّبء العظیم الحمد لله الغفور الکریم

*** ص ۱۱۷ ***

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

امروز ثنا و سلام و ذکر و بیان مخصوص اولیاء حق جلّ جلاله است که شبهات اهل عالم ایشان را از سبیل رحمن منع نمود عرف قمیص را یافتند و بشرط دوست شتافتند منع مانعین و سطوت ظالمین و مکر یاکرین و اعراض علما و اغماض فقها ایشان را از انوار وجه مالک اسما منع نمود از اقراح عرفان راح فلاح را باسم مسخّر اریاح نوشیدند نوشیدنی که ایشان را از انهار و جداول عالم غنی و بینیاز نمود لعمر محبوبنا و محبوبکم و مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الارض

ایشانند آن نفوسی که در کتب قبل و بعد مذکورند تعالی الذی ایدهم و عرفهم و اظهرهم و اقامهم علی خدمة امره ایشانند

کاسر اصنام اوهام و مخزن

اعداء

*** ص ۱۱۸ ***

اعداء مولی الانام یسئل الخادم ربّه ان یؤیدهم و یوفقهم و یرزقهم خیر ما عنده انّه هو العزیز الوهاب سبحانک یا منزل الامطار و مجری الانهار اسئلك بجواهر خلقک الذین وفوا بعهدک و میثاقک بان تؤید حبائک علی استقامة لا تزها جنود الظنون و الاوهام و لا تمنعهم أمراء الانام ای ربّ ترى ملاء البیان و تسمع ما تنطق به السنهم و تعلم اعمالهم و اعراضهم عن المقام الذی به ثبتت حجّتک فی ازل الآزال و ظهرت آیات قدرتک بالعظمة و الاجلال اسئلك یا مسخر العالم و محیی الرمم بان تؤیدهم علی الرجوع الیک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم ثم اجعل یا الهی و مقصودی عبدک

الخلیل من الناصرین

*** ص ۱۱۹ ***

لامرک و الناطقین بشائک - ای ربّ ایدہ فیکلّ الاحوال انک انت الغنی المتعال و بعد نامہ آن جناب که معطر بود بذکر و ثنای محبوب عالمیان عین را کحلی بود هویدا و قلب را وجدی بود آشکار از حق جلّ جلاله می طلبیم آنجناب را مؤید فرماید بر آنچه سزاوار است و بعد از قرائت و اطلاع قصد مقام اعلی نمود امام وجه غرض شد و بشرف اصغا فائز هذا ما نزل من ملکوت حکمة ربنا و ربکم و ربّ من فی الارض و السماء قوله جلّ جلاله

هو السامع العلیم

یا خلیل اهل عالم بمثابۀ صبیان مشاهده می شوند نیست بر احدی که از این کلمه علیا تعجب نماید چه که کلّ مشغولند

باموری که خود بر فنا و زوال آن شاهد و گواهند و بایادی

خود

*** ص ۱۲۰ ***

خود از برای خود میافروزند آنچه را که از اطفائش عاجز و قاصرند اوهام کل؟؟؟ نموده و ظنون جمیع را از ما ینفعهم منع

کرده الا من شاء الله از برای حق نفسی نفسی بر نیورد و گامی لله بر ندارد بمثابه اغنامی مشاهده میشوند که راهی را گم

کرده‌اند متفرّق و متشتّت در هیّمآء غفلت و نادانی سائرند و شاعر نیستند از حقّ جلّ جلاله مسئلت نماید قطره از دریای دانائی بر عباد خود مبذول دارد و عنایت فرماید اوست بخشنده و توانا در ملاً بیان تفکر نما مع آنکه بر حزب شیعه و اعمال و ثمرات آن مطلع گشتند چنانچه بچشم دیده‌اند و بگوش شنیده‌اند مع ذلک به همان اوهمات مجرّد تمسک نموده‌اند به وهم از سلطان یقین محرومند و بغدیر از بحر اعظم ممنوع

*** ص ۱۲۱ ***

قل الها معبودا مسجودا شهادت می‌دهم بوحدانیت تو و فردانیت تو و بخشش‌های قدیم و جدید تو توئی آن کریمی که امطار سحاب سمآء رحمت برشریف و وضع باریده و اشراقات انوار آفتاب بخششت بر عاصی و مطیع تاییده از رحیمی که ساذج رحمت بابت را ساجد و جوهر عنایت کعبه امرت را طائف از تو سؤال مینمایم فضل قدیمت را می‌طلبم و جود جدیدت را می‌جویم که بر مظاهر وجود رحم فرمائی و از فیوضات ایامت محروم نسازی جمیع محتاج و فقیرند و انت الغنی الغالب القدیر انتهى لله الحمد و المته بحر بیان نه بشأنی مّوّاج که این خادم فانی از عهده ذکر و یا وصف برآید معدوم را نزد حضرت موجود شأنی نه و بیانی نه باکمال

عجز

*** ص ۱۲۲ ***

عجز و انکار باذیال رداء کرمش متشبّث که آنجناب را در جمیع احوال موفّق دارد و عبادش را از فضل ایامش محروم نفرماید انه علی کلّ شیء قدیر و بالاجابة جدیر اینکه درباره حبیب مکرم جناب آقا میرزا علی اخوی حساب میرزا محمد خان علیهما بمآء الرحمن مرقوم داشتند نامۀ ایشان رسید و امام وجه محبوب عالمیان عرض شد یک لوح امنع اقدس بشأن آیات و یک لوح ابدع احلی بشأن پاریسی از سمآء عنایت و فضل نازل و این عبد حسب الامر نوشته ارسال شد از حق می‌طلبم ایشان را فائز فرماید بلقاء آن تا از بحر بیان رحمن بیاشامند آنچه را که سبب حرکت و علّة اشتعال گردد و بر خدمت امر قیام نمایند یعنی بتبلیغ این عبد خدمت ایشان تکبیر می‌رساند

*** ص ۱۲۳ ***

و از حقّ جلّ جلاله تأیید می‌طلبد تأییدی که آثار آن در اقطار ظاهر و هویدا گردد اوست بخشنده که حجبات عالم و امم او را منع ننموده و ننماید لا زال ید قدرتش ظاهر و یمین عنایتش مبسوط طوبی از برای نفوسیکه در این مطلع ایام خود را از

اشراقات انوار آفتاب عنایت محروم نمودند انّ ربّنا الرّحمن هو المعطى الكريم و هو الجواد الكريم لا اله الا هو العلى العظيم اينكه ذكر حضرات اوليا جناب آقا ميرزا محمود و جناب آقا ميرزا محمّد خان و جناب آقا محمّد حسن خان و عليهم بّماء الرحمن فرمودند كل در ساحت امنع اقدس مذکورند لله الحمد بعد از عرض اسامى مخصوص هر يك از سماء فضل نازل آنچه كه عرفش بدوام اسماء حسنى و صفات عليا باقى و دائم است و اين فانى از حق جلّ جلاله سائل و آمل كه هر يك را به

مثنابۀ

علم

*** ص ۱۲۴ ***

علم بر امرش ظاهر و باهر و مرتفع فرمايد اوست قاضى حوائج سائلين و اوست آمل آملين و مقصود قاصدين البهآء و الذّكر و الثّنآء على جنابك و على الّذين ما منعتهم الاوهام عن الله ربّنا و ربّكم و ربّ من فى السّموات و الارضين

هو الاقدس الاعظم العلى الابهى

تعالى من نطق و انطق الاشياء بذكره و ثنائه و تعالى من اظهر ما كان مخزوناً فى سرادق امره و فسطاط عرّه و تعالى من اخذ رحيق الحيوان و اداره بانامل العطاء بين ملاً الامكان تباهى من تقرب و اخذ باسمه الابهى و شرب بذكره المقدس عن الاذكار تعالى من كان قائماً بين العباد مرّة ينطق باسمائه الحسنى و مرّة بكلمته العليا و تعالى من سمع ندائه الاحلى و توجه الى افقه الاعلى و سمع منه ما اهتزّ به الكلیم فى جبروت السّينآء

*** ص ۱۲۵ ***

و الحبيب فى المعراج عنه تجلّى انوارك مالك الاسماء نسل الله ان يوقّق اهل الارض على ما ظهر و اظهر بسلطانه المهيمن على من فى الارض و السّمآء و بعد قد بلغ الفانى كتابك الّذى كان مسطوراً من قلم المحبّة و الوداد و مزينا بذكر الله مالك الابداد و اذا فتحت و قرئت توجهت الى مشرق العرش و عرضت كلّ ما فيه اذا تبسّم جمال القدم و نطق بما يكون روحاً لأجساد العالم و نوراً للأفاق الّتى ما اطّلع بها الا الله مالك الأمم قال و قوله الحق قد سمعنا ندآئه و توجهنا اليه و اجبناه بهذا الكتاب المبين الّذى بنفسه يشهد انه لا اله الا هو و الّذى ينطق انه هو الاسم الاعظم كذلك نطق قلم الوحي ولكنّ الناس اكثرهم من الغافلين ما عبد ان افرح ثمّ استبشر بما توجه اليك لحاظ ربّك و نزل

لك

*** ص ۱۲۶ ***

لك ما يبقى به ذكرك بدوام الملك و الملكوت و اذا فزت به قم و قل لك الحمد يا اله العالم و لك الضيآء يا ضيآء العالمين و ما ذكرت فيمن سُمي بعزیز طوبى له بما ذكر لدى العرش و تحرك على ذكره لسان العظمة و الكبرياء في هذا المقام الذى سُمي بالاسماء الحسنی و طوراً بالسجن الاعظم ان ربك هو الحق علام الغيوب كبر على وجهه من قبل المظلوم و قل تمتك بجل الامر و قل يا مالک الرقاب اسئلك باسمك الوهاب بان لا تجعلنى محروماً عما عندك فاكتب لى ما كتبه لعبادك الاتقياء الذين نبذوا الدنيا و توجهوا الى افك الأعلى اى رب انا الذى توجهت بكللى الى وجهك و تشبثت بزبل عطائك ان تغفرلى و ترحنى فانك انت خير راحم و ان تعزبنى اذا يشهد كل جوارحى بعدلك

*** ص ۱۲۷ ***

و عنايتك لا اله الا انت المقتدر العليم الحكيم انتهى انشاء الله بعنايات لا تحصيله الهية فائز باشيد و باشرافات انوار وجه مزین از حق جلّ و عزّ بخواهد که جميع را به اين فيض اعظم فائز فرمايد و بافق اعلى هدايت نمايد اى برادر من مع انکه افق ظهور شمس جمال الهی مُشرق و منور است مع ذلك اكثرى متحیر و مبهوت بل ميت و مفقود مشاهده ميشوند بسيار عجيب است که هنوز لذت رحيق اطهر را نيافته اند و به مقام بلند قرب که عرفان بالله است فائز نگشته اند از حق می طلبيم نائمین را از نسائم فجر يوم الله بيدار فرمايد و مجرد كانوا از رشحات بحر فيض حیات جاودانى عطا نمايد انّه هو الواهب المعطى الكرم در هر بلدى نعیقى مرتفع شده و ميشود چه که قلم اعلى در الواح

و آیات

*** ص ۱۲۸ ***

و آیات كبرى جميع را بان اخبار فرموده لذا بايد كل بحق جلّ و عزّ پناه برند و بدون او متمسک نشوند اين فضيلت اكبر و وصيت الهی که در جميع كتب مسطور است اليوم بايد جميع دوستان به کمال خضوع و خشوع و عبودية صرفه خلق را بحق بخوانند بدون آنکه ذره اثر حيوه در خود مشاهده کنند. قسم بافتاب افق بيان که هيچ مقامى اليوم از عبوديت صرفه بالاتر نبوده و نيست از حق می طلبيم که کل بان فائز شوند و دوستان باين مقام ناظر باشند و الله يهدى من يشاء الى صراط مستقيم انشاء الله هميشه ايام بکمال روح و ریحان بذکر رحمن مشغول باشيد و جميع آفایان و موالیان و محبان و مشفقانرا و اخوى را از قبل اين فانی باحسن ذکر ذاكر شويد شاهد و گواهد است که اين فانی در کل احيان

بذکر دوستان الهی مشغول بوده و هست و امید چنانست که به کمال محبت و حرارت در این روزیکه از برای او مثل و مانند نبوده و نیست ظاهر باشند و بذکر و ثناء حق مشغول البهَاء علیکم

هو المغرّد علی الاغصان

قد انزلنا ما كان مكنوناً في ملكوت البيان و اظهرنا ما كان مخزوناً في كتب الله رب العالمين من الناس من وجد عرف البيان و اقبل الى الرحمن و منهم من اعرض و انكر ما اتى من سماء الفضل من لدى الله العليم الحكيم نعيماً لمن سمع النداء و انجذب بآيات الله و سحراً لكل غافل بعيد ان الدين وجدوا حلاوة البيان اتم من اهل البهَاء في كتاب الله العزيز الحميد يا ايها الخليل بذكر المظلوم من شطر السجن و يبتكر بعنايات ربك و يذكرك بآياته انه هو الفضل

الكريم

الكريم قد انزلنا لك و للذين حضرت اسمائهم لدى الوجه ما يغنيهم عن كتب العالم يشهد بذلك فهذا اللوح المبين الذي نزل في هذا الحين من قلم الله مالك يوم الدين انك اذا شربت رحيق الوحي من كأس البيان و اخذك جذب آيات ربك الرحمن قل الهی اشهد بوحدايتك و فردانيتك و بما جرى من قلمك الابهى و نزل من افقك الاعلى اسئلك يا مقصود العالم و محبوب الامم باسمك الاعظم الذي جعلته نوراً للمقربين من عبادك و المخلصين من خلقك و ناراً لمن اعرض عنك و عن آياتك و اعترض عليك في ايامك بان تؤيد عبدك هذا على خرق حجبات عبادك و سبحات خلقك و وقفه في كل الاحوال على ما يتضوع به عرف رضائك و اسئلك

يا مولی الوری و رب العرش و الثرى بان تجعلنى منقطعاً عن دونك و قائماً على نصرة امرک و ناطقاً بما يقرب عبادک الى ساحة عزک و جمالك يا مطلع الجمال و جلالک يا مشرق الجلال لا احب الوجود الا لذكرك و ثنائک و لا اريد الا ما قدرته لى من قلم تقدیرک اى رب ايدنى على ما ينبغى لا يامک و ظهورک و ما انزلته فى کتابک اسئلك باثار قلمک و نفوذ مشيتک و اقتدار ارادتک بان تؤيد عبادک على الرجوع اليک و الانابة لدى باب فضلک و الخضوع عند ظهورات عظمتک اى رب لا

تمنعهم عن امواج بحر بيانك و لاعن مشاهدة آثار قدرتك فى ايامك انت الذى لا تمنعك شئوننا العالم و لا اعراض الامم و

انت الذى يا الهى اظهرت الكلم من بيت

فرعون

*** ص ١٣٢ ***

رغمًا له و لا عدائك و نجيت الخليل من نار ذات الوقود اظهاراً لقدرتك و سلطنتك اسئلك بايات امرك و رايات عزمك
بان تقدّر لاوليائك خير الآخرة و الاولى و ما يقربهم اليك يا مالک الاشياء لا اله الا انت المقتدر القدير

بسمى الاقدم الاعظم

كتاب نزل بالحق لمن اخذه جذب بيان الرحمن و اجاب مولاہ اذ اتى بامر عظيم ينادى يوم الله فى ما سواه طوبى لذي سمع
سمع و لذي قلب اقبل اليه بفرج مبين ان الشمس مع اشراقها تقتبس من نوره ولكن القوم اكثرهم من الغافلين قد ظهر كل ما كان
مستوراً فى حجب الغيب و برز ما كان مستوراً فى كتب الله رب العالمين

*** ص ١٣٣ ***

من الناس من وجد عرف قميصى و سرع الى بحر عنايتى و منهم من اعرض و اعترض على ما نزل من ملكوت بيانى البديع
كم من عالم نقض ميثاق الله و عهده و كم من غافل سمع النداء و اقبل بقلبه الى الله العليم الخبير يا خليل انا ذكرناك من قبل
و ارسلنا اليك ما حكى عن ظهورى و اقتدارى و رحمتى و شفقتى و فضلى الذى احاط من فى السموات و الارضين لا تحزن
عما ورد عليك قد فاز بالرفيق الأعلى من آمن بالله مالک هذا اليوم المنير انا ذكرناه فضلاً من عندنا عليك و عليه و انا الفضل
الكريم طوبى له بما فاز بالاقبال اذ اعرض عني اكثر عبادى الذين خلقناهم لخدمة امرى المحكم المتين ان ربك غفر اخاك حين
صعوده و طهره عن الآثام و

ادخله

*** ص ١٣٤ ***

ادخله فى مقام عجزت عن اوصافه السن العارفين انا نكبر من هذا المقام على احبائى فى هناك الذين شربوا رحيق بيانى و
فازوا بما جرى من قلمى الاعلى ان ربك هو الغفور الرحيم البهاء من لدى الله مالک الاسماء عليك و عليه و على الذين نزلت
اسمائهم فى لوحى الحفيظ

بنام مقصود عالم

یا خلیل علیک بھائی و عنایتی حمد مقصودیرا لایق و سزاست کہ بہ مراقاة بلا اہلی ولا را بافق اعلیٰ راہ نمود و بید عطا از رحیق لقا عنایت فرمود و سحاب مانعہ را بارادہ محیطہ از میان برداشت تا پرتو انوار جمال اللہ را مشاہدہ نمایند و جان نثار کنند و بہ این نثار کہ نفس آثار است اہل این عشق و محبت را حیات

*** ص ۱۳۵ ***

تازہ باقیہ بدیعہ بخشید و از این نثار نسیم خوشی در مرور قسم بآفتاب حقیقت کہ در این حین از افق این مقام مُشرق کہ ادراک عالم از ذکر اثر و ثمر این نسیم روحانی عاجز و قاصر است جلّت حکمتہ و عظمت آثارہ تعالیٰ ذکرہ و عزّ سلطانہ و لا الہ غیرہ یا خلیل نامہ کہ ارسال نمودی جناب حسین علیہ بھائی بساحت اقدس فرستاد و این لوح امنع اقدس در جوار نازل نسفل اللہ تبارک و تعالیٰ ان یؤتدک و عبادہ علی ما ینبغی لایامہ و یجعلک خادماً لامرہ و ناطقاً بذکرہ و ذکر اولیائہ الذین جعلناہم اولاء علی انہ لا الہ الاّ ہو طوبی لمن فاز بما نزل و عرف ما نطق بہ لسان العظمتہ انہ من المقربین فی کتابی المبین اولیای آن ارض طراً را ذکر مینمائیم کبر من قبلی علیہم و بشرہم باقبالی

الیہم

*** ص ۱۳۶ ***

الیہم و توجھی ایام من هذا الشطر البعید فی آخر القول قل سبحانک یا منور الآفاق و التّاطق فی یوم التلاق استلک بالانوار المشرقہ من افق رحمتک و انجم سماء فضلک بان تؤتد عبادک علی خرق ما منعہم عن الاقبال الیک و الحضور امام وجہک انت الذی اقر بکرمک الکائنات و بفضلک الممكنات استلک بان لا تحییہم عمّا عندک و خلصہم من الظنون و الاوہام انک انت المقتدر العزیز هو الذاکر العلیم العلام و؟؟ اوہام عالم را اخذ نمودہ و سبحات آمال عباد را از مشاہدہ انوار افق اعلیٰ منع کردہ باصنام عاکفند بہ گمان آن کہ حق را عابدند سبحان اللہ مقری کہ عدل و علم عالم از او ظاہر از او غافل و بہ علمای جاہل ظالم

*** ص ۱۳۷ ***

متمسکند در جمیع قرون و اعصار این نفوس ظالمہ بر مشارق وحی الہی وارد آوردند آنچه کہ جمیع عیون گریست و از جمیع قلوب چنین مرتفع للہ الحمد در چنین ایامی کہ ظلمت عالم را احاطہ نمودہ بہ کوثر حیوان فائز شدی و از فرات رحمت

نوشیدی این مقام اعلی را باسم مالک اسما حفظ نما و به حکمت و بیان و روح و ریحان با عباد ارض معاشرت نما شاید نفس
بذکر آنجناب به انوار آفتاب ظهور اقبال نماید ولدی المذكور مذکور آید در جمیع احوال به حکمت ناظر باش حق جلّ جلاله
در عراق و ارض سرّ و سجن اعظم بحکمت امر فرموده مخصوص بعد ورود در این سجن اعظم و بعد از شهادت جناب
بدیع علیه بهائی دوستان را تکبیر برسان قل ایاکم ان تحوّفکم سطوة الجباره

او

*** ص ۱۳۸ ***

او تضعفکم قوّة الفراغه سوف تفتنی الدنیا و ما فیها و یقی ما قدر من لدی الله ربّ العالمین البهآء علیک و علی الذین
فازوا بعرفان الله فی هذا الیوم المبارک العزیز البدیع

هو المبین الخبیر البدیع

قد انزلنا لک الآیات من قبل و نذکرک فی هذا اللیل فضلاً من لدنا انه هو الفضل القدیم و نکبّر من هذا المقام علی
وجهک و وجوه الذین سطع منها الاثّه ای فی حبّ الله ربّ العالمین کم من عبید ادعی العلم و العرفان و منع اذ اتی الرّحمن و
کم من جاهل شرب من بحر العلم باسمی المهیمن علی من فی السّموات و الارضین انشاء الله نفوس مستقیمه راسخه در ظلّ
سلطان احدیّه مستریح باشند و بانوار وجه منور امروز روزیست که جمیع ذرات بالملک لله ناطقند باید

*** ص ۱۳۹ ***

شاربان کوثر بقا بذکر الله مالک الاسماء ناطق باشند بشأنیکه سبب قیام قاعدین و توجه غافلین شود قدر این ایام را بدانید
این همان ایامیست که در اکثر کتب الهیّه ذکر آن از قلم اعلی ثبت شده طوبی لقلب عرف و شرب و فاز و ویل للجاحدین
انا نکبّر علی وجوه الذین آمنوا من هذا المقام البعید و نذکرهم بما هو خیر لهم من خزائن الارض کلّها انه هو الغفور الرّحیم
نوصیکم بالاستقامه الکبری و بما حکم به الله فی کتابه البدیع نسئل الله بان یوفّقکم و یقدر لکم ما قدره لاصفیائه انه هو العزیز
العظیم

هو الناطق بالحق بین الخلق العظیم

یا خلیل ان افرح بما توجه بحر الغفران الی اخیک الّذی صعد الی الله المهیمن القیوم انا غفرناه فضلاً من لدنا

لتشکر

*** ص ۱۴۰ ***

لشکر ریک مالک الملوک هذا يوم فيه اشرفت شمس الجود و ارتفعت سماء الكرم هذا الاسم الذى تنطق فى مقامه المحمود
بهذا الاسم ارتعدت فرائص الاسماء و بهذا النور اشرفت الارض و انارت الوجوه يا خليل ان احمد الله بما ذكرت من قلمه الاعلى
مرّة بعد مرّة انه هو الشاهد الناظر العزيز الودود

بنام خداوند مهربان

انشاء الله لم يزل و لا يزال بحبل مطلع امر الهى و مشرق وحى صمدانى متمسك باشى دنيا و ما فيها در كلّ حين در
زوالست و آنچه باقى و دائمی خواهد بود ايمان بحق و عمل به آنچه امر فرموده است بوده جهد نما تا بر صراط امر مستقیم
باشى و از ما سوى الله فارغ و آزاد گردى اكثرى از ناس بوساوس شیطانيه از افق توحيد محروم مانده اند تابع هواهاى خود
هستند

*** ص ۱۴۱ ***

و همچو گمان می نمایند که حق را متابعت می کنند زود است که به جزای عمل خود مبتلا شوند باید به کمال فرح و
سرور بذکر مالک ظهور مشغول باشى البهَاء على الذين استقاموا على الامر و اتبعوا بسمه الحزين الغريب امرالله المحکم المتين يا
الهى و اله الارض و السماء و سلطانى و سلطان من فى ملكوت الاسماء ترى ما ارتكبه المشركون فى ايامك مامن ارض الآ و
قد سفك فيها دم اصفياك و مامن هواء الآ و قد صعدت اليه زفرات احبائك اسئلك يا اله العالم و المقتدر على الامم بان
تنزل من سماء عنايتك ما نفرح به قلوب احبتك اى ربّ فانظر اليهم بلحظات رأفتك و خلّصهم من طفاة خلقك و عصاة
بريتك اى ربّ تسمع ضجيج القلوب و حنين افئده امنائك

اسئلك

*** ص ۱۴۲ ***

اسئلك بان تبدل سرير الظلم بعرش العدل انك انت المقتدر على ما تشاء و انك انت المهيمن القيوم

بسمه المهيمن على ما كان و ما يكون

شهد الله أنه لا اله الا هو و الذي ينطق بحق أنه السلطان الوجود لمن فى الغيب و الشهود و به نزلت الصّحائف و الالواح
و ظهر ما كان مكنونا فى خزائن الابداع من اعترف به اعترف بالله و سلطانه و الذى اعرض أنه من الهالكن طوبى لمن سمع
نداء ربّه و اجابه و ويل لكلّ غافل بعيد و قد سمعنا نداءك و اجبتاك بهذا الكتاب المبين لتقرئه بين العباد و تقوم على ذكر
ربك على شأن لا تمنعك اشارات الملحدین

هو الشاهد السميع

شهد الله أنه لا اله الا هو و الذي الى بالاسم الاعظم

*** ص ١٤٣ ***

انه لمولى العالم طوبى لسميع سمع نداءه الاحلى و لعالم اتخذ لنفسه سبيله المستقيم انا اظهرنا الامر و انزلنا الآيات و ارسلنا
البرهان و القوم اكثرهم من التائمين قد اخذتم الغفلة على شأن انكروا من خلقهم و رزقهم الا انهم من الاخسرین فى كتابى المبين
قل يا ملاء البيان اتقوا الرحمن و لا تتبعوا كلّ كاذب ائيم الذى منعكم عن صراط الله و اغوالكم عن هذا التباء المبين اى افتحوا
ابصاركم ثم انظروا بالعدل و الانصاف كذلك يأمركم من عنده كتاب حفيظ انك اذا سمعت نداءى و وجدت عرفى و رأيت افقى
قل لك الحمد يا من ذكرتنى و انزلت علىّ ما لا يعادله ما فى الارض انك انت المعطى هو المشرق من افق البيان المشفق
الكریم سبحانه الذى نطق فى ملكوت العرفان و انطق كل شىء نباء نفسه
المهيمنة

*** ص ١٤٤ ***

المهيمنة على الامكان انه ينصر من قام على نصره امره و يؤيده كيف يشاء بالعظمة و الاقتدار لا تمنعه جنود العالم و لا
اشارات الامم ينطق بالحق فى قطب الابداع انه لا اله الا هو العزيز الوهاب نعيماً لمن سمع نداء المحبوب و توجه اليه بالروح و
الريحان انا وجدنا عرف حبك نزلنا لك هذا اللوح لتشكر ربك فى البكور و الاصل لا تحزن من الدنيا و شئوناتها انما ستفنى و
يبقى لك ما قدر فى الكتاب كذلك دلح ديك العرش و نطقت الورقاء بابدع الحان نسئل الله بان يوفقك على خدمته و
يجعلك من الذين فازوا بالاستقامة الكبرى فيهذا الامر الذى به تزلزلت البلاد

هو الناطق العليم الخبير

قد تكرر قلّمى الأعلى من الذين ارتكبوا ما نھوا عنه فى الكتاب

*** ص ۱۴۵ ***

انّا نَحْنِنا الكَلَّ عن التَّوَجِّه الى هذا المقام منهم من نبذ امرالله و منهم من اتّبع ما امر به فى الالواح طوبى لمن تمسك بالامر و
ويل لكلّ غافل مرتاب انّا نحسبّ الذين جعلوا آمالهم رضى الله ربّ العالمين او يتّبعون احكامه بالروح و الرّيحان من عرف الله لا
يتجاوز عمّا انزله الله فى الصّحائف و الالواح انك لا تحزن من شىء ان افرح بذكر ربّك ثمّ اعمل ما امرت به من لدى الله مولى
الانام

بسمى الذى به لاح افق العالم

يا معشر الامم قد اتى مالک القدم باسمه الاعظم و يدعوكم اليه ان انتم من السّامعين انّه ما اراد لكم الاّ ما يقربكم الى الفرد
الخبير اياكم ان تحزنكم شئون الدّنيا او تمنعكم زخارفها عن صراطى المستقيم خافوا الله و لا تتبعوا ما عندكم ان اتبعوا ما أمرتم
به من لدنّ عليهم حكيم سوف تفنى الدّنيا و ما عندكم

و يبقى

*** ص ۱۴۶ ***

و يبقى كلّ ذكر نزل من قلمى الاعلى ان انتم من العارفين كن قائماً على خدمة امرى و ناطقاً بذكرى و عاملاً بما نزل فى
كتابى و مقبلاً الى افقى المنير

بنام خداوند توانا

آفتاب حقيقت مشرق و ظاهر و مکلم طور ناطق و مشهود طوبى از براى نفوسيكه به اين فيض اعظم و فرح اكبر فائز
شدند و ويل لمن اعرض عن الله و كفر بآياته و جادل ببرهانه انّه من الاخسرين فى كتاب الله ربّ العالمين دوستان الهى را تكبير
مى رسانيم و بافق اعلى هدايت مى نمائيم بايد كل به كمال اتّحاد بر خدمت امر قيام نمايند قياميكه اضطراب او را اخذ ننمايد و
تزلزل باو راه نيابد اى دوستان ايّام رحمن است و عنادل عرفان بر اغصان معرّد از حق بطلبيد توفيق عنايت فرمايد تا باستقامت
تمام بر خدمت امر مالک انام قيام نمائيد

*** ص ۱۴۷ ***

اوست قادر و مقتدر قد شهدت بقدرته الكائنات و سلطانه بسمه الظّاهر من افق الاقتدار الممكنات قد اظهرنا الامر و
انزلنا الآيات للذين نبذوا الوهام و اقبلوا الى مشرق اليقين و اثبتنا بها اسمائهم فى كتاب ما اطّلع به الاّ الله العليم الخبير لو يعرفن

هذا الفضل الاكبر و هذا المقام الانور الاظهر ليظيرن في هواء محبتي التي سبقت العالمين كم من عبدٍ فاز بانوار الوجه و تحرك من نسمة الوحي و كم من عبد تمسك بكل متوهم بعيد سوف يرون الذين اقبلوا مقاماتهم الغلbia و يشكر من رهم المعطى الكريم يا احباء الرحمن تمسكوا بما نزلناه لكم من جيروت الاقتدار تالله لا يعادله ما خلق في الامكان يشهد بذلك من ينطق بالحق انه لا اله الا هو العليم الحكيم هنيئاً لك بما شريت

الرحيق

*** ص ١٤٨ ***

الرحيق المختوم اذ اتى القيوم بامر البديع ان اشكرالله بهذا الفضل قل لك الحمد يا محبوب العارفين

هو السامع المجيب

يا عبدالله حمد كن مقصود عالم را كه از نسيمات فجر ظهور ترا آگاه فرمود و راه نمود جميع عالم از برای عرفان اين يوم و خدمت امر خلق شده اند ولكن چون صرير قلم اعلى و حفيف سدره منتهى مرتفع حزب شيعه طراً بر اعراض قيام نمودند الا معدودی از اصحاب احمد احسائي عليه بهائي و عنايتي و رحمتي التي سبقت من في الارض و السماء اي كاش باعراض اكتفا مينمودند بر سفك دم اطهرش فتوى دادند انك اذا فزت ببيان ربك الرحمن قل الهى الهى لك الحمد بما هديتني و ايدتني على عرفان يومك الذي زينت به كتبك و زبرك و الواحك

*** ص ١٤٩ ***

و لك الثناء بما عرفتنى نباك العظيم و امرك القديم سقيتني كوثر بيانك الى ان اقبلت الى افقك الاعلى و مقامك الابهى اسئلك يا مالك ملكوت الأنشاء ببحر رحمتك و سماء فضلك بان تغفرلي و لو الدى و لمن آمن بك و باياتك اي رب انا الذى اقبلت اليك و ما اتخذت لنفسى رباً سواك اسئلك بامواج بحر علمك و اشراقات انوار نير حكمتك بان تقدر لى ما ينفعنى انك انت المقتدر على ما تشاء و فى قبضتك زمام الانشاء لا اله الا انت القوى القدير يا عبدالله حق از برای لقا ظاهر شده ولكن مشركين حابلند و منكرين مانع نسله ان يكتب لك اجر لقاءه و ما ينبغي لقدرته و سلطنته و اقتداره البهاء عليك

بنام مقصود عالم و مالك امم

حمد مقدس از معانى و بيان مالك امكان را لايق و سزااست

كه عالم را

*** ص ۱۵۰ ***

که عالم را بنور عرفانش منور فرمود و افئده مقبلین و مقرّبین را نجاتم انا لله مزین داشت در ببحوحه ذلت نور عزّت از افق اراده مشرق و در ببحوحه فقر آفتاب غنا از سماء مشیت طالع و ساطع جلّ سلطانه و جلّ برهانه لا اله غیره نامه آن جناب رسید و امام وجه مظلوم قرائت شد بشرف اصغا فائز گشت لله الحمد بمتابۀ علم ما بین اهل عالم باسم حق مذکوری بمحبتش مشهور این کلمه علیا بمتابه گوهر بیمانند از خزانۀ قلم اعلی ظاهر گشته هنیئاً لک و مریئاً لک نسل الله ان یؤفک و یؤیدک علی ما یحب و یرضی انّه هو مولی الوری و ربّ العرش و الثری جواب عرایض مقبلین از سماء مشیت نازل و ارسال شد از حق میطلبیم نفوس مذکوره را مؤفّق فرماید تا از بحور مستوره در کلمات و آیات الهی بیاشامند و از نفحات وحی قسمت برند و نصیب

*** ص ۱۵۱ ***

بردارند لازال آنجناب در ساحت اقدس مذکور بوده و هستند حکم لقا و اجر لقا و ذکر لقا از برای آنجناب از قلم اعلی ثبت شده این ذکر را قرون و اعصار و تغییرات عالم و ضوضاء امم محو ننماید یشهد بذلک کلّ عالم بصیر و کلّ عارف خبیر و اگر وقتی از اوقات حکمت اقتضا نماید توجّه نمایند ولکن باید در جمیع احوال اولیای الهی بحکمت ناظر باشند و به آن متمسک چه که این کلمه علیا مکرّر از قلم اعلی جاری شده دوستان را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بتجلیات آفتاب عنایت حق مسرور دار انّه معهم یسمع و یری و هو السّميع البصیر البهّاء المشرق من افق سماء ملکوتی علیک و علی الدّین اقبلوا و قالوا لک الحمد بما اظهرت لنا صراطک المستقیم و نبأک العظیم

هو الناظر من افقه الاعلی

لله الحمد

*** ص ۱۵۲ ***

لله الحمد دوستانش را برتری داد بهتری داد مهتری هم خواهد داد اراده اش را ارادات عالم منع ننماید و مشیتش را ضوضاء امم باز ندارد یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو القوی الغالب القدر نامهات رسید ندایت را شنیدیم و باین لوح امنع اقدس جواب عنایت شد تا از بحور مستوره در آیات الهی بیاشامی و در انجمن عالم بذکر و ثنا مشغول شوی علمای ایران عباد را از ایمان منع نمودند و از بحر اعظم محروم داشتند و در زمان رسول الله یعنی حضرت خاتم تفکر نما علما ممنوع و راعی غنم فائز انّ

الفضل بيده و العناية فى يمينه يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و هو العزيز الحميد نسل الله ان يؤيدك و بمدك بجنود الحكمة و البيان انه على كل شىء قدير قل لك الحمد يا الهى بما ذكرتنى فى سجنك الاعظم اذ كنت مسجوناً بين ايادى

*** ص ١٥٣ ***

للامم اسئلك باياتك الكبرى و ظهورات عنايتك فى ناسوت الانشاء بان تكتب لى من قلمك للاعلى ما يقربنى اليك و ينفعنى فى عوالمك انك انت المقتدر العليم الحكيم

بسمه المقتدر على ما كان

قد خضعت السماء بما ارتفعت هذه السماء التى ترى من افقها شمس ذكر اسمى البديع قد سكنت البحار بما تموج هذا البحر الاعظم و طارت الجبال بما استقر هذا الهيكل المبين قد فاحت نفحات المحبوب اذ مشى جمال القدم فى سجنه العظيم قد جرى كوثر الحيوان بما فتح فم الله فى هذا المنظر الكريم طوبى لمن عرف المحبوب اذ ظهر بين الناس بسلطانه المهيم على العالمين كذلك نطق لسان العظمة اذ كان فى حزن عظيم

هو المقتدر العليم

مظلوم

*** ص ١٥٤ ***

مظلوم آفاق در ليالى و ايام خلق را بحق جلّ جلاله دعوت نمود و آنچه كه سبب علوّ عباد و سمو من فى البلاد است به بيانات شافيه كافيه ذكر فرمود دوستان الهى را بتقدیس و تنزيه و بما يرتفع به الامر وصيت نموده آن چه اليوم سبب اعلاء كلمه و ظهور نور است اتفاق بوده و خواهد بود چه كه آفاق به او منور و مقام انسان به او مشهود اگر تا حال اوليا و اصفيا بما امرهم به القلم الاعلى عمل مى نمودند جميع ارض به نور ايقان منور مشاهده مى شد اى دوستان بشنويد نداى مظلوم را و نصح ناصح امين را به گوش جان اصغاً نمائيد انه خير لكم عمّا عندكم و ما عند الامم كذلك نطق اللسان فى ملكوت البيان طوبى لمن وفى بميثاق الله و عهده و ويل للناكثين

*** ص ١٥٥ ***

هو الشاهد الخبير

یا محمد اشجار رجا را سیف اوهام قطع نموده و بیوت عدل و انصاف را ایادی ظلم ویران کرده و زخارف دنیای فانی کل را از ملکوت باقی الهی محروم ساخته یا حزب الله جهدی و یا احبّاء الرحمن همتی که شاید مقبلین از اوهامات معرضین محفوظ مانند در قرون و اعصار حزب قبل بظنون و اوهام مشغول و ثمرات اعمال ای نفوس غافله آنکه بر سید عالم فتوی دادند و شهیدش کردند حمد کن مقصود عالمیان را که ترا تأیید فرمود و راه نمود قل لک الحمد یا اله العالم و لک الثناء یا مقصود العارفين

بسمه الأبهی

مقصود از کتابهای آسمانی و آیات الهی آنکه مردمان بآدابی

تربیت

*** ص ۱۵۶ ***

تربیت شوند که سبب راحت خود و سایر بندگان شود هر امریکه قلب را راحت نماید و بر بزرگی انسان بیفزاید و ناس را راضی دارد مقبول خواهد بود مقام انسان بلند است اگر به انسانیت مزین باشد و الا پست تر از جمیع مخلوق مشاهده می شود بگو ای دوستان امروز را غنیمت شمردید و خود را از فیوضات بحر معانی محروم ننمائید از حق می طلبیم جمیع را به طراز عمل پاک و خالص در این یوم مبارک مزین فرماید انه هو الحاکم المختار

یا ورقا

یا ایها الطائر فی هواء محبة مالک الاسماء بشر الشیر قبل محمد و ذکره بآیات ربّه لیفرح بظهور عناية مولاہ الکریم قد ذکرنا کلّ الاسماء فضلاً من عندنا و نذکر الذین قاموا

*** ص ۱۵۷ ***

و قالوا لیتیک یا اله العالمین طوبی لمن فاز باثمار شجرة قلمی الاعلی انه من اهل الیقین فی کتاب مبین قل سبحانک یا فالح الحیة و باری التسمته اسئلک بالاسم الدنی به انجذبت البریة و نادى الروح فی البریة بان تجعلنی من الذین ما منعتهم الشئون عن اسمک المکنون الذى یمشی فی هذا الحین و یدع کلّ الی الله ربّ العالمین

بسمی القویّ القدیر

يا ابراهيم انا نذكرك بما اقبلت الى الله المهيمن القيوم طوبى لوجه توجه الى وجه الله و لقلب اقبل الى مقامه المحمود ان انظر
ثم اذكر اذ توجه الخليل بقدره الجليل الى مقر الاصنام باسم ربه مالك الانام طوبى ليد كسرت اصنام الظنون و الاوهام بهذا
الاسم الذى به انصعق من فى الارض

والسماء

*** ص ١٥٨ ***

و السماء الا من شاء الله المقتدر المختار تمسك بجبل الحكمة و تشبث بذيل ربك العزيز الوهاب انه ذكرك اذ كان مسجوننا
فى السجن الاعظم و توجه اليك اذ اخذته الاحزان طوبى لك و لمن فاز بالاستقامة الكبرى فى امر الله مالك الانام

بسمى الغفور الرحيم

انا ذكرناه من قبل و من بعد و نذكر و فى هذا الحين ليجد عرف عناية ربه فى المقام الاعلى انه آمن و اجاب و صعد
مقبلاً الى الله رب العالمين قد طهره الله فضلاً من عنده و غفره رحمة من لدنه انه هو ارحم الراحمين طوبى له بما فاز بذكر قلمى
الاعلى الذى لا يعادله شىء من الاشياء يشهد بذلك من استوى على عرش اسمه العظيم البهاء المشرق من افق فضلى عليه و
على كل عبد ثابت راسخ مستقيم

*** ص ١٥٩ ***

بسمى الذى يشهد و يرى

يا ملاً الارض تالله قد تضرعت رائحة القميص و انار افق الظهور و نطق مكلم الطور و الناس اكثرهم من الغافلين يناديهم
قلمى الاعلى فى الليالى و الايام يشهد بذلك مالك الانام فى هذا الكتاب المبين قد نبذوا اليقين عن ورائهم متمسكين بما امروا
من لدى غافل بعيد نشهد انهم نبذوا كتاب الله و اخذوا كتب انفسهم الا انهم من الصاغرين طوبى لك و لاسمك و لمن
شهد بهذا الفضل الاعظم فى هذا اليوم المنير لا تحزن من شىء توكل على الله انه يؤيد من اراد على خدمة امره العزيز العظيم

بسمه الباقي الدائم

شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم و الذى ظهر بالحق

و ينطق

*** ص ١٦٠ ***

و ينطق بين الخلق أنّه حمل البلايا كلّها لخلاص العالمين أنّه ينادى فى سجنه الاعظم و يدع الامم الى الفرد الحبير طوبى لمن
سمع نداءه و اقبل اليه و ويل لمن اعرض و اتّبع كلّ عالم مريب قد سمعنا ندائك و اجبتناك بهذا اللّوح المبارك العزيز البديع توكل
على الله فى كلّ الامور أنّه يحفظ من يشاء بسلطانه المهيمن على العالمين

الاقدس الاعظم الابهى

ذكر من لدنا لمن ذكر لدى العرش لتحركته نفحات الذّكر الى مقامى يطير باجنحة الاشتياق الى الله مالك الرّقاب أنّه توجه
الى من توجه اليه و نطق بذكر الدّين قاموا على نصره امره فى البلاد طوبى لمن النقط لثالى المعانى من معدنه و ترك الفاظ القوم
لاهل الاوهام هنيئاً لمن شرب الخمر الحمراء من اليد البيضاء

*** ص ١٦١ ***

و اخذه السّكر على شأن انقطع عن الامكان قل أنّها للكوثر بيانى بين خلقى و رحيق عرفانى لعبادى طوبى لمن فاز بها و
شرب منها عند اشراق نور جمالى من افق وجهى المشرق على الآفاق لا تحسبّ الدّين غفلوا على امر الا أنّهم من اهل الضّلال
ينعمهم اعمالهم و لو يظنون حول البيت و يقوّمون بالاسحار قل لا عاصم اليوم لاحد الا لمن سرع بقلبه الى مطع الفضل الّذى به
اطمئنّت القلوب و قرّت الابصار قل يا قوم تالله تنادى السّدره المنتهى فى ملكوت الانشاء و انتم غفلتم بعد الّذى خلقتهم لهذا
النّداء الاحلى يشهد بذلك مالك الابداع الى متى تتبعون الهوى ان اقبلوا الى وجه الهدى الّذى ظهر على شأن ما منعها
حجبات الفجّار كسر و اكواب الموهوم باسمى القيوم ثمّ خذوا قدح الفلاح باسم فالحق الاصبح كذلك احيينا

اجساد

*** ص ١٦٢ ***

اجساد الالفاظ من رشحات بحر بيان ربّك مسخّر الارياح اذا فزت باللّوح و انجذبت من كوثر الرّحمن قل لك النّناء يا مطلع
النّناء و لك البهَاء يا من بيدك بهاء السّموات و الارضين

بسمه الباقي بعد فناء الاشياء

سبحان الّذى نزل الآيات بالحقّ و جعلها بيّنات لمن فى السّموات و الارضين بما احببى الله الارض بعد موتها أنّه هو المقتدر
العزيز و زينّ سماء البيان بانجم المعانى و البيان و طرز كتاب الوجود باسمه العزيز المنيع قد وجدنا منك عرف الاقبال لذا نزل لك

هذا اللّوح الّذى لا يعادله ما خلق فى الارض انّ ربّك هو العليم الخبير انّ الّذين استيقظوا من نداء الله اولئك من اهل البهآء
فى لوح عظيم ان

*** ص ١٦٣ ***

استقم على الامر و تدارك مافات عنك كذلك يعظك المسجون من لدن عليم حكيم بلّغ امر موليك بالحكمة كذلك
يامرك من يدع الكلّ الى الله العزيز الكريم تفكّر فى ايامى و ما ورد علىّ فى سبيل الله ربّك و ربّ العالمين قم على ذكر موليك
باستقامة لا تمنعها نعيق الفجار و لانهيق الّذين كفروا بالله العزيز الحميد انما البهآء على اهل البهآء الّذين استقرّوا على الفلك
الحمراء باسم الله مالک الاسماء الا انهم من بسمه المهيمن على الملك و الملكوت الفائزين تالله انّ مالک الجبروت ينادى من فى
الناسوت الى المقام الّذى استقرّ فيه عرش اسمه الاعظم الّذى الى من سمآء العظمة بسطان احاط من فى العالمين قد تحرك قلمي
الاعلى فى كلّ الاحيان كما تحرك من قبل ينطق و يقول انه لا اله الا هو العليم الحكيم لو وجه

الناس

*** ص ١٦٤ ***

الناس حلاوة الّذكر الّذى طلع من مطلع البيان ليدعنّ الدّنيا و ما فيها و يقبلنّ الى قبلة الآفاق الّذى سكن فى هذا السّجن
المتين لعمري قد اخذت الناس اهوآتهم و بما منعوا عن هذا الفضل العظيم طوبى لقادر اقبل الى الوجه و لقوى خرق الحجاب ما
صعب اليقين قد ذكر ذكرك لدى العرش و نزل لك هذا اللّوح الّذى منه لاحت شمس البيان و تعرّدت الورقاء على الافنان انه لا
اله الا هو العليم الخبير هذا لوح لو تأخذه بيد القوّة ليكون معك فى كلّ الاحوال و ينصرک بدوام الله رب العالمين

هو الاعظم الاقدم الابهى

قد حضر لدى العرش العباد الّذين آمنوا بالله المهيمن القيوم و توجه اليهم وجه القدم فى السّجن الاعظم اذ نطق بآيات الله
العزيز المحبوب طوبى لهم بما حضروا و سمعوا ما تكلم به الله ربّ

*** ص ١٦٥ ***

ما كان و ما يكون قل انه لظهور الله فيما سواه يشهد بذلك كلّ الاشياء ان انتم تعرفون لا يعزب عن علمه من شىء و لا
يعجزه ما خلق بقوله كن فيكون اتا وجدنا عرف حبّك و سمعنا نداءك و اجبتناك بهذا الكتاب المختوم الّذى يحكى عن
الكتاب الاعظم و انه هذا اللّوح المحفوظ الّذى ينطق فى العالم انه لا اله الا هو العزيز الودود استقم على الامر ثم اشكر ربّك بما

نزل لك ما لاتعاده كنوز الغيب و الشّهود كبرّ على وجه احتبائي و بشرهم بهذا المقام المحمود البهآء عليك و على من شرب
رحيق الوحي من هذا القدح الّذى منه شرب عباد مكرمون

هو المقتدر على ما يشاء

يا محمود يذكرك الودود من هذا المقام المحمود و يدعوك الى الله المهيمن القيوم قد سمعنا ضجيجك و حنينك فى ايام ربّك
و عرفنا

*** ص ١٦٦ ***

و عرفنا ما انت عليه انّ ربّك هو العالم الخبير انّه سمع ندائك و اجابك بما لاتعاده خزائن الارض كلّها افرح و كن من
الشّاكرين سيفنى العالم و ما فيه اين القياصره و قصورهم اين الفراعة و اقتدارهم و اين الجبارة و نفوذهم قد رجعوا من قصورهم
الى قبورهم انّ ربّك هو المدكّر الحكيم اين صدر الايران و كبريائه و اين عظمته و اقتداره و اين ثغره الباسم و امره الجازم و
جسمه التّاعم قد رجع الى مقرّه خائفاً مضطرباً متزلزلاً من خشية الله رب العالمين نشهد انّه كان على جانب من الحبّ و ما
ظهر منه فى ايامه الاخيريه ما يحزن به جمال القدم فى هذا الظهور العظيم يا محمود لا تحزن عمّا ورد عليك افرح بهذا الذّكر المبين
اشكرالله بما عرفك هذا الامر الّذى احتجب عنه

*** ص ١٦٧ ***

كلّ عالم مريب انّك قد كنت مذكوراً لدى المظلوم و توجه اليك طرف الله العالم المحيط قل سبحانك يا من فى قبضتك زمام
العالم اسئلك بالاسم الاعظم الّذى به فتح كلّ باب و نطق كلّ كليل و استغنى كل فقير بان تقدّر لى ما ينبغى لعظمتك و
اقتدارك و جودك و الطافك اى ربّ انا الّذى اقبلت اليك و توكلت عليك قدّر لى ما ينفعنى فى عوالمك انّك تعلم ما فى
نفسى و لا اعلم ما فى نفسك و انّك انت المقتدر القدير لا اله الا انت الغفور الرّحيم

هو الشّاهد و المشهود

يا محمود يذكرك مالک الوجود فى مقامه المحمود و ييشرك بعناية الله العزيز الودود طوبى لنفس فازت بكلمة الله انّها من
اعلى الخلق فى لوح محفوظ اياك ان تمنعك شعونات الخلق عن

الحق

الحق دع الموتى و تمسك باسمه المحيي المهيمن القيوم كذلك نطق لسان المظلوم فى السجن لشكره فى اللبالي و الايتام و فى اصيل و بكور انك اذا وجدت عرف بياني و فزت بلوحي قل لك الحمد يا مالک البقاء و لك الثناء يا سلطان الوجود

يا محمود

قد حضر كتابك الذى ارسلته الى اسمى المهدي فى هذا السجن الذى فيه ينادى لسان المظلوم انه لا اله الا هو المهيمن القيوم ان اطمئن بفضل الله و رحمته ثم اذكره بذكر تطير به الارواح و العقول ينبغ لكل من توجه الى الوجه ان يعمل بما امر به فى كتاب الله الفرد الواحد المقدس العزيز الودود و اما ما ذكرت فى الذين اقبلوا الى مطلع الامر بشترهم بذكر اسمائهم فى هذا المقام الممنوع انا سمعنا ندائهم

و ذكرناهم فى هذا الكتاب و نسئل الله بان يوفقكم على ما يحب و يرضى انه هو الحق علام الغيوب

بسمه المهيمن على الاسماء

انا نذكر الله فى كل الاحوال على شأن لا يمنعنا السجن و ما ورد فيه علينا من الذين كفروا بالبرهان و اعرضوا عن الله رب العالمين قد خلق العالم الذكر مالک القدم منهم من غفل و منهم من سمع و سرع الى الله العزيز الحكيم طوبى لمن تمسك بجبل الله و تقرب الى بجه العظيم ويل لمن اتبع الهوى اذ جائه الذكرى من لدن عليم خبير هنيئاً لك بما شربت رحيق الذكر و اقبلت الى افق امر ربك المعطى البازل القديم ان استقم على الامر بحول الله و قوته ثم انطق بثنائه لينتبهن به كل غافل بعيد اولياى

اولياى الهى هر يك مذکورند و بعنايت فائز قل يا جبار قد اتى المختار و القوم فى ريب مبين اسمع النداء من سدره المنتهى فى الفردوس الاعلى انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير

يا عبدالله

حضر اسمك لدى المظلوم ذكرناك بما لا تعادله الاشياء كلها ان ربك هو الصادق الأمين اشكرالله بهذا الفضل الأعظم و قل لك الحمد يا مالک الامم بما ايدتني على الأقرار اذ انكر امرك كل جبار عنيد يا ابراهيم ان الكتاب نزل و الآيات ظهرت و

البيئات نادى الملك لله رب العالمين اعرف مقام الكلمة انما تنجيك فى كل عالم من عوالم ربك المقتدر القدير البهاء على اوليائى

و امائى

*** ص ١٧١ ***

هناك اللآئى آمن بالله رب الكرسى الرفيع انتهى

يا ايها الناطق بشنائى و الناظر الى افقى و القائم على خدمة امرى انا زيناك بطراز عنايتى و القيناك كلمتى و اظهرناك لتبليغ امرى بين عبادى قد حضر العبد الحاضر فى هذا الحين و ذكرك و عرض لدى الوجه ما ارسلته اذاً ظهر بحر العناية بامواج الرحمة و العطاء و اشرق نير الفضل من افق البقاء و ذكرناك بما انجذب به الملاء الأعلى و خرج الروح من مقامه الابهى شوقاً لاصغاء ندائى الى ان حضر مقابلة رأسى و نادى باعلى النداء يا ملاء الارض و السماء هذا هو المكنون فى ازل الازال الذى بذكره نزلت

كتب الله رب العرش و الثرى اياكم يا ملاء الارض ان تمنعوا انفسكم ضعوا ما عندكم ثم اسرعوا بالقلوب الى مقام

فيه

*** ص ١٧٢ ***

فيه استوى القيوم على عرش الظهور و ينطق انه لا اله الا انا الفرد الواحد العليم الخبير طوبى لك بما اقتصرت امورك على ذكرى و ثنائى و خدمة امرى العزيز المحبوب ذكر من قبلى اوليائى و بشرهم بفضلى و رحمتى و نورهم بانوار بيانى البديع قد انزلنا لهم ما ينادى باعلى النداء و يشهد بفضلى وجودى الذى احاط الوجود من الغيب و الشهود نعيماً لمن فاز بانوار ملكوتى و ويل لكل منبعض بعيد يا مصطفى عليك بهاء الله مولى الورى خذ كأساً من رحيق المختوم ثم اشرب منها باسمى القيوم انه يقربك الى ربك و يدخلك فى سرادق العلم و الحكمة و البيان تعالى الرحمن منعم هذه التعمة الكبرى و مسقى هذا الكوثر

الاصفى ائك اذا فزت به قل لك الحمد يا بحر العطاء و لك الفصل يا مالك ملكوت الاسماء

*** ص ١٧٣ ***

يا نعمة الله لعمراالله كلما اردت ان اذكر اوليائى بسمعت نداء الاشياء من كل الجهات هذا من فضلى عليهم و عنايتى لهم بشر نفسك و اوليائى بما جرى من قلمى الاعلى فى هذا الحين الذى نطق اللسانى انه لا اله الا انا العزيز الوقاب يا قاسم آفتاب حقيقت در اين ليل ظلمانى از افق عكا بشطر تا توجه نموده ليدكرك و هل تعرف من هو الله المهيمن القيوم احمد ربك ثم اشكره بهذا الفضل الذى لو يعصر بايدى المحبة و الوفا ليتقطر منه كوثر الحيوان فى الامكان تمسك بالحكمة ثم ادخل

النَّاسُ فِي مَدِينَةِ الْبَيَانِ امْرَأٌ مِنْ لَدَى اللَّهِ الْعَزِيزِ الْمَنَّانِ يَا فَتْحَ اللَّهِ قَدْ جَاءَ فَتْحُ اللَّهِ وَنَصْرُهُ وَاتَى مِنْ كَانَ مَحْزُونًا فِي عِلْمِهِ بِشَرِّ النَّاسِ وَ قَلِ افْتَحُوا ابْصَارَكُمْ قَدْ اشْرَقَ مِنْ افقِ الْعُرْفَانِ نَبِيُّ الْبُرْهَانِ ضَعُوبًا مَا عِنْدَكُمْ مَقْبَلِينَ إِلَى اللَّهِ

رَبِّ

*** ص ١٧٤ ***

رَبِّ الْعَالَمِينَ قَدْ اهْتَزَّ الْعَالَمُ مِنْ نَفْحَاتِ الْوَحْيِ وَ اخَذَ الْوُجُودَ جَذْبَ الظُّهُورِ اِنَّهُ يَنْطِقُ فِي طُورِ الْبَيَانِ قَدْ فَتَحَ بَابَ السَّمَاءِ وَ اتَى فَاظْرَهَا بِسُلْطَانٍ غَلَبَ مِنْ عَلَى الْاَرْضِ اِنَّهُ هُوَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْمَقْتَدِرُ الْقَدِيرُ يَا فَتْحَ اللَّهِ قَدْ خَلَقْتَ لِنَصْرَةِ امْرِ رَبِّكَ تَمَسَّكَ بِهَا وَ كُنْ مِنَ النَّاصِرِينَ اِنَّمَا النَّصْرَةُ هِيَ تَبْلِيغُ امْرِى بِالْبَيَانِ لَا بِالْتِرَاعِ وَ الْجِدَالِ اعْرِفْ وَ كُنْ مِنَ الْعَارِفِينَ يَا مُحَمَّدُ تَقَى اسْمِعْ نِدَائِي مِنْ شَطْرِ سَجْنِي اِنَّهُ يَجْذِبُكَ إِلَى افقِي وَ يَسْقِيكَ كَوْثَرَ الْبَيَانِ مِنْ يَدِ عَطَائِي وَ يَحْفَظُكَ عَنْ دُونِي وَ يَقْرَبُكَ إِلَى بَسَاطِ قَدْسِي اِنَّكَ اِذَا وَجَدْتَ عَرَفَ عِنَايَتِي قَلِ الْهَى الْهَى لَكَ الْحَمْدُ بِمَا هَدَيْتَنِي بِنُورِ امْرُكِ إِلَى مَشْرِقِ آيَاتِكَ وَ مَطْلَعِ بَيِّنَاتِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ ظَهَرْتَ وَ اظْهَرْتَ مَا يَجْعَلُ اسْمَاءَ عِبَادِكَ بَاقِيَةً

*** ص ١٧٥ ***

بِيقَاءِ اسْمَائِكَ وَ صِفَاتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْمَقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَ فِي قَبْضَتِكَ زَمَامٌ مِنْ فِي الْاَرْضِينَ وَ السَّمَوَاتِ يَا رِضَا مَالِكِ قَضَا اِزْ بَرَايِ خُودِ حَبْسِ عَكَّا رَا اِزْ قَلَمِ تَقْدِيرِ امْضَا نَمُودِ وَ دَرِ سَجْنِ اعْظَمِ مِنْ غَيْرِ سِتْرِ وَ حِجَابِ كَلِّ رَا بِهٖ مَالِكِ قَدَمِ دَعْوَتِ فَرْمُودِ هَنِئِمَّا لَكَ چِهٖ كِهٖ دَرِ اَيْنِ حَيْنِ قَدْحِ ذِكْرِ الْهَى بِاسْمَتِ ظَاهِرِ اشْرَبِ وَ كُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ يَا خَلِيلِ اِنَّكَ فَرَزْتَ بِرَحِيقِ الْوَحْيِ وَ شَرِبْتَ كَوْثَرَ الْبَقَاءِ مِنْ يَدِ الْعَطَاءِ وَ ذَكَرْتَ مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ اَنَا نَوْصِيكَ وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا بِخِدْمَةِ امْرَاللهِ رَبِّكُمْ وَ رَبِّ الْعَرْشِ وَ الثَّرَى وَ مَالِكِ الْآخِرَةِ وَ الْاُولَى اِنَّهُ هُوَ الْفَضَّلُ الْكَرِيمُ يَا مَرَّ عِبَادِهِ بِمَا يَقْرَبُهُمْ اِلَيْهِ وَ يَجْعَلُهُمْ مِنَ الَّذِيْنَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ يَا شِيرْزَادِ حَبِّذَا هَذَا الْمَقَامِ الْاَعْلَى اِنَّ وَجْهَ الْمَظْلُومِ تَوَجَّهَ اِلَيْكَ مِنْ شَطْرِ

السَّجْنِ

*** ص ١٧٦ ***

السَّجْنِ وَ اَنْزَلَ لَكَ مَا يَجِدُ مِنْهُ الْمَخْلُصُونَ عَرَفَ اللهُ الْمُهَيْمِنُ الْقَيُّومُ اِذَا فَرَزْتَ بِفِرَاتِ رَحْمَةِ رَبِّكَ الرَّحْمَنُ قَلِ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَالِكِ الْاِمْكَانِ بِمَا نَوَّرْتَ الْقُلُوبَ بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ وَ الرَّئُوسِ بِاَكْلِيلِ عِنَايَتِكَ اِى رَبِّ اَنَا عَبْدُكَ اَقْبَلْتَ اِلَيْكَ فِي يَوْمِكَ قَدَّرَلِي مَا يَقْرَبُنِي اِلَى بَسَاطِ قَدْسِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَاحِدُ وَ اِنَّكَ اَنْتَ الْمَعْطَى وَ اِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ يَا مُجَدِّ قَبْلِ صَادِقِ ارَادَةُ مَبَشَّرِ اِنَّكَ عَالَمٌ رَا بِهٖ اَنْوَارِ

صدق منور فرماید و امم را به طراز عرفان بیاراید و لکن الی حین اثری از آن ظاهر نه قوم بمفتریاتی ناطق که شبه آن در عالم اصغا نشده قد انکروا آیات الله و سلطانه و حجته و برهانه لالا انهم من الغافلین فی کتابی المبین الحمد لله آن جناب مجبل صدق تمسک نمودند امروز هر نفسی بعرفان حق فائز شد او از

*** ص ۱۷۷ ***

قلم اعلی در صحیفه حمراء از صادقین مذکور و مسطور یا محمد اسمعیل قد خلقک الله و من علی الارض لذکری و ثنائی و الطواف حول ارادتی و مشیتتی و العمل بما نزل فی کتابی طوبی لمن فاز بما خلق له انه من اهل البهآء فی هذا المقام الاعلی یشهد بذلک لسان العظمة فی ملکوته العزیز البدیع یا جبرئیل لعمرالله اسرافیل امر در صور اعظم دمید و افئدة و قلوب که در هیاکل وجود از حیات محروم و ممنوع از کوثر بیان الهی بمرکت آمد و بحیوة ابدی فائز گشت منکرین اگر چه بظاهر سامع و ناطق و متحیرند و لکن عندالله از هالکین مذکور و مسطور انّ الصّور هو القلم الاعلی و نفخنا فیہ امرنا من عندنا و انا الامر القدیم یا جبّار حضرت مختار می فرماید خذ کتابی بقدرتی و قوتی و قل الهی انا عبدک و ابن عبدک متمسکا بجبل جودک اسئلک

ان

*** ص ۱۷۸ ***

ان تجعلنی ناظراً الیک و بما ظهر من عندک منقطعاً عن دونک انک انت المؤتد العلیم الحکیم یا ابراهیم خلیل آمد در آتشش انداختند محمد را کذاب گفتند کلیم را سحار و روح را کفار این خلق بی انصاف لازال از حق معرض بوده اند و جوه باقبال فائز نگشت الا من شاء ربک لعمری ما خلقت للدنیا بل لامری العزیز و نبأی العظیم یا علی عالم از عرف بیان الهی معطر و بکمال ذوق و شوق بتسبیح و تهلل مشغول از حق می طلبیم عباد خود را فائز فرماید به آنچه جماد به آن فائز گشت سبحان الله کلمه قبول و رضا تصرفات عجیب و غریب در عالم ظاهر نمود بکلمه قبول بیت ترابی مطاف عالم واقع و حجر سیاه مقبل امم قدرتش در هر حین ظاهر فرمود آنچه را که سبیل است اعظم از برای ایقان و ایمان

*** ص ۱۷۹ ***

طوبی لبصیر رأی و لسمیع سمع ندآءالله من سجن عکآء انه من الفائزین فی هذا المقام المنیر یا علی حمد کن سلطان وجود را که در ساحتش مذکوری و به او معروف یا علی خ اعلیک بمآءالله حیرت اندر حیرت است معشر علمای ایران از اول ایام

الی حین به ظهور و کیفیت آن آگاه نه آیا سبب منع چه بود و علت محرومی چه عند ربک علم کلشیء فی کتاب عظیم این
مظلوم از اول ایام الی حین در دست اعدا مبتلاگاهی با زنجیر و هنگامی اسیر تا در آخر ایام به این وارد و نحمد الله بذلک و
نسنله ان یوقفک علی امره انه هو المقتدر القدیر یا جعفر قبل قلبی خ امروز روزیست بزرگ و مبارک آن چه در انسان مستور
بوده امروز ظاهر شده و می شود مقام انسان بزرگست اگر بحق توجه نماید و بر امر ثابت و راسخ باشد

*** ص ۱۸۰ ***

انسان حقیقی به مثابه آسمان لدی الرحمن مشهود شمس و قمر سمع و بصر انجم او اخلاق منیره مضمیئه مقامش اعلی المقام
و آثارش مرئی امکان هر مقبلی الیوم عرف قمیص را یافت و بقلب طاهر به افق اعلی توجه نمود او از اهل بها در صحیفه
حرآء مذکور خذ قدح عنایتی باسمى ثم اشرب منه بذکری العزیز البدیع یا عبد الله خ امرالله ظاهر و آیات الله نازل اسرار
مکنونه امام وجوه مشهود و فرات رحمت از قلم مقصود عالمیان جاری از حق می طلبیم عباد خود را از فیوضات ایامش منع
نمایند و از بحر فضل محروم نسازد امروز اشیا از اهتزاز کلمه علیا بظهور مالک اسما در جذب و وله و سرورند طوبی از برای
سمعیکه باصفا فائز شد آن جناب باید بحمد و شکر

*** ص ۱۸۱ ***

الهی مشغول باشد چه که قلم اعلی از سجن عکّا به تو توجه نموده انه یحب من احبه و یذکر من ذکره لا یعزب عن علمه
من شیء قد احاطه علمه و احاطت حکمته یقدر لمن یشاء ما یشاء و یکتب لمن یرید ما یرید و هو المشفق الغفور الرحیم یا
آقا خ امروز اگر یکی از شاربان رحیق معانی قصد مدینه بیان نماید جمیع اهل مدینه را به نوحه و ندبه مشغول یابد چه که
اغنام الهی در هر شهر و دیاری بین ذیاب مبتلا مشاهده می شوند قد رأینا و صبرنا ان ربک هو الصبار و امر عباده بالصبر
الجمیل انا انزلنا لک فی هذا الخیر ما یكون مخلداً فی کتاب الله رب العالمین یا محمد قبل علی بلا یای ارض را لاجل کلمه مبارکه
علیا قبول نمودیم در ایامیکه عالم بنار بغضا مشتعل در اظهار امر توقف نمودیم

دیدیم

*** ص ١٨٢ ***

دیدیم آنچه را که احدی ندیده و شنیدیم آنچه را که نفسی نشنیده و لکن بلا در سبیل مالک اسما از شهد شیرین تر و از مائه لذیذتر غذای عشاق قطعات اکباد و شراب اولیا عبرات جاریه در سبیل محبوب یکتا طوبی از برای نفسی که زخرف این دو یوم او را از نعمت باقیه دائمه محروم نساخت اشکر ربّک اِنَّ اَیْدَکَ و عَرَفَکَ صراطه المستقیم و نبأه المحکم المتین هو الظاهر بالبرهان فی ملکوت البیان

م هُ عَلَیْکَ بِهَاءِ اللّٰهِ مَوْلَیَ الْاَسْمَاءِ اِنَّ الْبَحْرَ الْاَعْظَمَ ارَادَ اَنْ یَّرْسَلَ الْیَکَ مَوْجًا مِنْ اَمَواجِهِ لِتَرْبِیَةِ بَعِیْنِکَ و تَکُونَ مِنَ الشّاکِرِیْنَ و شَمْسُ الْعَرَفَانِ ارَادَتْ اَنْ تَتَجَلَّیْ عَلَیْکَ بِتَجَلُّیْ مِنْ تَجَلِّیَّاتِهَا لِتَجْذِبَکَ اِلَیَّ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ اَسْمَعُ التَّدَاءَ مِنْ شَطْرِ السَّجَنِ *** ص ١٨٣ ***

اِنَّهٗ یَقْرَبُکَ اِلَی الْمَقَامِ الْاَعْلَی و یؤَیِّدُکَ عَلَی خِدْمَةِ اَمْرِ رَبِّکَ الْعَلِیْمِ الْحَکِیْمِ و ینطَقُکَ بِثَنَائِهِ و یسقِیْکَ کَوَثْرَ الْفَضْلِ مِنْ یَدِ عَطَائِهِ و یسْمَعُکَ صَرِیرَ قَلْمِهِ الْاَعْلَی الَّذِی اَرْتَفَعَ بَیْنَ الْاَرْضِ و السَّمَآ و یرِیْکَ مَا اَشْرَقَ و لَاحَ مِنْ اَفْقِ لَوْحَةِ الْعَزِیْزِ الْبَدِیْعِ قَدْ سَمِعَ الْمَظْلُومَ نِدَائِکَ و اَنْزَلَ لَکَ مَا یَبْقِیْ بِهٖ اِسْمُکَ فِی کِتَابِ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَمِیْدِ و رَأَیْ تَوَجَّهَکَ تَوَجَّهَ الْیَکَ مِنْ هَذَا الْمَقَامِ الَّذِی جَعَلَهُ اللّٰهُ مَطَافَ الْمَخْلِصِیْنَ و الْمَلَائِکَةَ الْمُقْرَبِیْنَ هَذَا یَوْمَ فِیهِ ظَهَرَتْ لِلْاَسْرَارِ و بَرَزَ مَا کَانَ مَکْنُونًا فِی عِلْمِ اللّٰهِ لَکَ یَوْمَ الدِّیْنِ و فِیهِ اَرْتَفَعَ صَرِیرَ قَلْمِی الْاَعْلَی و خَرِیرَ مَاءِ عِنَايَتِی و حَفِیْفَ سِدْرَةِ اَمْرِی طَوْبِی لِمَنْ اَقْبَلَ و سَمِعَ و وِیْلَ لِلْغَافِلِیْنَ قَمِ عَلَی الْاَمْرِ بِاسْتِقَامَةٍ لَا تَزَلْکَ سَطْوَةُ الظَّالِمِیْنَ الَّذِیْنَ نَقَضُوا عَهْدَ اللّٰهِ و مِیثَاقَهُ و کَفَرُوا بِحُجَّتِهِ و بَرَهَانَهُ و غَیَّرُوا نِعْمَتَهُ عَلَی اَنْفُسِهِمْ اَلَّا اَنْهَمُ مِنَ الْاِخْسَرِیْنَ

*** ص ١٨٤ ***

الْاِخْسَرِیْنَ فِی کِتَابِهِ الْمُبِیْنِ قُلْ یَا مَلَاِئِکَةَ الْاَرْضِ اِذْ جِئْتُمْ لَکُمْ مِنْ اَنْفُسِکُمْ مِنْ الظُّنُونِ و الْاَوْهَامِ قَدْ اَتَیَ الْقِیَوْمَ بِنُورٍ بِهٖ اَشْرَقَتْ الْاَرْضُ و السَّمَآ و بِنَارٍ اَشْتَعَلَتْ بِهَا اَفْعِدَةُ الْمُقْبَلِیْنَ اِیَّاکُمْ اِنْ تَمْنَعُکُمْ شَبَهَاتُ الْعُلَمَاءِ عَنِ التَّقَرُّبِ اِلَیَّ مَوْلَی الْوَرَى و اِیَّاکُمْ اِنْ تَحْجِبُکُمْ سَبْحَاتُ النَّاعِقِیْنَ عَنِ هَذَا التَّبَعِ الْعَظِیْمِ قُلْ لَاعَاصِمِ الْیَوْمِ لِاحِدٍ اَلَّا بِهَذَا الْاَمْرِ الَّذِی اَخْبَرَ بِهٖ اللّٰهُ فِی کِتَابِ الْمُرْسَلِیْنَ اِفْتَحُوا ابْصَارَکُمْ تَاللهِ الْحَقِّ هَذَا یَوْمَ الْمَکَاشِفَةِ و اللَّقَاءِ طَوْبِی لِمَنْ اَقْبَلَ و فَازَ و وِیْلَ لَکُلِّ جَاهِلٍ بَعِیْدٍ اَنْتَکَ قَمِ عَلَی الْاَمْرِ مَنقَطَعًا عَنِ الْاَرْضِ و اَلْاَنْهَآ و زَخْرَفُهَا و خَذَ کَاسَ الْعَرَفَانِ مِنْ اِیَادِی عَطَاءِ رَبِّکَ الرَّحْمَنِ ثُمَّ اشْرَبَ مِنْهَا رَغْمًا لِلَّذِیْنَ کَفَرُوا بِاللّٰهِ اِذْ اَتَیَ بِسُلْطَانٍ مُّبِیْنٍ اَنْهَمُ اَنْتَظَرُوا اِیَّامَ الظُّهُورِ فَلَمَّا اَتَیَ الْمِیْقَاتُ و نَزَلَتْ الْاَیَّاتُ اَعْرَضُوا عَنِ مَشْرِقِ

*** ص ۱۸۵ ***

امر ربهم المقتدر القدير طوبى لك يا مهدي بما سبقت العلماء في اقبالك الى الله مقصود العارفين و طوبى لك بما شريت
رحيق الوحي قبل فقهاء الارض الذين انكروا ظهور الله رب العرش العظيم سوف يرفع الله هذا المقام الاعلى بين عباده الله ولي
المقبلين نسئل الله ان يجعلك علما باسمه في بلاده و راية ذكره لمن في السموات و الارضين انه هو المقتدر على ما يشاء لا يمنعه
شئ من الاشياء و هو القوي الغالب العليم الحكيم انك اذا اخذك كوثر بياني و اجتذبتك صرير قلمي قل سبحانك اللهم يا
الهي و سيدي و سندی اسئلك بالكلمة التي بما انجذبت افئدة المخلصين من عبادك و المقربين من خلقك و بمصباح امرك
الذي به انارت آفاق مملكتك بان تجعلني خادماً لامرك و قائماً على خدمتك اي رب

تراني

*** ص ۱۸۶ ***

تراني منقطعاً عن دونك و متمسكاً بعروتك الوثقى اسئلك برحمتك التي سبقت الوري و بنور امرك المشرق من افقك
الاعلى و باسمك الذي به ماج بحرالاسماء و سحرت به من في ناسوت الانشاء بان تؤيدني على عمل يكون باقياً ببقاء اسمائك
و صفاتك و لا يأخذنه الحو بدوام ملكوتك و جبروتك انك انت المقتدر المهيمن العزيز الفضال بلسان پارسی ذكر می شود از
حق جلّ جلاله سائل و آمليم آن جناب را مؤيد فرمايد بر آنچه سزاوار ايتام اوست يا ايها الناظر الى الوجه بيقين مبين بدان
امرالله و ما ظهر من عنده بمثابة آفتاب از دوش واضح و لائح و ممتاز ولكن رمد غرور و غفلت ابصار را از مشاهده منع
نموده و همچنين قصص اولی آذان را از اصغا طوبی لعبد ما منعتة الاحجاب و ماخوفه ظلم فراعنة الارض

*** ص ۱۸۷ ***

و اشارها سمع و اقبل الى الله رب الارباب در قرون و اعصار علمای ايران منتظر ظهور بوده اند و بر منابر باسمش ناطق و
عند ذکرش قائم و بکلمه عجل الله ذاکر و چون فجر ظهور دميد و ندای مکلم طور مرتفع کلّ باسهام بغضا و اسياف بغی
و فحشا هجوم نمودند و وارد آوردند آنچه راکه لوح و قلم از ذکرش محزون و مرتعد از حق بطلبید عباد را بطراز عدل و
انصاف مزین فرماید که شاید خود را از حیات ابدی و نعمت سرمدی محروم نسازند در هر عصری از اعصار که افق عالم
بانوار نیر ظهور منور گشت خلق بی انصاف بر اعراض قیام کردند و حایل گشتند و عباد را از انوارش منع نمودند و محروم

ساختند امید آنکه آن جناب باصبع اقتدار حجبات را شق نماید و سبحات را خرق و عباد را از بفر اوهام بجنود حکمت و بیان

نجات بخشد

شاید

*** ص ۱۸۸ ***

شاید از بعد متنبه شوند و مقام ایام را بدانند و بتدارک مافات مشغول گردند کذلک نطق لسان المظلوم اذ کان فی سجنه العظیم انه ما اراد الا ما ترتفع به کلمة الله المطاعة بین عباده و ما یقرهم الیه یشهد بذلک کلّ عارف بصیر و کل عالم خبیر البهآء من لدنا علیک و علی من یسمع قولک فی امرالله رب الکرسیّ الرّفیع و مالک هذا الیوم البدیع

هو القائم بالفضل و التاطق بالعدل

یا ایّها الناظر الی الوجه کتاب متحیر که چه ذکر نماید ظنون و اوهام در افتده و قلوب غافلین بشأنی تصرف نموده که محو آن بسیار مشکل است قائم ظاهر شد و نفوس منتظره که به گمان خود اتقی العالم و اعلم الامم بوده اند ارتکاب نمودند آنچه را که عین عظمت گریست و اهل بیانی که به چشم خود اعمال حزب

*** ص ۱۸۹ ***

قبل را دیده اند و بگوش خود شنیده اند مجدد بقدم آنحزب ظالم مشی مینمایند و به همان اسماء قبل متمسکند هادی دولت آبادی در اضلال ناس بیچاره مشغول او از نفوسی است که ناحیه مقدّسه و جابلقا و جابلسا ترتیب دادند یک عالم ظنون و یک اقلیم اوهام تازه به میان آمده دعا کن حق جلّ جلاله عبادش را حفظ فرماید میگویند بیان تحریف شده کتاب ایقان که در جواب مسائل خال علیه بهآءالله در حضور نازل شده و ذکر هجرت این مظلوم در آن مذکور مع ذلک آن را به مطلع اوهام نسبت داده اند در این صورت قلم چه تحریر نماید و لسان چه ذکر کند آنچه از مشرق مشیت الهی نازل شده به مثابه آفتاب از دوش ظاهر و ممتاز بر هیچ بصیری مشتبه نشده و نمیشود از حق بطلب اولیای خود را

مویّد

*** ص ۱۹۰ ***

مؤیّد فرماید بر حفظ نفوس شاید به مثابه حزب قبل به اوهام مبتلا نشوند لعمرالله آمه و خامه متحیر آن جناب گواهند که اینمظلوم از اول امر الی حین به مثاب غیث هاطل از اسماء عنایت آیات نازل فرمود و فوق قدرت و اقتدار اهل عالم عمل

نمود هیچ سدی منع ننموده هیچ امری حائل نشد و باعلی التّداء کل را بافق اعلی دعوت نمودیم اکثری نصح ناصح امین را نپذیرفتند نبدوا نصح لله ورائهم متمسکین بما عندهم من الاوهام و الظنون ملّت معرض دولت غافل جهلای ارض فرصت یافته‌اند و عمل نموده‌اند آنچه را که هیچ حزبی عمل ننمود چندی قبل الواح منیعه بدیعه و آیات مهیمنه مقدسه باسم ورقا علیه بهائی و عنایتی ارسال شد لعمرا لله ينطق كل حرف من حروفاتها قد فتح باب السماء

*** ص ۱۹۱ ***

و اتی من کان مخزوناً فی العلم و مستورا عن الابصار اولیای آن ارض را فرداً فرداً تکبیر برسان کل را بشارت ده و بعنایت حق مسرور دار بگو یا حزب الله شما بذکر و ثنا و نصرت حق مشغول باشید آنچه بر ما وارد شود راضی و شاکریم نسل الله ان یوفّق اولیائه علی الاستقامة الکبری و علی ما یحبّ و یرضی أنّه هو المقتدر المهیمن العزیز الحکیم البهاء من لدناّ علیکم و علی الذین سمعوا و قالو لک الحمد یا مقصود هو الله تعالی شأنه الحکمة و البیان العارفین حمد مالک جود و سلطان وجود را لایق و سزااست که از ارسال رسل و انزال کتب مقصودی در رتبه اوّلیه جز عرفان ذات مقدّس و تألیف افنده و قلوب نبوده بیک کلمه که از افق امّ الکتاب ظاهر فرموده صراط ظاهر و حکم حساب

باهر

*** ص ۱۹۲ ***

باهر صیحه مرتفع و ندای صور محیط و جبال در مرور جلّت عظمته و قدرته و عزّت سلطنته و اقتداره و احاطت کلمته و سلطانه یا ایها المذكور لدى المظلوم قد ارسل اسم الجود کتابک و ذکرک ذکرناک بهذا اللوح المبین الذی یجد منه الموحّد من عرف بیان الله ربّ العالمین نشهد أنّک اقبلت فی اوّل الايام و فزت و اعترفت بالله و آیاته و ظهوره و اقتداره و عظمته و اجلاله نسل الله تبارک و تعالی ان یوفّقک فی آخر ایامک كما ایّدک فی اوّل ایامک أنّه هو المطاع فی امره و المحمود فی حکمه لازال مذکور بوده و به عنایت و فضل لایحصى و رحمت کبری فائز طوبی لک و نعیماً لک قل الهی کل الحمد بما ذکرتنی فی سجنک الاعظم و هدیتنی الی صراطک الاقوم و نورت قبل بضیاء معرفتک و عینی بنور لقائک اسئلک یا سلطان

*** ص ۱۹۳ ***

الوجود و مالک الغیب و الشهود بامرک الذی احاط الاشیاء و بقدرتک الّتی غلبت من فی الارض و السماء و بامواج بحر بیانک و تجلیات نیر احکامک ان تجعلنی فی کلّ الاحوال ناطقاً بثنائک و قائماً علی خدمتک و معترفاً بما نزل من سماء

عرفانك ائتكَ انت المقتدر المهيمن على من فى السموات و الارضين لا اله الا انت الفرد الواحد العليم الخبير يا ايها الحاضر
فى هذا الحين امام عرش الله مالك يوم الدين قد انزلنا لكل اسم من الاسماء ما طارت به الصخرة الصماء فضلا عن الاجساد و
الاجسام و الارواح بشّر اوليائى بفضلى و عنايتى و رحمتى التى سبقت ارضى و سمائى و نور عنايتى التى اشرق من افق عطائى
يا نبيل قبل با سفينه بين امواج ترا ذكر مى نمايد و مصباح بين ارياح بذكر اوليائى حق جلّ جلاله

مشغول

*** ص ١٩٤ ***

مشغول مشركين و ظالمين عمل نمودند آنچه را كه عين حقيقت گريست و لوح صيحه زد و قلم منصعق فلما افاق تشبث
بذيل الرحمة و قال ارحم عبادك يا ارحم الراحمين ثم استر سوء ظنهم يا مقصود افئدة العارفين اشهد ان رحمتك سبقت الكائنات
و فضلک احاط الموجودات كل الامور فى قبضته اقتدارك و بحر العفو امام وجهك و نير الجود و الغناء فى يمين ارادتک يا
ستار اسئلك باسمك المختار و يا صبار اسئلك بلئالى حبك فى افئدة الاخير ان تزين هياكل عبادك باثواب البرّ و التقوى
ائتك انت الكريم ذوالفضل العظيم لا اله الا انت الغفور الرحيم

هو الله

انا نريد ان نذكر ابنك الذى فاز ذكره بالاصغاء فى هذا الحين الذى ينطق لسان العظمة فى سجنه الاعظم العزة و العظمة

*** ص ١٩٥ ***

لله رب العالمين يا اسمعيل قد تضرع من الخليل عرف الانقطاع على شأن تحيّر به الملاء الاعلى و الذين طافوا عرش الله العظيم
دع الدنيا لاهلها و خذ الكتاب بقوة لا تمنعها صفوف المفترين طوبى لك بما نزل اسمك من لسان الله المتكلم الصادق الامين قل
لك الحمد يا الهى بما هديتنى الى اسمك الاعظم و نور قلبى بنور امرك المبين يا قلمى اذكر من سمى بنعمة الله في هذا المقام
الرفيع ثم انزل عليه ما تفوح به نفحات عناية ربه المشفق الكريم نسئل الله ان يرفعك باسمه و يقدر لك ما يقربك اليه فى كل
حين العزّ و البهاء و العظمة و الثناء عليك و على عباد الله الموقنين

هو الشاهد السامع العليم الحكيم

سبحان الذى باسمه ماج بحر البيان فى الامكان و اشرق

نير الظهور

*** ص ١٩٦ ***

نَبِّرَ الظَّهْرَ من افق سماء البرهان و غرّدت حمامة الفردوس على غصن الايقان اِنَّه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العزيز المتّان
قل يا ملاء الارض ابشروا فى انفسكم قد استوى هيكل القدم على العرش الاعظم و نطق بما خضع له كتب العالم و احاط
الفضل من فى السموات و الارض طوبى لمن عرف و ويل لكل منكر كفّار قل قد فتح باب اللّقاء و اظهر من كنز العرفان لثالى
الحكمة و البيان امراً من لدى الله المقتدر المختار قد حضر كتابك لدى المظلوم و سمعنا ندائك الأحملى فى ذكر الله مولى الورى
و رأينا توجّهك الى الافق الاعلى اجبناك بلوح خضعت له الالواح انا انزلنا لك من قبل و فى هذا الحين ما فتح به باب العلم
على وجه كلّ مقبل بصّار طوبى لك بما فزت فى اول الايام بكوثر المعانى اذ منع عنه العباد

*** ص ١٩٧ ***

الأ من شاء الله مالک الایجاد نسئل الله تبارک و تعالی ان یسقیک فى کلّ الاحیان ریحق بیانه و کوثر ذکره و سلسبیل رحمته
الّتی سبقت الادیان انک اذا وجدت عرف بیانی من آثار قلمی قل سبحانک اللّهم یا الهی اسئلك بظهورک الّذی اهتزّ الطّور و
نطقت السّدرة بما انجذبت به افئدة الابرار ای ربّ ترانى فى کلّ الاحوال مقبلاً الیک و متوجّها الى افق فضلک و بحر عطائک
اسئلك ان لا تخیبنی عمّا انزلته من سماء رحمتک للطّائفین فى حول بیتک الحرام قد شهد کلّ ذی انصاف بقدرتک و سلطانک
و کلّ ذی عدل بعظمتک و اقتدراک و کلّ ذی بصر بظهورک و بروزک و علوک و عنایتک قرّب یا مقصود العالم و محبوب
الامم عبادک الّذین بعدوا عن ساحة قربک و اعرضوا عنک فى ایامک ای ربّ ایدهم على

الاقرار

*** ص ١٩٨ ***

الاقرار بعد الانکار و على الاقبال بعد الاعراض انک انت المقتدر العزيز الوهاب صلّ اللّهم یا الهی على امنائک و اصفیائک
الّذین عملوا بما امرتهم فى کتابک ثمّ زیتهم بین عبادک بالامانة و الدیانة و الصّدق و الصّفاء انک انت مالک ملکوت الاسماء
ای ربّ عزّفهم صراطک و نبأک الّذی بشرت به فى کتبک و صحفک ثمّ وقّفهم على التمسک به و التّشبّث بذیله انک انت
المقتدر المختار ای ربّ ترى عبدک التّبیّل قام على خدمة امرک بین عبادک ایدّه باسباب سمواتک و ارضک ليقرب العباد الى
البحر الاعظم بحدوک و کرمک انت الّذی لا تمنعک ارادات الامم و لامشیّاتهم و لاسطوتهم و ظلمهم و اقتدارهم تفعل ما تشاء
و تحکم ما تريد

و انک انت الامر الحاکم فی المبدء و المآب لا اله الا انت الفرد الواحد هو الظاهر الالّاح المبین العزیز الفضّال کتاب
انزله المظلوم الذی به قام القائم و نطق القیوم الملک لله ربّ ما کان و ما یکون یا نبیل علیک بهائی بعد از اشراق آفتاب
حقیقت از افق ظهور و ارتفع نداء مکلم طور ناس جاهل بی شعور در هیماء ضلالت و بیداء غرور هائم الی حین آگاه
نشدند و از نوم غفلت بیدار نه تباهم و لمن اضلّهم پست‌ترین جمیع احزاب عالم معرضین اهل بیان بوده و هستند نفسیکه
معادل جمیع کتب الهی آورده او را انکار نموده‌اند و باوهامات خود متمسکند الی حین ادراک یوم الله را نموده‌اند هزار و
دویست سنه بذکر قائم و ولی و وصی و نقیب و نجیب و شیخی و بالاسری مجادله مینمودند و بتکفیر یکدیگر مشغول حالهم
معرضین

بهمان

بهمان اوهامات متمسک حاصل آن نفوس چه بود و حاصل این نفوس چه قل هذا یوم الله لا یدکر فیہ الا هو ان انتم
تعلمون قل قد طوی بساط الالفاظ و الاوهام بما اتی سلطان الایام بنور مبین دوستان آن ارض را تکبیر برسانید از حق می-
طلبیم کل را مؤید فرماید بر آنچه لازم و سزاست آنجناب باید در کلّ حین بذکر حق جلّ جلاله و اسمش ناس را مشتعل
نمایند البهآ علیک و علی من معک و علی الذین قالوا آمنا بالله هو السّماع العلیم الخبیر الفرد الخبیر عالم بانوار ظهور
مالک قدم منور و صریر قلم اعلی مرتفع و سدره منتهی باثمار جنّیه لطیفه مشهود و کوثر بیان از یمین عرش جاری و روح
القدس بقدر اتی الحق ناطق ولکن عباد غافل و محجوب سبحان الله کل معترف و مقرّ نه

بر ظهور مکلم طور و در قرون و اعصار یکدیگر را بشارت میدادند بظهور قائم و چون منادی عزّت از ملکوت عظمت
بقدر اتی الوعد ناطق و اشراقات انوار ظهور از افق عالم مشرق کل بر اعراض قیام نمودند و بر سفک دم اطهرش فتوی دادند
مقام علما و فقهای ایران نزد هر بصیری واضح و هویدا گشت الی حین آرام نگرفتند و دست بر نداشتند اعاذنا الله و ایاکم
من شرّ هؤلاء یا ایّها التّأظر الی الوجه و المذكور لدی المظلوم نار ضغینه و بغضا و نفوس مذکوره که باسم علم معروفند الی

حين ساكن نشده نسل الله ان يحفظ اوليائه من شرّ الذين بدلوا نعمة الله كفوفاً و احلّو قومهم و دار البوار حزب الله را از قبل
مظلوم تكبير برسان از حق مى طلبيم كل را تأييد فرمايد بر ذكر و ثنا و انتشار آياتش بگو قدر ايام را

بدانيد

*** ص ۲۰۲ ***

بدانيد و بما ينبغي تمسك نماييد اينست نصح مالک اسم و سلطان يفعل ما يشاء كه از قلم اعلى جارى گشت طوبى
للعاملين و طوبى للفائزين ذكر كربلايى اسد را نمودند انا نذكره ببينانى و نذكره باياتى و نبشره بما نزل من سماء عنايتى انه هو
المشفق الكريم يا اسد سمعنا ذكرك ذكرناك و نوصيك بالعدل و الأنصاف و بما امرت به فى كتاب الله العليم الحكيم افرح
بذكرى اياك و قل لك الحمد يا مولى العالم و لك الثناء يا مقصود من فى السموات و الارض اشهد انك دعوتنى و هديتني
الى صراطك المستقيم اسئلك بان تجعلنى مستقيماً على امرك و ناطقاً بثنائك الجميل البهاء عليك و على اهلك بشرهم من
قبلى و كبر على وجوههم من لدى المظلوم الغريب اهل سيسانرا ذكر نموديد

*** ص ۲۰۳ ***

انا ذكرناهم من قبل و من بعد بايات لاتعادلها زخارف العالم و ما عند الأمم ان ربك هو الذّاکر العليم يا اهل سيسان اسمعوا
نداء الرحمن انه يذكركم و يوصيكم بالمعروف امراً من لدن امرٍ عليم اسمعوا النداء من شطر السّجن فى سدرة المنتهى انه لا اله الا
هو الفرد الخبير لعمراه لا يعادل بما نزل لكم ما يُرى فى ناسوت الانشاء يشهد بذلك مالک الأشياء فى هذا المقام الرفيع طوبى
لكم و لآذانكم بما فازت باصغاء ندائى و لا بصاركم بما رأت آثارى و لقلوبكم بما حملت اماته حبي العزيز المنيع قد قدر لكم من
القلم الاعلى ما قرّت به اعين المقرّبين اياكم ان يمنعكم شىء من الاشياء عن الله رب العالمين و نوصيكم بالحكمة و الصبر و
الاصطبار و السّكون و الوقار امراً من لدى الله

المقتدر

*** ص ۲۰۴ ***

المقتدر القدير الذى اتى ركباً على السّحاب و منادياً باسمه العزيز البديع البهاء عليكم و على الذين سمعوا و اجابوا ربهم

الفضال الكريم

الاقدس الاعظم العلى الاعلى

قد سمعنا نداءك و اطلعنا بما ورد عليك لذا تموج بحر عناية ربك العزيز العظيم تشهد بكيونتك بان رحمة سبقت الممكنات و فضله احاط العالمين هل يجزئك فقدان الزخارف لعمري كل الامور في قبضة قدرة ربك المقتدر القدير لا تحزن عما فات عنك توجه بالقلب الاظهر الى المنظر الاكبر قل يا مالک القدر و فاطر البشر قد نبذت ما عندى رجائي ما عندك انك انت الغفور الرحيم انه يقبلك في تلك الحالة اذ وجدك عربياً عما يلعب به العباد انه هو الغفور

*** ص ٢٠٥ ***

الكریم ان فقد ما عندك ان اطمئن بما عند الله و ان بقيت بلا ناصر ان استنصر من الذي في قبضته ملكوت ملك السموات و الارضين ان لن تجد لنفسك معيناً فاعلم و ايقن بانه معنيك و ان تفرق رفقاءك و الذينهم كانوا معك انه يرافك و يذكرك بالحق انه ناصر من لا ناصر له و معين من لا معين له و انه هو العزيز الحكيم لعمري لو تجد نفحات تلك الآيات و تطلع بنسائم رحمة ربك التي تم منها ليأخذك السرور على شأن تدع من في الملك و تقوم بشيء هذا المظلوم الفريد الغريب قم ثم اذكر ربك و لا تحف عما فات عنك ان ربك هو المقتدر على ما يشاء انه هو الحاكم على ما يريد فاعلم ان زينتك حبي و غنائك ذكرى و كنزك ثنأى و لئاليك التوكل على الله الباقي العليم الخبير ضع الاحزان ثم خذ كاس

السرور

*** ص ٢٠٦ ***

السرور باسم ربك الرحمن قل يا الهى و محبوبى و يا الهى و مقصودى و يا الهى و معبودى لك الحمد بما احاطتنى فيوضات سحاب مكرمتك و شئونات مواهبك و افضالك و لو اتى يا الهى قد فات عنى ما ينبغي لشأنك و يليق لسلطانك ولكن ارى بانك ما منعتنى عما ينبغي لرحمتك و احسانك و ما يليق لكرمك و جودك بحيث ذكرتنى و كنت صامتاً عن ذكرك اى رب فاجعلنى منقطعاً عما سواك و قائماً بحبك و ناطقاً بذكرك و ناظراً الى شطرك لا كون خادماً فى بقية ايامى لامرك اى رب فارحمنى بجودك ثم اكتب لى ما يحفظنى عن شر الذينهم كفروا بنفسك و اعرضوا عن جمالك بعد الذى اتيتهم من سماء امرك بسلطنتك و اقتدارك اى رب لاتدعنى بنفسى و لا تطردنى بين عبادك خذيرى بايادى قدرتك ثم انقذنى من بحور الاحزان

*** ص ٢٠٧ ***

انك انت الغفور الكريم المستعان

بنام خداوند دانای توانا

ندایت باصغای مظلوم عالم در سجن اعظم فائز شد نعیماً لک بما اقبلت الی قبلة الوجود و نراک مستقیماً فی امرالله رب العالمین از حق می طلبیم آنجناب را بر حفظ بآنچه به او عطا شده مؤید فرماید امروز شأن نفوس مستقیمه معلوم نیست لعمرالله سوف يظهر بالحق من لدن مقتدر قدیر عبد حاضر لدى الوجه حاضر و مکتوبی که به او ارسال داشته بودید معروض داشت و وصیت آنجناب را عمل نمود و این کلمه از افق سماء محبت آنجناب مشرق بود یا الهی قد نبذت ما عندی رجاء عندک الحمد لله باین کلمه غلیبا موفق شدید و بساحت اقدس ارسال داشتید قد کّرنا هذه الكلمة التي نطق بها لسانک انّ

رَبِّک

*** ص ۲۰۸ ***

رَبِّک هو الذّاکر العلیم انشاءالله ثمر اینکلمه از برای آنجناب ظاهر می شود و بآن فائز می شوند انّ رَبِّک هو الخیر و انّه هو النّاطق البصیر قل سبحانک ترانی متوجّهاً الیک منقطعاً عن دونک و سمع ضجیجی و صریخی و تشاهد ما انا علیه فی حبّک و حبّ اولیائک و اصفیائک عزّتک و عنایتک یشهد کلّ ارکانی و اعضائی و جوارحی و عروقی بقدرتک و سلطنتک لا اله الا انت المقتدر المتعال العزیز القدیر ای ربّ و فقی علی عمل یرتفع به امرک و یرقی به ذکری فی ملکوتک و جبروتک ای ربّ انا المسکین قد تشبّثت باسمک الکریم فاكتب لی من قلمک الاعلی ما ینفعنی فی الآخرة و الاولی ائک انت

*** ص ۲۰۹ ***

مالک العرش و الثّری لا اله الا انت الغفور الکریم

هو المهيمن على من في الارض و السماء

طوبی لقلب اقبل و لوجه توجّه و لعین رأّت و لاذن سمعت اذ ارتفع النداء من السّدره المنتهى انّه لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الحکیم قد حضر اسمک لدى المظلوم ذکرک بما انجذبت به افئدة الّذین ما منعتهم حجبات العالم عن التقرب الی الله ربّ العالمین طوبی لایبک انّه فاز فی اول الايام اذ ارتفع نداء مالک الانام بین السموات و الارضین انّه اقبل بعد ما سمع اذا عرض عن الافق الاعلی کلّ عالم بعید سمع و اجاب و قال لک الحمد یا مقصود القاصدين كذلك جال قلم القدم فی مضمّار اللّوح امرأ من لدى الله الامر القديم ائک اذا رأيت امواج

بحر بیانی

*** ص ۲۱۰ ***

بحر بیانی و اجتذبتک رحیق عطائی قل الهی الهی لک الحمد بما هدیته الی صراطک المستقیم و نبأک العظیم اسئلک
بالکلمة الّتی بما اظهرت حکم الصّور و انصعق به من فی ممالک العلوم و الفنون بان تعلّمنی ما ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک
ای ربّ اسئلک بسراج امرک الّذی حفظته من اریاح الضّغينة و البغضاء الّتی هبّت من افئدة اعدائک الّذین زینوا رؤسهم بما
رفعهم بین عبادک و غصبوا حقّک باسمک بان تجعلنی منجذباً بآیاتک و ناطقاً بثنائک و مستقیماً علی امرک انک انت
المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القویّ الغالب القدير

هو المقصود

امروز لسان ملکوت باینکلمه مبارکه علیا ناطق طوبی لقویّ ما اضعفته الجنود و لمستقیم ما زلّته سطوة الملوک

*** ص ۲۱۱ ***

یا نبیل علیک بماء الله العزیز الجمیل انا نری القوم فی نوم عجیب و ریب مبین لیس لهم ما یسوقهم الی مرضاة الّیه و لا ما
یجذبهم الی الافق الاعلی هل ما عندهم یعادل بما عند الله لا و نفسه الحق قل انه لا یتبع اهوائکم و لا یمشی فی طرقکم اتّقوا الله
و لا تكونوا من الظالمین ذکر من قبلی اولیاء الله و احبائه و بشرهم بذكری و عنایتی نستل الله بان یقرّهم الیه و یقدر لهم اجر
لقائه انه ما من اله الا هو یرزق من یشاء الی صراطه المستقیم قل هذا یوم الاستقامة و الوفاء نعیماً لمن قام عل خدمة امرالله انه
من اهل هذا المقام لدى الله ربّ العالمین ذکر الناس بالحکمة و البیان لئلا تشتعل نار البغضاء فی صدر کلّ ناعق بعید البهلاء
المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی من معک

و علی الذین

*** ص ۲۱۲ ***

و علی الذین ما حجّبتهم حجبات العلماء و لا سطوة المعتدین

بنام گوینده پابنده

این مظلوم گواهی داده و میهدد بسططان وجود و مالک غیب و شهود و باینکه از برای او شبه و ضدّ و ندّ نبوده و
نخواهد بود و باین کلمه مبارکه که طراز دیباج کتاب وجود است ناطق انه لا اله الا انا المهیمن القیوم انشاء الله آنجناب به
کمال روح و ریجان بذکر محبوب عالمیان مشغول باشند و به خدمت امرش قائم دوستان الهی را از قبل مظلوم تکبیر برسان بگو

انشاءالله باید بما ینبغی لامرالله و ظهوره ناطق و عامل باشید بشأنیکه شعونات دنیا شما را منع نماید در سبیل حق حمل شداید نمودید این مقام را حفظ کنید شیاطین در ارض منتشرند و باضلال انسان مشغول قل کذلک ینصحکم من عنده کتاب مبین

*** ص ۲۱۳ ***

و یدکرکم بالله و آیاته و یعلمکم ما یهدیکم الیه انه هو الغفور الرحیم البهء المشرق من افق البقاء علیک و علی الذین اقبلوا الی الله بسمى الذی به ارتفعت الصیحه بین البریه الفرد الخیر یا اسمعیل بفرح اکبر فائز شدی و بسرور اعظم مزین چه که حق جلّ جلاله از شطر سجن اعظم بتو توجه نمود و ترا ذکر فرمود اشکر و کن من الجاهدین یا نعمه الله مالک اسما میفرماید انشاءالله لازل بنعمت حقیقی و مائده سمانی فائز باشی و بما یحبّه الله مطرز عالم فانی و ما عندالله باقی یشهد بذلک کلّ منصف خیر یا عبدالله عبودیت حقیقی مقامیست بزرگ طوبی از برای نفسیکه به آن تمسک نمود و ویل از برای کسیکه مقام او را نشناخت و از او غافل شد و یک اصبع تجاوز نمود از برای هر شیء مقام و مقدار و حدودی معین است

من فاز

*** ص ۲۱۴ ***

من فاز بالعبودیه لله الحقّ انه فاز بكلّ الخیر یشهد بذلک من ینطق بالحقّ انه لا اله الاّ انا الامر العلیم

هو الظاهر فوق الأشياء

قد شهد لسانی لنفسی و شهدت نفسی لهیکلی و هذه شهادة لو یکشفها الیه لتجعل الاعلی اسفلاً و الارکان متزلزلة و القلوب مضطربت و النفوس مرتجفه کذلک نطق لسانی فی ملکوت بیانی طوبی لمن جعل مشیته فانیة فی مشیته و فاز بالتصدیق فیما نزل من سماء ارادتی و جرى من قلمی انه من اهل جنّة عرفانی و اصحاب سفینتی الّتی انزل الرحمن ذکرها فی کتابه الحکیم طوبی لک بما نزل لک هذا اللوح الذی شهد و اعترف فیهِ المظلوم لنفسه المسجون الغریب انک اذا فزت به ان اشکرالله ربّک و ربّ العالمین و قل اشهد انک قد اظهرت

*** ص ۲۱۵ ***

ما کان مکنوناً فی خزائن الغیب و مخزوناً فی کناز عصمتک لا اله الاّ انت الفرد الواحد المقتدر العلیم الحکیم

هو الاقدس الاعظم الابهی

قد فاز اذ انك باذن الله و تشرف كتابك في السجن الاعظم بمحضر ربك المهيمن القيوم بذلك تحرك القلم الأعلى و غنت
اوراق سدره المنتهى و نطق لسان العظمة في ملكوت البقاء انه لا اله الا انا العزيز المحبوب بشر نفسك من قبل ربك انه يذكرك
في هذا المقام المنوع و يعلمك لتقول متوجها الى الافق الاعلى سبحانك يا فاطر السماء و خالق الاشياء اسئلك بالاسم
الذى به طار العشاق و ارتفع النداء فى الآفاق و احترق المشتاقون من الم الفراق بان تنزل من سماء عنايتك

ما يجعلنى

*** ص ٢١٦ ***

ما يجعلنى متمسكاً بك و غنياً عما سواك اترك انت المقتدر على ما تشاء اشهد ان فى قبضتك ملكوت الانشاء لا اله الا
انت الواحد المقتدر الفرد العليم الحكيم اطمئن بفضل موليك قد توجهت اليك لحظات عنايته انه هو السميع البصير

بسمه المهيمن القيوم

سبحانك يا الهى و محبوبى و مالكى و سلطانى يشهد لسانى و قلبى و جوارحى بوحدانيتك و فردانيتك و بعلوك و سموك
و قدرتك و اقتدارك قد خلقت اللسان يا الهى لذكرك و القلب لحبك و البصر لمشاهدة آثار صنعك و النظر الى افقك
عميت عين لا تدراك و خرس لسان لا يذكرك ما من شىء الا و قد ظهر لخدمتك و ذكرك بعد عرفان مظهر توحيدك و
مطلع نور تفريدك اشهد

*** ص ٢١٧ ***

يا الهى فيهذا الحين و فى كل الاحيان ببقائك و فناء ما دونك و بقدرتك و عجز ماسويك اى رب مع ذلك و اعتراف
كل شىء بذلك ظهرت بمظلوميته لا يقدر القلم ان يقوم بوصفها اى رب اسئلك بهذه المظلومية التى ناح بها كل ذى بصر و
ذى فؤاد بان تنصر احبتك الذين تراهم تحت برائن الظالمين اى رب عزهم بقدرتك و سلطانك اترك انت المقتدر القوي
الغالب القدير

هو المؤيد العليم

يا نبيل عليك بهاء ربك الجليل در اين يوم عزيز بديع جناب على قبل محمد عليه بهاء الله بساط ضيافتى گسترده و طائفان
حول را دعوت نموده در اين حين جناب اسم جود عليه بهائى ذكر شما را نمود و بنيابت عمل نموده آنچه را كه اقل مقربين بوده

طوبى لك و نعيماً لك البهَاء

من لدنا

*** ص ٢١٨ ***

من لدنا عليك و على من معك انّ الفضل بيده و الجود فى قبضة اقتداره يحكم كيف يشاء لا اله الا هو العزيز المتان اتا
نكبر من هذا المقام الا عز الابهى على ابنائك الذين ذكرناهم من قبل انّ ربك هو المقتدر المختار يا محمد اسمعيل از قبل لئالى
ذكر از عمان عنايت مقصود عالميان اخذ شده نزد تو ارسال گشت طوبى لك و لعباده الفائزين يا نعمة الله نعمت حقيقى و
مائدة سمانى ما نزل من سماء مشية الله بوده و هست لله الحمد بان فائزى وصيت مى نمايم شما را به حفظ آنچه عنايت شده انه
هو الغفار و هو الفضال الكريم يا عبد العلى اجعل ندائى جناحاً لك و طربه فى هواء حبي العزيز الرفيع و ان تريد اجعله
حصنا لنفسك ليحفظك من شر الظالمين الذين انكروا حجة الله و برهانه

*** ص ٢١٩ ***

و اعرضوا عن الحق علام الغيوب يا عبدالعلى اتا نكبر من هذا المقام على وجه اتمك و نبشرها برحمتى التى سبقت الوجود
من الغيب و الشهود نسئل الله ان يؤيد عباده و امائه على ما يحب و يرضى انه هو السامع العزيز المحبوب البهاء من لدنا عليك
يا نبيل و على من معك من كل اناث و ذكور انّ ربك هو الفرد الواحد العطوف الغفور

بسمه الامنع الاقدس الابهى

كتاب من لدنا لمن مال من نسمة الاشتياق الى نير الآفاق و اقبل الى الله رب العالمين لتأخذه نفحات الوصال مئة اخرى
بهذا اللوح الذى به طرزت الالواح انّ ربك هو المقتدر القدير افرح بما توجه اليك وجه القدم من هذا السجن الاعظم و يذكرك
برفق اذا سمع اهل ملاء البقاء قال

الملك

*** ص ٢٢٠ ***

الملك فداك يا مالک العالمين لا تحزن من شىء توكل على الله فى كل الامور انه ينصرک بالحق انه ولى المتوكلين اقرء ما نزل
لك من سماء الوحي انه يجذبك الى مقام ترى الدنيا و ما فيها من الشدة و الرخاء و الثروة و الغناء احقر شىء عندك انّ ربك
هو العليم الخبير طوبى لك بما فزت بهذا اللوح اذ كان المحبوب بين ايدى الظالمين كذلك سرت نسيمات اللطاف عن مدين
رضوان فضل ربك حباً اياك انه هو الغفور الرحيم اما البهاء عليك و على من معك من احببى الذين اقبلوا الى هذا الوجه المنير

بسمى الذى به ماج بحر العرفان

انّ اليوم ينادى و يقول يا قوم قد ظهر مظهر الامر و به نفخ فى الصّور و وضع الميزان و تصب الصّراط و برز ما كان

مسطوراً فى كتب الله

*** ص ٢٢١ ***

ربّ العالمين هذا يوم فيه شددت الحصة لمنزل الآيات و البطحاء ينادى قد اتى مالک الاسماء و الارض المقدسه تقول قد ظهر
مكلم الطّور و ينطق فى كل شأن انّه لا اله الاّ انا العليم الخبير سمعنا ندائك اجنباك و سمعنا ذكرک ذکرک بهذا اللّوح المبين قم
بين العباد بالحكمة و البيان و قل يا قوم انصفوا فيما ظهر و لا تكونوا من الظّالمين قد اتى من طافت حوله الحجّة و البرهان
يشهد بذلك لسان القدم فى السّجن الاعظم اسرعوا و لا تكونوا من المتوقّفين قد خرقتنا الاحجاب و هذا افقى الاعلى انظروا و
لا تكونوا من المنكرين هذا يوم ينبغى لكلّ نفس ان يدّكر النّاس بهذا الّذكر الاعظم و يسقيهم كوثر الحيوان الّذى جرى من يمين
عرشى العظيم كذلك ذكرناك و انزلنا لك ما تقرّ به عيون العارفين و الحمد لله ربّ العالمين

*** ص ٢٢٢ ***

هو الامر الحكيم

يا نبيل عليك بهائى و عنايتى و رحمتى الّتى سبقت الوجود اناّ ذكرنا كلّ اسم كان فى كتابك و انزلنا لكلّ واحد ما ينطق فى
قطب العالم قد اتى الرّحمن بسطان مشهود كن مستقيماً على الامر و ناطقاً بين العباد بما يجذبهم الى افق الاعلى و يقربهم الى الله
ربّ ما كان و ما يكون قد حضر بين يدينا العبد الحاضر و بيده كتب من احبائى و ذكر فى كلّ واحد منها اسماء قد فازت باثر
قلمى الاعلى و رحيق ذكرى المحبوب البهاء عليك يا من فزت بلقائى و سمعت ندائى و شربت كوثر حبّى و نطقت بذكرى بين
عبادى انّ ربّك يشهد و يرى و هو الحقّ علامّ الغيوب

هو الاقدس الاعظم الابهى

سبحانك يا من فى يمينك زمام الكائنات و فى قبضتك

*** ص ٢٢٣ ***

ازمة الممكنات اسئلك باسمك الّذى به نزلت الآيات و ظهرت البيّنات ان توفّق عبادك على اعلاء كلمتك و اظهار ما
يرتفع به امرک اى ربّ ترى انّ الظّلمة احاطت خلقك و برّيتك نورهم يا الهى بانوار وجهك و اشراقات شمس ظهورك اى ربّ

اسئلك بنفسك بان تجعلنى فى كلّ الاحوال ناظراً الى افق عطائك و قاصداً بحر عنايتك و راضياً بما عندك و ما قدّر
لاصفيائك و سفرائك اى ربّ توجّهت بوجهى الى مطلع انوار وجهك اسئلك ان لا تحرمنى عنك فى كلّ عالم من عوالمك
انك انت المقتدر على ما تشاء و انك انت المهيمن القيوم ثم اكتب لى ما يصلح به امور الآخرة و الاولى انك انت المقتدر
على ما تشاء اشهد ان بيدك مفاتيح الامور كلّها تعطى

و تأخذ

*** ص ٢٢٤ ***

و تأخذ و انك انت المقتدر المختار

هو الأقدس الاعظم

هذا شهر فيه و له الاسم للاعظم الذى به ارتعدت فرائص العالم و استبرك بقدمه الملاء الاعلى و اهل مدائن الاسماء هلّلوا و
كبروا و سبحوا بالروح و الرّيحان تالله هذا شهر به استضاءت الشهور و فيه ظهر الكنز المحزون و الغيب المكنون و نادى باعلى
التداء بين الورى الملك لهذا المولود الذى به ابتسم ثغر الامكان و تمايلت الاشجار و ما حبّ البحار و طارت الجبال و نطق
الفردوس و صاحت الصخرة و نادت الاشياء يا ملاء الانشاء ان اسرعوا الى مشرق وجه ربكم الرحمن الرحيم هذا شهر فيه تزيّنت
الجنان بانوار وجه ربها الرحمن و هدرت الورقاء على السدرة

*** ص ٢٢٥ ***

المنتهى و انجذبت افئدة المقرّبين ولكنّ الناس اكثرهم من الغافلين طوبى لمن ادركه و عرف الذى كان موعوداً فى كتب الله
العزير الحميد و ويل لمن اعرض عن الذى توجّهت اليه ووجه الملاء الاعلى و انصعق كلّ مشرك رجيم اذا فزت بهذا اللوح اقراه
بابدع الاحان و قل لك الحمد يا ربّ الرحمن بما ذكرتنى بهذا اللوح الذى به تضوّع عرف قميص عرفانك و تموجت بحار فضلك
اشهد انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت المقتدر العليم الحكيم

هو الظاهر الناطق العليم

شهد الله انه لا اله الا هو و الذى اتى انه هو الموعود فى لسانى و المسطور من قلمى و المذكور فى قلبى و الظاهر فى ايامى
التي بشرنا الكلّ بما فى كتبى و صحفى و زُرى و لوحى الحفيظ انشاء الله در

جميع

*** ص ۲۲۶ ***

جميع احوال بافق اعلى ناظر باشى و بجبل محكم متمسك امروز هر نفسى عرفان حق جلّ جلاله فائز شد او اسبق از عباد قبل و بعد در كتاب الهى مذکور و مسطور است طوبى از براى نفسيكه باين مقام بلند اعلى فائز شد ولكن اين مقام باستقامت تمام و كامل مى شود اول امر معرفة الله است و آخر آن استقامت بر حبّش و نصرتيكه در كتب الهى مذکور است مقصود تبليغ امر است آهم بكمال حكمت و مدارا كه مباد امرى مغاير ظاهر شود و سبب اضطراب نفوس گردد البهآء عليك و على الذين فازوا بايام ربهم و عملوا بما امروا به فى كتابه المبين

بسم الله العليم الحكيم

هذا كتاب ينطق بالحق و يهدى الناس الى جبروت عزّ عليّا و قد جعله الله حجّته من عنده على الخلائق جميعاً يا قوم قدّسوا

*** ص ۲۲۷ ***

انفسكم عمّا يمنعكم عن ربكم الرحمن و لاتكونوا فى الارض جبّاراً شقيّاً اتقوا الله و لاترتكبوا الفحشاء اتبعوا سنن الله و لاتتبعوا كلّ شيطان مريدا و لا تدعوا مع الله آلهآ آخر الله كان على العالمين محيطاً و ارسل اليكم عبداً من عباده بسطان كان على الحقّ مبينا ليدعوكم اليه و يقربكم الى ساحة عزّ رفيعا اياكم ان تجادلوا به بعد الذى جائكم عن مشرق الوحي نبأ قد كان فى اللوح عظيما كذلك غزو الورقاء على افنان سدرة المنتهى بامر من لدن عزيز حكيم انتك انت يا امة الله استمعى ندائى عن شطر سجنى ثم اعملى بما امرت فى هذا اللوح الذى كان من قلم الامر مسطورا و الرّحمة عليك و على كلّ عبد منيبا كبرى من لدنا على وجه اختك ثم ذكر بها بهذا النبأ الذى كان فى الالواح موعودا لتستقيم على حبّ مولاها و لاترتكب ما تحمد به نار

فؤادها

و عندنا

*** ص ۲۲۸ ***

و عندنا علم كلّ شىء بامر من لدن مقتدرا قديرا و الروح عليها ان تثبت على امرالله و توجه الى شطر القدس بقلب طاهر

منيرا

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابهى

الحمد لله الذى سخر العالم باسمه الاعظم و انه اذا استوى على التراب انه هو العرش الاعظم تشهد الذرات بان الرحمن قد ظهر بالحق و استوى عليه باسمه المهيمن الاسماء و انه هو الذى لو عيشى نبي السجى بمشى فوق السماء تعالى مالك الاسماء الذى ظهر و اظهر ما اراد و اخذ الذين انكروا حقه و نقضوا ميثاقه و ارسلوه بالظلم الى هذا السجى الذى ذكره القلم الاعلى فى الواح شتى تعالى مالك الورى و سلطان الاخرة و الاولى و اصلى و اسلم و اكبر على مظاهر امره و مطالع ذكره الذين قاموا

*** ص ٢٢٩ ***

بالاستقامة الكبرى فى ايام فيها تزلزلت الارض و تزعزعت اركان البلاد يسئل الخادم ربه بان يؤيد هؤلاء على تبليغ امره و نشر احكامه ليتصوع عرف الاحكام بين الانام انه هو المقتدر المتعالى العزيز العظيم و بعد قد بشرنى كتابكم و هدانى الى عواطفكم فلما قرئت و وجدت منه قيامكم على خدمة الامر و استقامتكم على حب الله فى هذا اليوم الذى فيه اضطربت افئدة العباد للا من استضل فى ظل عناية ربه المقتدر القدير توجهت و قصدت مقاماً لا يذكر بالاسماء و لا يوصف بما يظهر من قلم الانشاء دخلت فى ساحة الاقدس و عرضت ماجرى من معين فؤادكم فى ايام ربنا و ربكم و رب من فى السموات و الارضين اذاً نطق لسان العظمة

بما تضوع

*** ص ٢٣٠ ***

بما تضوع به عرف الله بين البرية قال جلّت عظمته و عظم كبريائه

بسمى الشاهد و بسمى البصير

قد حضر عبدى الحاضر و عرض لدى المظلوم ما ظهر من كنز حبك و خزينة اقبالك سمعنا و اجبتناك بايات يجد منها المخلصون عرف عناية الله رب العالمين كاتى اراك قائماً لدى الباب و نسئل حالك و عمّا ورد عليك فى هذا الامر المبرم المتين اشكر لله بذكرى اياك انه يذكر من ذكره و يهدى من اراد الى صراطه المستقيم يا نبيل يذكرك الجليل من شطر السجى و ييشرك بفضله الذى احاط من فى السموات و الارضين قد دخلت مقاماً منع عنه علماء الارض الا من شاء الله المقتدر القدير و سمعت ما حرم عنه عرفاء العباد الا من انقذته يد فضل ربك الغفور الكريم

*** ص ۲۳۱ ***

كذلك رشح آناء المعانى عليك ما يجذبك الى مقام لا تمنعك شئون الارض عن هذا الامر المبين ذكّر من قبلى احبّائى الذين اقبلوا الى سمائى و نطقوا بثنائى و قاموا على نصره امرى البديع قل يا اهل الارض تالله قد ظهر ما كنز فيها اتقوا الله و لا تكونوا من الغافلين هذا يوم فيه ابتسم ثغر العالم بما استوى مالک القدم على العرش للاعظم ان اسرعوا بقلوب نوراء ثم اقبلوا بوجوه بيضاء الى افقه الاعلى و لا تكونوا من الخاسرين تالله هذا يوم الريح لو انتم من العالمين و هذا يوم به قرّت عيون الايام و ظهر فيه ما كان مستوراً من اصبع الله المهيمن العزيز الحكيم فلما تحرك الاصبع سجد القلم الأعلى كذلك يخبرك من يطوفه لوح حفيظ اترك اذا فزت باصغاء ندائى و شربت

رحيق

*** ص ۲۳۲ ***

رحيق بيانى وّل وجهك شطر الله و قل لك الحمد يا مقصود العالم و لك الكرم يا محبوب العارفين روحى لعنايتك الفداء يا مالک الاسماء كيف اشكرک بعد ما اعترف بعجزى من فى السموات و الارض و كيف اثنيک بلسانى الكليل اسئلك بان تؤيدنى على ذکرک و خدمتک و توقفتنى على ما ينبغى بظهورک العزيز المنيع از حق جلّ جلاله
سائل و آمل که از برای عالم یک گوش مقدّس از شک و ريب يافت شود و يا نفسى بطراز انصاف مزین کرده تا نفعات يوم الهى را بيابد و حلاوت بيان الهى را ادراک کند قسم بنیر اعظم که اين عبد به کمال خجلت و انفعال در خود نظر می کند چه که موفق شده بر عرفان

*** ص ۲۳۳ ***

يومیکه شبّه و مثل نداشته و ندارد و همچنين فائز شده به مقامیکه در هر يوم معادل کتب از سماء مشیتش نازل می گردد و مع ذلك مشاهده مينمايد جميع ناس غافل و محتجب بشئوناتيکه قابل و لایق ذکر نبوده و نیست سبحان الله بحر ظاهر و آفتاب حقیقت مُشرق و مکلمّ طور باعلى النداء ناطق مع ذلك کل به هوای نفسانيّه مشغول یا محبوبى لعمرك خود اين فانى خود را قابل اين يوم ندانسته و نمیداند قسم به فرات معانى که اليوم از يمين عرش جاريست آنچه عرض می شود از روى حقیقت است کفى بالله شهيدا انشاء الله آنجناب و اين عبد و آقايانيکه در آن ارض ساکنند مقدّس شويم از آنچه لایق ایام الهى نبوده و نیست و بعد باذیال کرم تشبّث نمائيم و از او بطلبيم که ما را حفظ فرماید از آنچه سزاوار

نبوده

*** ص ۲۳۴ ***

نبوده و نیست صد هزار حمد که این عباد را محروم نفرموده و ممنوع نساخته مؤید فرمود بر استماع ندایش حال مسئلت مینمائیم که در ظلّ قباب عظمت و سدره عنایت حفظ فرماید و به آیاتش بشأنی مشتعل نماید که از کدورات عالم مکدر نشویم و از خدمت امر باز نمانیم اِنَّهُ لهُو الْمُقْتَدِرُ عَلٰی مَا يَشَاءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْغَالِبُ الْقَدِيرُ اینکه مرقوم فرموده بودید اخبار دوستان را بساحت اقدس عرض نمائید انشاء الله احبای رحمن در هر بلد که هستند مؤید شوند بر اعمال پسندیده و بما انزله الله فی الکتاب تا اخبار سبب سرور و علّت فرح واقع شود فرمودند بنویس نبیل یا نبیل هذا یوم فیہ تحدّث الارض اخبارها و تعرض السّمَاء ما یظہر فیہا ولكن بعضی از اراضی حدیثشان

*** ص ۲۳۵ ***

سبب حزن لانهایه بوده و هست اگر در این مقام تفصیل ذکر شود عرق خجلت اکثری را غرق نماید و لکن چون ایام ایامیست که رحمت سبقت گرفته و آسمان کرم ظاهر شده و دریای فضل امام وجوه باهر گشته حضرت ستار ستر می فرماید اِنَّهُ یحِبُّ عِبَادَهُ الَّذِینَ سَمِعُوا و اجابوا ولكن از حق بطلبید کل را مقدس فرماید از آنچه لایق یوم او نبوده و نیست اِنَّهُ یسمع و یعلم و یری و هو السّتار الحکیم اَنَا نَكَبْتُ مِنْ هَذَا الْمَقَامِ عَلٰی وَجْهِ احِبَّائِی الَّذِینَ طَارُوا فِی هَوَآئِی و شربوا رَحِیقَ فَضْلِی و قاموا عَلٰی خِدْمَةِ امْرِی الْبَدِیعِ الْبَهَاءِ عَلَیْهِمْ و عَلٰی اللّٰئِیْ آمَنَ بِاللّٰهِ الْفَرْدِ الْخَبِیرِ یا نبیل قد انخمدت کلّ نار رأیتها و سمعتها ولكنّ التّار فی السّدرة تنطق علی شأن ما منعها ضوضاء العباد و لا جنود من

من فی

*** ص ۲۳۶ ***

من فی البلاد و لا اشارات العلماء و شبهات الفقهاء تنادی فی کلّ الاحوال بما امرت من لدن قویّ آمر قدیر لعمری اِنَّهَا زادت من البلايا و الرّزایا هل یعرف احد من ائّ عنصر ظهرت و من ائّ قوّة برزت قل ای و ربّی من قدرة الله المهیمن القیوم اِنَّهُ لهُ و اَنَا الیه راجعون اینکه درباره بعضی از احبای مرقوم داشتید که بجهت بعضی امورات باطراف توجّه نموده اند از حق جلّ جلاله سائل و آمل که جمیع را به منتهای صحّت و فرح و ابتهاج جمع فرماید و بذکر و ثنائش مشغول نماید محبوب فؤاد جناب ورقا

عليه التَّحِيَّةُ و الثَّنَاءُ و بَهَاءُ الله الابهى از قراریکه نوشته بودند این ایام به آنشطر متوجَّه‌ند در هر محلّ هستند انشاء الله مؤیّد و موقّق باشند چون محلّ

*** ص ۲۳۷ ***

توقّفشان معلوم نه لذا این عبد در عرض جواب ایشان توقف نموده ولكن انشاء الله بعد از اطلاع باقی عمر ایستاده‌ام بفراسست اینکه ذکر جناب حاجی مُجَدِّد آقا و حاجی علی عسکر و جناب فرج آقا و آقا میرزا غلامعلی علیهم بَهَاءُ الله نموده بودید الحمدلله ذکرشان در ساحت امنع اقدس اعلى عرض شد و هر یک بعنایت حق جلّ جلاله فائز شدند و اینفانی خدمت هر یک تکبیر عرض می‌نماید انشاء الله بما یحبّه الله مؤیّد شوند و بما ینبقی به اسمائهم موقّق گردند مکرر ذکر ایشان از قلم الهی جاری لعمر ربّنا فازوا بما مات فی حسرته اکثر الخلق انشاء الله بمقامات خود عارف شوند و باسم حق حفظش نمایند و مؤیّد شوند باعمالیکه عرف خلود از آن استشمام شود دنیا فی الحقیقه

قابل

*** ص ۲۳۸ ***

قابل ذکر نبوده و نیست و لایق توجّه نه در یکی از الواح مبارکه در مقام تذکّر و نصح عباد فقره ایست که مضمونش اینست می‌فرماید چه بسیار از بیوت که در شب تشد و زرقا از او استماع شد یعنی نعمات و تغنیات و در صبح نخب بکا از او مرتفع در این صورت از برای هر عاقلی لایق آنکه شئونات فانیه او را مشغول نسازد و از عالم باقی محروم نکند انّ الخادم یسئل و یدعو والله هو السامع المجیب و اینکه درباره جناب ملا قاسم علیه بَهَاءُ الله مرقوم فرموده بودند و توجه ایشان مخصوص تبلیغ امر الهی اینمراتب تلقّاء وجه عرض شد هذا ما نطق به لسان الرّحمن فی ملکوت البیان

بسمی العزیز المتان

*** ص ۲۳۹ ***

یا قاسم ذکرناک من قبل لیجذبک ذکر الرّحمن الی مقام لا تحوّفک جنود العالم و لا ضوضاء الامم الّذین نقضوا میثاق الله و عهده و کفروا بالمآئدة الّتی نزلت بالحقّ من ملکوت عنایة ربّهم المقتدر القدير طوبی لک بما نبذت الاوهام مسرعاً الی افق الیقین انظر ثم اذکر اذ اتی محمد رسول الله و ما ارتکب النّاس فی ذاک الیوم العزیز المنیر قد انکره العلماء اولاً ثم الّذین اتبعوهم من دون بیئته و لا کتاب مبین قد اشتعلت نار البغضاء فی صدورهم علی شأن ناح بما الرّوح الامین قد نبذوا کتاب الله عن ورائهم

و اخذوا اهوائهم الا اثم من الاخسرین فی کتاب الله رب العالمین ثم انظر اذ اتی الروح قاموا علی الاعراض علی شأن ضاقت
علیه الارض بوسعتها

لعمری

*** ص ۲۴۰ ***

لعمری قد ورد علیه ما صاح به کلّ منصف بصیر قل یا ملأ الارض تفکروا فیما ورد علی اصفیاء الله فی القرون الاولى و لا
تکوننّ من الغافلین ستفنی الدنیا و ما فیها و یسئلون عمّا فعلتم بظلم عظیم کبر من قبلی العباد الذین اخذوا كأس العرفان باسمی
الرحمن و شربوا منه امرأ من لدن آمر قدیر قل طوبی لکم بما اقبلتم الی الله الفرد الخبیر البهآء علیک و علیهم و علی الذین
تمسکوا بالعروة الوثقی فی هذا الیوم المبارک المقدس العزیز البدیع ثم استمع ندائی الآخر من شطر منظر الاکبر انه یدکرک مرّة
اخری فی هذا اللیل فضلا من عنده و هو المشفق الکریم طوبی لوجهک بما توجه الی الله و للسانک بما تحرک لتبلیغ امر ربک
الشاهد البصیر کن فیکلّ الاحوال ناظراً الی الحکمة الّتی انزلناها فی الواح شتی و فی هذا اللوح

*** ص ۲۴۱ ***

المبین كذلك علمک من فی قبضته زمام العلوم و عرفک من کان فی یمینه ملکوت السموات و الارضین الحمد لله رب العالمین
این خادم فانی خدمت اینشان تکبیر می رساند و از حق تأیید می طلبید لئلا تمنعه حجیات البلاد و سبحات العباد و مقصود
از حجیات و سبحات و فراعنه و جباره و مظاهر ظلم و هر کلمه که نفعه قهر از او استشمام شود مقصود علمای ارض
بوده و هستند که از صراط مستقیم الهی محروم مشاهده می کردند و سبب و علت فساد در عالم آن نفوس بوده و هستند و به
بفتوای آنمطالع ظلم بر مظاهر او وارد شد آنچه که جمیع اشیاء به نوحه و ندبه قیام نمودند فی الحقیقه جاهلند و لکن خود را به
بطراز علم مابین ناس جلوه داده اند و الا عالم حقیقی به منزله اکیلل است از برای رؤس و به مثابه قلب است از برای

هیکل

*** ص ۲۴۲ ***

هیکل طوبی لمن یراه و یحبّه و یتوجه الیه و ینحصر بین یدیه و یؤانس معه و لکن خالصاً لوجه الله لا لجهت اخری انشاء الله
نسیم انصاف مرور نماید و نائمین را از غفلت نجات بخشد شاید در این ایام روحانی از فیض فیاض حقیقی محروم نماند صد
هزار افسوس سنین منقضی شد و مشهور منتهی و ساعات گذشت و دقایق به انتها رسید و هنوز اهل ارض از فراش غفلت بر

نخواستند عالم غافل و انسان متحیر الامر بيد الله ربنا العليم الحكيم اينکه مرقوم فرموده بودید که جناب استاد شیر محمد بقرا داغ و استاد جبار علیهما بآءالله میان دوآب رفته اند ذکر هر دو در ساحت امنع اقدس عرض شد فرمودند انشاءالله جناب جناب شیر محمد بذکر حق جلّ جلاله مشغول باشد و بعنايتش

*** ص ۲۴۳ ***

مطمئن امروز بر کل لازم و واجب است که بما انزله الله فی الكتاب متمسک باشند امروز روز اعمال و اخلاق است طوبی
لعامل عمل لله و لسالك سلك اليه يا نبيل ان رأيتہ کبر من قبلی عليه و بشره بذکری اياه ليفرح و يكون من الشاکرين يا نبيل
انا نذکر من سمی بجار الذي آمن بالله المهيمن القيوم و نذکر احبائي في میان دوآب الذين شربوا كوثر البيان في أيام ربهم الرحمن
و اعترفوا بما شهد لسان العظمة قبل خلق الامكان انه لا اله الا انا الفرد الواحد العزيز الودود و نذکر احبائي الذين استشهدوا
فيهناك فضلاً من لدنا و انا الفضال العزيز المحبوب اشهد انکم آمنتم بالله و ما نزل بالحق و سمعتم ندائه الأهلی و اجبتم في يوم
فيه اضطرب كل قوی قدير انتم الذين اقبلتم الى الافق

الاعلی

*** ص ۲۴۴ ***

الاعلی اذ ظهر مولی الوری و فزتم بما منع عنه اکثر الخلق يشهد بذلك من عنده علم ما كان و ما يكون قد رأيتم في سبيل
ما نأح الملا الاعلی الى ان صعدمت الى الرفیق الاعلی بما اكتسبت ايدي الذين ظلموا و اتبعوا الاوهام و الظنون يا معشر الشهداء
عليکم بآءالله و رحمته و نفحات تضيّعت من شطر قميصه المقدس المبروك اشهد انکم آمنتم بالله و سرعتم بقلوبکم الى البحر
الاعظم و فزتم بما امرتم به من لدى الحقّ علامه الغيوب منکم من شرب غرفته و منکم من شرب كأساً بعد كأس و منکم من
سرع الى البحر الاعظم و شرب منه في هذا المقام المحمود عليکم نورالله و عنايته و رحمة الله و فضله بدوام الملك و الملكوت
نفوسیکه در آن ارض به شهادت فائز شدند ذکرشان مکّرر از قلم اعلی جاری شده بقیّه

*** ص ۲۴۵ ***

اهل حق که در آن ارض موجودند کل را تکبیر برسان و بشارت ده بآنچه از قلم اعلی درباره شهادی ایشان نازل شده
فضلی مخصوص ایشان از افق عنایت ظاهر که اگر جمیع من علی الارض مطلع شوند بشطر دوست توجّه نمایند طوبی لدم
سفک فی سبیلی و لروح طار فی هوآئی و لقب شرب رحيق حبی و لنفس صعدمت الى افقی و لعبد اخذ بقوتی کتابی العظیم

کذلک امرناک بالحقّ ان اعمل به امرأ من عندی و انا الامر الحکیم و اینکه دربارهٔ مرحوم آقا یوسف مرقوم داشتید ذکر ایشان از قبل شده و عنایت حق جلّ جلاله به ایشان متوجّه نحمد الله الّذی غفره و ذکره فضلاً من عنده و هو الغفور الرّحیم اینکه

دربارهٔ ابن جناب مرفوع مرحوم میرزا علیه بهاءالله و عنایت مرقوم داشتید چندی قبل مخصوص ایشان

از سماء

*** ص ۲۴۶ ***

از سماء عنایت لوح امنع اقدس نازل و ارسال شد انشاءالله بنور ایمان منور شوند و در ظلّ رحمت رحمن بکمال استقامت بیاسایند جناب نبیل جلیل نبیل قائن علیه بهاءالله الأبهی چندی قبل مراسله ارسال داشتند و در آن ذکر یکی از بستگان مرفوع را نموده بودند آن جناب اگر مصلحت بدانند از قول اینفانی خدمت جناب ابن علیه بهاءالله تکبیر برسانند شاید نفحات آب از ابن استشمام شود و بیمین توجّه نمایند و از کتاب ابرار قسمت برند نعمیاً لایاه انّه فاز بذكر الله قبل صعوده و بعد صعوده بذكر لایعاده شئی فی الابداع قد شهد بذلک ربّنا و ربّ من فی السّموات و الارضین خدمت جناب میرزای بهار از جانب این فانی سلام برسانید انشاءالله امیدواریم خارق

*** ص ۲۴۷ ***

احجاب و محرق سبحات واقع شوند و مؤید گردند بر آنچه الیوم سزاوار است در لیالی و ایّام این خادم مسئلت مینماید از حق جلّ جلاله که کل را موفّق فرماید بر توجّه بآنچه به طراز بقا مزین است این که ذکر اسامی دوستان و اجتماع ایشان در منزل آن جناب فرمودند در ساحت امنع اقدس عرض شد مخصوص هر اسمی از اسما لوح اعزّ اعلی نازل و همچنین مخصوص دوستان که جناب مخدومی ع ب علیه^۹ و دوستان مراغه که جناب ابن دخیل علیه بهاءالله ارسال نموده بودند کل بفیوضات حضرت فیاض فائز شدند و بانوار ملکوت مزین گشتند انسان اگر فی الجملة در فضل بیمنتهای حق جلّ جلاله تفکر کند حیرت بشأنی او را اخذ نماید که از خود و غیر غافل شود

نسئله

*** ص ۲۴۸ ***

نسئله تعالی بان یشکر نفسه من قبل عباد و یشی ذاته من قبل اصفیائه و اولیائه چه که این بسی واضح است که شکر غیر او قابل او نبوده و نیست ولکن چون امر فرموده عباد خود را بشکر و ثنا محض فضل قبول فرموده و میفرماید اینکه در

باب جناب صدر مرفوع رحمة الله ذكر نمودید ایشان در اول غافل و مخالف بودند و بعد در ایام توجهشان بشطر زوراء ظاهر شد از ایشان در سبیل آنچه که دلیل بود بر اقبال و محبت علی قدر معلوم و بعد مرة يصعدو اخرى ينزل الى ان اتیه ما كان محتوماً من الله در آن حین بسیار مضطرب و خائف بعد عنایت حق شامل شد انه هو المختار فیما اراد و هو العلیم الحکیم باری در اواخر از حق جلّ جلاله نسبت به ایشان اظهار

*** ص ۲۴۹ ***

عنایت میشد فرمودند در اواخر امری که سبب حزن جمال قدم گردد از او ظاهر نشد همچنین نظر بعنایتیکه ببعض از منتسبین ایشان که به طراز محبة الله مزینند بوده و هست امر فرمودند احدی درباره ایشان جز بکلمه خیر تکلم ننماید انه علی کلّ شئی قدیر و بکلّ شئی علیم و اینکه در نقره مرحوم حضرت شیخ علیه من کلّ بهاء ابهام و من کلّ علاء اعلاء مرقوم داشتید حسب الأمر حضرت غصن الله الاعظم روحی و ذاتی و کینوتی لتراب قدومه الفدا ارسال میدارند مقصود از این سؤال از ائیم آن بوده که بر جهل و نادانی خود ملتفت شود و شاید معنی آن را سؤال نماید و بافق اعلی توجه کند آن بیچاره که موفق نشد و مقصود از ذکر آن این نبود که جمال قدم از برای این ظهور

امنع

*** ص ۲۵۰ ***

امنع اقدس ابھی بآنفقرات استدلال نماید میفرماید ان الدلیل یستحیی ان یدکر لاثبات امره و الضمائر تخجل ان ترجع الیه و البرهان قائماً لدی بابه و الحجّة تطوف حول عرشه العظیم امثال این بیانات لآخص از لسان مالک اسما شنیده شد و هر منصف بصیری شهادت می دهد بانه لایذکر بدونه و لایعرف بسواہ بعضی از ناس خارج و داخل که در بیداری ظنون و اراضی او هام ساکنند گمان نموده اند که حق جلّ جلاله ادّعی وصایت و امثال آن نموده قد فرست السنتم و عمیت ابصارهم انه مقدّس عن کلّ ما عندهم و منزّه عن اشاراتهم و ما تدرکه افهامهم درباره ورد نسترن ذکر فرموده بودند چون ذکرش بذکر جناب مشهدی علی علیه بهاء الله مزین بود سبب بهجت و سرور گردید الحمد لله نباتی چون

*** ص ۲۵۱ ***

بذکر یکی از دوستان الهی فائز بود بشرافت اصغا در ذروه علیا و غایة قصوی فائز گشت از اینفقره مقامات دوستان ثابت مستقیم معلوم میشود و بر عالمیان هویدا میگردد سوف یظهر مقام من ذکر من قلمه الاعلی الأمر بیدالله مالک الآخرة و الأولى

این فانی خدمت ایشان تکبیر می‌رساند انشاءالله لازال موفق باشند بر آنچه سبب ارتفاع امر است و مؤید باشند بر حفظ مقام خود لدى الله ربّ العرش العظيم خدمت آقایان آن ارض یعنی نفوسیکه منقطعاً عن العالم در ظلّ علم عنایت مالک قدم مستظّلند سلام و تکبیر و خلوص معروض می‌دارم انشاءالله بنور اتحاد منور شوند و به کمال اتّفاق ظاهر امروز عرف اتّفاق بسیار محبوبست اگر متضوّع شود اوست معین

و ناصر

*** ص ۲۵۲ ***

و ناصر و جند حق ﷺ در اکثر الواح این کلمات عالیات از قلم اعلی نازل قوله جلّ کبریاؤه باید کلّ باعمال طیّبه و اخلاق روحانیّه حق را نصرت نمایند و می‌فرمایند هیچ جندی اقوی و اعلی از اعمال و اخلاق پسندیده نبوده و نیست امید هست که کل به این رتبه علیا و مقام اعلی فائز شوند ای دوستان کل بر عنایت و شفقت حق گواهد از جمله عنایات لاتخصی ذکرست که از قلم اعلی درباره کل در لیالی و ایام نازل میشود طوبی لمن فاز بذكر ربنا و ربکم و ویل للغافلین جهد نمائید تا باکلیل قبول فائز شوید و در صحیفه حمرا بانتم لله مذکور آئید اینست ذکری که عشاق از عرفش نیاسوده‌اند و صاحبان بصر در سیلش جان باخته‌اند جهدی جهدی ای آقایان

*** ص ۲۵۳ ***

وقت مثل کبریت احمر است کم بدست افتد در هر حال از حق جلّ جلاله از برای کل توفیق طلب می‌نمایم و استدعا آنکه ایشانهم از برای اینفانی تأیید طلب نمایند انا ضعفاء عجزاء لدى باب فضله انه هو الفضل المقتدر القدیم مخصوص جناب مشهدی علی علیه ^۹ از قبل و بعد و در این کره آیات بدیعه منیعه از سماء رحمت رحمانی نازل و ارسال شد انشاءالله بنفحاتش معطر شوند و به انوارش منور گردند البهَاء المشرق من افق البقاء علی جنابکم و علی من معکم و علی الذین آمنوا بالله الفرد الواحد المقتدر العزیز الخبیر فی ۱۹ شهر ذی الحجة الحرام سنه ۹۹

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

شهد الله انه لا اله الا هو والذین ظلموا اولئک عباد تأخذهم نفحات العذاب من کل الجهات امراً من لدنه

و هوالله

*** ص ٢٥٤ ***

و هو الله ربنا و رب الاشياء و مقصودنا و مقصود من فى الارض و السماء و سبحانك يا اله الملوك و راحم المملوك ترى اولياتك تحت محالب البغضاء و تسمع حنينهم من ارض الطاء و ديار اخرى اسئلك باسمك الذى به سخرت الاسماء بان تؤيد اصفياتك على الصبر و الاضطبار ثم احفظهم بجودك يا من فى قبضتك ملكوت القضاء اى رب ترى ما ورد عليهم و تسمع ضجيجهم و حنينهم و تعلم ما ارادوا فى اظهار امرك و اصلاح ديارك و ابراز جودك و كرمك و فضلك بين خلقك اى رب اسئلك بلغالى بحر بيانك و شمس سماء ايقانك بان تحفظهم و تنصرهم و تكتب لهم من قلمك الاعلى كلمتك العليا التى بها تضوع عرف رضائك و وجد كل مخلص نفحات قميص عنايتك انت الذى

*** ص ٢٥٥ ***

لاتوصف باوصاف العالم و لا بما جرى من القلم قد كنت غنيا عن الذكر و البيان و عن معارج العلم و التبيان ان الحقائق اعترفت بعجزها و الكتب اقرت بقصورها هل يقدر؟؟؟ البيان ان يستن فى مضممار عرفانك او يجول فى بيداء ضبائعك لا و نفسك العليا و سلطان الاسماء لم تزل كنت غنيا بغناء ذاتك و قويا بقدرتك و اقتدارك اى رب ترى بان الضعيف تمسك بجبل قوتك و الدليل تشبث باذيال رداء عرك و يقسمك بما تزين بطراز القبول فى محضرك و تروى برداء الخضوع لدى باب عظمتك بان تلخص اولياتك و اصفياتك من ظلم اعدائك ثم افرغ عليهم صبرا بجودك و فضلك لان البلاء فى حبك يا مالک الاسماء احلى من كل جلوه

و ابهى

*** ص ٢٥٦ ***

و ابهى من كلشى و سوف يرون المشركون و الغافلون خسراهم من اعمالهم و المخلصون ما يعجز القلم عن اظهاره و ذكره و بيانه اى رب انر ابصار خلقك ليروا ما غفلوا عنه عند اشراقات انوار ظهورك و لو انهم يا الهى قد عملوا ما انقطع عنهم نفحات فيض فياضيتك و فوحات شفقتك و عنايتك ولكن يا الهى و سيدى و مقصودى و رجائى لما اريتنى بحور رحمتك و سموات عطاياك هذا رجائى و طمعى اسئلك بان لا تحرم عبادك عما اظهرته بجودك و لا تمنعهم عن امواج بحر ظهورك انك انت المقتدر على ما تشاء و المهيمن على ما تريد و فى قبضتك زمام من فى السموات و الارضين و اصلى و اسلم على مشارق الامر و مطالع الحكم و مظاهر نفسك يا مالک الاسماء و فاطر السماء الذين نبذوا

*** ص ٢٥٧ ***

اهوآئهم و اتبعوا ما امروا به من مريم امرك و اظهرت منهم ما اردته بقدرتك و قوتك انك انت الله رب العالمين و مقصود المقربين و غاية آمال المخلصين و بعد قد نبع الخادم آثار قلمكم التي تضيوع منها ما ينادى باعلى النداء بخلوصكم و حبكم و قيامكم على خدمة امرالله مقصودنا و مقصودكم و محبوبنا و محبوبكم و معبود من فى السموات و الارض فلما قرئت و عرفت طرت باجنحة الاشتياق الى مالک يوم الطلاق فلما حضرت عرضت ما فى كتابكم اذ انطق لسان الرحمن فى ملكوت البيان بما فازت الاشياء كلها بكوثر العرفان قال جلّت بسمى الذى به ماج بحر الاسرار عظمته يا ايها المقبل الى جبروت امرى استمع نداء المظلوم فى هذا الحين الذى احاطته الاحزان من الذين كفروا بالرحمن و نقضوا

ميثاق

*** ص ٢٥٨ ***

ميثاق الله المهيمن القيوم قد افتوا علماء العصر على اوليائى و اصفيايى قد اخذ الله كبيرهم و هو المقتدر على ما يشاء بقوله كن فيكون و المشركون ما انتبهوا من ذلك قد اخذ الآخر و هو المقتدر على ما يشاء و فى قبضته ازمنة الأمور قد اخذتم الغفلة على شأن انكروا الله و برهانه و هم لا يفقهون و يدخلن المساجد باسمى و افتوا على نفسى و هم لا يشعرون يقعد من على صدر العالم باسمى و منه اعنى ما خلقت لعبادى كذلك اخذتم الاوهام و الضنون تسمع من السنهم ذكرى و ثنائى و ترى عبراتهم و زفراهم لا و امرى و احكامى فلما اتى مطلع الحكم و مشرق الأمر كفروا به و افتوا عليه بظلم ناح به هيكل العظمه على عرش اسمه القيوم لعمرى لو لا سبق كتاب من الله لاريناهم من اقوى و من اقدر

*** ص ٢٥٩ ***

ولكن صبرنا الى ان يظهرالله ما اراد انه هو المقتدر على ما يشاء لا اله الا هو الحق علام الغيوب انك لا تنظر الى شوكة الأعداء و نار انفسهم ان انظر فى القرون الاولى و ما ظهر من قدرة ربك المهيمن على الغيب و الشهود اننا نريهم كالصبيان يلعبون ما يطيرن و لا يعلمون قل يا ايها العالم الجاهل باي حجة آمنت بالله فى مظاهر قبله و باي برهان اعرضت عن الذى اتاك بما يعادل كتب الله كلها ان انصف يا ايها الغافل المردود تالله قد افتيت على الذى طافه الملاء الأعلى و عباد مقربون قل يا معشر الجهلاء خافوا الله و لا تعترضوا على الذى جائكم من مطلع الاقتدار برآيات الآيات و اظهر ما كان مستوراً فى العلم و مسطوراً فى كتب الله مالک الوجود قل تنوح الاشياء

من ظلمكم

*** ص ٢٦٠ ***

من ظلمكم و انتم تلعبون بانفسكم و لا تشعر من قل يا معشر العلماء اين الذى سمى بعبد الحسين الذى بغى على مولاه فى العراق و كفر بنعمته بعد انزالها و اين منم سمى بصادق فى ارض الطاء الذى شهد الرحمن بكذبه فى كتاب كان محتوماً يختام الامر و محفوظاً فى علمه المكنون و اين امام الانام فى ارض الصّاد الذى ناحت من ظلمه سگان الجبروت و الذين طافوا ملكوت الله العزيز الودود فلما كفرو بغى و اعرض و اطغى اخذه الله بقهر ما رأت عين الابداع شبهه كذلك قضى نجه و نحب الذين ظلموا على اولياء الله من دون بيتته و لا امرٍ معلوم و سوف يقضى نحب الذين قاموا على الظلم و الاعراض على شأن ارادوا ان يزعموا اركان الأمر و يطفئوا نور الله العزيز المشهود يا ايها الناظر

*** ص ٢٦١ ***

الى الوجه انا اردنا عزّ العالم و هم ارادوا ضرى و ذلتى و قد اظهرنا نفسنا لاصلاح بلادى و دريائى و هم قاموا على الاعراض و ارادوا ان يخربوا هذا البيان الاحكم الامن المرصوص قل اتقوا الله و لا تجاوزوا عن مقاماتكم و حدودكم انه قد اتى بقدرة لا تمنعه مدافع العالم و لا جنود الامم ان انتم تعرفون كذلك اشرق نير البيان من افق البرهان اقبلوا اليه يا اوليائى فى التاء و من حولها ثم اقبلوا بقلوب نوراء و قولوا سبوح قدوس ربّ الملائكة و الروح البهائم المشرق من افق ملكوتى و النور الظاهر من سماء جبروتى على اوليائى و اصفيائى الذين نصرنا امرى و قاموا على خدمتى عى شأن ذكرهم مالک القدم فى لوحه المسطور لله الحمد قد نزلت الآيات و ظهرت

البيئات

*** ص ٢٦٢ ***

البيئات و اظهر بحر العناية لئالى الطافه لاوليائه طوبى لنفس فازت و لعين رأت كدام بيان و لسان قابل ذكر اين فضل بى منتهى بوده و هست اين عبد فانى در هر حين كه رشحات بحر فضل را مشاهده مينمايد از قبل كل بحمد و شكر محبوب عالميان قيام ميكند فضل بمقاميست در خود شاهد و گواهست بر خود بحر فضل ظاهر و شمس عنایت مشهود ولكن اكثر غافل و محبوب ناس غافلند لو علموا نفذوا انفسهم فى سبيله المستقيم و صراطه القويم و جماله العزيز القديم اعمال نفوس عالم

ایشان را مشغول نموده بزخارف والو اینکه دو یوم بعد قسمت اعدای ایشانست قد سمعت باذنی من لسان مولای فی حین من

الاحیان قال و قوله الحق یا عبد حاضر یک تجلی از تجلیات شمس انقطاع

*** ص ۲۶۳ ***

بر یکی از ملوک عالم اشراق نموده فی الجملة متنبه شد و بعد از تنبه به اینکلمه ناطق لآخر فیما ملکنه الیوم و غداً یملکه
غیری و بعد از عرش سلطنت اجتناب نمود و مشنگرا از بلاد دور شد فی الحقیقه از حیات و عقارب وسیع فرار نمود و بعد
احدی او را نیافت ورزا و امرا هر چه تفحص نمودند او را نیافتند و فرمودند اگر یک تجلی بر جمیع اهل عالم نماید کل عمل
نماید بآنچه او عمل نمود ولکن الله یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو الفرد الواحد العلیم الحکیم اینکه مرقوم داشتند الواح
الهیة رسید و چشم سر و جان از انوارش روشن و در بیت جناب ناظر علیه بهاءالله و عنایته جناب لا میرزا مهدی و جمعی از
احباب الهی علیهم بهاءالله حاضر بودند قرائت شد و همچنین سواد آن نزد

دوستان

*** ص ۲۶۴ ***

دوستان ارسال گشت و همچنین سواد الواحیکه مخصوص اطراف بود و بعد از سواد اصلش ارسال شد جمیع اینفقرات که فی
الحقیقه تبلیغ حقیقی است در ساحت امنع اقدس عرض شد هذا ما نطق به ملکوت البیان قوله عزّ اجلاله یا نبیل طوبی از
برای ارضیکه بقدم اهل حق فائز گشت و از برای بیتیکه ذکر اولیا در او مرتفع ششد و از برای لسانیکه بتبلیغ امر ناطق
گشت لله الحمد که آن جناب فائز شدند بآنچه که سزاوار است بلّغ امر رتک تمّ اذکره فی اللیلالی و الایام و اجتذب القلوب
باسمه العزیز المحبوب انه یشکره من قبلک افرح و کن من القائمین طوبی لمن سمی بمهدی و للذین حضروا و سمعوا آیات الله ربّ
العالمین نسئل الله بان یوفّق الذین فازوا بعرفانه فی ایامه و وجدوا

*** ص ۲۶۵ ***

حلاوة بیان اولئک من الملاء الاعلی فی کتاب الاسماء علیهم بهاءالله فاطر السماء الیوم انتشار آثار بحکمت و بیان اعظم
اعمال است صد هزار طوبی لمن بلّغ امرالله و یبلّغ شکی نبوده و نیست که مقصود از آفرینش عرفان حق جلّ جلاله بوده و
این امر اعظم و غایة قصوی حاصل نمی شود مگر بتبلیغ و انتشار آثار انّ الخادم یسئل الله تعالی بان یوفّق اولیائه فی کلّ
الاشطار بما یحبّ و یرضی اینکه درباره ابن جناب من صعّد علیه بهاءالله و عنایته و رحمته مرقوم فرمودند حق شاهد و

گواهیست که این عبد و سایر دوستان از حق جلّ جلاله سائل و آملیم که ایشان را مؤید فرماید و به طراز عمل صالح مزین نماید حضرت والدشان از موقنین در کتاب الهی مذکورند طوبی له طوبی له ولکن

المحجوب

*** ص ۲۶۶ ***

آمحجوب جان ملاحظه فرمایند باید بعضی از امور از نفوسیکه با خارج مرادۀ کلیّه دارند مستور باشد چه که بسا می شود انسان من غیر نفاق و وفاق کلمه را که شنیده ذکر مینماید و این سبب حوادث می گردد اهل حق باید بحکمت تربیت شوند تا اذکار و اعمالی که سبب و علت عناد و نفاق اهل عالم است ظاهر نشود کل عامل شوند آنچه را که به آن مأمورند و نطق نمایند بآنچه که مأذونند اینکه درباره جناب میرزا ی ب ه علیه عنایة الله مرقوم داشتند جناب لا میرزا مهدی علیه^{۹۹} ذکر ایشانرا نموده اند و همچنین ورقه از ابکار افکار ایشان ارسال داشته اند و اینفانی هم جواب عرض نموده ارسال داشت انشاءالله موقّق شوند بر آنچه سزاوار است ایام سکون و فرح و بهجت دوست بسیار از حق سائل

*** ص ۲۶۷ ***

و آلمم که کل را بشانی مؤید فرماید که سطوت اهل عالم و ظلم امم ایشان را از حق جلّ جلاله منع ننماید اینکه ذکر جناب استاد ش و جناب مشهدی ج ب و جناب حاجی م ح و جناب لا ف ر علیهم بآءالله فرمودند در ساحت امنع اقدس عرض شد و نسبت بھر یک امواج بحر فضل ظاهر و هویدا و همچنین جمیع دوستان آن ارض از انوار آفتاب عنایت ربّ منور چه که هر یک بذکر محبوب فائز شدند هنیئاً لهم و مریئاً لهم و اینفانی هم خدمت هر یک عرض فنا و نیستی معروض می دارد و از حق اتّحاد و اتّفاق آن نفوس مطمئنّه ثابته را مسئلت مینماید و نسئله تعالی ان یحفظهم من شرّ الدّین قاموا علی اطفاء نوره و احماد ناره انّه علی کلّ شیّی قدیر و اینکه مرقوم فرمودند

جناب

*** ص ۲۶۸ ***

جناب سرز ا م ح خ ا علیه^{۹۹} استدعای لوح مخصوص اخوی خود نموده اند این فقره عرض شده و الحمد لله باجابت مقرون گشت ولکن آن جناب ملاحظه نمایند اگر بحکمت موافق است عطا فرمایند و لوحی هم مخصوص جناب میرزا ابو علیه^{۹۹} نازل و ارسال شد انشاءالله بآن فائز شوند و همچنین مخصوص نفسین جناب میرزا^{۲۲۰} کبیر و جناب مُجّد قبل ص علیهما

«^۹ دو لوح اقدس از مشرق فضل ظاهر انشاءالله بآن فائز شوند و از بحر بیان رحمن بیاشامند لله الحمد مخصوص هر یک از مقبلین و فائزین ظاهر شد آنچه که فی الحقیقه از مثل و نظیر مقدّس بوده و هست از حق میطلبیم صاحبان الواح را مؤید فرماید تا از کلمات سبحانی رحیق حیوان بیاشامند

*** ص ۲۶۹ ***

اوست قادر و توانا ذکر صعود جناب لا مُجَدِّ صادق علیه رحمة الله و غفرانه از ارض یا فرموده بودند تلقّاء وجه مالک قدم عرض شد و این کلمات عالیات از مشرق اراده مشرق قوله عزّ کبریاؤه

هو الغفار السّتر

یا محمّد قبل صادق طوبی لک بما آمنت بالحقّ فی یوم اعرض عنه الخلق الا من شاء و اراد اشهد انک اقبلت الی افق الامر اذ اعرض عنه اکثر العباد یا اله الملکوت و سلطان الجبروت استلک بنفحات وحیک فی ایامک و تضرّعات قمیص عرفانک فی بلادک و بالاسم الّذی به سرع الموحّدون الی مطلع القضاء یا مالک الاسماء و المقرّبون الی مقرّ الفداء یا فاطر السّماء بان تغفر من صعد الیک و تکفّر عنه سیئاته بچودک ای ربّ فاکتب له

بفضلک

*** ص ۲۷۰ ***

بفضلک ما کتبت له لاولیائک و اصفیائک ای ربّ تعلم ما ورد علی اولیائک فی ایامک و تسمع حنینهم و انینهم فی سجن اعدائک استلک بهم و بالّذین انفقوا ارواحهم شوقاً للقائک بان تؤیّد احبائک علی ما تحبّ و ترضی ثمّ انزل فی هذا الحین علی من صعد الیک و ورد علیک ما یبقی به آثاره بدوام الملک و الملکوت انک انت المقتدر علی المملوک لا اله الا انت العزیز الودود یا حبیب فؤادی لعمر محبوبی و محبوبکم این عبد حسرت میبرد چه که این ایام ربیع عنایت الهی عالم را احاطه نموده و وقت صعود و مردن است چه که انسان فائز می شود بذکریکه به مثابه شمس از افق سماء کتاب الهی لائح و مشرقست محو آن را اخذ نماید وقت آن را نیابد در هر حال راضی و شاکر باید بود

*** ص ۲۷۱ ***

چه که او بمصلحت این عباد دانا و آگاهست هو یعلم ما عندنا و انا لا نعلم ما عنده و هو العلیم الخبیر و همچنین ذکر جناب مشهدی علی علیه بهاءالله فرموده بودند مرّه بعد مرّه بذکر حق فائز گشته اند انشاءالله مؤیّد شوند بر خدمت امر تا

ظهور و آثار و اثمار سدره وجود به دوام اسماء الله در ملک ظاهر و باهر و باقی بماند و مکتوبی از جناب حبیب روحانی آقا خلیل علیه ^{۹۹} و عنایته باسم جناب آقا محمد حسین علیه بآء الله رسید و در ساحت اقدس عرض شد فرمودند یا عبد حاضر عرف خوشی از ایشان متضوع انشاء الله مؤید باشند در جمیع احوال بر ذکر و ثنای حق بروح و ریحان انا سمعنا ندائه و اذکار الّذین کانت فی کتابه و ذکرناهم بذكری المبین و عزّزناهم فضلاً من عندی و نوصیهم بما یرتفع به شأن الأمر و انا الأمر الخبیر مکرّر ذکر آن نفوس از

*** ص ۲۷۲ ***

از لسان مبارک استماع شد در مکتوب جناب آقا میرزا مهدی علیه بآء الله هم ذکر ایشان شده انّ ربّنا الرّحمن هو المعطی الکریم ذکر آقای معظم جناب آقا ملا مصطفی علیه بآء الله الابهی فرموده بودند از حق این خادم سائل که ایشان را موفق دارد بر خدمت امر یا محبوب فؤادی استقامت امریست عظیم انشاء الله یحکمت موفق شوند و بخدمت فائز در این حین بساحت امنع و اقدس اعلى احضار شدم و بعد از حضور امام کرسی فرمودند بنویس بجناب نبیل قبل با علیه بآء الله احبّای الهی را که در اطراف ساکنند تکبیر برساند و بعنایت حق مسرور دارد ارض میم و یا تحت لحاظ عنایت حق بوده طوبی لاولیائی فی هناک و طوبی ثم طوبی لمن اقبل الی الله فی اول الايام انا ذکرناه و ذکرناهم فضلاً من عندنا و نوصیهم بالحکمة و السّکون و الوقار و عدم التّعرض علی احد

*** ص ۲۷۳ ***

من العباد لهم ان یشرّبوا کوثر البقاء فی السّر باسم ربّهم الغفور الکریم و نجد من ارض المیم و الرّاء عرف محبّتی سوف یرفعها الله بالعدل و نوصی اهلها بالبرّ و التّقوی و ما ینبغی الايام الله ربّ العالمین و نذکر اولیائی فی اطرافها و نبشّرهم باقبالی الیههم و ذکرى ایاهم و نذکر السّین و الیا و من حولها طوبی لاولیائی فهناک الّذین نبدو اوهام العباد متمسّکین بصراطی المستقیم و نأمرهم بالحکمة لئلا یرتفع ضوضاء الّذین غفلوا عن هذا الامر العظیم الحمد لله کل بعنایت حق فائزند و بذکرش ناطق و لکن باید فریب نخورند چه که ماکرین و خادعین درصدد نفوس سلیمه صادقّه بوده و هستند چنانچه از ارض را و شین نوشته بودند شخصی رسول نام که سالها در خدمت جناب عندلیب علیه بآء الله و عنایته بود و بزعم خود در هواء ایقان سیر مینمود

بالاخره عهد وفا را شکست و به مقام اول راجع و بعد اراده

آنجهات

*** ص ۲۷۴ ***

آنجهات نموده لاجل اضلال اولجلب المال لذا بايد آنحضرت مراقب باشند اطراف را آگاه نمايند چه كه جنود شرك باسم حق ظاهر مي شوند و بسا مي شود كه اسم خود را تغيير مي دهند اعاذنا الله و اياكم من شر هؤلاء و همچنين تأكيد فرمائيد زود قوی هر قائلی را تصدیق ننمایند و از هر نفسی مطمئن نباشند اگر چه احتمال می رود در حبس نظر به كدورتی كه مابین خود واقع شده سبب غفلت گشته از حق می طلبیم امثال آن نفوس را هدایت فرماید و چون مدتی در ظل بوده اند حال محروم نفرماید انسان جایز الخطاست لولا فضله و عنایته كان الخادم اذنب من كلّ مذنب بصد هزار لسان از حق جلّ جلاله می طلبیم كه بآن نفوس عطا فرماید آنچه كه سبب تطهیر و تقدیس قلوبست و باینعبد عطا فرماید آنچه كه سبب و علت استقامت

*** ص ۲۷۵ ***

و قیام بر خدمت است عرض دیگر نسبت به اكثر آن جهات اظهار عنایت شده انشاء الله بآن فائز می شوند و مقصود آخر آنكه خدمت هر يك از اولیای الهی این خادم فانی تكبیر میرساند و از كل استدعا مینماید كه فانی را از دعای خیر فراموش نفرمایند تا حق جلّ جلاله این خاكسار را مؤید فرماید بر خدمتی كه به او راجع شده البهآء الظاهر اللآئح من افق عنایة ربنا علی حضرتكم و علی الّذین شربوا رحیق الایمان من ید عطاء ربهم الغفور الکریم و الحمد لله العلیّ العظیم فی ۲۴ شهر رمضان المبارک سنه ۱۳۰۰

هو الاظهر الاظهر الابهی

سبحانك اللهم يا الهی لك الحمد بما جعلتني اسيراً بایدی الظالمین فی سبیلک فو عزّتك لا یذهب عن مذاقی حلاوة ما شربت من كأس القضاء
فی

*** ص ۲۷۶ ***

فی حبّك ای ربّ عزّ عبادك جمالک و لا تجعلهم محروماً عن خمر رحمتك الّتی جرت من صبع مشیّتك فی ایتامک انّک انت المقتدر القدير

بسمه الاعظم

سبحانک اللهم یا الهی هذا طرفی قد کان منتظراً بدایع رحمتک و هذه أدنی قد ارادت اصغاء نعماتک و هذا قلبی يطلب
کوثر عرفانک اذا یا الهی قد قامت امتک تلقاء مدین رحمتک و يدعوک باسمک الذی جعلته اعظم اسمائک و مهيمناً علی من
فی ارضک و سمائک لترسل علیها نفحات رحمتک لتجذبها بکلها عن نفسها و تقلبها الی مقرّ الذی فیہ استضاء وجهک و
ظهر سلطانک و استقرّ عرشک انک انت المقندر علی ما تشاء لا اله الا انت العزیز الکریم ای رب اسئلك بان لا تطرد من
ارادک و لا تمنع من قصدک و لا تحرم من احبک ای رب

*** ص ۲۷۷ ***

انت الذی سمیت نفسک بالرحمن ثم بالرحیم فارحم امتک الّتی لاذت بک و توجّهت الیک و انک انت الغفور الرحیم

بسم الله الاعز الامنع الابهی

اکثری از رجال از شطر ذی الجلال محروم مانده‌اند از فضل الهی شاید نسا بر امرش قیام نمایند و بذکرش ناطق شوند و
بشطرش متوجه گردند ای کنیز حق الیوم کلّ در صقع واحد بین یدی الله مذکورند هر نفسی بحق اقبال نمود از اهل بها محسوب
و از رجال اعراف مذکور از خدا بخواه که بذکرش موقن شوی در این ایام که شمس جمال از افق عظمت و اجلال بضیاء لا
یحصى طالع شده و فضلش کلّ من فی السموات و الارض را احاطه نموده ای کنیز حق خمر حیوان را از معانی کلمات رحمن
بیاشام قسم باسم اعظم هر نفسی باین کوثر روحانی مرزوق شد و فائز گشت

حجاب

*** ص ۲۷۸ ***

حجاب اهل عالم او را از شطر قدم منع نماید بلکه کلّ امکان را معدوم مشاهده نماید و بشطر رحمت توجه نماید به گوش

جان کلمات سلطان معانی را بشنو اینست وصیّت جمال قدم اماء خود را

بنام خداوند مهربان

این نامه ایست از مظلوم آفاق به یکی از اماء الهی تا کلمه حق را بشنود و بآنچه الیوم شایسته است عمل نماید طوبی
لامة فزت بالایمان و عملت بما امرت من لدی الرحمن ای امة الله اخت شما که در سجن ساکنست لدی العرش حاضر و
مسئلت نمود که یان امه کلمه الهیه اشراق نماید یعنی از سماء مشیّت الهیه آیات بدیعه منیعه نازل شود لذا اجابت نمودیم و این
کلمات عالیات را فرستادیم اشکری و قولی لک الحمد یا محیی العالمین

هو الاقدس الاعظم الابهى

انا نذكر الالائي آمن بالله و اتبعن ما امرن به فى الكتاب طوبى لعبد اقبل الى الله و لامة فازت بهذا اليوم الذى فيه نطق لسان العظمة لا اله الا انا العزيز العفار يا امتى استمعى ندائى من شطر سجن ثم اشكرى ربك بما عرفك مطلع امره و نطق بذكرك اذ كان بين الاشرار احمدى الله فى كل الاحوال و تمسكى بالعروة الوثقى لئلا تترك اشارات الذين كفروا برب الارباب انا نبشتر من توجه الى الوجه و نقدر له ما لا اطلع به الا العزيز العالم كذلك ذكرناك فضلاً من لدنا اذا فزت به اشكرى و قولى لك الحمد يا مولى الانام

بسمه المهيمن على الارض و السماء

قد تجدد العالم بظهور مالک القدم باسمه الاعظم ولكن القوم

لا يعرفون

لا يعرفون قد ظهر المكنون و يخبر الناس بما ينفعهم فى الآخرة و الاولى ولكن الناس اكثرهم لا يعرفون قد تحرك العالم من نفحات القدم و نطق الروح فى اللوح باعلى النداء ولكن الناس اكثرهم لا يفقهون ان يا امتى استمعى ندائى من شطر سجنى انه لا اله الا انا المهيمن القيوم اشكرى بما تحرك على ذكرك قلمى و على اسمك هذا اللسان العزيز المحبوب كذلك غنت الورقاء على افنان البقاء طوبى لمن سمع للاقدس للاقدم للاعظم ويل للمعرضين قل اللهم يا الهى اسئلك بمطلع آياتك و مشرق وحيك الذى سجن فى احرى البلدان بما دعا الكل الى افق امرك و سماء جودك بان تقربنى و الذين امنوا الى افقك الاعلى و ظهور جمالك الابهى ثم اشربنا يا الهى خمر و صالك و كوثر بقائك اذك انت الذى لا يعزب عن علمك من شىء و لا يعجزك اقتدار

الفراعنه و شوكة الجبابرة لا اله الا انت العزيز الحكيم الا قدر الله لا اله الا هو المهيمن القيوم

باسم دوست يكتنا

قسم به محبوب جان و معبود امكان كه اگر جميع اماء ارض اينكلمه مباركه را كه از مطلع بيان رحمن طالع كه به تو ميفرمايد اى كنيز من و فرزند كنيز من بگوش جان بشنوند كل باسمش جان فدا نمايند انشاء الله نفحات بيان محبوب عالميان را

بیابند و از خمر معانی که در او مستور است بیاشامند الیوم یوم نصرتست طوبی از برای نفوسیکه بحق متوجهند و از خلق گذشتند.

الباقی الکافی

یا من بلائک دواء صدور المخلصین و ذکرک شفآء افئدة المقربین و قربک حیات العاشقین و وصلک رجآء المشتاقین و

*** ص ۲۸۲ ***

و هجرک عذاب الموحّدين و فراقک موت العارفين اسئلک بضجیح المشتاقین فی هجرک و صریخ العاشقین فی بعدهم عن لقائک بان ترزقنی خمر عرفانک و کوثر حبّک و رضائک ای ربّ هذه امة الّتی نست ما سواک آنست بحبّک و ناحت فیما ورد علیک من اشراق خلقک قدر لها ما قدرته لامائک الالائی یطفن حول عرش عظمتک و یزرن جمالک فی العشی و الاشراق و ائک انت الحاکم فی یوم التلاق هو الفرد العزیز المقتدر المحبوب حمد محبوبی را لایق و سزاست که لمیزل مقدّس از وصف ممکنات بوده و لایزال متعالی از نعمت موجودات خواهد بود زیرا نعت و وصف جمیع من فی الارض و السموات باهر بامر او مخلوق و منجعلنده و خلق بامره کیف یلیق لجنابه و یرتقی

*** ص ۲۸۳ ***

الی حضرته دون او لایق او نه و ماسوی او قابل او نه قبول او ما یظهر من العباد این فضیلت از آن سلطان احدیّه بر بریّه فسبحانه و تعالی عماهم یصفون و بعد معلوم بوده که حفظ عباد و دون آن در قبضه اقتدار حق بوده و خواهد بود هل من حافظ غیر الله قل سبحان الله ما من حافظ الا هو له الخلق و الامر و کلّ به یحفظون و لم یزل و لا یزال عباد او در کنف حفظ و حمایت او بوده و خواهد بود و به آن دو جناب در مدینه الله یعنی دار السلام بالمواجهه وعده انزال کلّ خیر داده شد و از آن یوم ابواب عنایت مفتوح گشته و مفتوح خواهد بود الا ان یشآء الله در کمال اطمینان بوده تا یدالله باقی ید ضراء و بأساء مقطوع و ممنوع است البتّه سعی بلیغ نموده که بر صراط حبّ مستقیم بمانید و تا این رتبه باقی کلّ فضل و خیر باقی خواهد بود

و امروز

*** ص ۲۸۴ ***

و امروز امری از ثبوت

بر این صعب تر نه

للاقدس الامنع الابهى سبحانك يا من تسمع ضجيج المظلومين فى ايامك حنين العاشقين فى هجرک و فى اناک اسئلک
فى آياتک الّتى بما اهتزّت الأشياء و زین الملکوت الاسماء و بان تقدر بكل من اقبل الیک ما ینبغى لعلو سلطانک و سمو
اقتدارک اى ربّ اید العباد و آلاما على الاستقامة على حبّک ثم اکتب لهم ما کتبه لاصفیانک
الّذین ما ارادو الاّ ما اردت لهم و ماشاؤا الاّ ما قدّرت لهم اى ربّ سبق جودک من فى الجود و احاطت رحمتک من فى
الغیب و الشّهود لا تحرم عبادک عن البحر الّذی ظهر بالطافک و تموج مواهبک ایدهم على التقرب الیک منقطعین عن سوائک
لا اله الا انت المقتدر القدير

و اینست آن امر صعب مستصعبی که حمل نمى کند او را احدی للاً من شاء الله ربّک العزیز الغالب القدير و السّلام و الرّحمة
و التّکبیر علیکما و على من یحبّکما رحمة من عندنا علیکما و على العالمین

*** ص ۲۸۵ ***

هو الله

بسمه المظلوم المسجون سبحانک يا الهی قد توجه وجه البهآء الى وجهک حجتک وجهه و ندآئه و ظهورک ظهوره و
نفسک و نفسه و امرک امره و حکمک و حکمه و جمالک و جماله و سلطانک و سلطانه و عزّک عزّه و قدرتک قدرته
اسئلک يا خالق الامم و مالک القدم بان تحفظ امآئک فى سرادق عصمتک کفر عنّهن ما لا ینبغى فى ايامک فاجعلّهن يا الهی
طاهرات عن الاریاح و الشّبهات و مقدّسات عما لا ینبغى لنسبتهنّ الیک

يا مالک الاسماء و منزل الآيات اناک انت الّذی فى قبضتک زمام امکانات لا اله الاّ انت المقتدر المتعالی المهیمن العزیز

القیوم

بجهة حفظ دو دایره اعزّ امنع اعلى بخط میرزا آقا جان بجهة آنجناب و سمى شما حاجی ارسال شد انشاء الله از جمیع بلايا و
رزایا در کنف حفظ الهی محفوظ خواهند بود و در این روزها انشاء الله نوشته بجهة حاجی تازه سمى شما و کسانى دیگر ارسال
مى شود لکن در پوسته ممکن نبود و دیگر

*** ص ۲۸۶ ***

و دیگر آنکه فقره که آقا باقا میرزا موسی نوشته بود سفارش شد که قبضش را نزد آن جناب ارسال نماید و اگر مصلحت بدانید این فقره با دو فقره که مرقوم نموده بودید با پوسته ارسال نمائید

هو الشاهد الخبير

ذكر من لدنا لمن آمن بالله المهيمن القَيِّومَ ليطمئنَّ بفضل مولاه و يقوم على خدمة الامر بالحكمة التي نزل ذكرها في الواح الله ربَّ ما كان و ما يكون قد كنت مذكورا لدى المظلوم اشكر ربك بهذا الفضل و قل لك الحمد يا منزل الآيات و لك الثناء يا من في قبضتك زمام الوجود طوبى لاييك الذي قصد المقصد الاقصى و الذروة العليا و انفق زوجه في الغربه في سبيل الله العزيز الودود انا ذكرناه في الواح شتّى بذكر لايعادله ما يرى في الارض يشهد بذلك من عنده لوح محفوظ. انا نوصيك و اوليائي بالحكمة لئلا

*** ص ۲۸۷ ***

يشتعل نار البغضاء في صدور الذين كفروا بالشاهد و المشهود البهآ عليك و على ائتك و على من معك و على الذين نبذوا الاوهام متمسكين بعروة عناية ربهم العزيز الغفور

بنام مقصود عالميان

قد فزت بكوثر الذكر مرّة بعد مرّة و اين از فضلهاى بزرگ الهى است امروز شأن دوستان حق و مقامات ذكر و بيان نظر به عدم قابليت خلق مستور و مكنونست ولكن البتّه اصبع قدرت حجابرا خرق نمايد و مقامات هر نفسى و مكافات هر عملى را ظاهر فرمايد اوست قادر و مقتدر الحمد لله بمائده سمائيه و نعمت الهيته فائز شدى جهد نما تا باسم حق جلّ جلاله اين مقام را حفظ نمائى امروز روز ظهور مقامات و بروز اعمال است طوبى از براى نفسيكه فائز شد بانچه

سبب

*** ص ۲۸۸ ***

سبب علو امرالله است انه من المخلصين فى كتابى المبين البهآ عليك و على اييك الذى كان مذكوراً من القلم الاعلى قبل صعوده و بعد عروجه ان ربك هو الغفور الرحيم

هو الاقدم الاعظم

کتاب نزل بالحق و یهدی الناس الی الافق الاعلی المقام الذی تنطق فیہ سدرۃ المنتهی اِنَّه لا اله الا انا المهیمن القیوم قد سمع کل حجر نداء الله و وجد کل مدر عرف القميص ولكن الناس اکرهم لا یسعون قد اخذ جذب البیان من فی الامکان طوبی لقوی سرع بقلبه و لغنی توجه الی الله العزیز الودود قل یا قوم ایاکم ان تمنعکم شئون الارض عن مالک السماء دعوا اهوائکم و توجهوا الی مقام شهدت ذرّاته قد اتی الیوم و ظهر الاسم المکنون اشکرالله بما فزت بذکری مرّة بعد مرّة فانظر

*** ص ۲۸۹ ***

فی عناية الله و الطافه و قل نفسی لعطائك الفداء یا ایها المقصود و روحی لفضلک الفداء یا من باسمک حاج عرف القميص و ماج بحر العلوم

هو الاقدس الاعظم الابهی

یا سلیمان ایام نزدیک باخر است و اهل ارض در غفلت مبین و ضلالت آشکار مشاهده می شوند لسان صبح بقدر اتی الحق ناطق و یوم بانا یوم الله ذاکر و اشیا بقدر نزل امّ الكتاب قائل ولكن گوشی که فائز شود به ندا و قلبی که مرتین گردد به حبّ الله مالک الاسما قلیل بوده و هست در صبح و شام اهل ارض از احزاب مختلفه بمساجد و معابد و هیاکل و کنائس لذکر الله توجه مینمایند و از مذکور غافل در حین ذکر مذکور امام عیون قائم ولكن از او محتجب می بینند و نمی شناسند می- شنونند و

و ادراک

*** ص ۲۹۰ ***

و ادراک نینمایند جمیع این غفلت و ضلالت و نادانی که عالم را فرا گرفته سبب و علّت اوّلیه آن علمای ارض بوده و هستند چه که اوهاماتی که ترتیب داده اند و آن را در اذهان جهال ارض به صد هزار حیل دسائس داخل نموده اند تا آن اوهام باقی از اشراقات انوار آفتاب یقین محرومند لذا خود و عباد بیچاره از فیض فیاض ممنوع و از ما ینفعهم محروم و امرای ارض اگر فی الحقیقه مطیع آن نفوس غافله بودند حق و آثارش در عالم یافت نمی شد مگر نزد نفوسیکه از شبهات و حجبات و اوهام عباد مقدّس بوده و هستند باسم حق معرّزند و در ذلّت حق باسباب مختلفه متمسک و متشبّث کاش باین اکتفا می نمودند لا و نفسی الحق هر صاحب بصری آثار ظلم آن نفوس غافله را مشاهده می نماید طوبی لعالم

عرف المعلوم عجب در اینکه مع این اعمال علمای این اراضی و اطراف را قبول ندارند و خود را ناجی و هادی وافقه و اتقی می‌شمرند تباً لهم و للذین اتبعوهم من دون حجّة و بیّنة و برهان و دلیل یا سلیمان حمد کن محبوب امکان را که تو را تأیید فرمود بر عرفان این فضلیکه آسمان شبه آن را ندیده و ارض نظیر آن را حمل نموده افرح و کن من الشاکرین الحمد لله ربّ العالمین

هو الشاهد الخبیر

قد انزلنا الآيات و اظهرنا البيّنات و ارسلنا من سماء البیان مائدة العرفان طوبی لمن فاز و وبل للغافلین امروز مائده در کمال حین نازل و نعمت از سماء کرم به مثابه غیث هاطل طوبی از برای نفوسیکه باین عطیة کبری فائز شدند و از رحیق مختوم باسم حق جلّ جلاله نوشیدند در این رحیق

اثرها

اثرها مکنون و حکمتها مخزون وجود را از ما سوی الله مقدّس نماید و در هر حین بر نار محبتش بیفزاید انسانرا بمقامی فائز فرماید که غیر حق را مفقود و معدوم مشاهده نماید هذا من فضل الله ربّ العرش العظیم لازال در ساحت اقدس مذکور بوده و هستید این فضل اعظم را به عنایتش حفظ نما و از سارقین و خائنین مستور دار کذلک نطق القلم اذ کان المظلوم فی حصن متین و سجن مبین

بسمی المهیمین علی الاسماء

یا اسمعیل ینذکرک الجلیل من شطر السّجن و یدعوک الی الله العزیز الجمیل انه خلق الخلق لعرفانه فلما ظهر و انزال الآيات کفرو به و بکتابه المبین کن قائماً باستقامة لا تزک سطوبة الامراء و ناطقاً ببيان لا یمنعه ضوضاء الغافلین انا سمعنا نداءک

و حضر لدى المظلوم اسمک انزلنا لک ما ترضو به عرف الرحمن فی الامکان تعالی فضله الّذی احاط الوجود و رحمته الّتی سبقت من فی السّموات و الارضین لا یعزب عن علمه من شئی یسمع و یری و هو السّميع البصیر اذا فزت بلقاء الوحی و سمعت صریر قلمی قل لک الحمد یا الهی بما اوضجت لی سبیلک و انزلت لی دلیلک و اظهرت ما کان مکنوناً فی علمک

فضلاً من عندک علی اولیائک اسئلك بالكلمة العلیا الّتی بها سخرت الارض و السّمآء و بتجلیات انوار نیر ظهورک من افق الطّور بان تجعلنی ناطقاً بذكرک و ثنائک و متمسکاً بجلک ای ربّ ترى الفقیر قصد باب غنائک اسئلك ان لا تحییبه عمّا عندک اّتک انت ارحم الرّاحمین و اكرم الاکرمین لا اله الا انت العلیم الحکیم

هو الشّاهد

*** ص ۲۹۴ ***

هو الشّاهد الخیر

امروز روز کلمه مبارکه کلشئی احصیناه کتاباست یا اسمعیل امید آنکه بانقطاع خلیل ظاهر شوی و بامّ الكتاب تمسک نمائی در حینیکه در هوا معلق بود جبرئیل امین رسید و قال هل لك من حاجة قال اما الیک فلا باین کلمه عرف انقطاع عالم را احاطه نمود روح العالم لانقطاعه الفدا امروز قلم اعلی بالخان بدیعه منیعه ناطق و در مقام اول و رتبه اولی بصور تعبیر شده و نفخنا فیه بامری اذا انصعق من فی الارض و السّمآء الا من انقذناه باسمنا المنجی و باسمنا الکریم از سطوت ظالمین و ظالم معتدین فحرون مباشید عالم از کلمه الله حرکت نموده و جهالت از نفحاتش معطر گشته بگو

*** ص ۲۹۵ ***

ای ارباب مدارس خود را محروم نممائید ای اهل کنائس خود را منع نکنید بوجوه بیضآء و قلوب نورآء اقبال نمائید شاید به مراد الله فائز گردید و از عالم و ما فیه فارغ و آزاد این مظلوم در حینیکه در بحر احزان سابع اولیا را ذکر نمود در نامه حضرت پادشاه ایران این کلمه نازل اتی امشی مقبلاً الی العزیز الوهّاب و عن ورائه تنساب الحباب لو یسئلك احد عن البهآء قل انه بین ایادی الاشرار اذا وجدت عرف بیان الله قم عن مقامک مقبلاً الی کعبة الوجود و قل لك الحمد یا مالک الغیب و الشّهود اسئلك بنفحات آیاتک و اللّغالی المکنونة فی بحر عطائک ان تجعلنی منقطعاً عن دونک و ناطقاً بثنائک و قائماً علی خدمتک

اّتک انت العزیز و اّتک انت الفیاض

لا اله

*** ص ۲۹۶ ***

لا اله الا انت العزیز الفضّال

بسمی الصّائح بین الارض و السّمآء

انّ الظالمين عملوا ما عمل آباؤهم من قبل الا انهم لا يفقهون يقتلون اوليائى و ينوحون بما ورد على اسمائى من قبل ما لهم لا ينتبهون من نداء الله مالک ماکان و ما يكون قد اعتكفوا على الاصناف و هم لا يشعرون قد عزّتهم صفوفهم و الوفهم و زخارفهم على شأن نبذوا عن ورائهم من خلقهم بقوله كن فيكون سوف تلعنم صفوفهم و تتبرّء عنهم زخارفهم و هذا ما كان محتوماً من لدى الله المهيمن القيوم قل ان افرجوا فى دولتكم الباطلة سوف تنوحون كنوح الشكلى يشهد بذلك من عنده كتاب مكنون انك لا تحزن عما اكتسبت ايدى العباد اشكرالله الذى ذكرک من مقام المحمود

*** ص ۲۹۷ ***

خذ كأس الاستقامة باسم مالک البريّة ثم اشرب منها باسمه الظاهر هذا ما نطق به لسان العناية فى ملكوت المشهود العزّة و القدرة قوله جلّ اجلاله

يا امين طوبى از برای نفوسیکه در اين ايام بر خدمت امر قيام نموده اند هر عملی امروز فى سبيل الله از نفسى ظاهر شود او از سلطان اعمال عند غنى متعال مذکور طوبى لمحمد قبل على الذى ذكرته و لمن سمى بخليل انا نذكرها و نبشرها بقبول ما عملا فى سبيلى المستقيم كبر من قبلى على وجههما انا نسل الله بان ينزل عليهما ما يقرّهما اليه و يحفظهما من شرّ اعدائه انّه على كلّ شئى قدير قوله تبارك و تعالى يا محمد قبل على باثار قلم اعلى فائز شدى لله الحمد حجبات اوهام را به اسم مالک انام شق نمودى امروز ميزان

اعظم

*** ص ۲۹۸ ***

اعظم امام وجوه عالم منصوب و ينادى باعلى النداء اتى انا المميّز العليم طوبى لمن ما منعه قدرة و ما خوفته سطوة اقبل الى الافق الاعلى باستقامة كبرى انّه من اهل البهآء فى لوح ميبين

بسمه الذّاکر العليم

يا صادق امروز هر نفسى بافق اعلى اقبال نمود و بعرفان حق جلّ جلاله فائز گشت او صادق بوده و هست و اگر باينمقام فائز نشود ؟؟ اوّل لا اوّل له الى آخر لا آخر له بصدق تكلم نمايد لدى الله از اهل صدق محسوب نه شكر كن مقصود عالميان را و بچمدش ناطق باش چه كه انوار شمس صدق بر تو تجلّى نمود و تو را به صراط مستقيم هدايت فرمود در جميع قرون و اعصار اعدا در اطفاء نور الهى و اخماد نار سدره جهد نموده اند و سعيها مبذول داشته اند ولكن الله

اطردهم امرا من عنده و اظهر ما اراد بقوله العزيز البديع اگر نفوس غافله در آنچه از قبل وارد شده تفکر نمایند مقام این یوم مبارک را ادراک می کنند و بآنچه مقصود است فائز میگردند و لکن حب دنیا و شئونانش کل را اخذ نموده بشأنیکه شعور از برای کسی باقی نه الا من شاء الله طوبی از برای عبادی که علم علما و سطوت اعدا ایشانرا از سبیل الهی منع نمود و از کوثر باقی محروم نساخت الامر بیدالله يفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو الفرد الواحد العزيز الحمید

ذکر جناب

میرزا نبیل قبل علی علیه بماء الله و عنایته و ذکر استقامت و اشتعال ایشانرا بنار محبت رحمن و همچنین ذکر نفوسیکه بحدایت ایشان و راهنمایی

ایشان

ایشان براه اعظم و صراط مستقیم و نباء عظیم فائز گشته اند این مراتب در پیشگاه حضور به شرف عرض فائز اذاً نطق لسان العظمة بما طارت به الأجساد فضلاً عن الارواح و یک لوح ابدع اقدس مخصوص ایشان از سماء عنایت نازل و ارسال شد این خادم خدمت ایشان تکبیر و سلام میراسند لله الحمد از ملکوت بیان مقصود عالمیان نصیب اعظم و قسمت کبری اخذ نمودند و در دفتر عالم ذکر باقیات صالحات ثابت گردید اینکلمه در کنز عصمت الهی از محو محفوظ است و از تغییر مقدس و همچنین نفوسیکه بروح جدید فائز گشته اند و از رحیق بیان ربانی بعرضه باقی توجه نموده اند مخصوص هر یک لوح اقدس انور از سماء عنایت نازل و ارسال شد لیجذبهم

بیان الرحمن الی ملکوت البیان و یقرّبهم الیه فی کل الاحوال و یکتب لهم ما یكون باقیا ببقاء آیاته و یجعل لهم کنزاً عنده انه هو الحافظ الأمين این خادم فانی هر یک را ذکر مینماید و از بحر کرم میطلبد آنچه را که سبب انزال نعمتهای باقیه و مائده- های سمائیه است حال مقام هنیباً مریباً است اینعبد میگوید شما هم بگوئید اگر معنی یافت شود آن هم بگوید چه که لله الحمد انوار فیوضات فیاض حقیقی از افق اراده اشراق فرمود و ایشان را ببحر احدیه راه نمود یا لیت الخادم کان معهم و فاز بما

زوا از حق جلّ جلاله میطلبم ایشان را تأیید فرماید تا رَحِیق بیان از آیات منزله بیاشامند و انوار آفتاب عنایت را از آفاق الواح
مشاهده نمایند فضلش کلّ را

احاطه

*** ص ۳۰۲ ***

احاطه نموده نفوس مقبله از قبل مذکور بوده‌اند و همچنین بعد از ذکر اسامی بذکر آخر فائز گشتند که قادر بر احصای این
عنایت کبری بوده لا والله الاّ نفسه المهيمته على العالمين

هو الناطق في هذا المقام الرفيع

يا محمد قبل على يذكرك المظلوم كما ذكرك من قبل الله لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير قد انزلنا الآيات و اظهرنا
البيّنات و الناس اكثرهم من الغافلين قد جرت الانهار و اثمرت الاشجار و ظهرت الاسرار و القوم اكثرهم من الزّافدين هذا يوم
لا يعادل بان منه القرون الاولى يشهد بذلك مالک الاسماء و هو الشّاهد العليم كن مستقيماً على الامر و قائماً على خدمة
موليك لعمرا لله سوف تفنى الدّنيا و ما فيها و يرى المخلصون ما قدّر لهم من لدى الله

*** ص ۳۰۳ ***

ربّ العالمين لا تحزن من شئى افرح بذكرى اياك انه يكون باقياً بدوام اسمائى الحسنی و صفاتى العليا اشكر و قل لك الحمد
يا مقصود العالمين نسئله تعالى بان يقدر لك خير الآخرة و الاولى و يكتب لك ما يرفعك بهذا الاسم بين العباد انه هو القوی
الغالب القدير انا نوصيك بالحكمة فى هذا الامر الذى به زلت اقدم العارفين البهآء عليك و على الذين فازوا بعرفان اليوم و
آمنوا بالذی اتى بسلطان مبین هو الظاهر من افقه الاعلى كتاب نزل بالحق من لدن من عنده علم السموات و الارض و
انا العليم و فيه يخبر الكلّ بما نزل فى كتاب الله من قبل و من بعد و انا الخبير تالله قد نصب الصراط و وضع الميزان و انا الصراط
المستقيم طوبى لقاعد اذا سمع

قام

*** ص ۳۰۴ ***

قام و لصامت اذ اعرف نطق و ملتوقف سرع الى الافق الاعلى و انا الافق المنير قل يا ملاء الارض اتقوا الرحمن و لا تتبعوا كلّ
شیطان مرید قد ظهر المكنون و اظهر ما كان مستوراً فى كتب الله العزيز الحمید دعوا الظنون تالله قد تشرفت سماء العرفان بنیر

الایقان یشهد بذلک من ینطق فی کلّ الاشیاء أنّه لا اله الاّ انا الفرد الواحد المقتدر القدر سمعنا ذکرک ذکرناک فضلاً من لدنا
ان اعرف و کن من الشاکرین ایّاک ان تمنعک اشارات الدّین کفروا بالله اذ اتی بملکوت مبین و سلطان عظیم و امر محکم متین
کذلک ما مطلّت امطار الفضل من سحاب العدل طوبی لمن رای و ویل للنّائمین

*** ص ۳۰۵ ***

باسم گوینده دانا

حمد مقدّس از ادراک و عقول و منزّه از عرفان من فی الامکان ساحت امنع اقدس حضرت مقصودی را لایق و سزا که
بحکمت و بیان مدائن افندۀ اهل امکان را تصرّف فرمود اعراض اهل عالم از وضع و شریف و اغماض امم از عمل و عرفا او
را از اراده اش منع نمود اقتدار قلم و نفوذ مشیتش را حجبات ضلال و سبحات جلال از تسخیر باز نداشت علّمش أنّه هو الله
و رایتش قد اتی مولی الوری طوبی از برای نفوسیکه ندایش را اصغا نمودند و بقلوب مقدّسه طاهره در ظلّ رایتش مأوی
گزیدند جلّت الحکمة و جلّت اقتدارها و عظمت آیاته و عزّ مقامها و جلّت تصرّفها یا میزان امروز میزان بانئی انا

الممیّز

*** ص ۳۰۶ ***

الممیّز العلیم ناطق میزان حقیقی محبت الهی بوده و هست طوبی از برای نفوسیکه به نور امر منورند و بنار سدره مشتعل حمد
کن مقصود عالم را که ذکر از قبل و بعد از لسان عظمت جاری ثروت عالم و اذکار امم کل بعدم راجع ولکن آیات الهی و
ما قدر من عنده باقی و دائم ظلم ظالمین و ضوضاء معتدین و حوادث و تغییرات قرون و اعصار او را تغییر نرسد و محو نسازد
در عالم قلم اعلی محو نبوده و نیست اثبات اندر اثبات از مالک آن میطلبیم در هر حین بر تأییدات بیفزاید و یجعلک علماً
باسمه و منادياً لذكره أنّه علی کلّ شئی قدیر یا ایّها الناظر الی الوجه ابن مریم میفرماید بمن عطا فرمودی آنچه را که علما و
حکما بعرفانش فائز نگشتند چه مقدار از علما و کبرا و امرا

*** ص ۳۰۷ ***

و اقویا محرومند و اسامی ایشان از دفتر اقبال و قبول خارج و چه مقدار از عباد که در ظاهر بین خلق از ضعفا و جهال
محسوب بر اعلی مقام عزّت و رفعت و علم و دانش مقرر گزیدند بحواله ما یشاء و یتبیت و عنده امّ الكتاب طوبی لک و
هنیفاً لک از رحیق محتوم آشامیدی و عطا نمودی این فضلی است عظیم اعرف مقامه و کن من الشاکرین

و اینکه درباره

جناب میرزا محمد علی میزان علیه بهاء الله مرقوم داشتند این کلمات عالیات از افق بیان منزل آیات نازل قوله تبارک و تعالی

هو الله یا محمد قبل علی میزان باعلی التّداء ناطق میزان الهی کلمه مبارکه لا اله الاّ اناّ العلیم الحکیم و باین میزان

کل را

*** ص ۳۰۸ ***

کلّ را سنجید در اقلّ من آن حساب خلق تمام شده یعرف المحبّون بانوار وجوههم و المجرمون بسیماهم سبحان الله آثار
قیامت و اشراف ساعت کلّ را احاطه نمود و لکن اعمال سدّیست محکم عباد را از تقرّب منع کرده و در هیماء بُعد بخود
وآگذاشته لله الحمد آنجناب فائز شدند بآنچه که سبب فلاح و نجاتست سطوت امرأ منع ننمود و ضعیفۀ علما محروم نساخت
بقلب منیر توجّه نمودند و بعرفان آفتاب حقیقت فائز گشتند مکرّر ذکرت از قلم اعلی نازل اشکر ربّک المشفق الرّحیم از حق
جلّ جلاله میطلبم اولیای خود را تأیید فرماید بر حفظ آنچه عطا فرموده چه اگر علی قدر عین نمله تجلّیات نیر فضل و عطا که
مخصوص اولیا مقدرّ شده ظاهر شود

*** ص ۳۰۹ ***

کل در بیدای وجود به لیبیک لیبیک ناطق کردند در سرّش اسرارها مستور و در کشفش عنایتها مشهود

هو الناطق فی جبروت البیان

کتاب نزل بالحقّ لقوم یعرفون و یهدی النّاس الی صراط الله المهیمن القیوم طوبی لمن وجد عرف بیان ربّه الرّحمن و شهد بما
نطق به لسان العظمة فی مقامه المرفوع انک انت اذا سمعت التّداء من الافق الأعلى قل لک الحمد یا مالک الاسماء و فاطر
السماء بما نورّت قلبی بنور معرفتک و انزلت لی آیاتک و اسمعتنی ندائک اسئلک بقوّتک الّتی ما اضعفته الجنود و الصّفوف و
باسمک الّذی سخرت به عوالم الغیب و الشّهود بان تجعلنی فی کلّ الاحوال متحرّکاً بارادتک و متمسّکاً بحبلک و عاملاً بما انزلته
فی کتابک لک الحمد

یا الهی

*** ص ٣١٠ ***

يا الهى و سيّدى و سدى بما ذكرتنى مرّة بعد مرّة و زيّتنى بطراز عرفانك و ايّدتنى على الاقبال اليك اسئلك بان توفقنى
بجودك و كرمك على الاستقامة على امرك و القيام على خدمتك اذك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الامر الحكيم
صلّ اللهم يا الهى على اوليائك و اصفياك الذين ما نقضوا عهدك و ميثاقك و ما منعتهم ضوضاء خلقك و شبهات عبادك
الذين بدلوا نعمتك و اعرضوا عن جمالك و كفروا بظهورك و آياتك اسئلك يا اله الاسماء بان تنزل على من سماء عطائك ما
يقربنى اليك اذك انت المقتدر القدير و بالاجابة جدير

هو المشفق الكريم

يا مهدى عليك بهائى اكر چه در ظاهر لى المظلوم حاضر نه

*** ص ٣١١ ***

ولكن در عالميكه مقدّس از حجابات و سبحاتست بوده ايد لازال مذکور و بعنايت حق جلّ جلاله فائز چندی قبل از قلم
اعلى اذن صادر لاريب فيه انه نزل من لدن عليم خبير ورقه سبقت گرفت اقبلت و فازت انا الحقناها بالتّوفيق الاعلى و نذكرها
بما يبقى به ذكرها بدوام آياتى و اسمائى و صفاتى و نعزيكم و نستليكم فيما ورد عليكم فى سبيل الله يا قلمى الاعلى اذكر الورقه
التي سعدت بعد ما قصدت و فازت بعد ما طارت و تشرّفت بعد ما حضرت و رأيت بعد ما تقرّبت بذكر يستضى منه الآفاق
يا ورقتي عليك بماء الله و رحمته التي سبقت من فى الارض و السماء اشهد اذك اقبلت الى الافق الاعلى شوقاً للقاء الله مالک
الاسماء و اخذت الرّحيق

المختوم

*** ص ٣١٢ ***

المختوم باسمى القيوم على شأن ما منعتك سبحات العلماء و لا شبهات الفقهاء اشهد اذك سمعت النّداء و اجبت و
قصدت المقصد الاقصى و الدّروة العليا اذ كان الرّجال فى وهم مبين طوبى لك بما انفقت روحك فى الفراق و قدّر الله فى
فراقك حكم الوصال و اللّقاء ان هذا الا فضل ظهر و اشراق من افق يراعى ربّك الفضال الكريم لعمر الله يكفيك ما نزل لك
من ملكوت مشيئة ربّك الغفور الرّحيم كذلك اظهر البحر الاعظم لتالى المواهب و اللطاف و الشّمس انوار الفضل و العطاء انه
هو الذى احاط كرمه الممكنات وجوده الكائنات يرفع من يشاء فضلاً من لدنه و هو الامر المقتدر العزيز العظيم

هو الناطق بالحق

چندی قبل از قلم اعلی ذکر ت جاری و نازل هذه مرّة اخرى لتشكر ربك الكريم قد قرء عبد الحاضر ما تولد من بكر خلوصك و عرفانك في ذكر الله رب العالمين سيد السن اين ايام لسانيست كه بذكر حق ناطق گشته و مليك ابصار بصريست كه بافق اعلى توجه نمود الحمد لله بنعمت كبرى فائز شدى انشاءالله بعنايت حق بحفظ اين مقام مؤيد شوى دوستان آن ارض را تكبير برسان و بذكر حق جل جلاله مسرور دار لله الحمد برحيق ابهى باسم مالك اسما فائز گشتند بگو جهد نمائيد در تبليغ امر الهى بحكمت و بيان انه يأمركم فى آخر الكتاب بحفظ مراتبكم و مقاماتكم انه هو التّاصح الحكيم البهاء عليك و عليهم من لدى الله العزيز الحميد

هو

هو السّامع المجيب و الشّاهد الخبير

يا ايّها النّاطر الى الوجه عليك بهاءالله مالك العرش يوم يوم الله است و ندائش از هر جهتي مرتفع و نور امرش از هر افقى ساطع طوبى لبصير شهد و رأى و لسميع سمع و هدى سبحان الله عالم را حيرت اخذ نموده چه كه مشاهده ميشود اهل آن از انوار نيز ايقان گذشته و بجمال اوهام تمسك نموده اند يا مهدى عليك بهائى نامهات را جناب جواد عليه بهاءالله و رحمته بساحت اقدس فرستاد و باصفا و حضور فائز گشت انا وجدنا منها عرف حبي و استقامتك على امرى نسل الله تعالى ان يفتح على وجهك بمفتاح اسمه الاعظم باب الكرم انه مولى الامم لا اله الا هو المهيمن القيوم اميد آنكه آنجناب

باسم حق جل جلاله ناطق باشند و بذكرش مشغول بعضى عرائض از آنشطر رسيد و چند شهر قبل جواب از سماء مشيت ريانى نازل و الى حين ارسال نشد چه كه نزد اكثرى سلاح و اصلاح را فرقى نه مميّز مفقود و خلق در بيداي حيرت سرگردان نفس معرضه كه در جزيره ساكن بجمعى علم اكسير آموخته كه شايد بر بصيرتشان بيفزايد ولكن بر كورى افزود اگر وقتى عبدالله و يا مثل او را ملاقات نمودى بگو اى بيخرد هين علم را ميزان قرار ده ليظهر لك الحق در عليه چهار نفس مدّتى به آن مشغول بودند و جز خسارت حاصلى نديدند و نخواهند ديد يا مهدى عليك بهائى لعمرالله اياميكه اين مظلوم از سياحت

دو سنه مراجعت نمود مشاهده شد آنغافل بجمعی عمل مناصفه داده قلنا ویل لک یا غافل مناصفه مرضی حق نبوده و نیست

از اسمش

خدعه

*** ص ۳۱۶ ***

خدعه و مکر ظاهر یا یحیی دعها و لاتکن من الخاسرین باری حال هم بجمعی داده و میدهد و ناس بیچاره هم نظر بوثوق
باکسیر ایّام حیات عمل مینمایند کزه اولی را باخری پیوند میکنند سبحان الله جوهر اوهام لازال امور را بر خود مشتبه نموده
و مینماید الی ان یرجع الارواح الی مقرّها و ما قدر لها آنچه گفته شد لوجه الله بوده و هست چه که ناس بیچاره از اصل امر
بیخبرند و به دام اکسیر و امثال آن مبتلا شده‌اند اذا وجدت نفحات بیانی قم عن مقامک مقبلاً الی کعبه الله ربّ ما کان و ما
یکون و قل الھی الھی اشهد بظهورک و بروزک و استوائک علی عرش البیان فی قطب الامکان اسئلک بنفحات وحیک و ما
تضوّع من آیاتک فی ایّامک و بامواج بحر عطائک و تجلّیات شمس فضلک

*** ص ۳۱۷ ***

ان تؤیّد عبادک علی الرجوع الیک و الانابة لدی بای عفوک وجودک ائک انت التّواب المقتدر الغفور الرّحیم ای ربّ ترانی
مقبلاً الیک و متمسکاً بجبل فضلک اسئلک ان ترفعن عن عبادک باسمک ائک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام
خلقک لا اله الا انت الفرد الواحد العزیز الوهاب و نذکر اولیائی هناک و نسئل الله ان یکتب لهم من قلمه الاعلی خیر کل
عالم من عوالمهن و یسقیهم کوثر الاستقامه الّذی من شر به لا تمنعه جنود العالم عن التّقرب الی الاسم الاعظم و لا تخوفه سطوة
المتعدین و لا شوکة الّذین کفروا بالله مالک الوجود و مرّی الغیب و الشّهود البهآء من لدناّ علیک و علیهم و علی الّذین
یحبّونکم فی سبیل الله ربّ العالمین و مالک یوم الدّین و نختتم القول بذکر اخیک

و اختک

*** ص ۳۱۸ ***

و اختک و نسئل الله تعالی ان یحفظهما بجوده و جنوده و یجرسهما من نعاق التّاعقین و شرّ الظّالمین انه هو المقتدر علی ما
یشاء بقوله العزیز هو المشرق من افق الملکوت الحکیم کتاب انزله الرّحمن لمن فی الامکان و به دعا کلّ الی الافق
الاعلی و الدّروة العلیا المقام الّذی تنادی سدره المنتهی الملک لمن ای بسطان مبین یا مهدی قد هدیناک السبیل و عرفناک

لدليل و القيناك كلمتى التى بما نطقت الاشياء الملك لله العليم الخبير اياك ان تحزنك شعونات الدنيا و ما ارتكبه الظالمون فى ناسوت الإنشاء قم على خدمته الامر باسم ربك الغالب القدير انا ذكرنا اياك من قبل و من بعد الذى توجه الى الوجه و انفق روحه فى سبيل الله رب العالمين تشهد انه صعد الى الرفيق

*** ص ٣١٩ ***

الاعلى و وجدت منه سگان الفردوس الاعلى عرف محبة ربه الابهى تعالى هذا المقام العزيز الكريم ان حبي سراج يكون معه فى كل عالم من عوالم ربه تارة تراه على هيكل الرضوان و رونقه و اخرى على صورة ملك من الملائكة المقربين طوبى لمن فاز بكلمة الله قبل صعوده و بعده انه من الفائزين فى كتاب الله الملك العزيز الحميد طوبى لايحيك سليمان انا نوصيه بما يرتفع به شأنه بين العباد و نسئل الله بان يقربه اليه انه هو المقدر القدير و نكبر على امك التى اقبلت و فازت و ذكر اسمها تلقاء عرش الله العظيم و نذكر اختك التى فازت و ذكر اسمها تلقاء عرش الله العظيم و نذكر اختك التى فازت بانوار محبة ربه و اقبلت الى الافق الاعلى اذ اعرض عنه كل عالم جليل كبر من معك بعنايتي و رحمتي انا ذكرناكم بما لايعادله شئ يشهد بذلك لسان الله الصادق الامين

البهاء

*** ص ٣٢٠ ***

البهاء عليكم من لدن عزيز جميل قد ذكركم الامين تلقاء الوجه مرة بعد مرة و اراد لكم خير الآخرة و الاولى من عناية ربه المشفق الكريم بسمى المشرق من افق الملكوت م ه انا ناديناك من الشطر الايمن الطور انه لا اله الا هو المهيمن القيوم طوبى لمن نبذ الاوهام و اخذ اليقين امراً من لدى الله رب العالمين عالم بنار اوهام مشتعل و از انوار فجر ظهور الهى غافل و محبوب در ليالى و ايام صرير قلم اعلى مرتفع و نادى صدره ظاهر و نور امر از افق اعلى مشرق مع ذلك خلق بي انصاف بشعور نيامده اند لله الحمد آنجناب به خدمت امر فائز و بذكرش ناطق و بافقس مقبل بوده و هستند غفلت ناس بمقامى رسيده كه از صيحه و صور متنبه نشدند و سر از فراش بر نداشتند آنجناب

*** ص ٣٢١ ***

و دوستان بايد به حكمت متمسك باشند لئلا ترتفع ضوضاء كل جاهل مردود البهاء المشرق من افق سماء فضلى عليك و على الذين ما منعهم سبحات الجلال عن التوجه الى الغنى المتعال انا نكبر من هذا المقام على انك من معك ان ربك هو

الفضّال القديم بسمه المهيمن على من فى الارض و السّماء يا ايّها التّأظر الى الافق الاعلى و المتمسّك بجبل عطاء
مولى الورى اسمع التّداء من شطر عكّاء الله لا اله الاّ هو الفرد الواحد المقتدر العليم الحكيم يا مهدى قد حضر كتابك لدى
المظلوم مرّة بعد مرّة و سمعنا ندائك اجنباك بما يقربك الى البحر الاعظم الّذى ماج امام وجوه العالم لتشكر ربّك العزيز الحميد
قد وجدنا من كتابك عرف التّوجّه و الاستقامة و الاقبال نسئل الله تعالى ان يجعلك متمسّكاً بما انزله فى كتابه المبين قد ورد علىّ
فى هذه

*** ص ٣٢٢ ***

فى هذه الايام ماذايت به اكباد المقرّبين قل يا حزب الله ضعوا ما لا ينبغى لايّامه و خذوا ما امرتم به أنّه هو التّاصح الامين
طوبى بعد تمسّك بالامانة و الدّيانة و ما يرتفع به امرالله ربّ العالمين قد ظهر فى المدينة الكبيره ما ذرفت به دموع العارفين قد
نقض عهدى من ادعى حبّى بذلك ناح قلمى و لوحى يشهد بذلك كلّ منصف بصير نسئل الله تبارك و تعالى ان يؤيّدّه و من
اضلّه على الرّجوع اليه أنّه هو التّواب الغفور الرّحيم كبر من قبلى على وجوه اوليائى الّذين شربوا رحيق حبّ من كاس عطائى و
ذكّروهم بما نزل من ملكوت بيانى العزيز البديع قل يا ملأ الارض قد استوى هيكل الفضل على عرش اسمه الكريم اياكم ان تمنعكم
ضوضاء علمائكم الّذين انكروا حجّة الله و برهانه العزيز العظيم نور افئدة الّذين معك

*** ص ٣٢٣ ***

بهذا النور المشرق من افق سماء لوح ربّك الفيّاض المقتدر القدير اتّا نوصيك و الّذين آمنوا بالحكمة لئلا ترتفع ضوضاء
الغافلين انّ الّذى عمل بما امر به يفتح الله على وجهه ابواب الخيرات أنّه معين المخلصين و مقصود المقرّبين البهّاء المشرق من افق
سماء عنايتى عليك و على من معك و على كلّ ثابت مستقيم بسمى المبينّ العليم ان افرح بما كنت مذكورا لدى العرش
و مسطوراً من قلمى للاعلى و قائماً على خدمة امرى بين عبادى انّ ربّك هو العليم الخبير اتّا ارسلنا اليك نفحات القميص و
انزلنا لك ما خضع له كلّ ذكر رفيع كن فيكّل الاحوال ناظراً الى افقى و قائماً على خدمتى و متمسّكاً باسمى العزيز البديع قد
غابت نجم الطّنون و الاوهام بما اشرفت شمس اليقين من افق ارادة ربّك العزيز العظيم

كم من

کم من عالم غفل عن المعلوم و کم من عارف انکر القیوم و کم من غافل انتبه من النداء و اقبل الى الافق الاعلی انّ الفضل
بیده یفعل بسلطانه ما اراد و یحکم أنّه هو المقتدر القدير کبر من قبلی علی احبائی الذین اقبلوا الی شطری و نطقوا بثنائی هو
النّاطق الظّاهر المجذب العظیم الحکیم الجمیل الحمد لله الذی سخر العالم بسلطانه و اجتذب الامم بآياته الذی اعترف کلّ شیء
بعظمته و اقتداره و افسر کلّ ذی لسان بعزّته و عظمته و عطائه الذکر و الثناء و التّکبیر و البهَاء علی ایدى امره الذین داروا
البلاد لاعلاء کلمته و انتشار آثاره و اظهار ما تقرّبهم الیه و یعلّمهم صراطه المستقیم و نبأ العظیم یا مهدی علیک بهائی و
عنايتی انّا ذکرناک من قبل بآيات الله المقتدر العظیم الحکیم انّا سمعنا ندائک اجبناک و رأینا اقبالک اقبلنا الیک

من شطر سجنى العظیم طوبی لک بما کسرت اصنام الاوهام بعضد الحکمة و البیان و اقبلت الی النور اذ سطع منهذا الافق
المبین نسئل الله تبارک و تعالی ان یجعلک ساقی کوثر البرهان فی هذا الیوم العزیز البدیع و یجذبک بآياته و ینصرک بسلطانه و
یقرّبک الیه بفضلہ العزیز العظیم یا ایها الناظر الی ا لوجه قد ذکرک الامین علیه بمآء الله ربّ العالمین مرّة بعد مرّة أنّه یحبّک لوجه
الله العزیز الحمید بلسان پارسی ندای مظلوم حقیقی را بشنو در قرون و اعصار حزب غافل یعنی شیعه بذکر وصی و ولی و
شیخی و رکن رابعی مشغول بشأنیکه از توحید حقیقی غافل و محبوب سبحان الله باسما از مالک آن و خالق آن محرومند از
ثمرات اعمالشان در یوم ظهور محبوب عالمیان مراتب و مقاماتشان واضح و معلوم شد

و ابعد

و ابعد و اجهل و اخسر احزاب عالم مشاهده گشتند چه که بمثابه ذناب قصد محبوب ابدی و مقصود سرمدی نمودند در
اول به لعن و سب مشغول و در آخر بسفک دم اظهارش فتوی دادند و شهیدش نمودند قل الھی الھی و مالکی و مالکی و
سلطانی و سلطانی اسئلک بسراجک الذی احاطته الاریاح و باسمک الذی جعلته مفتاحاً لباب الرّحمة و الفلاح ان تجعلنی و
اولیائک من الذین انفقوا ارواحهم و اموالهم فی سبیلک ای ربّ ایدنا علی استقامة لا ترهبنا سطوة المعتدین و لاتمنعها ظلم
الظّالمین انّک انت الله ربّ العالمین و مالک یوم الدّین اولیای آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان از حق می طلبیم ایشان را
تأیید فرماید بر استقامتی که اسما آن را نلغزاند و از صراط مستقیم و نبأ عظیم منحرف نسازد

از قبل جناب عطار علیه بهاء الله العزیز المختار عریضه بساحت اقدس فرستاده جواب نازل و ارسال شد انشاء الله فائز شوند به آنچه که سبب اعلاء کلمه الله است در جمیع احوال باید کل بحکمت تمسک نمایند لئلا یرتفع ضوضاء المفترین و الخائنین الامر المحکم و بید الله المقتدر العلیم الحکیم البهاء المشرق من افق سماء عنایتی علی الذین ما نقضوا عهدی و میثاقی و علیک و علی اولیائی هناک و علی من فی ضواحیها الذین شربوا رحیق بیانی من کأس عطائی و قالوا لک الحمد یا محبوب العارفین و مقصود افئدة المقربین و المخلصین

هو المشرق من افق سماء البرهان

یا مهدی علیک بهائی در این ربیع رحمانی و یوم نورانی باید اولیای الهی به محبت و رأفت و رحمت و حکمت و بیان

اهل

اهل امکان را آگاه نمایند و به افق اعلی دعوت کنند سبب اول که علت ارتفاع کلمه مبارکه است اتحاد و اتفاق اولیا بوده باید آنجناب به لسان ظاهر و باطن بآنچه ذکر شد تمسک نمایند و باتفاق که علت کبری است از برای اصلاح عالم و تهذیب امم تشبث جویند قل سبحانک اللهم یا الهی اشهد بوحدانیتک و فردانیتک و بان عندک علم کل شیء فی کتاب ما اطلع علیه الا انت ای رب اسئلك هجر عفوک و سماء عطائک و شمس فضلک ان تؤیدنی علی خدمة امرک و علی عمل يتضوع به عرف رضائک و يكون باقياً ببقاء ملكوتک ترانی یا الهی قد اقبلت بكلی الیک اسئلك ان تؤیدنی علی ما ینبغی لایامک انک انت المقتدر العزیز الفضل اخوان و دوستان را از جانب مظلوم ذکر نما نسئل الله ان يؤیدهم و یوقهم علی ما

یقرهم الیه انه هو السامع المجیب البهاء علیکم من لدی الله المقتدر القدیر هو الراكب علی السحاب سبحان من اظهر ما اراد و عرف الكل سببیه الواضح المستقیم و هدی العباد الی مشرق العلم و انزل لهم ما فاح به تعرف العرفان فی الامکان انه لهو المنزل القدیم مکلیم الطور ینادی و یدع الناس الی ما اراد و انا الحاکم علی ما ارید یا مهدی سبح باسم ربک ثم اذکره بروایة المخلصین طوبی للذین خضعوا لآیات ربهم و هنیئاً لک بما شربت کوثر حبیبی العزیز البدیع انا ذکرناک من قبل و فی هذا

اللّوح المنير كن مستقيماً على الأمر و ناطقاً بهذا الاسم العظيم طوبى لك و لايبك الذى قصد المقصود و صعد الى الله رب العالمين انا كنا حاضراً حين صعوده و انا السّامع المجيب اياك ان تحزنك شئون الخلق

توكّل

*** ص ٣٣٠ ***

توكّل فيكلّ الامور على الحقّ مالك هذا اليوم المنيع انا نؤيّدك على خدمة الأمر و نوفّقك على ما قصدته فى ايام الله العليم الخبير البهّاء عليك و على كلّ مقبل مستقيم

بنام سلطان اسما

اي مهدى ندايت باصغاي مظلوم آفاق فائز الله يسمع و يرى و الله هو السّميع البصير انشاء الله بعنايات مخصوصة الهية بذكرش مشغول بشى و بأنچه در كتاب نازل عامل طوبى لايبك انا نشهد الله توجه الى مشرق الوحي و مطلع الحجّة و البرهان و صعد فى السّبيل الى ربه الرحمن لعمرالله لا يعادل بهذه الشّهادة كنوز الارض و آحا معه فى كل عالم من عوالم ربه المتعالى العليم الحكيم اجر هيچ نفسى ضايع نشده و نخواهد شد اگر كسى نفسى لله بر آرد اثر آن در ابداع البته ظاهر شود

*** ص ٣٣١ ***

ان ربك هو العليم الخبير بعنايت الهى مسرور باش انه يكتب لمن اراد اجر لقائه و الحضور لدى بابه انه هو المعطى الكرم

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابهى

يشهد الخادم انه لا اله الا هو لم يزل كان و يكون بمثل ما قد كان بعد اعترافه بانه كان مقدساً عما يكون و ما قد كان و منزها عن الاسماء و الامثال و الاشباه و هو الله الغنى المتعال قد ارسل الرّسل و انزل الكتب و اظهر ما اراد فضلاً من عنده و هو العزيز الفضال و بعد قد بلغتى كتابكم و اجتدبني عرف حبكم محبوبنا و محبوبكم و مقصودنا و مقصودكم فلما اخذت و فتحت و قرئت و عرفت و وجدت قصدت المقصد الاقصى و الدّروة العليا الى ان حضرت و عرضت اذا توجه الى الوجه و نطق بما فاح به عرف البيان فى الامكان قال و قوله الاحلى و فضله

المهيمن

*** ص ٣٣٢ ***

المهيمن على الاسماء

بسمه العزيز العليم

يا ميم قبل ها ان استمع نداء المظلوم انه يذكر كما ذكرك من قبل بعد ما احاطه الغافلون من كل الجهات منهم من اعرض و منهم من انكر و منهم من جادل و منهم من قام جهرة و افتى على الله رب العالمين ؟؟ اوليائي بظلم ناح به سگان جنّة الخلد و اصحاب هذا المقام الرفيع كذلك سؤلت لهم انفسهم نشهد انهم من الاخسرين لدى الله العليم الحكيم انا ذكرناك بما لا يعادله ذكر في الارض و نذكرك في هذا الحين فضلاً من عندي و انا الفضال الغفور الكريم انك لا تحزن من شئى لعمرا الله ان الظالمين فى بحر النفس و الهوى الا انهم من الهائمين هل يقدر احد ان يمنع ما ارده الله لا و امرى المهيمى على من فى السموات و الارضين مثلهم كمثل الصبيان يلعبون

*** ص ۳۳۳ ***

بما لا ينفعهم الا انهم فى ضلال مبين ان الذى افتى على اوليائي قد اخذه الله بقهر من عنده و استقبله ملائكة العذاب و قال يا خليت تعال ينتظرک اصحاب الجحيم فلما ورد استعاذ ايل التار من شره و خلته بالله العزيز الحميد و اخذ الاخر بقدره من عنده و يرسل بعد هما نفس اخرى انه يجزى الظالمين بقهر من عنده و هو القوي الغالب القدير يا مهدي عالم را مجازات اعمال احاطه نموده هر روزى بشأنى ظاهر و بطرزي با هزار حق بطلبيد جميع را به عنایت خود موفق دارد و به صراط مستقيم هدايت فرمايد غفلت ناس به مقامى رسیده که از علّت هستی خود و عرفان آن محبوبند ؟؟؟ فى الظلمات و لا يشعرون تقواهم اهوائهم كيف تشاء و هم لا يعرفون به كمال جدّ و جهد بر اطفاء نور الهى كوشش نموده اند ولكن الله يمنعهم امرا من عنده و هو

*** ص ۳۳۴ ***

و هو المهيمى القيوم دوستان آن ارض را از قبل حق تكبير برسان انشاء الله كل بكمال استقامت بافق امر ناظر باشند و به حكمت متمسك كذلك وصينا من قبل و فى هذا الحين طوبى لمن عمل بما امر به و ويل للغافلين البهلاء المشرق من افق عنائتي عليك و على الذين ما خوفهم ظلم الظالمين و سطوة الامرين

لله الحمد در این صبح پنجشنبه که بیست و یکم ماه مبارک رمضانست بذکر حق جلّ جلاله فائز شدید هذه نعمته لا تقاس بنعم الدنیا کَلِّها اگر چه اینبعد فانی از ارسال جواب دستخط آنجناب بر حسب ظاهر اهمال نموده ولكن حق شاهد و گوا هست و همچنین قلب آنجناب که این تأخیر و تعویق محض محبت و ملاحظه حکمت و عدم فرصت بوده و هست حال

*** ص ۳۳۵ ***

مبالغی دستخطهای دوستان الهی مانده و این عبد مجال نیافته که جواب عرض نماید ولكن در حین ورود به ساحت امنع اقدس عزّ ابھی عرض می شود و در آنحین بذکرهم فائز می شوند در این صورت اگر در ارسال آن تاخیر رود بآسی نبوده و نیست چه که اصل مقصود آنکه در ساحت اقدس مذکور آیند چنانچه نقطه اولی روح ماسواه فداه می فرمایند جمیع از برای آنست که یکبار لدی العرش مذکور آیند و آنجناب الحمدلله مکرر باینمقام اعلی فائز شده اند بایادی طلب و رجا از مالک اسما این فانی لاشئى مسئلت مینماید که بای بر وجه اولیای خود مفتوح سازد تا کل بر ثمرات اعمال و مکافات آن اگر چه بقدر سم ابره هم هست مطّلع و آگاه شوند لعمر محبوبنا و محبوبکم و محبوب من فی السموات و الارض که

هر نفسی

*** ص ۳۳۶ ***

هر نفسی بآن فائز شد شوکت و سطوت و ثروت و قدرت و اقتدار اهل عالم را بمثابۀ چشم نملۀ میته مشاهده مینماید ضرّاً و بأسا عالم را احاطه نموده متنّبۀ نشده اند که سهل است هنوز از حزبی که غیرالله قصدی نداشته و ندارند و مقصودشان عمار عالم و اصلاح امم بوده و ادّیتشان بموری نرسیده تا چه رسد به انسان بفتوای علمای جاهل دست بر نداشته اند در جمیع احیان دولت را محرکند و دولت هم نظر باوهامات متعدده تا حین دست از ظلم نکشیده سی سنه او ازید می شود که در لیالی و ایّام قلم اعلی دوستان خود را بصبر و اصطبار امر فرموده و از اعمال و افعال و اخلاق و اقوال نالایقه غیر مرضیه منع نموده

منعاً عظیماً فی الزّیر و الالواح مع ذلک بر اولیا و اصفیا

*** ص ۳۳۷ ***

وارد آمده آنچه که اکابد اهل فردوس از نار حزن بریان شده سوف بیرون الغافلون ثمرات اعمالهم کما رأوا اثمار ما عملوا من قبل اگر این مقام فی الجملة مفصّل شود خشیه الله کل را احاطه نماید و بیم هلاکت است اختم ذکر هذا المقام بذکر حضرت المقصود و انّه لا اله الا هو الفرد الواحد العلیم الخبیر اینکه درباره جناب امین حاجی میرزا ابوالحسن علیه بهاءالله و عنایته مرقوم

داشتید جناب ایشان در ساحت اقدس بوده‌اند و بما اراده الله فائز و این ایام حسب الأمر باحوال پرسی آقایان حضرات افنان علیهم منکّل بمآء ابهام بیرون تشریف برده‌اند و بعض مکاتیب آنجناب بایشان رسیده و باین بنده داده‌اند و تفصیل هر یک در ساحت اقدس عرض شد از جمله حکایت وجه

ذکرش

*** ص ۳۳۸ ***

ذکرش در مکتوب اینعبد و ایشان هر دو بوده و آنچه ایشان نوشته‌اند صحیح است و بطراز قبول مزین حواله نموده‌اند بجانب حاجی ا ح علیه^۹ برسد و یا باین ایشان در تغلیس اینکه درباره محبوب روحانی جناب ورقا علیه بمآءالله الاهی مرقوم داشتید بعد از ورود اینخبر در ساحت اقدس نازل شد کلمه^۹ که مشعر بر حفظ ایشان بوده و باقائمی حضرت افنان ا ح علیه منکّل بمآء ابهام امر شد که بایشان برسانند و از ارض ش و یا تفصیل ایشانرا نوشته بودند و همچنین مکتوب ایشانرا که در سجن بیکی از دوستان نوشته بودند نزد این عبد ارسال داشتند بعد از عرض در ساحت اقدس تبسم فرمودند علی العجالة سبب فرح جمال قدم واقع شد چه که تفصیلات خودشان را با متحصّلین مرقوم

*** ص ۳۳۹ ***

داشته بودند لله الحمد در حفظ و حمایت حق جلّ جلاله بوده و هستند این فانی خادم از حق تعالی شأنه سائل که ایشانرا مؤید فرماید در جمیع احوال و فائز نماید بآنچه سزاوار عنایت اوست ذکر حجّة الاسلام فرموده بودند او از اکثری بهتر اگر نفسی در اعمال خبیثه مردوده کاذب مسمی بصادق تفکر نماید طلب رحمت از برای حجّة الاسلام کند اقل دراهم معدوده را بسبب عمل ناپسندیده باخت و لکن ثانی حق جلّ جلاله و انبیاء و اصفیا و اولیائش را به عزّت ظاهره فروخت لعمر محبوبنا قد خسر و رجع الی مقامه و همچنین از عمل اول رائج تزویر و ریا استشمام نه و لکن ثانی در هر حین بتزویری ظاهر که شیطان باعوذ بالرحمن ناطق باری عباد بیچاره در ایادی این نفوس ظالمه غافلّه محیله مبتلا امید هست که

حق

*** ص ۳۴۰ ***

حق جلّ جلاله ناس بیچاره را از امثال این حجج حفظ فرماید و بمطلع نور حقّ الیقین هدایت نماید در این ظهور امنع اقدس ید قدرت الهی مفسدین و ظالمین را مهلت نداده مع ذلک متنبّه نشده و نیستند و عنقریب بر فراش غفلت ناله و

حنینشان مرتفع و بمنازل خود راجع و بمجازات اعمال معذب سبحان الله نفسیکه از یک تب بناله میآید ملاحظه نمائید در صحت به چه غرور و کبر ظاهر آیا شعور در این نفوس خلق نشده آیا قوه ذکریه از اینها اخذ شده در هر حال باید بحق جلّ جلاله تمسک جست و طلب حفظ نمود آنه هو الغفور الکریم و هو السميع المجیب و اینکه درباره محبوب معظم حضرت نبیل جلیل علیه^{۹۹} نوشته بودید ذکرشان در ساحت امنع اقدس شده

*** ص ۳۴۱ ***

و کمال عنایت ظاهر و در این ایام باینعبد هم چیزی مرقوم فرموده اند انشاءالله جواب خدمتشان ارسال می شود اینکه درباره جناب ادیب عارف یعنی دوست مکرم جناب میرزا بهار علیه عنایة الله و رحمته مرقوم داشته بودند بعد از وصول ورقه و قرائت آن اینفانی بافق اعلی توجه نموده در ساحت امنع اقدس ابھی معروض داشت هذا ما نطق به لسان العظمه فی الذروة العلیا قوله جلّ جلاله یا عبد حاضر

جواب ایشانرا بنویس و از قبل اینمظلوم تکبیر برسان لیجد عرف حبی و یقوم علی ما ینبغی لهذا النبئا العظیم بگو یا بهار انشاءالله عالم را بطراز این اسم مزین نمائی تا کل باثواب جدیده بدیعه مخلع شوند این ربیع روحانی را نظیر و مثل نبوده و نیست

*** ص ۳۴۲ ***

و نیست چه که امطار رحمت در کلّ حین نازل مقصود آنکه حجبات ضلال و سبحات جلال خرق شود و آفتاب عدل از افق سماء انصاف اشراق فرماید تا کل به کمال روح و ریحان و سکون و اطمینان خود را فی عیشة راضیه مشاهده نمایند و اصنام حمیته جاهلیّه را که سبب و علت فساد عالم و امم است باسم مالک قدم بشکنند تا جمیع احزاب از فرات رحمت ربّ الارباب در یوم مآب بیاشامند و آفاق بانوار اتفاق منور شود در اینصورت مرض عالم رفع گردد و کلّ بصحت ابدی فائز شوند کذلک زینا افق سماء البیان بنیر العرفان طوبی لمن سمع و عمل بما امر به من لدن امر حکیم فی الحقیقه این خادم فانی از مکتوب ایشان مسرور شد بهجت حاصل گشت

*** ص ۳۴۳ ***

و عرف محبت از او استشمام چه که مزین بود بذکر محبوب عالمیان اگر چه بظاهر اشاره خطاب باینفانی بود ولکن هر حرفی عرف ذکر مقصودنا و مقصود من فی السموات و الارض از آن متضوع از حق جلّ جلاله سائل که ایشان را تأیید

فرماید بر آنچه ذکرش بدوام ملک و ملکوت باقی و پاینده ماند از جانب این فانی خدمت ایشان سلام و تکبیر برسانید مکتوبی هست مکرم جناب آقا خلیل علیه بهاءالله بجناب آقا محمد حسین علیه^{۹۹} نوشته بودند ایشان نزد فانی ارسال داشتند و بعد از اطلاع در ساحت امنع اقدس عرض شد ایشان و اسامی مذکوره در مکتوب ایشان هر یک به ذکر الله جلّ جلاله فائز شدند یا لها من ذکر لو یلقى علی الحجر لیجری منه ماء الحیوان و لو یلقى علی الجبل

یخضع

*** ص ۳۴۴ ***

یخضع لاسم الله و لو علی الاشجار تتمّ فی الحین الی ان انصعق الخادم فلما آفاق زار المقصود من قبل الاسماء این بشارت اعظم را آنحیب مکرم به ایشان برسانند و در جمیع احوال باید کل بحکمت ناظر باشند هر اسمی لدی العرش ذکر شود مخصوص او امطار ذکر از سماء رحمت رحمانی نازل شده و میشود ولکن دوستان باید ملاحظه و دقت نمایند و حکمت را از دست نگذارند بسا میشود نفسی بتزویر ادعای محبت مینماید و مقصودش اطلاع و آگاهی است و حق هم ستر میفرماید چه که تمام لازال مبعوض بوده و هست ولکن دوستان باید بنظر به نورالله باشند و تا نضره بما از وجهی ملاحظه نمایند لب نگشایند از قبل لسان عظمت باینکلمات علیا ناطق و این عبد مکرم ذکر نموده قوله تعالی

*** ص ۳۴۵ ***

لا تصدقوا اکل قائل و لا تطمئنوا من کلّ وارد الی آخر بیانہ جلّ و عزّ باید آنجناب این تفصیل را بدوستان حق جلّ جلاله اظهار دارند دستخط حضرت محبوب معظم جناب نبیل قبل با علیه بهاءالله الأبی رسید فی الحقیقه هر حرفی از آن بر اقبال و خلوصشان الی الله و لله شاهد و گواه و چون اراده عرض جواب هست در این مکتوب باختصار ذکر شد حسب الامر باید آنجناب کمال حکمت را منظور نمایند اهل بما زیارت مکه فائز میشوند و خود جمال قدم روح ما سواه فداه در عراق بجامع تشریف میبردند امروز جمیع باید بحکمت متمسک باشند و با هر قبیل هم در عراق معاشرت میفرمودند و با کل بروج و ریحان معامله میشد بشأنیکه حین هجرت ناس کنوح التکلی نوحه مینمودند و بعد نظر بعدم حکمت وارد شد آنچه

وارد شد

*** ص ۳۴۶ ***

وارد شد و حال در هر شهری بعضی از نفوس بتمام حيله ظاهر شده و میشوند چنانچه در ارض م بقدر سیصد سوار بحکم ظالمین و آمرین با دو نفر خادع ماکر کذاب بقریه از قری که دوستان الهی ساکن بودند توجه نمودند از قرار مذکور سوارها را متفرق کرده‌اند و دو نفر مکار که قاعد عسکر بودند درب خانه یکی از احبای معروف رفته و اظهار ایمان نموده- اند آن بیچاره بکمال صدق و صفا آن دو خبیث را در آن شب ضیافت کامل نمود و بعضی از دوستانرا هم خیر کرد تا جمع شدند بخيال آنکه دو دوست حقیقی یا از نزد مقصود یا از نزد احبای الهی آمده‌اند لذا جمیع بدیدن نفسین شتافتند و بعد از اطلاع بر نفوس مقبله بغته سوارها را اخبار دادند و اطراف اصحاب حق را احاطه نمودند و جمیع را اخذ

*** ص ۳۴۷ ***

کردند باری در این ایام احتمال می‌رود در جاهای دیگر هم به همین حیلها و مکرها درصدد اطلاع برآیند دوستان باید هر قائلیرا تصدیق نمایند و از هر واردی مطمئن نشوند تا بتدریج مکنون قلوب ظاهر شود التائی من الرحمن و العجله من الشیطان بتائی و صبر احوال ناس معلوم میشود هر وجهیکه در او نضرة بهاست از دوش ممتاز است این فقرات عرض شد تا دوستان آگاه باشند اگر چه جمیع آسمان و زمین اگر جمع شوند البتة قادر بر اطفاء نور الهی و احماد نار سدره ربانی نگردند و کل خود را عاجز مشاهده کنند ولکن دوستان باید به اراده حق جلّ جلاله حرکت نمایند و از جمله امور مهمه حفظ آیات الهی بوده و هست سبحان الله مع آنکه بکرات اینفقره نوشته شد و باطراف ارسال گشت مع ذلک در ارض طاهر نفسی را که اخذ

*** ص ۳۴۸ ***

که اخذ نمودند مع نوشتجات بوده گویا کتب و صُحُف و زُبر و الواح حق را محض تسلیم مهیا نموده‌اند بر کل حفظش واجب و لازم است صد هزار افسوس که لثالی بحر علم الهی بدست سارقین و خائنین افتاده انشاءالله اولیای حق در آن دیار موفق شوند بر حفظ ای ربّ اسئلک باسمک الاعظم و باقتدارک علی العالم بان تحفظ اولیائک بقدرتک و ایدهم علی حفظ ما انزلت من سماء مشیتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا هو الفرد العلیم الحکیم خدمت هر یک از دوستان آن ارض عرض فنا و نیستی و سلام و تکبیر میرسانم انشاءالله کل موفق شوند بر آنچه سبب و علت اصلاح اهل عالم است عبادیکه بغیر حق توجه نموده‌اند و در لیالی و ایام مقصودی جز اصلاح عالم و راحت

*** ص ۳۴۹ ***

امم نداشته‌اند ایشان را بفساد نسبت داده‌اند و خود هم می‌دانند که آن نفوس مقدّسه بری‌اند از آنچه گفته و می‌گویند
ولکن اینکلمات بمانه و دست اویزی است از برای اخذ و نهب و غارت و امثال آن الا لعنة الله على القوم الظالمين الذين
ظلموا في الارض و نقضوا الميثاق و انكروا ما نزل من ملكوت الله رب العالمين و آنچه از رؤیا مرقوم داشتید در ساحت امنع
اقدس عرض شد هذا ما نطق به قال عزّ اسمه عزّ ثنائیه ملکوت العلم آنچه در عالم رؤیا از برای او کشف شد کل دلیلی است
بر استقامت و برهانیت بر خدمت انشاءالله در جمیع اوان به خدمت امر محبوب امکان فائز باشند و همچنین دلیل است بر
تسلیم و رضا و شهادت در نوم

سبب

*** ص ۳۵۰ ***

سبب حیوة بوده و هست لم یزل و لا یزال بحق ناظر باشند و باو متمسک انه یحفظه فضلاً من عنده و یکتب له خیر ما
انزله فی کتابه المبین

بشارت اینفانی آنکه جناب محبوبی امین البیان اعنی حاجی میرزا ابوالحسن علیه بقاءالله الاهی بشرف حضور فائز و از
آنجناب و اولیای آن ارض در ساحت اقدس ذکر نمودند آنچه را که سبب فرح قلب اینفانی شد و همچنین ذکر مخدّره والده و
اخوی و اخت علیهم بقاءالله را نمودند مخصوص آنجناب لوحی از سماء عنایت نازل مع ذکر و رقات انشاءالله بان فائز شوند و
همچنین اسامی که آنجناب مرقوم داشتند جمیع در ساحت من لا یعزب عن علمه من شیء عرض شد هذا ما نطق به لسان البیان
فی

*** ص ۳۵۱ ***

ملکوت العرفان

قوله عزّ بیانه

یا مهدی علیک عنایتی طوبی لک و للذین آمنوا بالله الفرد الخبیر نفوسی را که ذکر نمودی کل بذکر حق فائز شدند و در
حق هر یک آیات بیّنات از سماء مشیّت الهی نازل طوبی از برای ایشان و از برای آبائشان و امهاتشان چه که دوستان حق
جلّ جلاله از ایشان ظاهر شدند و رحمت سابقه و اسعه کل را احاطه نموده از قبل مظلوم آفاق هر یک را بشارت ده و تکبیر

برسان و کل را امر مینمائیم بحکمت و آنچه سبب عزّ امر الهی است و نهی مینمائیم از آنچه جوهر انسانرا ستر مینماید یا اولیائی فی التّاء ان استمعوا ندآء المظلوم الذی یدکرکم فی السّجن اگر اهل عالم مقام ذکر حق را بدانند و از برای هر یک علمی مثل این عالم باشد البتّه

آنرا

*** ص ۳۵۲ ***

آنرا انفاق نمایند تا بکلمه فائز شوند حال این مقامات نظر بعدم استعداد عالم مستور است ولكن يظهرها الله بالحقّ انّه علی کلّ شیء قدير در هر حال بحکمت ناظر باشید و باو متمسک هر نفسی را امین بدانید و مطمئن مشوید چه که ما بین امنا خائن مشاهده می شود و ما بین اصدقا کاذب لثالی محبت رحمن را از ابصار خائنان مستور دارید و از سارقان محفوظ کذلک

یأمرکم المظلوم انّه هو الأمر النّاصح المشفق الغفور الکریم

فی الحقیقه تمسک بحکمت لازم و واجب است چه که در اکثر الواح این حکم نازل و ثابت مجدداً عرض اینفانی خدمت آقایان و دوستان حق آنکه الواح و نوشتجات را بسیار مستور دارند کونش در حجره جایز نه باید در محلّهای

*** ص ۳۵۳ ***

مکنونه مستوره حفظ شود و احدی از داخل و خارج بر محل مطلع نشود هر نفسی مکلف است بر حفظ لثالی ثمنه خود آنجناب و جمیع دوستان الهی مطلعند که مقصود از این ظهور اعظم اصلاح عالم بوده و هست و جز آن نهی شده نھیاً عظیماً مع ذلک ناس خائف و مضطرب مشاهده می شوند چه که همین اخذ و نهب و غارت دلیل بر خوف عاملین و آملین است ولكن حق ظاهر شود و انوار عدل عالم را احاطه نماید عمر ظالم بسیار کوتاهست یا لیت القوم یعرفون و یعلمون و یفقهون البهآء الظّاهر اللّآئح المشرق من افق عنایة ربّنا علی جنابکم و علی من معکم و علی اولیاءالله فیهناک

فی ۲۴ شهر رمضان المبارک سنة ۱۳۰۰

*** ص ۳۵۴ ***

الأقدس الأعظم الأبهی سبحانک یا الهی قد احاطت المصباح اریاح الغل و البغضآء این زجاجة حفظک یا حقّاط العالمین و ترى الورقاء فی محالیب اولی الفحشآء این شعونات قدرتک یا قرار العالمین ترى المظلوم بین جنود الظّم و النفاق این ظهورات سطوتک یا قهار العالمین اسئلک یا من یدک زمام الموجودات بان تنصر احبتک و تخلّصهم من ایادی الظّالمین

من خلقک و الفاجرین

من بریتیک ثم احفظ یا الهی هذا السراج من انفس الذین حرکتهم اهوائهم علی شأن قاموا علی اطفاء نورک و اضلال خلقک ای رب خذهم بقدرتک ثم اکف شرهم بسلطانک انک انت الذی احاط قدرتک و ظهرت سلطنتک و انک انت عل کلشیء قدیر

*** ص ۳۵۵ ***

هو الله الواحد الاحد الهی الهی لك الحمد بما اسكنتنی فی ديار الغربة و تركنتنی بین ایدی الظالمین و لك الشكر بما انطقتنی بثنائک اذ كنت بین ایدی الفاجرین ای رب ترانی و اهلی بین ایدی الذین ما وجدوا رائحة الانصاف و فی كل حین یرد منهم علينا ما لاورد علی احد من العالمین قدسطا علينا اضعف العباد و اعترض علينا من كل احقر من الرماد و بذلك اشكرک یا مولی العارفين وفق یا الهی احبتک علی الصبر فی سبیلک و الاضطبار فی حبک انک انت علی کلشیء قدیر ثم اکتب لهم ما یقرهم الی فناء تقدیسک ثم انزل علیهم ما یحفظهم عن هزات المشرکین من خلقک انک انت المقتدر المتعالی العزیز الحکیم

*** ص ۳۵۶ ***

بسمی المهیمن علی الاسماء

حمد مالک جود و سلطان وجود را لایق و سزاست که بیک کلمه عالم را بنور ظهور منور فرمود و آذان عالم را باصغاء قد اتی الرحمن مزین داشت طوبی از برای نفسیکه فائز شد بمقرّ عرش راه یافت یا ایها المدکور لدی المظلوم یک کلمه از کلماتیکه در اوّل یوم ظهور از لسان عظمت جاری و از جهت اعلاى فؤاد نازل منجی و حافظ و ناصر و معین کلّ است و آن کلمه کلمه مبارکه یفعل ما یشاست و سبب نزول آن اینکه هر مقبل خود را باین کلمه علیا از ظنون و اوهام حفظ نماید و حق را مختار داند بعضی مع اقرار باین کلمه ذکر نمودند آنچه را که سبب حزن ملاً اعلی گشت بگو ای عباد بر خود رحم نمائید در آنچه ظاهر شده تفکر کنید و باآثار توجه

*** ص ۳۵۷ ***

نمائید ثمره سدره مبارکه آثارش بوده و هست طوبی للفائزین یا اولیائی بحکمت و بیان خلق را بصراط مستقیم الهی هادی شوید و لکن آنچه لازم و مقدم هست تطهیر وجود است به کوثر نصائح از فساد و نزاع و ضغینه و بغضاء حق چنین گفته و چنین فرموده و بآن حکم نموده طوبی للعاملین و طوبی للمنصفین و طوبی للمستقیمین

بسمي الظاهر في السجن الاعظم

كتاب انزله الوهاب لمن آمن في المآب ليقرّ به البيان الى اعلى المقام قل يا قوم تالله قد ظهر ما كان مسطوراً في كتب الله ربّ الأرباب قد ارتفعت الصيحة بالحقّ و نادى المناد الملك لله مالك الرقاب قد نسف الجبال و قامت الغبوز من كلمة الله الغنيّ المتعال قد سرت نسمة الله و فاحت نفحات الوحي و القوم أكثرهم في غفلة و ضلال طوبى

لمن

*** ص ٣٥٨ ***

لمن فاز بزلال هذا السلسال و ويل لكلّ غافل مرتاب اذا فزت بلوحي وّل وجهك بشطر الله ربّ ما يرى و ما لا يرى و قل لك الحمد يا الهى بما ذكرتنى اذ كنت ضامناً عن ذكرك و هديتنى اذ كنت غافلاً عن صراطك و ايقظتنى اذ كنت راقداً اسئلك يا مالك الوجود و سلطان الغيب و الشهود بان تقدر لعبدك هذا كلّ خير انزلته في كتابك ثمّ زيّته يا مقصودى بطراز الامانة و التقوى و ما ينبغي لا يأمك يا مولى الورى و ربّ العرش و الثرى لا اله الا انت المقتدر المختار

بسمي الصادق الامين

يا صادق آنكلمه مباركه كه جميع عالم باو خلق شده حال ظاهر و من على الارض را به حق جلّ جلاله دعوت ميفرمايد در ليالى و ايام قلم الهى در حرکت چه در بيت چه در صحرا چه در اوديه

*** ص ٣٥٩ ***

و حال بر جبل جالس و جميع را بكمال شفقت بما ينفعهم امر مينمايد طوبى از براى نفسيكه ندايش را شنيد و عمل نمود آنچه را كه در كتاب الهى نازل شده از حق بطلب تا تو و دوستان خود را از رحيق استقامت بنوشاند انه هو المقتدر القدير

بسم ربنا الأقدس الاعظم العلى الأبهى

سبحانك يا قيوم الاسماء و مالك العرش و الثرى اسئلك باسمك الأعظم الأمنع الأقدس الأعزّ الأبهى ان تقدر لمن اقبل اليك و عمل ما انزلته في كتابك اجر كلّ مستقيم ما منعه سطوبة العباد و لا وضوء البلاد انك انت الفيّاض الكريم و فى قبضتك زمام من فى السموات و الارضين

هو الاقدس الاعظم العلى الاعلى

هذا ذكر من لدى المظلوم الى الذين توجهوا الى الافق الاعلى و شربوا

کوثر

*** ص ۳۶۰ ***

کوثر العرفان من ایدى عطاء رهم الغفور الکریم قد اصبح العالم مزینا بانوار القدم ولكن الناس اکثرهم من الغافلین قد منعهم الوهام عن عرفان الله و مشرق وحیه الا اثم من الخاسرین طوبی لعارف عرف المعروف و لطالب تمسک بالمطلوب الذى ينطق انه لا اله الا هو العزيز الحمید ان الذى يدع الكل الى الله قد جعلوه مسجوناً فى هذا الحصن المتین بلسان پارسی ذکر می شود تا کل بمقصود فائز شوند چه مقدار از عرفا و علما که شب و روز بذکر مالک اسما مشغول بودند و چون شمس ظهور از افق سماء مشیت الهی اشراق نمود کل متوقف بل محتجب مشاهده شدند الا من شاء ربک بگو ای دوستان الیوم باید بکمال روح و ریحان بذکر محبوب علمیان مشغول باشید دنیا را وفائی نبوده و نیست جهد کنید

*** ص ۳۶۱ ***

تا بطراز باقیه مزین شوید و از کوثر احدیه بیاشامید چشم از برای امروز خلق شده و آذان از برای اصغای ندای مطلع عنایت الهی موجود گشته ندای حق در کل حین مرتفعست طوبی لاذن سمعت و لوجوه توجّهت و لالسن اقرت و اعترفت بما شهد به الله المقتدر العلیم الحکیم کتابت مشاهده شد و ندایت استماع گشت انشاءالله در کل اوقات بفیوضات نامتناهیة الهیة فائز باشی و بافق اعلى متوجه جميع دوستان آن ارض که از رحيق عرفان نوشیده‌اند و بافق اعلى ناظرند از لسان این مظلوم تکبیر برسانید ذکرشان نزد این مسجون مذکور است جناب شیخ احمد علیه بحاءالله چندی در این ارض بوده و ذکر هر یک را تلقاء وجه نموده نسل الله بان یوفقه علی ذکره و ثنائه و یؤیده علی ما یحب و یرضی انه

*** ص ۳۶۲ ***

هو المقتدر المتعالی العلیم الخبیر

بسم الله الاقدس

قد حضر بین یدینا کتابک و اطلعنا بما فیہ و اجیناک بهذا اللّوح المنیع نسل الله بان یوفقک علی حبّه و رضاه و یطیرک فی کلّ حین الی هواء الذى تسمع فیہ تسبیح اهل ملاً الاعلى لله ربک العزیز الحمید طوبی لک بما عرفت ربک و سمعت ندائه و کنت من المقبین توکل علی الله ثم انقطع عما سواه انه مع عباده المتوکلین ان اذکره فی کلّ الايام و بذکره تستنیر افئدة

الموحدین لا تحزن من شیء و قد قدر لك فى الكتاب مقام رفیع قل سبحانك اللهم یا الهی اسئلك بقدرتك الّتی احاط من فى
جبروت الامر و الخلق و ملکوت السموات و الارض ثمّ باسمك الاعظم

*** ص ۳۶۳ ***

العظیم بان ترزقنى ما قدرته لاصفیاتك ثمّ احفظنى من كلّ بلاء و مكروه و انك انت المقتدر القدير اى ربّ لا تحرمنى عن
فیوضات المخلصین الّتی نزلها عليهم من سحاب رحمتك و لاتبعدنى عن شاطى عزّ احدیّتك ثمّ اجعل لى یا الهی مقعد صدق
عندك ثمّ الحقنى بعبادك المخلصین اى ربّ انا الّذى تمسك باسمك الكریم و انك انت المعطى البازل الغفور الرّحیم فاكتب لى
من قلم الاعلى ما یحفظنى عن التوجّه الى غیرك و انك انت المقتدر على ما تشاء وحدك لا اله الا انت الجواد العلیم الحكیم
و الحمد لله الملك المعطى العلیّ العظیم

بسم الله الامنع الاقدس الابهى

ان یا فرج افرح بفرج الله و انه قد جائك بغتة كاشراق الوجه عن افق هیکل بدیع و انّ فرجه ایاك هو عرفانك نفسه

المتعالی

*** ص ۳۶۴ ***

المتعالی العزیز القدير یا فرج فرج فى نفسك بفرج الله و انه لاعظم عند ربك عن ملکوت السموات و الارضین قوّ قلبك على
نصرة امرالله ثمّ اعرض وجوه المشركین و من كان فى قلبه بغض الله تالله يتغیّر وجهه و تحب عنه رواریح العقیم قل یا قوم اتقرؤن ما
نزل علیکم من قلم الله و تکفرون بنفسه فویل لكم یا ملاء الغافلین اتنكرون الّذى بحركة من اصبعه خلقت السموات و الارض و
بحركة اخرى یرجعنّ الى عدم بسیط و انك فاشكرالله بما فزت بعرفانه و شربت كوثر الايقان من ایدى فضله و صرت من
الفائزین استقم على الامر بحول الله و قوّته ثمّ اطمنن بفضل الله انّ فضله یکفیک عن العالمین و الرّوح علیک و على من آمن
بالله و توجّه الى شطر القدس بقلب طاهر منیر و الحمد لله محبوب العارفين

*** ص ۳۶۵ ***

جناب فرج لا علیه بهاء الله الابهى هو المنادى من افق العرش امروز ذرات کائنات بعیش مشغولند چه که محبوب
حقیقى که لازال در ستر بوده کشف حجاب فرموده و در انجمن عالم بکمال ظهور و بروز ظاهر و هویدا یک تجلّی از
تجلّیاتش بر اهل قبور پرتو افکند کل بحیات بدیع فائز و بشطر عرش متوجّه جهد نمائید شاید فائز شوید بآنچه سبب ذکر باقى

گردد قسم به آفتاب افق سماء معانی هر نفسی الیوم غافل ماند و غافل رفت او در عذاب دائمی و اسف دائمی و حسرت دائمی مبتلا ماند دوستان از حق جلّ جلاله طلب فضل نمایند که شاید محرومان عالم به مقصود فائز شوند بعید ببحر قرب وارد شود و علیل از بحر شفا بیاشامد آنّه علی کلّشی قدیر البهآء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی من سمع التّدآء اذ

ارتفع

من السّدره

*** ص ۳۶۶ ***

من السّدرة المنتهى و اجاب بخضوع مبین

هو المشرق من افق البرهان

کتاب انزله المظلوم لمن آمن بالله المهيمن القيوم ليجذبه ندائى و ذكرى الى ملكوتى و يقترّ به الى مقام فيه نصبت رأية أنّه لا اله الاّ هو هو الحقّ علاّم الغيوب طوبى لجوهر ما منعته الاعراض عن ذكرالله مالک الوجود و طوبى لخليج ما شدته ايادى الظلم و لبحر ماج بهذا الاسم المهيمن على كلّ شاهد و مشهود لعمرا لله انّ الشّمس تنادى و القوم هم لا يعرفون و السّماء تنطق و القوم هم لا يسمعون قد منعتهم الاوهام و هم لا يشعرون انظر ثمّ اذكر اذ اتى مبشّرى برآيات الوحي و الالهام اعرض عنه علماء العصر و باعراضهم اعرض العباد الاّ من شاء الله ربّ ما كان و ما يكون

*** ص ۳۶۷ ***

منهم من انكرو منهم من اعرض و منهم من اقل عليه بظلم ناح به اهل الملكوت كذلك نشر صبح الظهور لوآئه فضلاً من عنده عليك أنّه اقبل اليك من شطر سجنه الاعظم و انزل لك ما لاتعاده الخزائن و الكنوز قد حضر العبد الحاضر بكتابك و قرئه لدى المظلوم اجبتاك بهذا اللّوح المحفوظ الّذى كان مكنوناً فى حجب الغيب و لاحت من افقه شمس عناية ربّك العزيز الودود قد وجدنا من كتابك عرف محبّتى الّذى به سرع الاصفياء الى مقرّ الفداء فى سبيل الله مالک هذا اليوم الموعود طوبى بلسانك بما نطق بالحق فى يوم ربّك و لقلمك بما جرى منه ثنائه العزيز المحبوب نسئله تعالى ان يؤتدك على خدمة امره و يمدك بجنوده و ينطقك بثنائه و ينصرک باسمه المهيمن على

الأشياء

*** ص ۳۶۸ ***

الاشیاء انه هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون كذلك انزلنا علیک من سماء الحکمة و العرفان امطار رحمة ربک الرحمن لتشکره و تقوم علی خدمة الامر بقیام لا یعقبه القعود البهآء المشرق من افق ملکوتی علیک و علی الذین ما منعتم شبهات العالم عن الاسم الاعظم و ما حجبتهم حجبات کلّ عالم محبوب

بنام مقصود عالمیان

عالم را حجبات اهل علم از حضرت معلوم محروم نموده چنانچه آنجناب آگاه شدند و در یوم ظهور نیز اعظم از افق عالم اسرار مستوره کشف شد و بر هر صاحب بصری واضح و مبرهن گشت در قرون و اعصار بذکر حق جلّ جلاله مشغول و باسم مبارکش بطراز عزّت کبری مزین

*** ص ۳۶۹ ***

و در مجالس و محافل بکلمه توحید ناطق و از طول غیبت متأسف و محزون و چون صبح ظهور دمید و آفتاب حقیقت از افق عالم اشراق نمود کل بسبب و لعن مشغول ای کاش باینمقدار کفایت مینمودند بالاخره فتوی بر قتل سید عالم دادند باری اوهامات قبل سبب و علّت این خطاء اکبر شد حال مجرّد اهل بیان بیمان قدمها مشی مینمایند بگوئید ای غافلین در ثمرهای حزب قبل تفکر نمائید شاید متنبّه شوید و بساط ظنون و اوهام را باسم مالک انام بر پیچید در قول خود را اعلی العالم مینامیدند ولکن در یوم امتحان اخسر از جمیع ملل مشاهده گشتند از حق می طلبیم آنجناب را مؤید فرماید بر استقامت کبری لله بگوئید و الی الله دعوت

نمائید

*** ص ۳۷۰ ***

نمائید شاید هیکل عالم از غبار ظنون و اوهام ظاهر شود و بطراز اطمینان و یقین مزین گردد اولیاء آن ارض را تکبیر برسانید و باذکار قلم اعلی متذکر دارید که شاید مجرّد سبیل کذب باز نشود کل مبدء و مرجع را بیابند و بحق وحده ناظر باشند اینست امر مبرم که ظاهر شد امید هست که اهل آن دیار عرف ایّام را بیابند و منقطعاً عن الكلّ راجع شوند قل الهی الهی انا الّذی اقبلت الیک و تمسکت بعروة فضلک استلک بنسایم ایّامک و نفحات وحیک و الاسرار الّتی کانت مکنونة فی علمک

و بالسّفينه الّتي جعلتها لاهل البهآء فى كتابك بان تؤيّدنى على القيام على خدمة امرى ربّ لا تنظر الى نفسى و ما عندى
بل الى

*** ص ٣٧١ ***

بحر فضلک و سمآء جودک و شمس کرمک الهى الهى اجد عرف ظهورک من اثر قلمک الاعلى و ارید القيام لى بابک و
الحضور امام عرشک لارى ما خلقت العيون لرؤيته و اسمع ما ذوّتت الآذان لاصغائه او تكتب لى يا الهى من القلم اجر لفائک
و ما ينبغى لفضلک و جودک انک انت ارحم الرّاحمين لا اله الا انت العليم الحكيم

بسمى المظلوم الغريب

قد ناح اهل جبروتى بما ورد على اوليائى الّذين يذكرون الله فى الغداة و العشى و ما ارادوا الا اصلاح الامم فى العالم يشهد
بذلک مالک القدم فى مقام فيه اشرفت شمس الفضل و شهدت الدّرات انه لا اله الا هو المهيمن القيوم طوبى لك بما اقبلت
الى الوجه اذا عرض عنه جهلاء
الارض

*** ص ٣٧٢ ***

الارض الا انهم لا يفقهون قد انار افق سمآء اسمى المكنون ولكنّ القوم هم لا يشعرون قد نقضوا ميثاقهم و نبذوا عهدهم الى ان
كفروا بالذى آمنوا به فى الاعصار و القرون قل يا ملاء الارض قد ظهر من كان موعوداً فى كتب الله اتقوا الرّحمن و لا تتبعوا
كلّ غافل محجوب اشكرالله بما ايّدتك و عرفك و اقامك لى باب فتح على من فى الارض و السمآء ان ربّك هو المشفق
العطوف ضع اوهام النّاس و تمسك باذيال اليقين كذلك يأمرك من يشهد فى كلّ الاحيان انه لا اله الا هو العزيز الودود ان
اثبت على الامر و اذكر ربّك فى الاصيل و البكور هو الشّاهد السميع يا على انّ المظلوم اراد ان يذكرک بما يجذبک الى
الافق

*** ص ٣٧٣ ***

الاعلى و يعرفک ما احتجب عنه مطالع الاسماء الا من اراد الله ربّ العالمين قل الهى الهى و سيّدى و سندی و مقصود قلبى
اسئلك بامواج بحر بيانک و انوار شمس فضلک بان تؤيّدنى على خرق السّبّحات الّتي حالت بينى و بينک و منعتنى عن
التوجّه الى انوار وجهک و عن الورود فى شاطى بحر جودک اى ربّ ترانى مقبلاً اليک و راجياً ما عندک اسئلك بان لا تحبّبنى

عَمَّا قَدَّرْتَهُ مِنَ الْقَلَمِ الْأَعْلَى لِعِبَادِكَ الْأَصْفِيَاءِ الَّذِينَ كَسَبُوا أَصْنَافَ الظُّنُونِ وَالْأَوْهَامِ بِقُدْرَتِكَ وَقُوَّتِكَ أَنْتَ الْمَقْتَدِرُ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ وَفِي قَبْضَتِكَ مَلَكُوتُ الْإِنشَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَقْتَدِرُ الْقَدِيرُ

بِسْمِ رَبِّنَا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَبْهِيِّ

نامه که جناب آقا خلیل علیه بهاء الله بشما نوشته بودند بتمامه

در لیل

*** ص ۳۷۴ ***

در لیل بیست و پنجم ماه مبارک رمضان تلقاء عرش رحمن عرض شد هذا ما نَزَلَ فِي الْجَوَابِ مِنْ لَدُنِ مَالِكِ الْمُبْدِئِ وَالْمَأْبُوتِ قَوْلُهُ جَلَّ جَلَالُهُ يَا مُحَمَّدُ قَبْلَ حَسِينِ حَمْدِ كُنْ مَقْصُودَ عَالَمِيَانِ رَا كِه بِنُو عِنَايَتِ فَرَمُودِ أَنْجَحِه رَا كِه عَلَمَا وَ اَدْبَا وَ عَرَفَا وَ اَمْرَا اَز اُو مَحْرُومِنْدِ اِلَّا مِنْ شَاءَ اللهُ اَكْرَ نَفُوسِ طَائِفِيْنَ دَرِ اَيْنِ نَعْمَتِ كَبِيْرِي وَ مَوْهَبَتِ عَظْمِي تَفَكَّرْ نَمَايِنْدِ تَا نَفْسِ اٰخِرِ مِنْ غَيْرِ تَعْطِيْلِ بَلْكَ الْحَمْدِ يَا مَوْلَى الْجَلِيْلِ نَاطِقِ شُوْنِدِ اَز حَقِّ بَطْلَبِيْدِ كَلِّ رَا بَرِ مَقَامَاتِ خُودِ اَكْغَاه فَرَمَايِدِ وَ يَا اِبْصَارِ رَا بِنُورِ عَرَفَانِ مَنْوَّرِ نَمَايِدِ وَ بِنَمَايِدِ اَوْسْتِ تَوَانَا وَ دَانَا جِنَابِ خَلِيْلِ عَلَيْهِ بِهَائِي ذِكْرَ بَعْضِي اَز دُوسْتَانِ رَا نَمُودِه الْحَمْدُ لَلَّهِ كَلِّ اَز اَثْمَارِ سَدْرَةِ تَوْحِيْدِ بَا نَصِيْبِنْدِ وَ دَرِ اَيْنِ حِيْنِ لِحَاظِ عِنَايَتِ بَهْرِ يَكِّ مَتَوَجَّهْ طُوْبِي اَز بَرَايِ نَفُوسِيَكِه

*** ص ۳۷۵ ***

در ایام الهی بذکر قلم اعلی فائز شدند و از كأس عرفانش آشامیدند و اینکه ترا وکیل نمود که بزیارت فائز شوی اینفقره بطراز قبول فائز وقتی از اوقات از قبل دوستانت الهی که در ورقه مذکورند توجه نما و بآنچه مقصود است فائز شود درباره میرزا علی استدعا نموده لو شاء الله و اراد ينزل له ما تقرّر به اعين المقربين جناب محمد قبل خان بذکر حق جلاله فائز شده له ان يشكر الله بما اّيده و عرفه في يومه العزيز البديع دوستان آن ارض را طراً بعنايت حق فائزند انا اّيدناهم فضلاً من لدنا و فضلنا بعضهم على بعض امراً من عندنا و نكبرّ عليهم من هذا المقام الأيمن الأقدس العزيز المنيع و ندكرّ آمائى الأئى ذكرن لدى المظلوم و نبشّرهنّ برحمتى الّتى سبقت من فى السموات

والارضين

*** ص ۳۷۶ ***

و الارضين و الحمد لله رب العالمين اشراقات انوار آفتاب عنایت حق جلّ اجلاله از افق کلمات محکّات ظاهر و لائح و هویدا طوبی از برای نفوسیکه در این ربیع عرفان بفیوضات حضرت رحمن فائز گشتند و از دریای رحمتش آشامیدند اینعبد فانی خدمت جمیع دوستان آن ارض تکبیر میرساند و از حق جلّ جلاله میطلبد کل را مؤید فرماید بر آنچه سبب هدایت خلق است طوبی لمن عمل بما امر به فی الكتاب من لدی الله العزیز الوهاب البهّاء علیهم و علی الذین آمنوا بالفرد الخیر و الحمد لله المقتدر العزیز القدير

بسمی الظاهر العظیم

هل یری فی الارض من یسمع نداء الله باذن الانصاف

*** ص ۳۷۷ ***

و العدل و هل یری من یتوجّه الی الذروة العلیا او یعمل بما امر به من قلمی الاعلی طوبی لمن سمع ندائی و وجد عرف بیانی لعمرالله انه من الفائزین فی کتابی المبین تمسک بکتاب الله و ما نزل فیہ من لدن عالم خیر کم من عالم اراد لقائی فی الاعصار الخالیة و فیهذا العصر فلما اظهرت نفسی اعرضوا عتی و افتوا علی یظلم ناح به الروح الامین طوبی لمن شهد بما شهد به الله و نعیماً لمن فاز بهذا الامر البدیع انا اظهرنا الامر و دعونا کلّ الی صراط الله المستقیم من الناس من اقبل و منهم من اعرض و الذی اعرض انه من اصحاب السعیر انک تمسک بجبل الامر و تشبّث بذیل ربک مالک هذا الیوم العظیم

جناب میرزا محمد خان

*** ص ۳۷۸ ***

علیه بهاء الله

بنام خداوند یکتا

ای اهل عالم بعد از کشف حجاب جمعی بآیات متمسک آیات نازل نمودیم و برخی بیّنات متشبّث آنرا اظهار داشتیم و حزبی باحکام متوجّه شطری اعظم از آن ظاهر فرمودیم آنچه خواستند مجری شد و هر چه گفتند باصغاء فائز مقصود از جمیع آنچه ظاهر شد آنکه گوشها مستعد شود از برای اصغای یک کلمه علیا و آن اینست یا ملاً الارض لا تجعلوا دین الله سبباً

للبغضاً اگر اینکلمه در عالم محلّ اخذ نماید کل خود را فارغ و مستریح مشاهده نمایند بگو لعمرالله مذهب الهی و دینش از برای اتحاد و اتفاق آمده نه از برای اختلاف و نفاق یشهد بذلک امّ الكتاب و القوم هم لایسمعون

*** ص ۳۷۹ ***

البهَاء المشرق من افق سمَاء ملکوتی علیک و علی الذّین نبذوا الاوهام متمسکین بانوار الیقین

هو المقتدر علی ما یشاء

انا اظهرنا الامر و انزلنا الآيات و دعونا الكلّ الی الله المهيمن القيوم من الناس من تمسک بالهوى معرضاً عن الله مولی الوری و منهم من نبذ ما عنده و اخذ ما امر به من لدی الله مالک الوجود انا ذکرنا الذّین آمنوا و نذکرهم بما یبقی به اسمائهم بدوام الملک و الملکوت کذلک نطق لسان العظمة اذ کان بین ایدی الذّین غفلوا عن الله مالک الوجود البهَاء علی اهل البهَاء الذّین

شربوا باسمی الرّحیق المختوم

ذکر جناب آقا میرزا محمد خان علیه بهاءالله فرموده بودند

بعد از

*** ص ۳۸۰ ***

بعد از عرض در ساحت اقدس این آیات بیّنات مخصوص ایشان نازل قوله عزّ برهانه و جلّ ثنائه

هو المهيمن علی الاسماء

یا محمد از حق میطلبیم تو را تأیید فرماید بر استقامت بر حبّش بشأنیکه در این دار فانی کسب مقام باقی نمائی و در این افسردگی عالم بنار حبّش مشتعل باشی امروز مقبلین قادرند بر کسب مقامی که ایادی تغییر از او مقطوع و سطوت فنا از او ممنوع از حق میطلبیم آنجناب را در جمیع احوال مؤید نماید و بآنچه اراده فرموده موفق فرماید اوست قادریکه شئونات عالم او را منع ننماید و وضوآء امم از مشیتش باز ندارد

بسمی العزیز البدیع

*** ص ۳۸۱ ***

یا علی ما کان گذشت و ما یکون از بعد میآید باید این حین را غنیمت شمرد و بما ینبغی تمسک جست امروز هر شجری را ذکر است و هر مدری را بیان است قسم بآفتاب حقیقت اذن واعیه از جمیع اشیاء ندای الملک لله مولی الوری اصغوا مینماید

در شرق ظاهر و آثارش از غرب هویدا و در غرب بر سریر بیان مستوی و از شرق ندایش مرتفع از حق میطلبیم اولیای خود را مدد فرماید و از اشراقات انوار نبر بیان محروم ننماید اوست بخشنده و اوست عطاکننده و هو الکریم الفیاض

بنام یگانه آفاق

نفعات وحی عالم را احاطه نموده و عرف قمیص جمیع را فرا گرفته ولكن بعضی فائز و برخی محروم مانده‌اند چه که

باوہام

*** ص ۳۸۲ ***

باوہام رؤسای خود تشبث نموده‌اند بگو امروز در کتب الهی بیوم الله نامیده شده قدرش را بدانید و تا وقت باقی خود را از فیوضات این یوم مبارک بی بهره و نصیب ننمائید جهد کنید تا از زلال بیمثال عرفان ذات مقدسش بیاشامید و از رحیق مختوم قسمت برید انہ هو المقدر المعطى العليم الخبير بسمى الظاهر القائم فى ملکوت البیان اراده مطلقه الهیہ عالم را منقلب فرموده من يقدر ان يمنعه من سلطانه لعمرالله آنچه در این ظهور اعظم ظاهر شده سبب بزرگست از برای اصلاح عالم و تہذیب نفوس امم یا حزب الله باسباب تمسک نمائید از قبل فرموده ابی الله ان یجری الامور الا باسبابها یا حزب الله ظلم الظالمین شما را محزون ننماید امرالله عالم را احاطه نموده

*** ص ۳۸۳ ***

زود است که رایت تقدیس الهی بر شما و باسم شما در عالم نصب شود امید آنکه کل موفق شوند باثبات کلمه یفعل الله ما یشاء در افئده و قلوب انہ یؤیدہ اولیائہ و یوفقہم علی ما یرفعہم فی بلادہ بین عبادہ انہ علی کلشی قدیر

هو المنادی بین السموات و الارض

یا حزب الله ندا مرتفع امر ظاهر نور مشرق ساحت طور بمکلم مزین و منور جشن عظیم برپا جذب بیان من فی الامکانرا اخذ نموده آثار قلم اعلی از جمیع جهات ظاهر از حق میطلبیم آذان اولیا را از مفتریات بعضی حفظ فرماید در عرصه یفعل الله ما یشاء اذکار عالم مفقود بوده و هست قل تمسکوا بهذا الذکر الاعظم و لا تكونوا من الغافلین انک اذا سمعت بیانی قل الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی الی سماء عطائك و عرفتنی

و عرّفنتى مشرق آياتك و مطلع بيناتك اسئلك برحمتك التى سبقت الكائنات و بنور وجهك الذى به اشرقت الممكنات ان تكتب لى ما يقربنى اليك و ينطقنى بشنائك ائتك انت الفضال الكريم البهاء المشرق الالّاح من افق سماء البرهان عليك و على الذين اقبلوا و قالوا لك الحمد يا مولى الامكان و لك الثناء يا مقصود من فى السموات و الارضين الحمد لك يا اله العالمين

هو الظاهر المستور

ذكر من لدنا لمن سمع النداء و اجاب ربه الناطق السامع البصير طوبى لقوى قام على خدمة الامر و ويل لكلّ رجل اضعفته قوّة الاقوياء و شوكة الأمراء الذين نبذوا كتاب الله عن ورائهم و قالوا ما ناح به اهل الفردوس الاعلى والذين

ينصرون امر ربهم فى البكور و الاصيل اياك ان تحزنك شئون الخلق استمع نداء ربك انه يناديك من شطر السجن بندااء انجذبت به افئدة العارفين خذ كتابى باسمى امراً من عندى و انا الامر القديم بكلمتى ارتفعت السموات و باسمى استقرّ العرش على هذا المقام العزيز البديع كذلك نطق لسان المظلوم اذ كان بين ايدي **؟؟؟** البهاء من لدنا عليك و على كلّ عبد مستقيم

هو المنادى بين الارض و السماء

يا اهل الأنشاء يذكركم مولى الاسماء فى هذا السجن الذى استقرّ فيه عرش ربكم العلى العظيم انه قد اتى لحياة العالم و دعا الكل الى البحر الاعظم طوبى لمقبل اقبل و فاز و ويل للمنكرين يا ملاء الأرض دعوا ما عند القوم تالله لاينفعكم

لاينفعكم اليوم ما يشهد و يرى الا بهذا الاسم الذى جعله الله مطلع اسمائه و مظهر صفاته و مشرق امره المبرم المتين كذلك نطق لسانى فى ملكوت بيانى ائتك فزت قم و قل لك الحمد يا محبوب العارفين اشهد ائتك اظهرت ماكان مستوراً و بيّنت ماكان مخزوناً و نطقت بما هدى الناس الى صراط الله المستقيم البهاء المشرق من افق سماء بيانى عليك و على الذين تمسكوا بجبل الاستقامه على هذا الامر الذى به زلت اقدام العارفين

هو الظاهر المبين

در این حین اراده نمودیم اولیای الهی را جمعاً ذکر نمائیم تا از عرف آیات از چشمه جاریه از حروفات در کل بنوشند و فائز

شوند آنه یحب اولیائه و یعرفهم سبیل الله

*** ص ۳۸۷ ***

الواضح المستقیم یا اهل تا ندای الهی را بگوش جان بشنوید و از انوار آفتاب معانی در این یوم نورانی محروم نمائید آنه یهدی اولیائه الی البحر الاعظم الّذی یسمع من امواجه قد اتی یوم المآب و هذا ربکم العزیز الوهاب الّذی ینطق فی السّجن الاعظم العظمة لله ربّ الارباب یا اولیائی فی التّآء اسمعوا ندآء المظلوم آنه یدعوکم الی الاستقامة الکبری لئلا تمنعکم الاسماء عن التّوجّه الی الله ربّ العالمین قد حضر لدی العرش اسمائکم و ارسلها عبدالله الّذی طار فی هوائی و تمسک بميثاقی و تشبّث بذیلی المنیر طوبی له و نعیماً له بما اراد لاولیائی ذکری العزیز البدیع اذاً تحرک علی ذکرکم قلمی و نطق لسانی و توجّه الیکم وجهه الله ربّ العرش العظیم از حق میطلبیم شما را بشأنی مستقیم

فرماید

*** ص ۳۸۸ ***

فرماید که ذکر اسماء شما را از بحر فضل و عطا محروم نسازد یا اهل تا اراده آن که شما بر تدارک مافات قیام نمائید تا آنچه در آن ارض از ظلم ظالمین بر سید عالم وارد بنور عدل و راستی تبدیل شود یعنی اعمال محبوبه بعد سبب روشنی تاریکی قبل گردد ان ربکم هو الفضل الکریم امروز باید کل بخدمت امر مشغول شوید بعضی از ناعقین در اطراف در اضلال خلق بیچاره جهد بلیغ مبذول داشته اند در حزب قبل تفکر نمائید خود را بهترین عالم می دانستند و در یوم ظهور از آخرین احزاب امم مشاهده گشتند لعمراه برحضرت خاتم از آنحزب ظلمی وارد که قلم از ذکرش عاجز و لسان از احصایش قاصر بیان فارسی که حضرت نقطه اولی لاجل آگاهی عباد نازل فرموده بآن تمسک نمائید

*** ص ۳۸۹ ***

و قرائت کنید تا بر اسرار مکنونه عارف شوید لعمراه هذا هو الحق و ما بعده الا الضلال

یا اولیاءالله فی میلان یدکرکم ربکم الرحمن فی هذا السّجن البعید قد فزتم بعرفان الله و آثاره ایاکم ان یمنعکم التّاعقون عن الله العزیز الحمید خذوا کتاب الله بقدره من عنده و قوّه من لدنه آنه یحفظکم و یعرفکم و یرشدکم الی الحق الظاهر المتکلم المبین جناب امین علیه بهائی و عنایتی مکرر ذکر شما را نموده طوبی له و لکم و لمن تمسک بحبل الله المتین یا اولیائی فی سیسان

اسمعوا ندائى و لا تكونوا من الصّامتين اذكروا ربّكم الرّحمن باستقامة ترتعد به فرائص الغافلين لازال لدى المظلوم مذکور بوده و هستيد قد انزلنا لكم من قبل ما فاحت به نفحات الوحى و رائحة عناية ربّكم المشفق

*** ص ٣٩٠ ***

المشفق الكرم نسل الله تبارك و تعالى ان يسقيكم كوثر الاستقامة من يد عطائه انه ولى المحسنين قد ذكركم من ورد عليكم ذكرناكم بهذا الكتاب العظيم افرحوا بفضل الله و رحمته ثم اذكروه فى البكور و الاصيل

يا خليل قد جرى فرات البيان و سطع نور البرهان امام الوجوه و القوم اكثرهم لا يشعرون قد احاطت الايات من على الارض طوبى لمن سمع ورائى و ويل لكل غافل محجوب انا ذكرناك فى الواح شتى و انزلنا لك ما يقرب العباد الى العزيز المحبوب قد ارتفع التّعاق فى المدن و الديار هذا ما اخبرناكم به من قبل امراً من لدن مالك الوجود قل يا قوم قد اتى اليوم و ظهر من كان مكنوناً مخزوناً فى علم الله العزيز الودود قم على الامر باستقامة لا تمنعك شبهات الذين انكروا

*** ص ٣٩١ ***

حجة الله و برهانه و ارتكبوا ما اردت به الوجوه قد نبذوا كتاب الله ورائهم و اخذوا ما امروا به من مطلع الظنون قل يا قوم خافوا الله و لا تتبعوا كل جاهل مردود هذا يوم فيه اتى من كان مرقوماً من قلم الله ربّ ما كان و ما يكون كبر من قبل اوليائى الذين ما منعهم ظلم العالم و لا اعراض الذين كفروا بالشّاهد و المشهود كن مستقيماً على الامر بحيث لا تمنعك مظاهر الاعراض الذين نقضوا الميثاق و العهود قل الهى الهى لك الحمد بما هديتني فى ايامك و اظهرت لى ما كان مستوراً عن العيون اى ربّ ترانى مقبلاً اليك و منقطعاً عن دونك اسئلك بقدرتك التى غلبت الاشياء و بسلطانك الذى احاط ما كان و ما يكون ان تؤيّدنى على خدمة امرك بحيث لا تخوفنى سطوة الذين انكروا بيتك المعمور اى ربّ انا

عبدك

*** ص ٣٩٢ ***

عبدك و ابن عبدك قدّر لى ما يرفعنى باسمك بين خلقك انك انت المقتدر على ما تشاء و فى قبضتك زمام العلوم انا اردنا فى هذا الحين ان نذكرون سمي بمرزا صالح خان ليظهره كوثر بيان الرّحمن و يقرّ به اليه انه هو الحق عالم الغيوب قل يا قوم اسمعوا نداء الله و لا تتبعوا الذين كفروا بالله العزيز المحبوب قد ذكرك من احببى ذكرناك فى هذا المقام المحمود لتشكر ربّك ندى ايدك على الاقبال اذ منع عنه كل مشرك مبغوض نسل الله ان يقدر لك ما يرفعك و ينزل عليك من سحاب الكرم ما

انجذبت به القلوب يا رحيم قد نزلت الرحمة من سماء عطاء ربك العزيز الغفور طوبى لعبد اقبل اليه و ويل لكل غافل مردود نسئل
الله ان يفتح على وجهك باب فضله و يسقيك كوثر

*** ص ٣٩٣ ***

البقاء من ايدى الجود و العطاء انه ما من اله الا هو يفعل ما يشاء امرأ من عنده و هو المقتدر المهيمن العزيز العليم و نسئل
الله ان يؤيدك على خدمة امره و يقربك اليه انه هو المقتدر العزيز القدير يا لسان العظمة اذكر من سمى بعلى خان الذى ما
نقض عهدك و ميثاقك و شهد بما شهد الله انه لا اله الا هو الفرد الخبير قل يا ملاء البيان هذا يوم بشار الله به انبيائه و اصفياه
بقوله يوم يقوم الناس لرب العالمين اياك ان تمنعك ضوضاء المفترين عن الله رب العالمين قل يا قوم اتى تركت ملة قوم كفروا بالله
العزيز الحميد تالله لا تخوفنى سطوتكم و لا يمنعنى ظلمكم يشهد بذلك لوح الله العزيز الحكيم هذا يوم فيه يطوف الطور حول
مشرق الظهر و ينادى كوم الله قد اتى المقصود بسطان مبين قد

شهدت

*** ص ٣٩٤ ***

شهدت الاشياء بما شهد الله قبل خلق السموات و الارضين انه لا اله الا هو المقتدر القدير يا محمد عليك بهائى و عنايتى انا
ذكرنا اياك الذى صعد الى الرفيق الاعلى بما انجذبت به افئدة الذين نبذوا الاوهام مقبلين الى افق الايقان قد حضر مثالك لدى
العرش و انزلناك ما عجز عن احصائه المحصون طوبى لك و لمن نبذ ما عند القوم و اخذ ما نزل من لد الله الواحد الغفار قد
كنت مذكوراً لدى المظلوم يشهد بذلك ربك المهيمن القيوم انا اردنا ان نذكر من ذكرناه فى اول الايام بذكر اشرفت به الارض
و السماء و انا العزيز الفضال يا نبيل قبل باقر عليك بهائى و عنايتى انا ذكرناك مرة بعد مرة بايات انجذبت بها افئدة

*** ص ٣٩٥ ***

الذين اقبلوا بوجه نورآ الى مشرق الانوار كبر اوليائى من قبلى و ذكرهم بما يقرهم الى مطلع النور الذى به نادى المناد الملك
له العزيز الفياض و نذكر من سمى باسمعيل الذى اقبل الى افقى بنور تنورت به افئدة الابرار البهاء من لدنا عليك و على من
سمى بنعمة الله فى هذا الحين الذى ينطق اللسان فى ملكوت البيان العزة و العظمة لله مالك يوم المعاد و نذكر ابنك الآخر
ليفرح بعناية ربه و يقبل الى كعبة الله و يقول لك الحمد يا من ايدتى على التقرب و الاقبال يا ميرزا قبل مهدى عليك البهاء

الأبدى قم على الامر منقطعا عن العالم و طهر القلوب بكوثر بيان ربك العزيز الوهاب انا ذكرناك و انزلنا لك مائدة العرفان و

التعمة اظهرناها من كنز رحمة ربك العزيز المختار

طوبى

*** ص ٣٩٦ ***

طوبى لاولياء الله و اصفياه الذين تمسكوا بحبل التبليغ بالحكمة التى انزلناها فى الكتاب

هو الاقدس و الاعظم الابهى

يا قاسم ان استمع نداء المظلوم انه يناديك و يذكرك لتقوم على خدمة امر ربك العزيز الحكيم انصرالله بالحكمة و البيان لئلا يرتفع ضوضاء الذين عرضوا اذ اقبل وجه القدم بنور مبين ثم اعلم ان التصره هى تبليغ الامر و الاستقامة على ما امرت به من لدن قوى قدير اياك ان تمنعك شغونات الخلق عن الذى اتى بالحق بسلطان عظيم قل انه فى السجن الاعظم يدع الامم الى الله العزيز الحميد انا نكبر من هذا المقام على وجوه اوليائى الذين نبذوا الظنون و الأوهام مقبلين الى افق اليقين و نكبر على الذى اقبل الى الافق الاعلى و سئى بالورقاء

*** ص ٣٩٧ ***

فيملكوت الاسماء و على الذين فازوا برحيق العزيز البديع لعمرالله من شرب منه لايمنعه شئ من الاشياء عن الله فاطر السمآء يشهد بذلك مالک الاسماء فيمنظره الابهى طوبى للسامعين يا قاسم افرح بما اقبلنا اليك من هذا المقام الأعلى و ذكرناك بما فاح به عرف البيان ان ربك هو الغفور الكريم قد سمعنا ندائك اجنباك بهذا الكتاب الذى لايعادله ما على الارض ان اشكر و قل لك الحمد يا مقصود العارفين بهاء عليك و على من نطق بالحق فى هذا التبا العظيم بسمه المهيمن على الاسماء انا نذكر من وجد عرف الوصال فى المال اذ اشرق مطلع البيان بانوار جمال ربه الغنى المتعال طوبى لمن قام على الامر و فتح مدآتن

القلوب بمفتاح اسم ربه

العزيز

*** ص ٣٩٨ ***

العزير المختار انا نذكرك من شطر السجن لتقوم على ذكره بين العباد كن على شأن لا تضطربك اشارات القوم و لا تخوفك سطوة كلّ مشرك جبار ستفنى شوكة الاقوياء و سطوة الامراء و يبقى الملك لله مالک الایجاد انّ الذى توجه الى مطلع البقاء انه منم اهل البهاء فى كتاب ما اطلع به الا الله رب الارباب

الامنع الاقدس الاعظم

ذكر من لدنا لمن اراد ان يتقرب الى البحر الاعظم اذ تنور افق العالم بنبر اسمه المهيم على من فى السموات و الارضين طوبى لغريب تقرب الى الوطن الاعلى و لذاك تمسك بذكر ربه الحكيم من الناس من كان منتظراً ايام الله و لقاءه و اذا ظهر اعرض و اتبع سنن الجاهلين و منهم من نبذ العالم مقبلاً الى النور المشرق من هذا الافق المنير

*** ص ٣٩٩ ***

طوبى لك بما وجدت عرف الرحيق و اقبلت الى الله رب العالمين استقم على الامر ثم ذكر الناس بهذا التباء الذى به تزلزلت اركان المشركين

هو الناطق فى ملكوت البيان

قد انزلنا الآيات و اظهرنا البيّنات ولكنّ القوم فى ضلال مبين الا الذين انقطعوا عن الاوهام و توجهوا الى الله مولى المخلصين قد زيننا سماء العرفان بمصاييح الحجّة و البرهان طوبى لمن اقبل ويل لكلّ غافل بعيد قد قرت عين العالم بظهور مالک القدم ولكنّ القوم اكثرهم من المعرضين طوبى لك بما فزت بانوار العرش و توجهت الى الافق الاعلى فى هذا الفجر المنير لا تياس من فضل ربك ان اعمل بما ينبغى لهذا اليوم الذى فيه ائى الرحمن بسطان عظيم كذلك

نزلنا

*** ص ٤٠٠ ***

نزلنا لك ما تقر به عينك و عيون الذين تقربوا الى البحر الكبير اذكر ما سمعت و رأيت من آيات ربك لعلّ الناس يتوجهن الى الله رب العالمين

هو الاقدم الاعظم

انا نذكر من قبل الى الله ليبقى ذكره بين العالمين قل ليس الفخر للذين توجهوا الى انفسهم بل للذين توجهوا الى امور من آمن بالله الفرد الخبير كونوا لغيركم كما كنتم لانفسكم كذلك يأمركم رب العالمين اتحدوا في امرالله و حبه و لا تختلفوا في امر من الامور كذلك يعلمكم الله فضلاً من عنده انه هو الغفور الكريم بأحدكم يظهر امرالله بين العباد و باستقامتكم تستقيم ارجل المضطربين توكلوا على الله ثم انصروه بالذكر و البيان لعل يتنبهن الذين رقدوا

*** ص ٤٠١ ***

في مهاده الاوهام و كانوا من الغافلين

هو المقتدر على ما اراد

قد توجه وجه القدم من سجنه الاعظم الى الذين شربوا رحيق الحيوان باسم مالک الاديان الذي ينطق في الامكان انه لا اله الا انا المقتدر المختار ليفرح المقبلون بالفرح الاعظم و يشتعلن المخلصون على شأن لايمحمدهم اعراض الفقهاء و لا اعتراض العلماء ينطقن فيكل الاوان بين ملاء الاديان بالحكمة و البيان و يذكرن الناس بهذا الوعود الذي به ظهر طلعة المقصود و اضافت الآفاق افرحوا بالله و سلطانه رغماً للذين كفروا اذ جاء الوعد و اتى البرهان اشكرالله بما نزل لك هذا الذكر الذي به انارت الصدور و قررت الابصار

بنام خداوند يكتنا

*** ص ٤٠٢ ***

در جميع احبان حق جلّ و عزّ احبّاي خود را ذکر نموده و مينمايد اين از فضلهای بزرگ اوست چه كه اليوم هر كلمه كه از فم مشيت ربّاني ظاهر و از قلم اعلى ثبت شد باقى و دائم خواهد ماند افرحوا بعناية الله و فضله انه هو الغفور الكريم و بر هر نفسى لازم و واجب است كه باخلاق و اعمالى مزين و عامل شود كه سبب توجه و تقرب ناس بمبدء گردد و هر نفسى از او عرف خلوص استشمام نمايد دنيا فانى و آنچه از براى احبّاي مقدر گشته باقى و دائم خواهد بود كذلك القيناك لتذكر الناس بما نزل من سماء مشية ربك التاطق المقتدر المهيمن القيوم

هو التاطق في ملكوت التقديس

قد نرى الجبال خاشعة متصدّقة من خشية الله ولكنّ الناس

*** ص ٤٠٣ ***

يفرحون بما عندهم و لا يكونون من الشاعرين تمشى الداهية الدهماء عن ورائهم و هم يلعبون فى انفسهم و يكونون من الغافلين يتقرب اليهم الموت فيكل الاحيان و هم فى غفلة عنه الا انهم من الهالكين طوبى لك بما فزت بعرفان الله هذا من فضله عليك ان ربك هو الفضل الكريم دع الناس و ما عندهم و خذ ما امرت به فى كتاب عظيم الذى اشرفت من افقه شمس اوامر ربك لعمري انه لماء الحيوان لمن فى السموات و الارضين يحيى الله به من اراد من خلقه انه هو المقتدر القدير

بسمه الاعظم الاقدس الابهى

ذكر من لدنا لمن فاز بانوار الايمان اذ اخذت الغفلة سكان الارض و السماء الا من شاء الله المقتدر القدير

ان

*** ص ٤٠٤ ***

ان المخلصين قد سعوا الى الله و القاصدين توجهوا الى المنظر المنير ان الله يذكر من توجه الى البحر الاعظم اذ اعرض عنه الامم و يصلى عليه من هذا المقام البديع اياك ان تحجبك اشارات الذين كفروا بالله او تمنعك حجبات المتوقفين الذين منعوا عن كوثر الحيوان بما اتبعوا كل جاهل بعيد لا تحزن فى امر توكل على الفرد الخبير

بسمه الاقدس الاعظم الابهى

كتاب من لدنا لمن شرب رحيق الوحي اذ اتى الله بملكوته الممتنع المنيع و ما منعه فى الله لومة لائم و لا شقاوة مشرك و لا سطوة الظالمين طوبى لك يا ايها العبد بما فزت بما لا فاز به اكثر العباد و اقبلت الى وجه ربك اذ اعرض عنه كل فاجر بعيد افرح بما كنت مذكوراً لدى العرش

*** ص ٤٠٥ ***

و نزل لك ما اهتز به البيان شوقاً لربه الرحمن و ظهر به ما كان مستوراً فى علم الله المقتدر العليم الحكيم ان الذين ما فازوا اليوم سوف تأخذهم الحسرة و الندامة ان ربك هو العليم الخبير قد فصلنا كل امر من لدنا طوبى لمن عرف و ويل للغافلين تفكر فى فضل الله و رحمته انه يذكر احبائه اذ كان مسجوناً بين ايدى الظالمين قد سمعنا نداءك و وجدنا عرف حبك و نزلنا لك ما يبقى به ذكرك بدوام الله ربك و رب العالمين احمد الله بهذا الفضل الذى لا يعادله شئى فى الابداع قد غلبت ارادته و سبقت

رحمته من فی السّموات و الارضین فنعم ما تعمل به فی الاّیام و احسن منه ما تشتغل به فی اللّیالی انّ ربّک لهو المحصى الحکیم
طوبی لقلّم یتحرّک علی ذکرالله ولید تکتب ما نزل من سمآء الوحی من لدن مقتدر

قدیر

*** ص ٤٠٦ ***

قدیر ایّاک ان تمنعک اوهام النَّاس عمّا انت علیه کن ذاکراً بذکر ربّک و ناطقاً بهذا الاصل القديم أنّما البهآء علیک و علی
امک الّتی سمعنا ندآفها و اجبناها فی هذا الكتاب البدیع کبّر من قبلی علی وجهها ثم بشرها بهذا الذّکر المبین

هو الشاهد الخبیر

قد کنا جالساً علی الجبل حضر العبد الحاضر باسمآء احبّائی و نزلنا لکلّ واحد منهم ما جعله الله کوثر الحیوان لاهل الامکان
و سراج الامر لاهل الادیان طوبی لبصیر رأی و لعطشان شرب باسمه القیوم یا عبد العلی یدکرک مولی العالم علی هذا الجبل
الاعظم اشکر و قل لک الحمد یا مالک الغیب و الشّهود اشهد انک ظهرت و اظهرت ما قام به کلّ قاعد و شاهد کلّ خریر و
نطق کلّ کلیل و تحرّک

*** ص ٤٠٧ ***

کلّ سطيح و انجذب کلّ من اقبل الیه می الیوم الموعود خذ لوح الله بقدره من عنده و تمسّک بما یرتفع به مقامک عندالله
مالک الوجود انّه یسمع و یری و هو الحق علام الغیوب

بنام دوست یکتا

از هزیر نسیم سحری در اینظهور اعظم اینکلمه مبارکه اصغا میشود عالم بمحبّت و وداد آباد و بیغض و عناد خراب ای اهل
بها بشنوید ندای مشفق یکتا را و جهد نمائید تا نور اتفاق عالم را منور سازد و آفاق را مزین اختلاف در جمیع قرون و اعصار
سبب تزعزع و ذلّت بوده و هست محزون مباشید از سطوت أمرا و اعراض علما بافق اعلی ناظر باشید و بعنایت حق مطمئن
البته دوستان خود را از اشراقات انوار آفتاب عزّت و اقتدار محروم نسازد زود است هر

*** ص ۴۰۸ ***

هر مستقیمی مقام خود را مشاهده نماید و هر مقبلی بآنچه از برایش مقدّر شده آگاه گردد از قلم اعلی جاری شده آنچه که نفاذ او را اخذ نماید طوبی از برای نفوسیکه بجبل استقامت متمسکند و بذیل عنایت متشبّث اّهم اهل البهآء قد ذکرت اسمائهم من القلم الاعلی فی الصّحیفة الحمراء طوبی للسامعین و ویل للغافلین البهآء علیک من لدی الله ربّ العالمین

بنام محبوب عالمیان

عبد حاضر نزد مظلوم حاضر مع کتابی در دست و مزین بود بذکر و ثنای حق جلّ جلاله طوبی از برای نفسیکه فائز شد بیوم الهی و مظهر غیب مکنون و سرّ مخزون را شناخت او نزد حق از من علی الارض اعلی و اقرب ندای جناب نبیل علیه بهائی را شنیدیم الحمدلله بخدمت امر موفّقند و بذکر مظلوم ناطق

*** ص ۴۰۹ ***

انا نکبر من هذا المقام علیه و علی احباء الله فی هناک و علی کلّ عبد ثابت مستقیم و همچنین ندای تو باصغای مالک اسما فائز انشاءالله مؤیّد شوی بر آنچه که بیوم لدی الله مقبولست شما از نفوسی بوده‌اید که ذکرتان در ساحت اقدس امنع بوده قدر این مقام بلند اعلی را بدانید و به اسم حق جلّ جلاله حفظش نمائید تا که اشارات و سبحات غافلین و معرضین شما را از صراط مستقیم الهی نلغزاند و منع نماید و نذکر اهل سیسان الذین اقبلوا الی الافق الاعلی اولئک فازوا بکلمة الله المهیمن القیوم جمیع لدی العرش مذکورند و در صحیفه حمرا از قلم اعلی مسطور البهآء علی من کتب کتابک و علیک و علیهم و علی کلّ متشبّث بذیل الله المقتدر الغفور الکریم بسمى الذی به نزلت المائدة ذکر من لدنا لمن فاز بانوار الایمان فی ایام ربّه الرحمن و حضر

اسمه

*** ص ۴۱۰ ***

اسمه تلقآء الوجه اذ کان المظلوم علی جبل منیع لعمارالله لایعادل ما یشهد و یری بکلمة من کلمات الله انّ ربّک یغرفک لتشکر و تكون من الرّاسخین کم من عبد کسر سلاسل الموهوم بزعمه فلما بلبوناه رأیناه ناکصاً علی عقیبه و ناکثاً عهدالله المحکم المتین انا نوصیک بالعمل بما امرنا العباد فی الکتاب انّ ربّک هو المشفق الکریم تمسک بکتاب الله فی کلّ الاحوال کذلک

یوصیک قلمی الاعلی فیهذا المقام الرّفع

بسمه التّاطق فى ملكوت البيان

شهد الله لنفسه بنفسه قبل خلق الاشياء أنّه لا اله الا انا العزيز الوهاب من سمع النداء فاز بكلّ الخير و الّذى اعرض أنّه من اهل الضّلال نعمياً لامةٍ اخذت كتاب الله بقدره من عنده و اتّبع ما انزله الرّحمن فى الرّز و الالواح اشكرى ربّك بما ذكرت لدى العرش و تحرّك لك القلم الاعلى اذ كان مالک الاسماء مسجوناً بين ايدي الاشرار كذلك عزّزناك و ذكرناك بهذا اللّوح الّذى اشرفت من افقه شمس الحكمة و البيان

الاعظم الاقدم

ان يا قلم الاعلى اذكر من توجّه الى الافق الابهى اذ اتى سماء الامر بسطان غلب من فى السّموات و الارضين لتأخذه نفحات الآيات على شأن يدعّ الكائنات عن ورائه مقبلاً الى الله ربّ العالمين يا ايّها الطّائر فى هوآء الايقان استمع نداء محبوب الامكان من هذا السّجن الّذى به ارتعد ظهر الوجود و ناح الرّوح الامين لا تحزن من شىء قم على الامر بحول الله و قوّته و كن من الّذين ما منعهم اشارات العلماء عن هذا الذّكر الحكيم انا رأيناك مقبلاً الى البحر نزلنا لك هذا اللّوح المنير احمد بما ذكّرت لدى العرش و توجّه اليك وجه القدم من هذا المنظر الكريم انّ الّذين مُنعوا اليوم من بحر الحيوان اولئك اصحاب التّيران فى لوح حفيظ نعمياً لك بما اقبلت الى المقصود و شربت

رحيق العرفان من كأس الطاف ربّك الرّحمن و كنت من الفأترين نوصيك بالاستقامة الكبرى لانّ الشّيطان عن وراء الرّحمن يدعو اوليائه الّذين كفروا بالله فى ازل آلال كذلك يبتك من عنده علم كلّ شىء فى كتاب مبين أمّا البهآء عليك و على الّذين توجّهوا الى الوجه اذ ظهر من هذا الافق المنير

الاقدم الاعظم

انا نذكر من وجد حلاوة بيان ربّه الرّحمن بقلب منير قد تعطرّ العالم من نفحات الوحي ولكنّ المشركين فى خسران عظيم قد مرّت الجبال الى الغنى المتعال ولكنّ الناس اكثرهم من التّائمين انا نذكر من اقبل الى الوجه و نزل له ما يثبت به ذكره فى كتاب

الله الملك العزيز الحميد اشكر ربك بهذا الفضل قل لك الحمد يا الهى بما جعلتنى مقبلاً اليك و متوجّهاً الى شطر عرفانك اذ

اعرض عنك

اكثر

*** ص ٤١٤ ***

اكثر الخلق اسئلك بان توفّقنى على خدمتك و تجعلنى من الثابتين

هو الاقدس الاعظم الابهى

ذكر من لدنا لمن طار باجنحة الايمان الى الله الفرد الواحد العزيز الحميد ليأخذه جذب التداء و يقربه الى الله رب العالمين انا
نذكر من ذكر ربه و تلقى عليه ما طارت به افئدة العارفين اعرف قدر هذا الفضل ثم اشكر ربك المقتدر القدير كن ناطقاً باسم
ربك و ذاكراً بذكره الجميل كذلك علمك قلمي الاعلى ما ينفعك فى الآخرة و الاولى اذا فزت به قل لك الحمد يا محبوب
العارفين

هو المستوى على العرش

قد اثار افق البيان و مالک الامكان ينادى بين العالم و يدع الامم الى صراطه المستقيم بذلك اعترض عليه العلماء منهم من
افتى عليه و منهم من جادل بآيات الله المهيمن العليم الحكيم
*** ص ٤١٥ ***

قل يا قوم لا ينفعكم ما عندكم دعوا الوهام متوجّهين الى الله مالک الانام كذلك يأمركم من عنده كتاب مبين قد ذكر ذكرك
لدى العرش و نزل لك ما ينفعك فى الآخرة و الاولى ان تكن من الراسخين اشكر الله بهذا الفضل الاعظم ثم اذكره بين عباده
العافلين لعلّ يجدنّ عرف المقصود و يقبلنّ الى الفرد الخبير

هو الله تعالى شأنه العظمة و الكبرياء

قل يا الهى و اله الاسماء و فاطرى و فاطر السماء اسئلك بالاسم الذى به خضعت الاشياء و سرت سفينة العناية على بحر
الكبرياء و به ظهرت امواج بحر علمك بين خلقك انوار شمس حكمتك من افق ارادتك ان تجعلنى من الذين ما منعهم
ضوضاء العباد عن التوجه اليك يا مالک الایجاد اى ربّ ترى الضعيف الذى تمسك بجبل قدرتك و رفع

ايادى

*** ص ٤١٦ ***

ايدى الرجاء الى سماء جودك و فضلک اى ربّ لا تحرمه عن نفحات آياتك و ما قدرته لامنائك الذين قاموا على امرک و نطقوا بذكرك و ثنائک ائک انت المقتدر على ما تشاء و باسمک نصب علم يفعل ما يشاء لا اله الا انت الغفور الکریم

بسمى المقتدر على الاسماء

يا على قد فزت بذكرى من قبل انه يذكر من اقبل اليه و يسمع من ينطق بثنايه و يرى من قام على خدمته ان ربك هو السميع البصير کم من متوهم اعرض عن الحق و کم من غافل استكبر على الله العليم الحكيم يا ملاء الارض استمعوا ما ينطق به مالک القدر فى المنظر الاكبر انه لا اله الا انا المقتدر القدير يا معشر البشر ان اخرجوا الحجاب الاكبر انه هو العالم الذى نبذ كتاب الله عن ورائه و اتبع هوييه اذ اتى الله بسلطان مبين ائک تمسک

*** ص ٤١٧ ***

بجبل الاستقامة و قل لك الحمد يا مقصود العالمين

هو الاقدس الاعظم العلى الابهى

ذكر من لى المظلوم الى الذين طاروا فى هواء محبة الرحمن اذ نادى المناد فى ملكوت البيان انه لا اله الا هو الفرد الواحد السميع البصير انا نبشّر الذين اقبلوا الى الوجه بذكر الله و ثنائه لعمراه ذكره خير عما خلق فى الارض يشهد بذلك من ينطق انه لا اله الا هو العزيز الحميد طوبى لكم بما اقبلتم الى الافق الاعلى و شربتم كوثر الابهى من يد عطاء ربكم المعطى الکریم انا نوصيكم بتقوى الله و ما يرتفع به امره انه هو الحاكم الخبير ان اذكروه بالروح و الريحان لينجذب به اهل الامكان الذين اخذهم سكر الهوى على شأن منعوا عن صراط الله المستقيم ان اتحدوا يا اوليائى فى بلادى هذا ما انزله الرحمن فى لوحه

الحفيظ

*** ص ٤١٨ ***

الحفيظ تمسكوا بكتاب الله و ما نزل فيه انه ينفعكم فى كلّ عالم من عوالم ربكم المقتدر القدير كذلك طرز لوح البقاء بما راد قلمى الاعلى نعيماً لنفس فازت و لعين رأت و لاذن سمعت نداء الله رب العالمين البهاء عليكم و على كلّ مقبل نبذ الاوهام و شرب كوثر اليقين

باسم آفتاب حقيقت

ای دوستان امروز نیز اعظم اهل عالم را بشارت می‌دهد آنچه مکنون بود ظاهر فرمود صراط مستقیم ظاهر میزان مشهود کوه‌ها و صحراها و نهرها یکدیگر را بشارت می‌دهند به ظهور اسم مکنون و کنز مخزون بایستید بر امرالله باستقامتی که سبب استقامت اهل عالم شود سال‌ها در اعلاء کلمه و اظهار امر جهد بلیغ مبذول شد حال مشاهده میشود نفوسی چند محض هوی بر مالک اسما قیام نموده‌اند و در صدد تزییع

*** ص ۴۱۹ ***

امرالله بر آمده‌اند از حق بطلبید ایشان را هدایت فرماید و از این ظلم عظیم باز دارد اوست قادر و اوست توانا اوست مهیمن و اوست دانا ذکرت لدی المظلوم مذکور و این لوح امنع اقدس نازل لیأخذک فرح بیان الرحمن و يجعلک من المقربین در جمیع احوال بحبل عنایت متمسک باش و باستقامت کبری متشبث چه که دزدان در کمینگاهان مترصداند البهء علیک و علی الذین فازوا بهذا الامر الاقدس العظیم هو المنادی فی الملکوت البیان یا علی نامه‌ات که باخوی آقا عبدالعلی ارسال نمودی بساحت مظلوم حاضر و باصفا فائز از اول ایام مذکور بوده‌اید یا علی اولیا باید در هر حین بر حرارت محبت الهی بیفزایند حرارت از محبت ظاهر و محبت از توجه حاصل

انشاءالله

*** ص ۴۲۰ ***

انشاءالله آنجناب و اولیا بنار سدره مشتعل باشند و بنور معرفت منور و در جمیع احوال بخدمت امر مشغول امروز خدمت امر الهی آگاه نمودن خلقست بماینفعهم و اعمالیکه سبب تسکین نار ضغینه و بغضاست در افنده و قلوب احزاب قل الهی لک الحمد بما هدیتنی و اسمعتنی و سقیتنی و جعلتنی مقبلاً الی ساحة عزک بعد اعراض اکثر خلقک اسئلک یا مالک ممالک العلم و العرفان باسمک الذی به سحرت الامکان و انجذبت به افنده الادیان بان تؤیدنی علی ذکرک و ثنائک بالحکمة و البیان ایربّ و قننی و اولیائک علی البرّ و التقوی ای ربّ ترانی قائماً لدی باب کرمک و متمسکاً بحبل عطائک قدر لی ما يجعلنی منقطعاً عن دونک و متشبثاً بحبال رحمتک و غفرانک

*** ص ۴۲۱ ***

ای ربّ قدر لی ما قدرته لاصفیائک ثمّ اکتب لی ما یقرنی الیک و يؤیدنی علی خدمتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت الغفور الکریم قد حضر لدی المظلوم ما انشاء ابنک احمد علیه بهائی و انشده المجد امام وجهی اجبناه بآیات

لاتعادله كنوز الارض و لا ثروة العباد يا احمد انّا سمعنا ما اثبتت به الله ربّ العرش العظيم و وجدنا من نظمك عرف محبة الله مقصود العارفين نسئله ان يمدك بجنود البيان و يؤيدك على ذكره و يرفعك باسمه بين عباده انّه هو الفضل المقتدر العليم الحكيم قل لك الحمد يا بحر العطاء و لك الشكر يا شمس الفضل و البهاء اسئلك ان لا تحببني عمّا قدرته لاصفيائك وفقني على عمل يكون الزينة لعزّ قبولك ثمّ اكتب لي يا الهى ما يحفظني من اشرار خلقك و شبهات

عبادك

*** ص ٤٢٢ ***

عبادك اترك انت المقتدر الفيّاض العزيز العظيم

هو الناطق فى سجنه العظيم

يا على چندی قبل مخصوص اولیای ارض تا نازل شد آنچه که بآن عرف عنایت کل را احاطه نمود مگر نفوسیکه بجبل بغی متمسکند و بذیل فحشا متشبّث حال مجدّد عریضه تو بساحت اقدس فائز از حق میطلبیم کل را تأیید فرماید تا ندای مرتفعه از سدره طور را اصغا نمایند و بما ینبغی لخدمة الامر قیام کنند ذکر آفتاب قد آتی الوهاب بوده و ذکر اشیا قد آتی مالک الاسماء طوبی از برای سمعیکه باصغا فائز شد و بر خدمت قیام نمود و ویل لمن انکر و کان من المعرضین یا جهانبخش لله الحمد ببخشش مالک حقیقی فائز شدی جمیع

*** ص ٤٢٣ ***

خزائن عالم بانچه حق عطا فرموده معادله نماید ایمان و اقبال و عرفان هر یک جامه عنایت حق جلّ جلاله است یزین به من یشاء من خلقه و بمنع عن یرید من عباده انّه هو المقتدر القدير قدر این جامه مبارک را بدان و قلب را از طراز آن محروم منما نسئل الله ان يؤيدك و يمدك بجنود البيان انّه هو المقتدر العزيز المنان

یا نقی قبل خان امروز ندا مرتفع و عالم از عرف ظهور معطرّ یسمع من اراد الاصغاء و یری من اراد المشاهدة از اول ظهور که بحر عنایت مواج شد کلمه کن را برداشتیم و من غیر ستر و حجاب ظاهر گشتیم طوبی لعین رأی و لاذن سمعت نسئل الله ان يؤيدك على الاستقامة الكبرى انّه هو فاطر السماء و مالک ملکوت الاسماء

یا عباس

*** ص ۴۲۴ ***

یا عَبَّاسِ قَبْلَ قَلْبِي حَدِيثَ طُورِ رَاجِعٍ وَ اسرارِ آن ظاهر سدرهٔ مبارکه ناطق طُورِ در این حین بآمنت بک یا رَبِّ الْعَالَمِينَ متکلم از اینفقره علؤ مقام ظهور امام وجوه متفرسین و متبصرین ظاهر و مشهود گشت بشنو ندای مظامیرا و از حق بطلب ترا تأیید فرماید بر امریکه عرف بقا از آن متضوع و نور رضا از آن ساطع انَّ رَبَّكَ هُوَ قَاضِي حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ وَ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْعَفُورُ الْكَرِيمُ

یا الیاسِ رَبِّ النَّاسِ می گوید یوم یومی است که انسان قادر است در آن بر تحصیل مقامات باقیه و عنایات دائمه و مائدهٔ سمائیّه و نعمت سرمدیّه جهد نما و از حق بطلب شاید قابل ورود در لجهٔ احدیّه شوی و عالم را معدوم و مفقود مشاهده کنی هل تعرف من ذکرک من شطر السّجن قل الله التّاطق

*** ص ۴۲۵ ***

المتکلم العلیم الحکیم نسئل الله ان یوفقک علی ذکره و ثنائه و یقرّبک الیه انّه هو المشفق الرّحیم یا مُجِدُّ قَبْلِ عَلِي سَمِعْنَا نَدَائَكَ نَادِيْنَاكَ مِنْ شَطْرِ الْكِبْرِيَاءِ اِنَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ مَالِكُ الْاَشْيَاءِ وَ فَاطِرُ الْاَرْضِ وَ السَّمَاءِ اَفْرَحُ بِمَا اَقْبَلَ الْيَكِ وَجْهَ اللهِ وَ ذَكَرَكَ بِمَا يَبْقِي بَدْوَامَ مَلِكُوْتِهِ الْعَزِيْزِ الْمُنِيْعِ طُوْبِيْ اِزْ بَرَايْ سَمِعْ وَ بَصْرِيْكَ الْيَوْمَ بِاصْغَاءِ نَدَا وَ مَشَاهِدَةُ اَثَارِ فَاِزْزِ گشت اگر سَمِعْ طَيِّبِ طَاهِرِيْ يَافَتْ شُوْدُ اِزْ جَمِيْعِ اَشْيَا بَشَارَتِ اِيْنِ ظُهْرٍ اعْظَمَ رَا اَصْغَا مِيْنَمَايْدِ وَ هِيْجِ بَشَارَتِيْ دَرِ عَالَمِ بَايْنِ بَشَارَتِ مَعَادِلِهِ نِيْنَمَايْدِ قُلِ الْهِي الْهِي اَجْدُ نَفْسِيْ فِيْ بَحْرِ الْفَرْحِ بِمَا اَنْجَذَبَ قَلْبِيْ بِاَيَاتِ ظُهْرِكَ فِيْ اَيَّامِكَ وَ اَجْدَهَا فِيْ طَمَطَامِ الْغَمِّ بِمَا اَطَّلَتْ اَيَّامُ عَدُوْكَ اِيْ رَبِّ اَرْحَمِ اَوْلِيَاءِكَ وَ اَصْفِيَاءِكَ ثُمَّ اَحْفَظْهُمْ مِنْ ذُنُوبِ اَرْضِكَ

*** ص ۴۲۶ ***

ارضک ائک انت المقتدر القدير

یا عبدالله هر نفسی گواهی داده و میدهد بر فنای دنیا مع ذلک بشأنی بآن متمسکند که خارج از احصاء محصین است غفلت کل را محروم نموده و از بحر رحمت الهی منع کرده طوبی از برای دارای قوت که باسم حق پردهها را درید و بافق ظهور فائز گشت قل الهی الهی ایدنی و احبائک علی التوجه الیک و القدم علی خدمتک ائک انت الفیاض الکریم ای ربّ تری الجاهل قصد بحر علمک و المحتاج ملکوت اسمائک استلک ان لا تحیننی عمّا عندک ائک انت المقتدر القدير یا عبدالله طیور

عرش الهی تحت برائت ظلم مبتلا امروز باید کل بافق اعلی ناظر باشند و از دونش فارغ و آزاد آز و طمع جمیع خلق را از راز

ایام بی نیاز

*** ص ۴۲۷ ***

محروم نموده نار حرص و هوی خاموشی نپذیرد مگر باراده حق جلّ جلاله قل الهی الهی استلک به قیامک و قعودک و
بمشیتک و استوائک و قرائه آیاتک و بنورک و بیانک و باظهار امرک امام خلقک ان تحفظ اولیائک من شرّ الظالمین الذین
نقضوا عهدک و میثاقک و ارتکبوا ما ماج به کلّ صادق امین و کلّ عالم خبیر لا اله الا انت المقتدر القدير يا على چندی قبل
عریضه جناب خلیل علیه بّماء الله و عنایتہ بساحت اقدس فائز و مخصوص هر یک از اسماء مذکوره در آن لوحی و آیاتی از
سماء مشیت مالک مجد و عطا و عزّ و بما نازل امنیاً لهم و مریناً لهم و همچنین مخصوص آنجناب ثمّ الذی بثناء مولاه نازل شد
آنچه که مقدّس از شبه و منزّه از مثل است لازال اولیا در ساحت غنیّ متعال

مذکور

*** ص ۴۲۸ ***

مذکور بوده و هستند انا نبشّر فی هذا الحین ابنک الذی نطق بثناء مولاه مرّة بعد مرّة ندایش را شنیدیم و آنچه از لسان در
مدح مقصود عالمیان ظاهر شده بشرف قبول و اصغا فائز طوبی للسان نطق بثناء مولاه و نظمش امام وجه قرائت شد نفوس
حاضره و همچنین طائفین حول شنیدند و هر یک درباره اش ذکر نمودند آنچه را که سبب تأیید و علّت توفیق است منتسبین
طرّاً را از قبل مظلوم تکبیر برسان و بتجلیات انوار آفتاب بیان مقصود عالمیان مزین دار نختم القوی فی هذا المقام بذکر الأسمین
الذین ذکرنا هما من قبل فضلاً من لدنا و انا الفضّال الملهم المشفق العليم الحكيم و نوصی من آخر الكتاب اولیائی و احبّائی
بالامانة و الدیانة و الصدق و الصّفاء امروز ناصر امر اخلاق مرضیّة

*** ص ۴۲۹ ***

و اعمال طیّبه بوده و هست طوبی للعاملین و هنیئاً للعارفین جناب امین علیه بّماء الله ربّ العالمین این ایام مجدّد بساحت
اقدس فائز و ذکر اولیای آن ارض را مکرّر معروض داشته فی الحقیقه معین اولیا و احبّا بوده و هست در عرایض مرسله ذکر
دوستان اطراف را از قبل و بعد نموده و مینماید خیرخواه عالم و امم بوده و هست نسئل الله ان یؤیّده فیکلّ الاحوال کما ایّده

أنه هو الجواد الكريم النور و البهاء عليكم يا اولياءالله و اصفياؤه نسئله ان يوفقكم على ما يحب و يرضى لا اله الا هو مالك
الافق الأعلى و الظاهر باسمه الابهي

هو الرحمن الرحيم

ان يا على من نار فراقك احترقت افئدة المقربين و من

هجرك

*** ص ٤٣٠ ***

هجرك بكت عيون اهل مدائن البقاء و شققن جيوبهن حوريات الفردوس فى الغرفات العظمة و صاح روح القدس و ناح
مطلع اسماء الحسنى فى الجنة الابهي و تذرقت اعين المخلصين يا على من زفرائك احترقت الاحجاب و تزلزلت اركان البيت و
صاح روح الامين تالله حين الذى توجهت الى الحرم الاقدس منظر ربك المقتدر العلى العظيم سافر معك اهل الملاء الاعلى و
طافوا فى حولك الى ان ظهر سواد مدينة التى فيها حبس محبوب العالمين تالله فى كل و طأة تصلين عليك اهل الملكوت و
الذين استقرؤا فى مداين الاسماء من لدن ربك المقتدر القدير و خاطبك روح الاعظم بين السموات و الارض ان يا على طوبى
لك بما تقررت الى مقر الذى

*** ص ٤٣١ ***

يطوفن فى حوله مظاهر الامر من التبيين و المرسلين طوبى لك بما استنشقت رائحة ربك الرحمن الرحيم و اردت لقاء الذى
مات فى حسرته موسى الكليم يا على انت الذى سميت فى الملاء الاعلى بسلطان الزائرين تالله ما سبقك فى ذلك احد من
العباد و يشهد بذلك كل الاشياء بما شهد ربك مالك الاسما و فاطر الارض و السما يا حبدا هذا المقام الذى ما فاز به احد
الا من شاء ربك العزيز الحميد انت الذى من حنينك حن قلب العالم و من صرختك فى الاشتياق و ضجيجك فى الفراق
بكت عين العظمة على مقر الذى انقطع عنه ذكر العالمين طوبى لك بما فزت بالحج الاعظم فو جمال المظلوم الذى ينطق بين
السموات و الارضين بان المنامنى لقائك و الحل حل من مقره

شوقا

*** ص ۴۳۲ ***

شوقا الى وجهك و المقام يترجى مقامك و المشعر يستشعر ما اوتيت به من لدى الله الغفور الكريم يا على هذا شاطى
البحر الاعظم قد قرت عينك بالتظر اليه و منه تهب عرف الوصال و رايحة اللقا اشكر ربك ثم اسجد و قل ان الحمد لله رب
العالمين هذا مقام خلع ابن العمر ان نعلين الفراق و شرب رحيق الآيات من فم ارادة ربك مالک الاسماء و الصفات و اخذه
سكر خمر نداء ربك على شأن انصعق فلما افاق قال انك انت الهى و اله من فى السموات و الارضين و قصد من قبله الخليل
و كشفنا له من ذنيل حجاب من الف الف حجاب قال لك الحمد يا الهى بما اريتنى ملكوت الامر و الخلق و جعلتني من
الفائزين ان يا على انا كنتا معك فى كل الاحوال و كنتا ناظرا اليك فى احتراقك بنار

*** ص ۴۳۳ ***

الفراق و اشتياقك الى فناء الذى ينطق كل ذراته بانّه لا اله الا هو الملك المتعالى العليم الحكيم ان يا على قصدك بمقصود
العالم و توجهك الى الكعبة البقا خير من عمل الذين طافوا حرم العتيق قد قدرلك ما لا تحصيه احد الا ربك المحيط العليم قل
سبحانك اللهم يا الهى و محبوب قلبى و مقصود سرى لك الحمد بما وفقتنى بالتقرب الى مقام الذى فيه استضاء انوار وجهك
و لاحت شمس عنايتك اى رب لم ادر باى عمل شرفتنى بهذا المقام الذى لميزل كان مقصد اصفياك و مرجع اولياك و لك
الحمد يا الهى بما سمعت ضجيج المشتاق فى الفراق و هديته الى مقرّ القرب و العزّ و الوصال اى رب لا تحرم عبادك عن التقرب
الى مقرّ امرک و لا تطردهم عن فناء الذى سبعة

مشرق

*** ص ۴۳۴ ***

مشرق عنايتك اى رب ترى احتراق قلوب المشتاقين فى هجرک و اضطراب افئدة الاملين فى فراقك ايرب فاشربهم خمر
الوصال بيد رحمتك و ارزقهم سلسبيل القرب و اللقا بفضلك و احسانك انك انت المقندر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز
القيوم حمد محبوب عالميانراکه بحج اعظم فائز شدى و بحسنه كبرى مرزوق از اشتياق آنجناب بافق اعلى جميع اهل مداين اسما
در حنين و احتراق و از حق جلّ كبريائه مسئلت نمودند که آنجناب را بمقرّ اطهر و منظر اكبر مشرف فرمايد قسم بجمال قدم
فائز شدى بفضلى که شبه نداشته محزون مباش که از حزنت آثار حزن در طلعة قدم ظاهر بشنو ندای الهى را از افق اراده

پروردگار عالم و خالق مداين

*** ص ٤٣٥ ***

اسما و در کمال سکون و اطمینان به مطلع وحی رحمن راجع شو ولكن تعجيل لازم نه ان الله يحب الصابرين

هو الله تعالى شأنه الفضل و العطا

يا على عليك بهائي نشهد انك ذكرناك من قبل بآيات لاحت من افق كل حرف منها شمس عناية الله رب العالمين لعمرالله
ماج في كل كلمة من كلمات ربك بحر الحقايق و المعاني ولكن القوم في بعد مبین انا اردنا في هذا الحين نزين رأسك مرة اخرى
باكليل عناية ربك و هيكلک بطراز الاستقامة الكبرى في هذا التبا العظيم قد ارسل التبيل عليه بهائي و عنايتي ذكرک تلقاء
العرش و عرضه غصني ضياء اقبلنا اليك و انزلنا لك من ام الكتاب هذا الكتاب العزيز البديع قد احزنني ما ورد عليك في
خروجك من ارض التنا و ورودك في ارض

جعلها

*** ص ٤٣٦ ***

جعلها الله مشرق آياته المهيمنة على من في السموات و الارضين اسئله تعالى ان يفتح على وجهك باب جوده و عطائه انه

هو الفضال الكريم

هو السامع البصير

يا احمد قد اتى يوم القيام و الغافلون في نوم عجيب قد ظهر السر المكنون و المعرضون في وهم عظيم قد ارتفع صوت
العندليب و الناس اكثرهم من الغافلين ينادى لسان العظمة ولكن القوم اكثرهم من السائمين طوبى لك و لايبك و لمن فاز
بعرفان الله المقتدر القدير

هو المشفق الكريم

يا محمد قبل حسين مبارك باشد اقبال شما مبارك باشد درود شما هنيئاً لك بما شربت رحيق الوحى من يد عطاء ربك و
مريئاً لك بما فزت بمائدة البيان التي انزلها الله

*** ص ٤٣٧ ***

من سماء العرفان ولكن اول امرالله عرفان او جل جلاله است و اما آخر استقامت بر او و امر اين استقامت و ظهورش عظيم
است از حق بطلب ترا فائز فرمايد بشأنيکه اسباب عالم منع نکند و از توجه باز ندارد ان ربك هو السامع المجيب قل الهى الهى

تری اغنامک بین ذئاب ارضک و مظاهر اسمک الرحمن بین مطالع الکفر و الطغیان اسئلک یا منجی البهآء من غمرات البلاء و حافظه من جنود الاعدآء ان تجعلنی مستقیماً علی امرک و متمسکاً بجلک ای رب تری السائل قائماً لدی باب جودک سئلک یا مالک الوجود بعزک ان لا تحرمه عن ملکوت غنائک انک انت المعطى العزیز الفیاض

هو الشاهد

*** ص ۴۳۸ ***

هو الشاهد الخبیر

حق جلّ جلاله مبشّر فرستاد و مژده داد تا اهل ارض بطراز فرح و سرور مزین کردند و با کمال انبساط قصد بساط حق نمایند و لکن چون افندۀ عباد باوہام مشغول از انوار صبح یقین محروم مانده‌اند و این مژدۀ جانبخش سبب احزان شد چه که قلب بغیر مشغول و آذان بانکر الاصوات مأنوس سبحان الله فرات شیرین امام وجوه جاری و نیز اعظم از اعلى افق عالم مشرق مع ذلک خلق غافل در هر حال باید از حق جلّ جلاله مسئلت نمود عباد خود را محروم نفرماید حمد کن مقصود عالمیان را که بشارتش جان عطا فرمود و تو را بر توجّه و اقبال و عرفان تأیید نمود آنّ هو الفضّال الکریم لا اله الاّ هو المقتدر العلیم الحکیم

*** ص ۴۳۹ ***

بنام قیوم توانا

یا محمّد قبل حسین آن سرّ مستمری که در لوح محفوظ مکنون و مخزون بود در هیکل انسان ظاهر و آن رمزی که انبیای الهی سینه به سینه القا مینمودند مشهود و باعلی التّدآء ناطق و لکن حجابهای کثیره یعنی علما ناس بیچاره را از این فضل اکبر و فیض اعظم منع نمودند طوبی از برای نفسیکه باصبع توکل حجاب را شق نمود و سدّ را باسم حق شکست و بافق اعلى توجّه نمود اوست از اعلى الخلق عند الحق طوبی لک بما نزل باسمک هذا اللّوح الاعظم و هذا الكتاب المبين الحمد لله ربّ العالمین ذکر جناب حاجی محمّد حسین ساکن مصر و حاجی محمّد حسین ساکن تفلیس علیهما بهآء الله و جمع اخری از دوستان الهی علیهم بهآء الله فرموده بودند این مراتب بتمامه تلقّاء وجه مالک قدم عرض شد

قوله

*** ص ۴۴۰ ***

قوله عزّ و جلّ

بسمی المظلوم

یا حزب الله علیکم بمائه و عنایاته قد ذکرکم اسمی ذکرناکم بما تنجذب به افعدة المقرین طوبی ار برای نفوسیکه بکلمه الهی و ذکر الهی فائز گشتند یا حزب الله بحبل اتحاد و اتفاق تمسک نمائید و مظلوم را بجنود اعمال و اخلاق نصرت کنید قدر و مقام وقت را بدانید عمری مثل و شبیه از برایش نبوده و نیست قرون و اعصار طائف این ایامند از حق جلّ جلاله مسئلت نمائید شما را تائید فرماید تا سبب هدایت خلق شوید بطرس صیّاد سمک بود قائد عالم شد و هادی امم اباذر راعی غنم بود سبب تذکر اهل علوم و حکم گشت قدر خود را بدانید و مقام خود را بشناسید سطوت

*** ص ۴۴۱ ***

عالم و ظلم و حوادث آن یوم او یومین بوده و هست و ما عندالله کان دائماً باقیاً و یکون بمثل ما قد کان تا فرصت باقی و نفس باقی در خدمت امر صرف نمائید لعمرالله اینست آن کلمه نصحیکه سزاوار است دیباج امّ البیان بان زینت یابد البهآء علیکم و علی من ایدکم و هدیکم و عزفکم و اسمعکم و علی الذین شربوا ریحق الاستقامة من ید عطاء ربهم الکریم لله الحمد کل فائز شدند و بعنایت حق جلّ جلاله مفتخر و مزین از حق میطلبیم از هر یک نخری جاری نماید و باسباب غیبیه مدد فرماید اگر چه اولیای حق در این ایام بفوق آنچه ذکر شود فائزند هم بذکر الهی فائزند و هم بایامش اینمقام بسیار بلند است حق جلّ جلاله شاهد و گواه

هو السّامع الجیب

یسئل المظلوم ربّه بان یؤید اولیائه علی ذکره و ثنّائه و خدمة

امرہ

*** ص ۴۴۲ ***

امرہ المبرم العزیز المنیع سمعنا ذکرک ذکرناک لتشکر ربک المقتدر العلیم الحکیم انک اذا سمعت التّدآء من الافق الاعلی قل الهی الهی لک الحمد بما ایقظتنی نفحات وحیک و عزفنی فضلک القدیم و اشهدنی جودک البدیع اسئلک بامواج بحر عرفانک و آیات عظمتک و بانبیائک و رسلک الذین ما منعتهم سطوة الجباره عن التقرب الیک و لا ظلم الافراعة عن التوجه الی انوار وجهک بان تجلعتی ثابتاً علی امرک و مستقیماً علی حبک ای ربّ نور قلبی بنور معرفتک و زین هیکلی بطراز التقوی و رأسی

باکلیل الاخلاق انک انت الحاکم فی يوم الميثاق و منور الآفاق ثم قدر لی خیر الآخرة و الاولى لا اله الا انت المقتدر علی ما

تشاء بقولک کن فیکون

*** ص ٤٤٣ ***

بنام خداوند مهربان

انشاءالله لم یزل و لایزال بجبل مطلع امر الهی و مشرق وحی صمدانی متمسک باشی دنیا و ما فیها در کلّ حین در زوال است و آنچه باقی و دائم خواهد بود ایمان بحق و عمل بآنچه امر فرموده است بوده جهد نما تا بر صراط امر مستقیم باشی و از ماسوی الله فارغ و آزاد گردی اکثری از ناس بوساوس شیطانیّه از افق توحید محروم مانده اند تابع هواهای خود هستند و آنچه گمان مینمایند که حق را متابعت میکنند زود است که بجزای عمل خود مبتلا شوند باید بکمال فرح و سرور بذکر مالک ظهور مشغول باشی البهاء علی الذین استقاموا علی الامر و اتبعوا امرالله المحکم المتین

هو الاقدس الاعظم

شهد الله انه لا اله الا هو لم یزل کان مقدساً عن الذکر

و البیان

*** ص ٤٤٤ ***

و البیان و منزهاً عن الوصف و البیان قد اقرّ الکافرون بالعجز عن الصعود الی سماء عرفانه و المخلصون عن البلوغ الی ادراک کنه ذاته لم یزل کان موحد ذاته ذاته و واصف نفسه نفسه لانّ ماسواه قد خلق بقوله تعالی کیف یقدر ان یعرف من لایعرف بدونه و یصف من لایوصف بما سواه تعالی سلطانه و تعالی اقتداره فلما استقرّ علی عرش اسمه الرحمن وصف نفسه بآیات واضحات و کلمات لائحات و امر الكل بان یصفوه بما جرى من قلمه الاعلی و قبل منهم ذکرهم و ثنائهم فضلاً من عنده انه هو المهیمن المقتدر العلیم الحکیم طوبی لمن استقام علی حبه و شرب رحیق الايمان لمن هذا البحر الذی ینطق کلّ قطرة منه انه لا اله الا انا التاطق الخبیر اعرف قدر الایام و توجه فی کلّ الاحوال الی الله رب العالمین

*** ص ٤٤٥ ***

کذلک نطق لسان الوحی لتجذبک آیات ربک العزیز الحمید

هو الاقدس الاعظم

یا میرزا آقا اسمت لدی العرش مذکور آمد و مالک اسم باین کلمات بدیعه منیعه که هر یک مفتاحند برای باب دانائی ترا
ذکر می نماید جهد نما تا در این صبح امید بفیوضات بحر توحید فائز شوی البهآء علی اهله

هو العزیز العظیم

ای عزیز عزّت در حقیقت اولیّه مخصوص نفوس سیست که بعزّالله معزّزند چه که عزّت هیچ عزیزی و قدرت هیچ قادری باقی
نخواهد ماند مگر باسم حق عزّ اعزازه انشاءالله باینمقام اعلی و رتبه علیا فائز شوی انّ ربّک هو المعطی الکریم البهآء علیک

هو العلیّ الابهی

قل لک الحمد یا منزل المنّ و السلوی و مالک العرش و الثری

بما

*** ص ۴۴۶ ***

بما عزّفنتی مظهر امرک و بحر توحیدک اسئلک باسمک الاعظم و نورک الاقدم بان تکتب لی اجر من فاز بلقائک و تقرّب
الیک باذنک انک انت المقتدر المتعالی العلیم الحکیم

هو المعطی الکریم

قلم اعلی در حبس اعظم بذکر الله ناطق و مشغولست انشاءالله باید نفوسیکه از کوثر ایقان نوشیده‌اند و بافق رحمن ناظرند
بکمال استقامت بذکر حق مشغول باشند بشأنیکه ظلم ظالمان ایشان را از صراط محبوب عالمیان منع نماید البهآء علیک

هو العلیّ الابهی

قل سبحانک یا مالک العالم و ملیک الامم اسئلک بالاسم الّذی به رفعت السّمآء و نصبت الجبال و غنّ العندلیب علی
الافنان بان تقدّر لاصفیائک ما ینبغی لبحر جودک و سمآء

*** ص ۴۴۷ ***

عطائک ای ربّ قد شهدت الاشیا بفنائی و بقائک و عجزی و اقتدارک فافعل بی ما انت اهله اشهد أنّک انت الجواد

الکریم

هو الاقدس الابهی

قل سبحانك يا سلطان الوجود و مالك الغيب و الشهود اسئلك بالاسم الذى به انفطرت السماء و انشقت كل ارض
جدباء و نسفت جبال الاوهام فى ملكوت الانشاء بان تفتح على وجه احبائك ابواب عزك و غنائك انك انت المقتدر العليّ
الحكيم

هو العليم الفضال

يا ورقا اعلم ثم اعرف انا اصطفيناك لذكري و عرفناك سبيل فضلى و رحمتى و سقيناك كوثر بيانى من كوثر عطائى و
اسمعناك ندائى و صرير قلمى و اخبرناك بما جرى من رحيق عنايتى فى اعمار جنابى و اخترناك للقيام على خدمة امرى المبين
و ذكر نبائى العظيم

قل

*** ص ٤٤٨ ***

قل سبحانك اللهم يا الهى اسئلك باسمك الاعظم ان تجعلنى فائزاً بما انزلته فى كتابك المبين انك انت ارحم الراحمين

هو البصير

يا روح الله قد اقبل اليك الروح الاعظم من شطر السجن و يذكرك بما لا ينفد عرفه بدوام ملكوتى و بقاء جبروتى انك اذا
وجدت و عرفت قل لك الحمد يا بحر العطاء و لك الشكر بما اظهرتنى و انطقتنى فى اول ايامى بذكرك و ثنائك انك انت
الغفور الرحيم

هو الاقدس الاعظم العلى الابهى

كتاب انزله الرحمن لمن فى الامكان و انه لماء الحيوان طوبى لمن اقبل باسمى و شرب منه بذكرى الحكيم يا ايها الناظر الى
الافق الاعلى ان استمع نداء المظلوم فى سجنه الاعظم انه لا اله الا هو العليم الحكيم اشكر بما ايتدك على الاقبال و اسمعك
ندائه فى الحضور ان هذا

*** ص ٤٤٩ ***

بفضل كبير انت الذى توجهت الى الوجه و دخلت و حضرت و سمعت ما لا سمعه اكثر الخلق ان ربك هو الشاهد البصير
تفكر فى فضله و عطائه انه اسمعك نداءه الاحلى و اراك منظره الابهى و سقاك من كوثر الظهور بيد عطائه انه هو الغفور
الكريم احمد ربك فى الليالى و الايام ثم اذكره بين عباده الذين اقبلوا الى افقه المنير كبر من قبلى عليهم و بشرهم بهذا الكتاب

الَّذِي يَنْطِقُ بِالْحَقِّ بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَانَ تَالله قَدَاتى مظهر الظهور و ينادى باعلى النداء كل صغير و كبير و يدع الكل الى الجنة العليا المقام الذى تنادى فيه سدره المنتهى الملك لله الفرد الخبير اياك ان تحزنك شعونات الدنيا توكل فى الامور على الله الذى خلقك و سواك و انه هو الفضال القديم سوف ينزل عليك من سماء عطائه ما يفرح به قلبك كذلك يشترك العليم البهاء عليك و على الذين نبذوا العالم فى سبيل الله و اخذوا كتابه

الذى

*** ص ٤٥٠ ***

الذى رقم من هذا القلم البديع

هو الاقدس الاعظم العلى الابهى

قل يا مالک الوجود المستوى على عرش الشهود اسئلك بالاسم الذى به تجليت على الكليم فى الطور و على الروح فى بيداء الظهور بان تنزل على و احبتك ما ينبغي لسحاب جودك و سماء كرمك ايرب انا الذى تمسكت بجبل عطائك و تشبثت بذيل رحمتك اسئلك بان لا تحرمنى عما قدرته للذين استشهدوا فى سبيلك و حملوا الشدائد فى رضائك انت الذى تحكم ما تشاء و تفعل ما تريد لاتمنعك حجبات العالم و لا وضوء الامم لا اله الا انت الغفور الكريم

بسمى الناطق فى ملكوت البيان

ذكر من لدنا لمن آمن بالفرد الخبير و اقبل الى قلب العالم و اعترف بما نطق بلسان العظمة الملك لله رب العرش العظيم ان

البهاء

*** ص ٤٥١ ***

يذكر فى حين ناح قلبه و ارتفع حين فؤاده بما اكتسبت ايدى الظالمين ان الناعق نعق و الظالم قام على الظلم يشهد بذلك قلمي الاعلى انه يخبركم بما ورد على جمال القدم من جنود المشركين الذين يطوفون حوله فى الظاهر و فى الباطن العلم عندالله رب الكرسى الرفيع لعمراه ان الكتاب ينوح و القلم الاعلى ييكى و يقول يا قوم اتقوا الله و لا تنكروا الذى اتى من سماء العطاء بسلطان غلب من فى السموات و الارضين اذك اذا سمعت النداء اقبل و قل لك البهاء يا مولى الورى بما ذكرتنى فى سجن عكا اذ كنت بين ايدى الذين نبذوا عهدك و ميثاقك و كفروا باياتك التى احاطت الوجود من الاولين و الاخرين البهاء عليك على كل ثابت مستقيم

الاقـدس الامنع الاعظم

ذكر من لدنا لمن تزين بطراز محبة الرحمن و اقبل اليه اذ اعرض عنه العباد ان الذي نبذ الاوهام و اقبل الى مطلع الايقان انه من اهل الفردوس لدى الله الغنى المتعال يا احبآء الله ان اتحدوا فى الامر ثم زيتوا هياكلكم باثواب المحبته و الوداد اذكروا الله فى اللبالي و الايام على شأن تفرح به القلوب و تمر به الجبال ان الذى فاز بهذا الامر ياخذة الاشتياق على شأن يطير فى هواء محبة الرحمن بالروح و الريحان هنيئاً لك بما شربت قدح المعانى اذ اعرض عنه كل شرك مرتاب قم على الذكر و البيان بين الامكان لعل يتبهنّ بهما الزاقدون و يتوجهن الى العزيز الوهاب ان احمدالله بما ايّدك على عرفان مطلع البرهان و انزل لك ما فاحت به

نـفـحـة الـبـيـان

فى الامكان تمسك بجبل الاعظم و تشبث بذيل ربك مالـك الانام قل اى رب ايدينى على خدمتك و الاستقامة على امرك و الرجوع اليك فى كل الاحوال

هو الاقدس الاعظم الابهى

يا ملاء الاعلى استموا ما ارتقع من الارض التوراء تالله ان الذكر الاعظم ينادى بين الامم و يقول قد اتى الله و به ظهر فجر الايامى انه غير ينادى و يدع العباد الى افقه الاعلى يشهد بذلك من جعله الله من اولى الابصار قل يا ملاء البيان لعمرالله اتى ما ادعيت ما عندكم و لا اريد ان اثبت لى نفسى ما عندكم نطق و نقول كلما قلنا فى ازل الازال خافوا الله و لا تتبعوا اهوائكم و لا ترتكبوا ما ينوح به الملاء الاعلى اتقوا الرحمن و لا تكونوا من الذين ارادوا الوجه فى العشى و الاشرار و اذا اشرق

من افق

من افق الظهور كفروا بالله رب الارباب انك يا ايها المقبل الى الله ان استمع ما يقولون اثم يدعون الايمان لانفسهم و يكفرون الذى به ثبت حكم الايمان كذلك ذكرناك و عرفناك لتطلع بما ورد على الله مالـك الرقاب البهاء عليك و على اخيك و على الذين آمنوا بالله خالق الاصباح

قد ذكر ذكرك لدى المظلوم و ذكرك آيات لا يقوم معها ما كان و ما يكون و لا يعادها شيء فيما خلق بين الكاف و التّون
أنه في السّجن يذكرك و الذين آمنوا بالله المهيمن القيوم اذكر ربّك بما علمك صراطه و انزل لك ما فاح به عرف القميص في
ممالك الغيب و الشّهود فاسئل الله ان يجعلك مستقيماً على هذا الأمر و قوياً باسمه المقتدر القدير

*** ص ٤٥٥ ***

البهاء المشرق من افق البقاء على الذين فازوا بذكرالله فاطر السّماء و اعترفوا بما نطق به لسان القدم انه لا اله الا انا العزيز
الودود و نذكر من كان آخر و ارد عليكم انّ ربّك هو العزيز الوهاب انه يحبّ عباده و يذكرهم في العشيّ و الاشرق طوبى
لقاصد قصده و لناطق نطق بذكره و توجه بوجهه اليه و لقلب فاز بنور العرفان انا نذكر من هذا المقام على الذين آمنوا بالله منزل
الآيات

بسمه المهيمن على من في الارض و السّماء

يا تقى اتق الله ربّك ثمّ اذكره بما ارشدك و هديك الى صراط المستقيم انّ البهاء ينهى عن الهوى و يأمركم بما انزله مالك
الورى في كتابه المبين قد اشرفت شمس الظهور و نطق مكلم الطور ولكنّ القوم في حجاب غليظ قد نبذوا مولى
الورى

*** ص ٤٥٦ ***

الورى بما اتبعوا الهوى الا اهتم من الصّاغرين قم بالاستقامة الكبرى على ذكرى الله مالك الآخرة و الاولى انه يسمع و يرى و
هو الشاهد الناظر السميع

هو العليم الخبير

قد حضر الأمين لدى الوجه و ذكرك ذكرناك بهذا اللّوح المبين اسمع النداء من شطر سجن ربّك مالك الاسماء انه يقربك
الى مقام لا ترى فيه الا انوار وجه ربّك المبين العليم قد ذكرناك من قبل و في هذا الحين لتشكر ربّك الكريم اذا وجدت عرف
اثر قلمي الاعلى قل الهى الهى انا الذى اقبلت اليك معرضاً عن اعدائك الذين اعرضوا عنك و كفروا بآياتك و جادلوا بيّناتك
بعد اذ دعوتهم الى صراطك المستقيم و نبأك العظيم اسئلك ببحر بيانك و شمس برهانك بان

بان تویدنی علی خدمه امرک و ذکرک و ثنائک بین عبادک انک انت المجیب فی کل الاحوال و انی انا السائل المتمسک

بذیل اسمک الغنی المتعال

هو الشاهد السميع

یا علی الحمد لله فائز شدی بآنچه که اکثر خلق از او محجوب و ممنوعند کل از برای معرفت حق خلق شده‌اند مع ذلک از او غافل و بخود مشغول زود است که کل بوا حسرة علینا ناطق گردند هذا ما اخبر به الخبیر فی کتابه المبین آنچه الیوم از اعظم اعمال لدی الله محسوسست استقامت بر امر است چه که بسیار عظیم است توکل علیه فی کل الاحوال انّه مع من ذکره و اقبل الیه انّه هو السامع المجیب سوف یظهر ما اراد لاجبائه انّه هو المقتدر العلیم